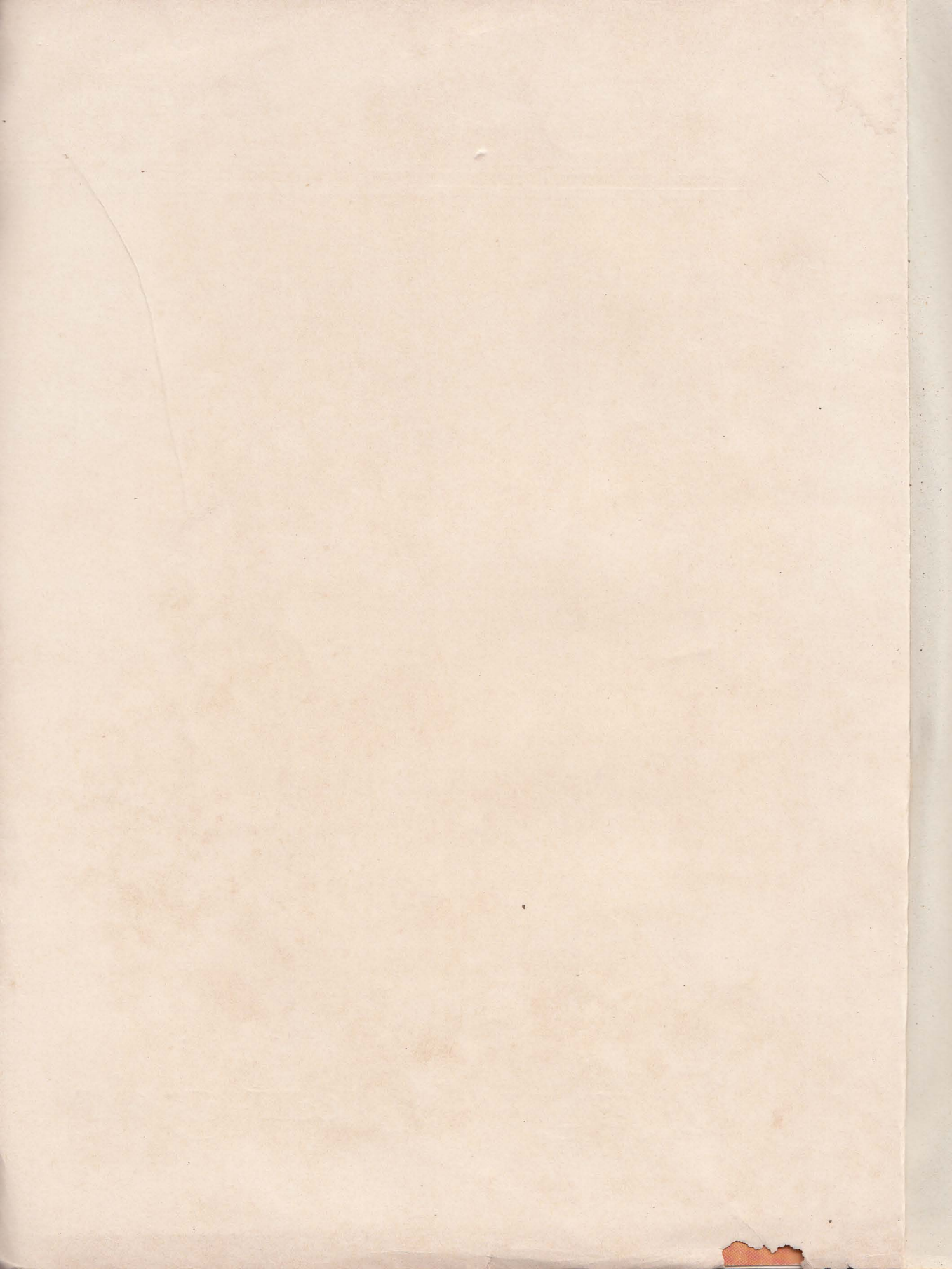

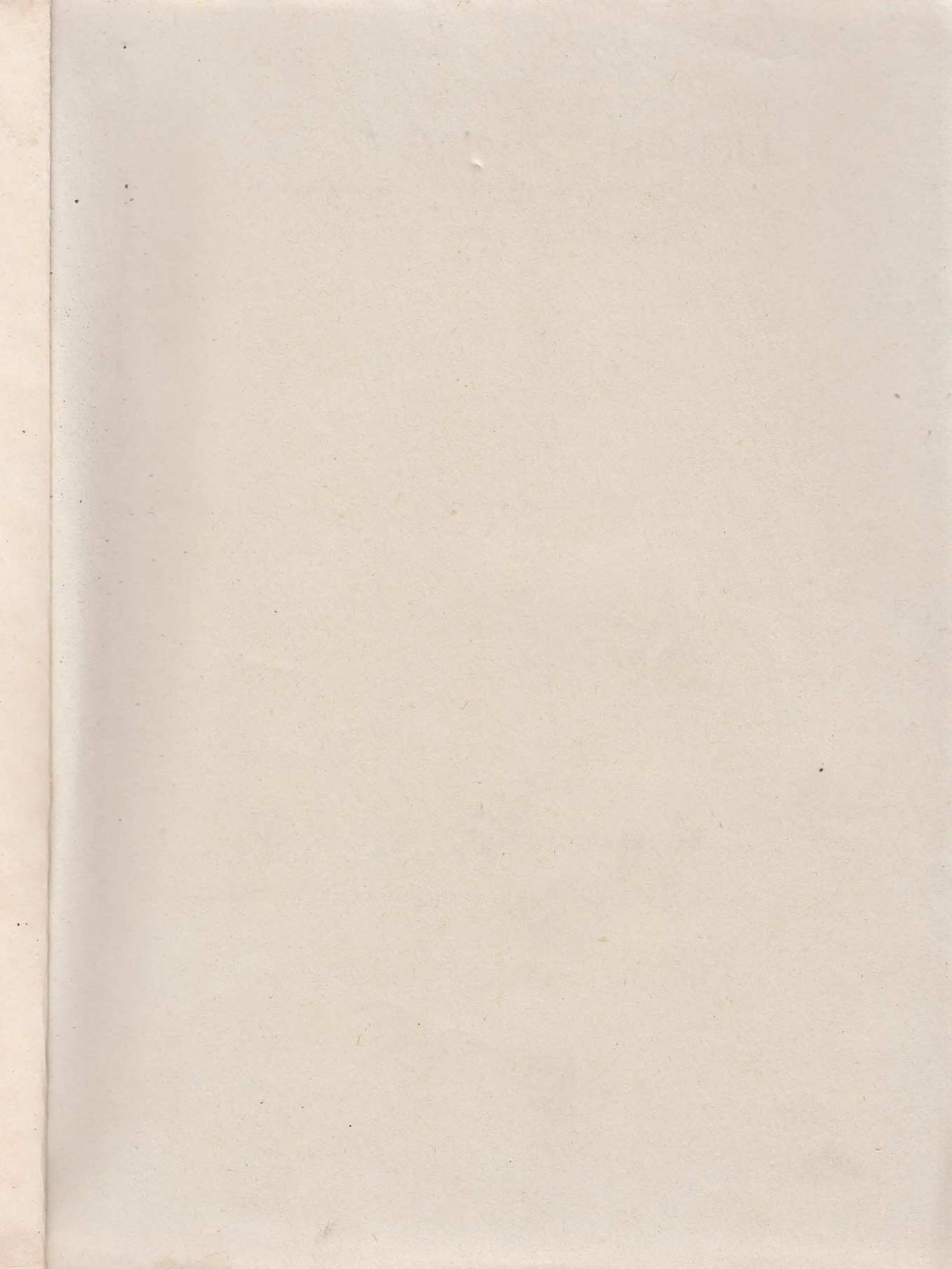
THE YOUNG HINDU

1970

இந் து இனா குள்

THE YOUNG HINDU

THE JAFFNA HINDU COLLEGE STUDENTS' ANNUAL

For Internal and Private Circulation only

1970

இந்து இளைஞன்

யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி மாணவர் வருடாந்த வெளியீடு

மலர் 30
இதழ் 105

Vol. XXX
No. 105

கல்லூரிக் கீதம்

வாழிய யாழ்நகர் இந்துக்கல் லூரி
வையகம் புகழ்ந்திட என்றும்

(வாழிய)

இலங்கை மணித்திரு நாட்டினில் எங்கும்
இந்து மதத்தவர் உள்ளம்
இலங்கிடும் ஒருபெருங் கலையகம் இதுவே
இளைஞர்கள் உளம் மகிழ்ந் தென்றும்

கலைபயில் கழகமும் இதுவே — பல
கலைமலி கழகமும் இதுவே — தமிழர்
தலைநிமிர் கழகமும் இதுவே!

எவ்விட மேலும் எத்துயர் நேரினும்
எம்மனை நின்னலம் மறவேம்
என்றுமே என்றுமே என்றும்
இன்புற வாழிய நன்றே
இறைவன தருள்கொடு நன்றே

ஆங்கிலம் அருந்தமிழ் ஆரியம் சிங்களம்
அவைபயில் கழகமும் இதுவே !
ஓங்குநல் லறிஞர்கள் உவப்பொடு காத்திடும்
ஒருபெருங் கழகமும் இதுவே !
ஒளிர்மிகு கழகமும் இதுவே !
உயர்வுறு கழகமும் இதுவே !
உயிரன கழகமும் இதுவே !

தமிழரெம் வாழ்வினிற் தாயனெ மிளிரும்
தனிப்பெருங் கலையகம் வாழ்க

வாழ்க ! வாழ்க !! வாழ்க
தன்னிகர் இன்றியே நீடு
தரணியில் வாழிய நீடு

இந்து இளைஞன்

இதழாசிரியர் : சு. ஜெபகுமார்
உதவி ,, : பா. இராஜேஸ்வரன்

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
இதழாசிரியர் பேனாவிலிருந்து	... 1
நம் நாடு முன்னேற	... 3
யாரிடந்தான் கூறுவது ?	... 5
இயற்கையின் கொடுமை	... 6
விடுகவிகளும் விடைகளும்	... 7
பாட்டி புலம்புகின்றாள்	... 9
காதலின் தோல்வி	... 10
ஆழ்கடலின் அடியில் அறிவு மனிதன்	... 11
இலங்கையில் நடைபெறும் குற்றங்களும் அவற்றைத் தடுப்பதற்கான வழிகளும்	... 13
எது நீதி?	... 16
கூட்டுறவு ஒரு வாழ்க்கை வழி	... 18
கல்விப் பணியில் தாயின் பங்கு	... 22
இதை அறிவீரா?	... 24
மாணவர்களுக்கு டியூஷன் அவசியமா ? அறிவு	... 27
ஒரு தலைமுறை	... 29
திருவருளே உலகத்தை ஆள்கின்றது	... 30
பாரதி செய்த புரட்சி	... 32
முக்கோண(ற்) கதைகள்	... 34
வன்னி மாவீரன்	... 36
புகழ் சீனா ஏன் இல்லை?	... 38
இஸ்லாம் சமயத் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்	... 39
நட்பெனும் நெருப்பு	... 40
யோகிகளாக்கிடும் யோகாசனம்	... 43

மனித அத்தியாவசியம்	...	46
வீண் ஏமாற்றம்	...	48
வடமாகாணத்தில் ஆரம்பிக்கப்படக் கூடிய		
ஒரு தொழிற்சாலை	...	49
நகைச்சுவை	...	50
புதிரும் விடையும்	...	50
துடக்காம்	...	51
பக்கத்து வீட்டுக் குடும்பம்	...	53
ஆறு சொன்ன கதை	...	54
உழுதுண்டு வாழ்வதாலே	...	55
ஆசை நிறைவேறியதா ?	...	56
காணக்கிடைக்காத காட்சி	...	57
தற்கால ஆத்திசூடி	...	58
எமது நன்றி	...	58

EDITORIAL ADVISORY BOARD

Mr. N. Sabaratnam (Principal)

„ K. Suppiah

„ M. Karthigesan

„ V. Erambamoorthy

„ T. Senathirajah

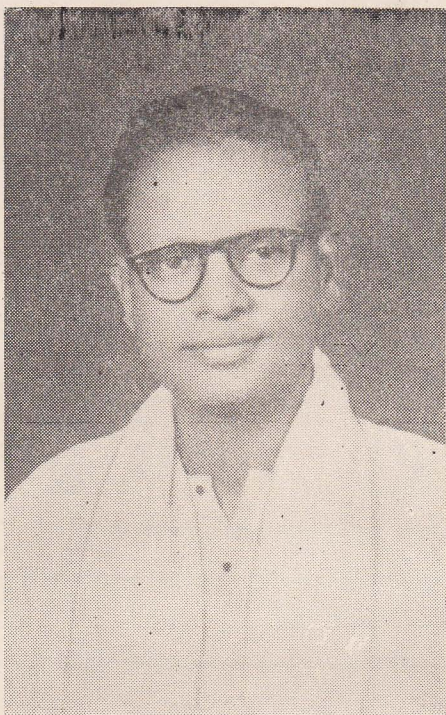
„ E. Mahadeva

„ K. Sivaramalingam

„ V. Mahadevan

„ V. Sivasupramaniam (Convenor)

THEY HAVE RETIRED

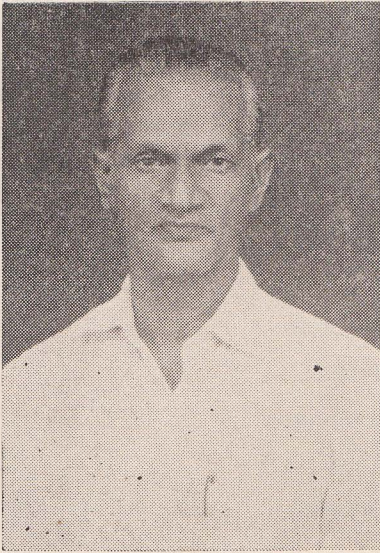

Mr. N. Sabaratnam
B. A. (Lond.), P. G. T.
PRINCIPAL

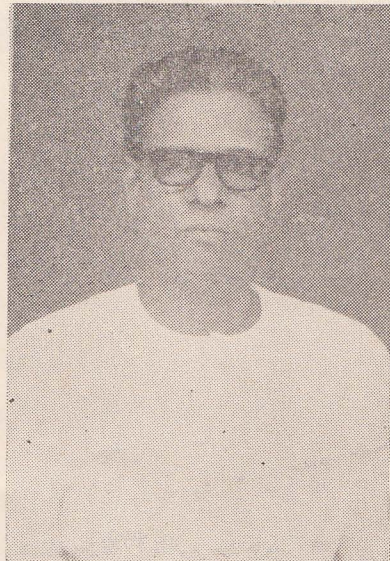

Mr. K. Suppiah
B. A. (Hons.) (Lond.)
DEPUTY PRINCIPAL

*
THEY HAVE ASSUMED

Mr. M. Karthigesan
B. A. (Hons.) (Lond.)
Dip. in-Ed. (Ceylon)
PRINCIPAL

Mr. S. Kanaganayagam
B. A. (Lond.), P. G. T.
DEPUTY PRINCIPAL

உ
சிவமயம்

இ ந் து இ னை ஞ ன்

யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி மாணவர் வருடாந்த வெளியீடு

மலர் 30

மார்ச்சு 1970

இதழ் 105

இதழாசிரியர் பேரூவிலிருந்து.....

கல்லூரியின் முதன்மையும் சிறப்பும் மாணவர்களின் ஒழுக்கத்திலேயே தங்கியுள்ளது. ஒழுக்கமாக இருப்பதே மாணவர்க்கும் அழகாகும். மாணவன் என்ற பெயரை ஒழுக்கம் என்னும் சிறந்த பண்பின் மூலம் பாதுகாத்துக் கொள்வோரே மாணவரன்றிக் கல்வி கற்போர் எல்லோரையும் மாணவர் எனக் கூறிவிட முடியாது. எந்த ஒரு செயலும் ஓர் ஒழுங்குமுறையைக் கடைப்பிடிக்காது சீராக நிறைவேறியதில்லை. கல்வியும் இதன்பாற்படும். ஆகையால் மாணவர்களின் சிறப்பு வகுப்பறைக் கல்வியில் மட்டுமன்றி ஒழுக்கத்திலும் தங்கியுள்ளது.

ஒழுக்கத்தை நோக்கும்போது சுத்தம் அதிற் பெரும் பங்கு வகிக்

கிறது. கல்லூரியும் அதன் சுற்றூடலும், சுத்தமாகவும் அமைதியாகவும் இருப்பதைக் கொண்டே பிறர் அக்கல்லூரியை எடைபோடுகிறார்களென்பதையும், அரிய சாதனைகள் பல புரிந்து பெற்ற புகழ் யாவுமொரு சில ஒழுங்கினங்களால் மங்கிப் போவதையும் மாணவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும். கல்லூரியையும் அதன் சுற்றூடலையும் சுத்தமாக வைத்திருப்பதை ஒரு வேலை எனக் கூறுவதிலும் மாணவரின் கடமை எனக் கூறுவது பொருத்தமானது. உளவியற்கண் கொண்டு நோக்கும்போது எந்தவொரு மாணவனும் தன் கடமையை முற்றாக உணராவிடின் அதை மனப்பூர்வமாகச் செய்தல் அரிது என்பது தெளி

வாகும். இக்காரணம் பற்றி மாணவர்கள் இம்முக்கிய கடமையை உணர்ந்து சரிவரச் செய்தல் நன்று. எமது கல்லூரியைப் பொறுத்தவரையில் மாணவர்கள் இவ்விடயத்திலும் ஒத்துழைப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. இதற்காக எமது அதிபரை முதற்கண் பாராட்டவேண்டும்.

இன்று உலக நாடுகள் சிலவற்றில் நடைபெறும் யுத்தங்களையும், அவை சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள் என்ற போர்வையின்கீழ் வருடக்கணக்கில் நீடிக்கப்படுவதையும் எதிர்த்துப் பல்வேறு நாடுகளில் ஆர்ப்பாட்டங்களும், ஊர்வலங்களும் நடத்தப்படுவதையும், மாணவர்கள் இவற்றில் பெருவாரியாகப் பங்கெடுத்துக் கொள்வதையும் பற்றிப் பத்திரிகைச் செய்திகள்மூலம் நாம் அறியக்கூடியதாக உள்ளது. ஆட்சியாளர் இவற்றையெல்லாம் அடக்குவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்குமிடத்து மாணவர் தம் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தத் தலைப்படுகின்றனர். இவ்வுணர்ச்சிகள் எத்துணைப் பயங்கரமானவை என்பதை அவற்றினாலேற்பட்ட விளைவுகளைக் கொண்டு ஓரளவு மதிப்பிடலாம். இந்நிலையில் நியாயம் எவர்பக்கம் எனக் கூறல் அரிது. எப்படியெனினும், மாணவர்கள் சமாதானத்தைக் கோரும் அதே வேளையில் இப்படிப்பட்ட வன்

முறைச் செயல்கள்மூலம் ஒழுக்கத்தை மீறித் தமது உயர்ந்த இலட்சியத்தின் மதிப்பைக் குறைத்துவிடுகின்றனர் எனலாம்.

எம் நாட்டில் உயர்தரவகுப்பு மாணவர்களின் முக்கிய நோக்கம் பல்கலைக்கழகம் புகுவதாகவே இன்றும் அமைந்துள்ளது. ஆனால் உயர்கல்வி பயிற்றுதற்கு ஒரு குறிக்கப்பட்ட தொகை மாணவர்க்கே வசதி இருப்பதனால் பரீட்சையில் நன்கு தோற்றிய மாணவர் பலரும் சித்தியடைவதில்லை. இது அவர்கள் ஏமாற்றமடைந்து மேற்கொண்டு கல்வி கற்பதற்குரிய உற்சாகத்தை இழந்து, சோர்வடைவதற்கு வழிகோலுகிறது என்பது மிகையாகாது. விவசாயக்கல்வி, வர்த்தகக்கல்வி போன்றனவும் உயர் வகுப்புக்களில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுச் சீரிய முறையில் கற்பிக்கப்படுமாயின் அப்படிப்பட்ட துறைகளில் ஆர்வமுள்ள மாணவர்க்கு இது நன்மை பயக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. தாய்மொழியில் கல்வி புகட்டப்படுவதும் இவற்றிற்கு ஒரு பக்கபலமாக அமைந்துள்ளது. ஆனால், அதேவேளையில், இலங்கை வாழ் மக்களில் சிலர் தங்கள் மொழி காரணமாகப் பின்தங்க வேண்டி வருமோ என்ற நியாயமான அச்சத்தை நீக்குவதற்கு வேண்டிய மார்க்கத்தை வகுத்துக் காட்டுவது ஆட்சியாளரின் கடமையாகும்.

நம் நாடு முன்னேற.....

சுதந்திரம் பெற்று இருபத்திரண்டு ஆண்டுகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஓடி மறைந்து விட்டன. இத்தனை ஆண்டுகள் சென்ற பின்னும் அடிமைச் சின்னங்களாகக் கருதப்படுவன சில இன்னும் நம் நாட்டில் இருந்து வருவதை நாம் காணலாம். தற்போதைய ஆட்சியாளர் நாட்டின் நலன்கருதி அவற்றுள் பலவற்றை ஒழித்துக்கட்டி வருகின்றனர். அத்துடன் கல்வியமைப்பிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முனைகின்றனர் என்பதை அறிய மகிழ்ச்சியாகவே இருக்கிறது. இம் மகிழ்ச்சி நீடிக்குமா நீர்க்குமிழியாகுமா என்பதனைப் பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும். இன்று நம் நாட்டில் நடைமுறையில் இருந்துவரும் கல்வியமைப்பு முக்கியமான பிரச்சனைகள் சில உருவாகக் காரணமாய் அமைந்திருப்பதனால் அதனை நாம் ஆராய்வதோடு பரிகாரமும் தேட வேண்டியவர்களாயுள்ளோம்.

நமது நாட்டின் கல்வியமைப்பானது அந்நிய ஆட்சியாளர்களினது தேவைகளுக்கேற்பவும், பிற்காலத்தில் நாட்டு நலனை முன்னிட்டும் பலவாறாக மாற்ற மடைந்து வந்திருக்கிறது. 1945-ம் ஆண்டு எமது நாட்டில் இலவசக் கல்வி அமுலாக்கப்பட்ட பொழுதிலும், மிக அண்மைக் காலத்தில் இருந்துதான் ஓரளவுக்குக் கல்வியில் எல்லோருக்கும் சம சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இருப்பினும் நமது கல்வியமைப்பு இன்னும் அனேக மாறுதல்களுக்குள்ளாக வேண்டியிருப்பதை யாவரும் ஒப்புக்கொள்வர். இன்றைய கல்வியமைப்பின்படி உயர்கல்வி கற்கும் பாணவர்களிற் பலர் வெறும் பட்டதாரிகளாகவும், வெகு சிலரே வைத்தியம், பொறியியல் ஆகிய துறைகளுக்குப் பயன்படுபவர்களாகவும் மாறுகின்றனர். இவ்வாறு வருடாவருடம் பட்டதாரிகள் தொகை அதிகரித்து

வருவதால் மேற்கூறிய துறைகளின் தேவை காலகதியில் பூர்த்தியடைய வேலதிகமானோர் வேலையற்ற பட்டதாரிகளாகமாற நேரிடும்;

இவர்களைவிட அதிகமாக ஆண்டுதோறும் கலைப் பட்டதாரிகளே வெளிவருகின்றபடியால் அவர்களுக்குத்தக்க வேலை கிடைக்காத பிரச்சனை எழுகின்றது. இன்றைய அரசாங்கம் பட்டதாரிகளினதும் ஏனைய படித்த வாலிபர்களினதும் பிரச்சனைகளை ஓரளவிற்குக் களைந்து வருவதாகத் தெரிகிறது. எனினும் இனவேற்றுமையும், அரசியற்றலையும் அதில் இடம்பெறுவது அபாயத்திற்கு அடிகோலுவதாக அமையும்;

இப்பொழுதுள்ள கல்வியமைப்பை உடனடியாக மாற்றித் தொழிற்கல்வியை ஏற்படுத்தாவிடில் எண்ணிறந்த பிரச்சனைகள் எழுந்து நாட்டை நிர்மூலமாக்கி விடுமென எண்ணத் தோன்றுகின்றது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இக்கல்வியமைப்பினால் தோன்றிய முக்கிய பிரச்சனையாகும். மேற்கு ஜேர்மனி, ருஷியா, சீனா போன்ற நாடுகளில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. அதற்கு அந்நாடுகளின் அரசியல் அமைப்பு முறையும் ஒரு காரணமாயிருக்கின்றது. அதே நேரத்தில் மேற்கு ஜேர்மனியில் வேலைகளுக்குப் போதிய ஆட்கிடையாமை இருந்து வருவதையும் நாம் அறிவோம். பொதுவாக இந்நாடுகளிலெல்லாம் இளமையிலிருந்தே மாணவர்கட்குத் தொழிற்கல்வி போதிக்கப்பட்டு வருவதால், அவர்கள் வெளியே வரும்போது சுயமாகவே உழைக்கக்கூடியவர்களாகவிருக்கின்றனர். இதனால் நாட்டின் வருவாயும் அதிகரிக்கின்றது. மிகச் சிலரே ஆராய்ச்சியின் பொருட்டு பட்டப்படிப்பை மேற்கொள்ளுகின்றனர். இது

னால் அந்நாடுகளில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இல்லாதொழிகிறது.

நம் நாட்டிலோவெனில், முதலாம் வகுப்புத் தொடக்கம் பல்கலைக் கழகம் வரை இலவசக் கல்வி அளிக்கப்பட்டிருந்தும், பெரும்பாலோரால் பயன்பெறாத முடியாத நிலையில் இருந்து வருகிறது: தொழிற் கல்வி இன்மையினால் படித்த வாலிபர்கள் அரசாங்கம் தரும் "குமாஸ்தா" வேலையை எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டிய இழிநிலை உண்டாகிறது.

குறைவான ஊதியமே இதற்குக் கிடைக்கின்ற போதிலும், விவசாயம் போன்ற தொழில்களைச் செய்வது கௌரவக் குறைவானதென்ற ஒரு தப்பிப்பிராயமே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை மேலும் அதிகரிக்கச் செய்கின்றது. நமது அரசாங்கம் நாகரீகமான கல்வியைப் புகட்டியிருந்தும் அதனோடியைந்த வேலைகொடுக்காமலிருப்பதே இதற்கு முக்கிய காரணமாகும். நமது நாட்டிற்குத் தேவையென்று எல்லோராலும் கருதப்படும் தொழிற் கல்வியை இன்றே அமுல் நடத்த ஆரம்பித்தாலும் அதன் பயனை நாம் உடனடியாகப் பெறமுடியாது: குறைந்தது பத்து ஆண்டுகளின் பின்னரே

தான் நாம் அதன் பெறுபேறுகளை அநுபவிக்க முடியும். அதுவரை காலமும் இன்றுள்ளதுபோன்ற நிலையே இருக்குமாதலால் ஆட்சிபீடத்திற்கு வருவோர் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையே முக்கிய பிரச்சனையாக எதிர்நோக்கவேண்டியவராயிருப்பர்.

புதிதாக அமைக்கும் தொழிற்கல்வியமைப்பில், தமிழ், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளிலேயே பல்கலைக் கழகம் வரை கல்வி கற்பதற்கு வசதியாக இப்பொழுதே அதனை நடைமுறைப்படுத்தியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். நமது நாட்டிலுள்ள கல்விமாண்களும் பல்வகைப்பட்ட தொழில் நிபுணர்களும் சேர்ந்து தேவைப்படின வெளிநாட்டு நிபுணர்களின் உதவியையும் பெற்று சிறந்ததொரு தொழில்முறைக் கல்வியமைப்பை உருவாக்க இன்றைய ஆட்சியாளர்கள் முன்வரவேண்டுமென்று எதிர்கால சந்ததியினரின் நாட்டின் நன்மைகருதிப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மு. செபஸ்தியாம்பிள்ளை

பல்கலைக்கழக புகுமுகவகுப்பு
இரண்டாம் வருடம் - கலைப்பகுதி

சான்றோன் ஆக்காத கல்வி சாமர்த்தியமாகக் கழித்த சோம்பேறியாகும்.

அதனால் பெறும் அறிவு தன்னைப் பிறர் மெச்சும்படி மட்டும்
கற்றுக்கொண்ட ஒருவித மடமையேயன்றி வேறன்று

டபாலிங் புருக்

யாரிடந்தான் கூறுவது?

கல்லூரி சென்றிருந்த வேளையிலே
வருகின்ற இந்திளைஞன் செய்திகேட்டு
மகிழ்வுடனே வீடுவந்து சேர்ந்தபோது
பாரதியின் பாவொன்றை(ப்) பருகி விட்டேன்.

மதுமயக்கம் தீராத காரணத்தால்
பாலான கற்பனையில் மூழ்கிவிட்டு
பாரதியின் பெருமையினைப் புகழ்ந்துரைத்து
கவிதை ஒன்று புனைவதிலே ஈடுபட்டேன்.

என்முன்னே தோன்றிவிட்ட பாரதியார்
கவிப்பண்பு யாதென்று கேட்டுவிட்டார்
யானறியேன் பராபரனே என்றிசைத்து
ஒருவாறங் கிருந்துமே ஓடிவிட்டேன்.

மீண்டுவந்து பார்வையிட்ட வேளையிலே
அந்தப் பொல்லாத பாரதியார் அங்கில்லை
கவிப்பண்பு புரியவில்லை என்றாலும்
கவிதை யொன்றைப் புனைவதற்கும் அஞ்சவில்லை.

என்முயற்சி நிறைவேறி விட்டதனால்
இந்திளைஞன் தன்னோடு சேர்த்து விட்டான்
பாவலர்கள் இச்செய்தி கேட்டு விட்டு
ஆத்திரத்தால் கொதித் தெழுந்து வந்துவிட்டார்.

வீதிவழி சென்றிருந்த வேளையிலே
ஓடிவந்து என்னருகே நின்றுவிட்டார்
திடுக்குற்றே அன்னவரைப் பார்த்தபோது
திட்டிட்டார் ஓயாதே பலவாயென்னை.

ஆசையினால் ன்ளைந்துவிட்ட மோசத்தினை
யாரிடமும் கூறாதே இருந்து விட்டேன்
பகலிலே கண்டுவிட்ட இக்கனவை
யாரிடம்தான் கூறுவது நீரே சொல்வீர்.

நெ. மு. முகம்மது தாஜ்
பல்கலைக்கழகப் புகழுக வகுப்பு
இரண்டாம் வருடம் - கலைப்பகுதி

இயற்கையின் கொடுமை

வான்றன் இனிமை வழங்கிடும் வேளை
தான்தன் தனிமை தேங்கிடும் நாளை
நான்என் தனிமை போக்கிடும் காலை
கடற்கரை தனில் வந்தேன்.

அன்னமாம் நடையினள் மின்னலாம் இடையினள்
வன்னமாம் உடையினள் வளர்பிறை நுதலினள்
கண்ணுமா வடுவினள் கதிருறை முறுவலள்
கடற்கரை தனில் வந்தாள்.

கண்டேன் நானவளைக் கொண்டேன் மீதார
பட்டேன் நானவளில் சென்றேன் காதார
சுட்டேன் தானவளை கண்டேன் வெகுதார
அக்கடற்கரை தனிலே.

மன்மதனும் மாணவன் மாண்புமிகு மாணவன்
இரதியாம் மாணவி பாலங்கு ஏகினன்
தேனவனும் பாலவி பரிவுடனே பரிந்திட்டாள்
அக்கடற்கரை தனிலே.

இனியநல் வார்த்தைகள் இன்பமாய் மாறின
பணியநல் வார்த்தைகள் பண்பமாய் இசைத்தன
இனியநற் கீர்த்தனைகள் இன்பமாய் கேட்டன
அக்கடற்கரை தனிலே.

கார்முகில் கறுத்தது காரணம் தெரியல்லை
மார்தனில் பயந்தது ஆரணம் புரியல்லை
பார்தனில் புயலது வீசியதும் தெரியல்லை
அக்கடற்கரை தனிலே

மழை ஒன்று வந்தது அங்கே
தழை ஒன்றில் நின்றேன் நன்றே
மறை படா காட்சிதந்தது ஒன்றே

மழை தனில் மறைய ஓடினர்சோடி
புயல் ஒன்று விரைந்து அடித்ததுமோதி
கிளை ஒன்று மறைவாய் விழுந்ததுஅந்த
மறை படும் மானிடர் மேல்தனில்

இதேன் இயற்கை அண்ணே?
ஏன்தான் வாழ்க்கை அண்ணே?
நான்தான் கண்டேன் இப்போ
இயற்கையின் கொடுமை அண்ணே.

ஜெ. யேம்ஸ் கமலாகரன்
பல்கலைக்கழக புகழுக வகுப்பு
இரண்டாம் வருடம் - கலைப்பகுதி

விடு கவிகளும் - விடைகளும்

உயர்தனிச் செம்மொழியாகிய நம் தமிழ் மொழியிலே பல்லாயிரக் கணக்கான விடுகவிகள் பண்டுதொட்டு வழங்கி வந்துள்ளன. ஆனால் இன்று சொல்வோரும் கேட்போரும் இன்மையால் அவை அருகி வருகின்றன. அவற்றுள் ஒரு சில விடு கவிகளை (நொடிகள்) உங்கள் முன்னிலையில் சமர்ப்பிக்கின்றேன். விடை காணுங்கள் பார்க்கலாம்.

1. சின்னச் சிறுக்கியும் சின்னச் சிறுக்கியும்
சிரித்துச் சிரித்துக் கோத்தமலை
சிக்கில்லாமல் அவிழ்த்தவர்க்குத்
திருக்கொன்றைப் பூமாலை.
2. கால் ஒன்று சிறகு இரண்டு
கண்களுமோ மெத்தவுண்டு
ஊரிலும் இறங்கி மேய்வார்
உறக்கமும் மரத்திற் கொள்வார்.
3. எட்டுக்கால் ஊன்றி இருகால் படமெடுத்து
வட்டக்குடை பிடித்து வாறாராம் வன்னியாரர்.
4. ஆறுமாத ஊரணி கமலகுண்டல வயல்வெளி
ஏருங் கலப்பையும் இல்லாத வேளாண்மை.
5. நானிருப்பது சங்கு சமுத்திரத் தாழ்விலே
நீயிருப்பது குண்டல மண்டலப் பற்றையிலே
அந்திக்கு வாரும் சந்திப்போம்.
6. பற்றையைப் பற்றையை நீக்கிப்
பதினாறு பற்றையை நீக்கி
முற்றத்துப் பற்றையை நீக்கி
முன்னே வந்தாள் பொம்பிளை.
7. காய்க்கும் பூக்கும் கலகலக்கும்
காகம் இருக்கக் கொப்பில்லை.
8. பட்ட மரத்திரு பாவட்டங் கொப்பிலே
நித்த மிரண்டு கிளி.
9. வெள்ளைப் பாம்பு கல்லைத் தூக்குது. அது என்ன?
10. சாந்து போட்ட கோயிலிலே வீழ்ந்து கும்பிட இடமில்லை.
11. அட்டைக்கு ஆயிரங்கண்
முட்டைக்கு மூன்றுகண்
ஐயன் பெருமானுக்கு ஒருகண் - அவை எவை?
12. அடிக்க அடிக்கக் கத்தும், குழை போட்டால் தின்றது
அது என்ன?

13. தச்சன் வெட்டத் தவிடு பறக்கத்
தையலி அம்மா ஏறிக் குதிக்க
யானைக்கும் எட்டா குதிக்குமெட்டா
மங்களா தேவிக்கு அரைமட்டுத் தண்ணீர்.
14. ஏறேறு சங்கிலி இறங்கிறங்குஞ் சங்கிலி
எட்டாத கொப்பெல்லாம் தட்டிவரும் சங்கிலி.
15. நொடி நொடி மக்ளுக்கு நூற்றெட்டுப் புருஷன்.
16. ஆயிரம் தச்சர்கூடி அழகாய் அமைத்த மண்டபம்
ஒருவன் கைப்பட்டு உடைந்தது - அது என்ன?
17. கிண்ணம் போலப் பூப்பூக்கும்
கிடாரம் போலக் காய் காய்க்கும் - அது என்ன?
18. உச்சிக் குடுமியும் சந்தைக்கு வந்தான்.
19. பூவிலே பிறந்து பூவிலே வளர்ந்து பூவிலே மாளும்
பூலோக மக்களே பூவிலும் இரண்டினப் பூப்பூக்கும்
மரம் என்ன மரம்?
20. நாலு மூலை வயல், வயலுமோ வெள்ளை வயல்
விதைத்துமோ கறுத்த முத்து, கண்ணிலே
பார்த்து வாயாலே பொறுக்க வேண்டும்.
21. பட்டிற்சுமேற் பட்டுடுத்து பதிறுறு பட்டுடுத்துப்
புறப்பட்டாள் சந்தைக்கு.
22. காட்டிற்குள்ளே போகும் குளுக் கடாவிற்கு
கிள்ளிப்பிடிக்க மயிரில்லை.
23. காட்டிற்குள்ளே கறுப்பியும் சிவப்பியும்
கண்ணைக் கண்ணைச் சிமிட்டுகினம்.

விடைகள்: 1. தூக்கணங் குருவிக்கூடு 2. பனையோலை 3. நண்டு
4. உப்பு 5. மீனும் புளியம்பழமும் 6. வாழை குலையினுதல்
7. நெற்பயிர் 8. கடுக்கன் (காதணி) 9. புடோலங்காய் 10.
முட்டை 11. அரிதட்டு, தேங்காய், தையல்ஊசி 12. மேளம்
13. தோணி 14. அணில் 15. ஈ 16. தேன்கூடு 17. பூசினிச்
செடி 18. தேங்காய் 19. விடத்தல் 20. புத்தகம் 21. வெண்
காயம் 22. துவக்கு 23. ஈச்சங்காயும், பழமும்.

கா. கார்த்திகேசு
பல்கலைக்கழக புகழுக வகுப்பு
இரண்டாம் வருடம் - கலைப்பகுதி

பாட்டி புலம்புகின்றாள்

பொல்லாத	காலமிது	எங்கிருந்து	வந்ததையோ !
செல்லாதோ	என்னுவி	சீர்கெட்ட	உலகைவிட்டு
இக்கால	மக்கள்தம்	இழிவாழ்வை	எண்ணுகையில்
சுக்காகி	என்நெஞ்சம்	தூள் தூளாய்ப்	பறக்குதையோ
காதல்	காதலென்று	கன்னியருங்	காணாயரும்
போதை	பிடித்தவர்போல்	அலைகின்றார்	பூமியிலே
பட்டணத்துத்	தெருவோரம்	பவனிவரும்	பாவையர்கள்
கட்டழகு	மேனிதனைக்	காட்டுகிறார்	நாணமின்றி.
மங்கள	நாணின்று	மங்கையர்கள்	மார்பினிலே
தொங்குவதைக்	காணோம்நாம்	தோளிணிலே	தூங்குதடர்
தொட்டிலிலே	ஆடுகின்ற	தூய	குழந்தைகட்கு
' டட்டட்டா '	தாலாட்டு	பாடுகிறார்	அன்னையர்கள்
தம்முலைப்பால்	கொடுத்தால்	தம்மழகு	கெட்டிடுமாம்
அம்மம்மா	குழந்தைகட்கே	ஊட்டுகின்றார்	புட்டிப்பால்
உப்புக்கு	முழையாமல்	உடலை	நலுக்காமல்
இப்போது	நம்மினோர்	எங்கெங்கோ	அலைகின்றார்.
தேவாரம்	தெரியாத	சிறுவர்கள்	சிறுமியர்கள்
வாயாரப்	பாடுகிறார்	ஓடும்படப்	பாட்டு
பனைமாவுங்	கிட்டாத	படுபஞ்சம்	நேர்ந்தாலும்
சினிமாவில்	மோகம்	சிலருக்குப்	போகவில்லை.
கஞ்சிக்கும்	வழியின்றி	பஞ்சத்தால்	மனைவிமக்கள்
துஞ்ச	விருந்தாலும்	துளங்கா	மனத்தினனாய்
கடன்	பெற்றுச்சாராயம்	கள்ளை	யருந்துதற்கு
நுடங்காது	கொடுக்கின்றான்	கருங்காலிக்	கணவனவன்
கப்பரையைக்	கையேந்திக்	காசிடிக	என்றுசொல்லி
முப்போதும்	நிற்குமவை	முன்னுள்ள	சக்தியெல்லாம்
கோர	உருவங்கள்;	கொடுக்கும்	பணம்பறிக்க
சேரவே	நிற்கின்ற	தின்னுமொரு	கூட்டம்
உழைத்துழைத்தே	உருக்குலைந்து	உணவிற்கும்	வழியின்றி
மழைக்கொழுகும்	குடிசையிலே	மாளுபவர்	பலிருந்தும்
பகட்டான	உடைதனிலே	பல்வகையா	மணியோடு
முகட்டை	முட்டும்	வீட்டினிலே	மோட்டாரிதமுடன்
வாழுகின்றார்	பற்பலரும்	வார்த்தைபல	சொல்லியென்ன
ஊழின்	வலியோ	உலகேசன்	திருவுளமோ
ஏதுமறியேன்	இனியிருக்க	நான்	விரும்பேன்
சாதலே	இன்றெனினும்	சந்தோஷம்	சந்தோஷம்.

“சிற்பி”

பல்கலைக் கழக புகழக வகுப்பு
இரண்டாம் வருடம் - சுலைப்பகுதி

காதலின் தோல்வி

1. அன்றொருநாள் வீதிவழி நடந்தே சென்றேன்
அம்புலியும் தண்நிலவைப் பொழிந்து நின்றான்
ஒன்றியதோரு வகையினால் உள்ளம் பொங்கி
உயர் தமிழின் கவிதனிலே இன்பமுற்றுச்
சென்றிருந்த போதினிலே என்றன் முன்னே
தெய்வ மகளன்ன ஒரு கன்னி வந்தாள்
இன்றெந்தன் கண்ணெதிரே இவளும் வந்த
தென்தவத்தின் பயனெனவே எண்ணலுற்றேன்.
2. கன்னியவள் எழில் நலத்தைச் சொல்லலாமோ
காரடர்ந்த கூந்தலினால் கருமைக் கண்ணாள்
பொன்னிறத்த ஆடையினால் பொலன்போற் கையள்
பொலிவுற்ற மாந்தளிரின் மேனி நல்லாள்
மின்னெனவே ஒளிகாலும் பற்கள் மங்கை
மெல்லிதழோ முள்முருங்கைப் பூவிற் கொப்பாம்
கன்னலொத்த மொழியுடையாள் என்னைப் பார்த்தே
கலகலெனச் சிரித்தனளே மகிழ்வு பொங்க.
3. ஆலமிலை யுதரத்தை ஒசித்துக் கொண்டே
அகன்ற மலையனைய நகில் அசையச் செய்தே
நீலவிழிப் பார்வையினை என்றன் மீது
நீந்தவிட்ட வண்ணமவள் மெல்லச் சொன்னாள்
கோலமுறு மவள் முகத்தைக் கூர்ந்தே நோக்கக்
கூசுமுகப் பார்வையினை நிலத்தில் விட்டாள்
மேலெழுந்த காதலினாற் பின்னே சென்றேன்
மெல்லெனவே சிரித்தவளாய் அறையுட் சென்றாள்.
4. அறைக்கதவு சாத்துதலின் சத்தம் கேட்டே
ஐயோ யான் இனிச் செய்தல் யாதென்றேங்கி
இறைவற்கு வணக்கமது செய்து பின்னர்
இருந்தவறை யன்னல்தனை எட்டிப்பார்த்தேன்
எட்டாத காரணத்தால் அறையின் பக்கல்
இரு பெரிய கல்லடுக்கி யதன் மேனின்று
எட்டியெட்டிப் பார்க்கின்ற வேளையந்த
ஏந்திழையாள் செய்வதனைக் கண்டு கொண்டேன்.

5. கருநிறத்துக் கூந்தலது வீழக் கண்டேன்
கண்ணிலிட்ட கருமையுங் கரையக் கண்டேன்
புருவத்தின் செந்நிறமு மழியக் கண்டேன்
புன்முறுவற் பல்மேசையி லிருக்கக் கண்டேன்.
உருவத்தில் இவள் கிழவி என வறிந்தே
உள்ளத்தின் காதலொளி அணையப் பெற்றேன்
ஒருநூறு தரம் சொல்வேன் உணர்வீர் தம்பி!
உவையெல்லாம் வெள்வேடம் மயங்கல் வேண்டா.

“பூநகரோன்”

பல்கலைக் கழக புகழுக வகுப்பு
இரண்டாம் வருடம் - கலைப்பிரிவு

ஆழ் கடலின் அடியில் அறிவு மனிதன்

கண்ணைத் திரையிட்டு மறைக்கும் வாயுக் கோளத்தின் வழியாகப் புவியை நிலாவில் இருந்து பார்க்கும் பொழுது அக் கோளத்தின் பெரும் பகுதியினை பரந்த, சிக்கலான, சிந்தைக் கெட்டா விந்தை மிகுந்த கடலின் இருண்ட நிழல் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இத்துணை புரியும் கடல் உலகினில் ஒழுங்கற்றதாயும், ஒரு இடத்திலும் விட்டுப்போகாமலும் உள்ள ஒரு உறையைப் போல் தொடர்ச்சியாக இருந்து புவியை ஆட்சிபுரிகிறது. உள்ளபடி சொல்லப்போனால் நமக்கும் கிடைக்கும் அணைத்தின் மூலப்பொருளாய் உள்ள எரி பொருட்களையும் கனிப் பொருட்களையும் உடைய ஒரு கன்னிப் பரப்பாகவும், நீர் கோளமாகவுமே (water planet) காட்சியளிக்கிறது.

இன்று சுமார் இரண்டரை இலட்சம் மைல்களுக்கப்பால் உள்ள நிலாவுக்கு சென்று திரும்பிய மனிதன், உச்ச அளவு ஏழு மைலாக உள்ள கடல்களின் அடித்தளத்தை அடைந்து அங்குள்ள செல்வங்களைத்தையும் மீட்டுவர இயலாமல்

இருப்பதற்குக் காரணங்கள் இல்லாமலில்லை;

கடலில் தோன்றும் பயங்கர கடற் புயலுக்கு (Sea Storm) மனிதனால் ஈடு கொடுக்க முடிவதில்லை. கடல் நீரில் சுமார் 300 அடி ஆழத்திற்குக் கீழ்ப் போய்விட்டால் கடல் இருண்டு ஒரு இருண்ட கண்டமாகவே தென்படும். ஏனெனில் இவ் ஆழத்திற்கு கீழ் சூரிய ஒளி கடலினுள் செல்வதில்லை. விண்வெளியை நோக்கி விரையும் விண்கலங்கள் ஈர்ப்பு விசையை அறுத்துக்கொண்டு செல்ல வேண்டியது முக்கியமானதுபோல கடலினுள் மூழ்கும் போதும் நீரின் கடுமையான அழுத்தத்தை தாங்கியாக வேண்டும். இவ் அழுத்தம் சதுர அங்குலத்திற்கு சுமார் 15,000 இழுத்தல் வரை இருக்கும். இவ் அழுத்தம் பூமியின் பரப்பில் உள்ள வளிமண்டல அழுத்தத்தை போல சுமார் ஆயிரம் மடங்கிலும் அதிகமாகும். மேலும், ஆழ்கடலை அணுக, தாங்க முடியாத குளிரும், குறைபாடுகளும் மனித சாதனைக்கு வரம்பிடுகின்றன.

இந்த இடையூறுகள் அனைத்தையும் வெல்லும் அளவுக்கு கடலியல் தொழில் நுணுக்கம் வளர்ச்சிபெற்று ஆழ்கடலின் அடியை மனிதன் சாடும் பொழுதுதான் அவன் கைக்கு அளப்பரிய செல்வம் கிடைக்கும். செங்கடலில் சுமார் ஆயிரம் கோடி ரூபாய் மதிப்பிற்கும் அதிகமான கனிப்பொருள்கள் இருப்பதாக கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. கலிபோர்னியாவுக்கு அருகில் ஆழமற்ற கடல் பகுதிகளில் சுமார் ஆறுகோடி டன் அளவுள்ள பொசு பேற்று (Phosphate) படிவங்கள் இருப்பது தெரியவந்துள்ளது. அமெரிக்கா ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் 10 கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமான மதிப்புள்ள கந்தகத்தை கடல் தளத்தில் இருந்து பிரித்து எடுக்கின்றது. ஆபிரிக்காவின் மேற்கு கடற்கரைப் பகுதிகளில் வைரத்தாதுக்கள் வெட்டியெடுக்கப்படுகின்றன. தரையில் வெட்டி எடுக்கப்படும் தாதுக்களில் உள்ள வைரத்தின் அளவைப் போன்று சுமார் 5 மடங்கு வைரம் இத் தாதுக்களில் உள்ளன. டோக்கியோ வளைகுடாவில் காணப்படும் இரும்பு, தாது கலந்த மண்ணில் இருந்து ஆண்டொன்றிற்கு 18 இலட்சம் தொன் இரும்பு பிரித்தெடுக்கப்பட்டது.

எனினும் தற்பொழுது கடற் செல்வங்களை கொள்ளை கொள்வதில் அமெரிக்கர்கள் தீவிரமுடையவராய் விளங்குகின்றனர். இக் கொள்ளையில் அமெரிக்கா பெற்றோலியத்துக்கு முதலிடம் கொடுத்துள்ளது. இது கடற்கரையில் இருந்து படிப்படியாக ஆழ்கடலின் அடித்தளத்தை குடைந்து எரி எண்ணெய் எடுப்பதில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளது. 1942 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு இத் துறையில் இறங்கிய அமெரிக்க எண்ணெய் நிறுவனங்கள் இன்று வரை சுமார் 3000 கோடி ரூபாய் வரை இத்தொழிலில் மூலதனம் இட்டுள்ளன என்பதில் இருந்து இத் துறைக்கு அமெரிக்கர்கள் அளிக்கின்ற முக்கியத்துவத்தை நாம் உணரலாம்:

உலகப் பரப்பின் ஏறத்தாழ 70 சதவிகிதத்தை கொண்டுள்ள கடலில் இருந்து

எமக்கு கிடைக்கும் கனிப் பொருட்கள், எரி எண்ணெய் என்பவற்றை விட மிக முக்கியமானது மீன். உலகில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 6 கோடி தொன் மீன்கள் பிடிக்கப்படுகின்றன. இவை அனைத்தும் கடற்கரைக்கு அருகில்தான் பிடிக்கப்படுகின்றன என்றும், மீன் பிடிக்கும் முறைகள் திட்டமிட்ட விஞ்ஞான முறையில் சீராக கப்பலுமாயின் இன்னும் பல மடங்கு அதிகமான மீன் உலகிற்கு கிடைக்கும் என்றும் அறியப்பட்டுள்ளது. இந்துப் பெருங் கடலில் மட்டும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் 25 இலட்சம் தொன் மீன் கிடைக்கிறது. கோவாவில் உள்ள இந்திய கடலியல்கழக நெறியாளர் டாக்டர் "பணிக்கர்" தற்பொழுது உள்ள தொழில் நுணுக்க அறிவை சரிப்படுத்தினால் மீன் பிடி அளவை எளிதில் எட்டு மடங்கிற்கு அதிகமாக்கலாம் என்று கூறியதற்கிணங்க தற்பொழுது பிரிட்டன் 18 ஆயிரம் கன அடி அளவிற்கு மீன்களை ஏற்றிச் செல்வதும், 200 அடி நீளமுள்ளது, 14மைல் வேகத்தில் செல்லக்கூடியதுமான மிதக்கும் மீன் தொழிற்சாலை ஒன்றை உருவாக்கியுள்ளது. இது கடலின் எந்தப் பகுதியில் மீன்கள் நடமாட்டம் அதிகம் உள்ளது என்பதை அறிவிக்கும் சிறப்பான கருவியுடன் விளங்குகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1963 ம் ஆண்டில் 8000 அடி ஆழத்தில் முழுகிய "திரஷ்சர்" (thresher) எனும் அணுச்சக்தி நீர்மூழ்கிக் கப்பலின் உடைந்த பாகங்களைக் கூட கண்டுபிடிக்க முடியாத நிலை, கடலியல் தொழில் நுணுக்க வளர்ச்சியின் பிற்போக்கான நிலையை விளக்கியது. இதைத் தொடர்ந்து "கடலில் மனிதன்" (Man in the Sea) என்னும் திட்டத்தின் கீழ் அமெரிக்க கடற்படை சார்பில் அல்வின் (Alvin), சீலோப் (Sealob) எனும் விந்தை மிகு நீர்மூழ்கிக் கப்பல்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இதிலும் சீலோப் எனும் கப்பலில், மெர்குரி விண்வெளி கலத்தில் பயணம் செய்த "ஸ்காட் கார்பெண்டர்" என்பவர் கடலின் அடியினிலே 30 நாட்கள் தங்கியிருந்து உலகில் ஒரு

மாபெரும் சாதனையை நிலை நாட்டினர் எனினும் தற்போது கடல் ஆய்வுத் திட்டத்தின் பெரும் பகுதியை யுனெஸ்கோ (UNESCO) நிறுவிய 67 நாட்டு அனைத்தரசுகள் கடலாய்வுக்குழு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது.

சுருங்கக் கூறின் கடலியல் துறையில் விரைவான முன்னேற்றங்கள் தோன்றி வருகின்றன. இன்னும் சிறிது காலத்தில் மிகுவேக நீர்மூழ்கிகள் உருப்பெற்றுவிடும். இவற்றில் பெருங் கடல்களில் விரைவாகச் செல்லலாம். மேலும் திட்டமிட்ட பண்ணைகளும், சுரங்கங்களும் கடல் தளத்தில் அமைக்கப்படும். உணவுப் பொருட்களும், கனிப் பொருட்களும் பெருமளவில் கிடைக்கும். இவை எல்லாவற்றையும் விட நீர்வாழ் பிராணிகளைப் போன்று

நீரில் கரைந்து இருக்கும் பிராண வாயுவைச் சுவாசித்து, நெடு நாள் நீருக்கு அடியில் வாழ்வகை செய்யும் செயற்கை செவுள்களும் (Gills) சிறிது காலத்தில் உருவாகலாம் என நம்பப்படுகிறது.

உலகில் அன்றாடம் மக்கள் தொகை பெருகி வருகிறது. பூமியில் கிடைக்கும் பலவகைச் செல்வங்களும் வெகுவேகமாகக் குறைந்து வருகின்றன. இந்நிலையில் பெரும் கடல்களின் செல்வக் கிடங்குகள் மனித வாழ்வுக்குக் கை கொடுக்கும் என்றால் மிகையாகாது.

சி. ஸ்ரீஸ்காந்த குமார்
பல்கலைக் கழக புகழுக வகுப்பு
முதலாம் வருடம் - விஞ்ஞானப் பகுதி

இலங்கையில் நடைபெறும் குற்றங்களும் அவற்றைத் தடுப்பதற்கான வழிகளும்

உலகில் பல இடங்களில் கொலை, கொள்ளை, காமச்செயல்கள், வழிப்பறி போன்ற பலாத்காரச் சம்பவங்கள் இடம் பெறுகின்றன. ஆனால் மிகக் கூடுதலாக நடைபெறும் இடம் சிக்காக்கோ நகரம் என மதிப்பிடப்படுகின்றது. அங்கு நடைபெறும் கொலையும், கொள்ளைகளும் அதற்குச் சான்று பகரும். ஆனால் இன்று இலங்கையில் அதையும் மிஞ்சிடும் பயங்கர நிலைமை உருவாகிக் கொண்டு வருகின்றது.

கொலை, கொள்ளை பலாத்காரச் சம்பவங்கள் நடைபெறுவதற்கு முக்கிய காரணங்கள் பலவுள்ளன. வறுமை அதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம். இன்று நம்நாட்டில் அநேகர் ஏழைகள். பலர் வேலையின்றி அவதிப்படுகின்றனர். வாழ்வதற்குக் கஷ்டப்படுகின்றனர். பணக்காரர் வாழும்

பகட்டான வாழ்க்கையும், ஆடம்பரங்களும் அவர்களுக்குப் பலாத்கார யோசனைகளை நெருப்பில் ஊற்றிய நெய்யைப் போலக் கொழுந்து விட்டு எரியச் செய்கின்றன. ஆதலால் அவர்கள் பணக்காரர்களைக் கொல்வதற்கோ, கொள்ளையிடுவதற்கோ முயலுகின்றனர். மற்றும் வழிப்பறி போன்ற பல குறுக்கு வழிகளையும் பணத்தைப் பெறும்பொருட்டுக் கையாளுகின்றனர்.

குற்றங்கள் பெருகுவதற்குப் பொலிசாரின் பாரபட்சமான முறையும் காரணமாகும். ஏனெனில் குற்றங்களைத் தடுப்பதற்குப் பொலிஸ் இலாகா தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்தாலும், பிறர் தலை யீட்டாலும் மற்றும் அரசியல் தலைவர்களாலும் அவர்களை விடுதலை செய்யப் பெருதவி புரிகின்றனர். இதற்கு அடிப்

படைக் காரணம் அவர்கள் அரசியல் தலைவர்களின் கையாட்கள் என்பது பரம ரகசியம். ஒருசில பொலிஸ் அதிகாரிகள் தம் நேர்மை, நீதி, தருமம், கடமை முதலியவற்றைக் கைலஞ்சம் பெற்று விற்க முயலுகின்றனர். குற்றவாளிகளைத் தண்டிப்பதில் பராமுகமாயிருக்கின்றனர். இதற்குக் காரணம் உலகில் நிரம்பிவிட்ட அந்தியாகும். ஒருவன் மற்றவனைக் காக்காய் பிடித்தே தான் வாழ்கின்றான். மற்றவன் குறையை அவன் வெளிக் கொணர்ந்தால் உண்ண வழியின்றி அலைய வேண்டியது தான். இதனால் மக்கள் இச் செயலைக் கண்டு மேலும் கொள்ளைகள், கொலைகளைச் சிறிதும் பயமின்றிச் செய்ய முயலுகின்றனர் என்றால் அது மிகையாகாது. ஆகவே பொலிஸ் இலரகா இதில் கூடிய சிரத்தை எடுத்து எதிரிகளை மிகக் கூடுதலான தண்டனைகளைக் கொடுத்து அவர்களை வாட்டினால் இவர்களைப் பார்த்து மற்றையோர் திருந்தி விடுவர் எனின் அது சாலச் சிறந்தது. அத்துடன் குற்றவாளிகள் விஷயங்களில் தலையிடுபவர்களை நீதியின் கரங்களிற் சிக்க வைக்க வேண்டும். இதனைப் பொலிசார் மிகத் திறம்பட நடாத்த முயல வேண்டும்.

இன்றைய சினிமா படு பயங்கரத் தொற்றுநோயைப் போன்று மற்றையோரைத் தொற்றிக் கொள்ளும் சக்தி வாய்ந்தது. இன்றைய சினிமா கொள்ளை இருவதற்கும், கொலை செய்வதற்கும், வழிப்பறிகளைத் திறம்பட நடாத்துவதற்கும் நவீன மார்க்கங்களையும் யுக்திகளையும் மக்களுக்குக் கற்பிக்கின்றன. இதற்கு உதாரணம் என்னவென்றால், அண்மையில் "எவ்வாறு ஒரு இலட்சத்தைக் களவிடுவது" என்ற படத்தைப் பார்த்த இளைஞன் ஒரு வங்கியில் கொள்ளையிட முயன்று பொலிசாரிடம் சிக்கிக் கொண்டான். இதன் மூலம் நாம் சினிமா, கொலைக்கும் கொள்ளைக்கும் எவ்வாறு உதவி செய்திருந்து என்று கணிக்கலாம்.

இது மட்டுமல்ல; இளைஞர்கள் காமச் செயல்களைச் செய்வதற்குத் தூண்டுவது

இன்றைய சினிமா; இளைஞர்களோடு நில்லாது பெண்களையும் இவை பாதிக்கின்றன. இரு பாலாரும் காதல் நோயின் வசப்பட்டுப் பிழையான வழிகளிற் செல்லத் துணிகின்றனர். இதனால் மேகநோய் போன்ற பல கொடிய நோய்கள் அவர்களைத் தொற்றித் துன்பத்துக்குள்ளாக்குகின்றன. எனவே, அரசாங்கம் இத்தகைய படங்களைத் தடைசெய்து நல்ல கருத்துள்ள கலாச்சார சம்பந்தமான படங்களை இறக்குமதி செய்தால் சினிமா மோகம் பிடித்து அலையும் இளைஞர் கூட்டம் இத்தகைய நல்ல படங்களைப் பார்த்துத் திருந்தும் என நாம் எதிர்பார்க்கலாம்.

இலங்கையில் படிக்கும் மாணவர்களில் இருபது வீதத்தினர் மேற்படிப்பிற்குச் சென்று மிக நல்வாழ்க்கையை அனுபவிக்கின்றனர். மற்றையோர் கல்வியில் தேர்ச்சியடையாது வீண் பொழுது போக்குகின்றனர். இதற்கு முதற் காரணம் இன்றைய கல்வித் திட்டமும், வேலை இல்லாத திண்டாட்டமுமேயாகும்.

இன்றைய கல்வித் திட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டிய அவசியத்தை நாம் நன்குணர வேண்டும். இவ்வாறு செய்யின் குற்றங்களில் அரைவாசி குறையும் என நாம் எண்ணலாம்.

இன்றைய மாணவர்கள் அரசாங்க உத்தியோகத்தைப் பெறுவதிலேயே முக்கிய குறிக்கோளாக இருக்கின்றனர். படிக்கும் காலத்தில் தங்கள் ஓய்வு நேரத்தைச் சினிமா, நாடகம், அரட்டை அடித்தல், ஆபாச சினிமாப் பாட்டுப் பாடுதல் போன்ற பிரயோசனமற்றவைகளிலே தம் பொன்னான நேரத்தைச் செலவு செய்கின்றனர். இதனை விடுத்து ஒரு கைத் தொழிலைப் படிக்க முயற்சி எடுப்பார்களே யாயின் வருங்காலம் அவர்கட்கு ஒளிமயமாகும் என்பதில் சிறிதளவேனும் சந்தேகமில்லை.

“கைத் தொழிலொன்றைக்
கற்றுக் கொள்

கவலை உனக்கில்லை ஒப்புக் கொள்”

என்றார் கவிஞர் ஒருவர்: இதற்காக நாம் மாணவர்களை பிழை கூறுவதை விடுத்து இன்றைய வரண்ட கல்வித் திட்டத்தையே குறைகூற வேண்டும். எனவே கல்வித் திட்டத்தை மாற்றி தொழிற் கல்வியையும் இடம்பெறச் செய்ய அரசாங்கம் முயலவேண்டும். அத்துடன் நில்லாது பல திட்டங்களையும் தீட்டி படித்த இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். இது இன அடிப்படையில் அமையாது படித்த இலங்கையர் என்ற மூன்றையில் எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்பளிக்க வேண்டும்.

இளைஞர் அறிவை ஏட்டுக் கல்வியும் தொழிற் கல்வியும் விருத்தி செய்யுமன்றி பழக்க வழக்கங்களையும், பண்புகளையும் மனதையும் விருத்தி செய்து நேர் வழிப் படுத்தும் என்றால் அது முற்றும் முழுதாகப் பொருந்தக் கூடியதல்ல. இன்றைய இளைஞர்கள் வருங்கால மன்னர்கள். குற்றங்களை முழுக்க முழுக்கச் செய்வது வாலிபர்களன்றி கிழவர்கள் அல்ல. எனவே அவர்கள் படிக்கும் காலத்தில் நல்ல பழக்க வழக்கங்களையும், நற் பண்புகளையும் அவர்கள் மனதில் நன்கு வேருன்ற வைக்க வேண்டும். இதற்கு ஒரேயொரு சிறந்த வழியே உண்டு. அது என்னவெனில் இளைஞர்களுக்கு சமயக் கல்வியை முறையாக ஊட்ட வேண்டும். அவ்வாறு முறையாக சமயக் கல்வியைப் பயின்றோர்களே ஆயின் அவர்கள் வளர்ந்த காலத்தில் மனச் சாட்சி தெய்வக் கொள்கை ஆதியன குற்றங்களைச் செய்வதை விட்டும் தடுத்து விடும். மாக்களை மக்களாக மிளிர்ச் செய்யும். இதனை முகமது நபியின்

வாழ்க்கைச் சரிதையில் இருந்து அறியலாம்.

மதுவிலும் கொடிய தொன்றில்லை என்பார் சான்றோர். மது அருந்தி மதி கெடும் மக்கள் நல்லது எது தீயது எது என அறியாது தீய செயல்களை செய்கின்றனர். இதனை அரசாங்கம் கவனத்துக் கெடுத்து மது ஒழிப்பில் ஈடுபட வேண்டும். அது இயலாதெனின் மதுவின் அளவைக் குறைக்க வேண்டும்.

எனவே குற்றங்களைத் தடுப்பதற்கேது வாகிய வழிவகைகளையும் அவற்றைத் தடுப்பதற்கான வழிவகைகளும் ஆராயப் பட்டுவிட்டன.

“திட்டம் போட்டு திருடுகிற கூட்டம்
திருடிக் கொண்டே இருக்குது
அதைச் சட்டம் போட்டு தடுக்கிற
கூட்டம் தடுத்துக் கொண்டே

இருக்குது
திருடராய் பார்த்து திருந்தா
விட்டால் திருட்டை ஒழிக்க
முடியாது”

எனவே குற்றம் புரியும் மக்கள் திருந்தாவிடின் குற்றங்களைத் தடுப்பதற்கான வழிவகைகளும் திட்டங்களும் பயனற்று விடும். ஆகவே மக்கள் ஒரு முகப் பட்டு ஒற்றுமையாக இருந்து குற்றங்களைப் புரிவோரைக் காட்டிக் கொடுக்க பொலிசாருக்கு உதவி செய்வார்களேயாயின் குற்றங்கள் வெகுவாகக் குறையும். அத்துடன் இறை வணக்கத்தில் ஒவ்வொரு மக்களும் மனமுயன்று ஈடுபட வேண்டும். இது இறை அச்சத்தை உண்டாக்கி மக்களுக்கு சன்மார்க்க வழியைக் காண்பிக்கும்.

அபுசாலி சறாக் பெய்ஸில்
பல்கலைக்கழகப் புகுமுக வகுப்பு
முதலாம் வருடம் - விஞ்ஞானப்பகுதி

ஒருமுறை அடகு வைத்த நேர்மை பின்னால் மீள்வதே இல்லை

தாமஸ் மிடிஸ்டன்

எ து நீ தி?

இல்லாத மனுஷனுக்குச் சோறுதராது
—எல்லாம்
இருப்பவனை அழைச்சு விருந்து
வைக்கத் தவறாது
நல்லவங்க சொல்லுக்கு மதிப்புத் தராது
—இந்த
நாடறிஞ்ச உண்மை இதை
எண்ணிப் பார்க்காது:

என்ற கவிஞர் மருதகாசியின் சினி
மாப் பாடலொன்று வானொலியில் மெல்
வியதாகப் பாடிக் கொண்டிருந்தது. அப்
பாடடை ரசித்துக் கேட்டுக்கொண்டிருந்
தேன்.

இரவு எட்டு மணியிருக்கும்... ஊர்
ஒரளவு அடங்கியமாதிரி... அப்பொழுது
எங்கள் வீட்டு வாசலில் அம்மா பசிக்கி
றது... தாயே பசிக்கிறது... அம்மா
என்ற வரண்ட குரல் கேட்டது. எழுந்து
ஜன்னல் வழியாகப் பார்த்தேன்.

எண்ணெய்ப் பசை கண்டறியாத தலை
யுடனும், அடர்ந்த தாடி, மீசைகளுட
னும், கையில் சிறிய தடி, தோளில்
சிறு மூட்டை முடிச்சுகள் சகிதம் ஒரு
வயோதிப உருவம் நின்று கொண்டிருந்
தது. அக்கிழவனுக்கு வயது அறுபதுக்கு
மேலிருக்கும் போல் தெரிந்தது. அவ
னைப் பார்த்தால் சாப்பிட்டே இரண்டு
நாள் இருக்கும் போலத் தோன்றியது.

சிறிது துணுக்குற்றேன்: பின் மன
தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு, சமைய
லறைக்குச் சென்று ஒரு சட்டியில் சோறு
போட்டுக் கொண்டு விரைந்தேன்: எமது
சமையலறையில் இருந்து — தெருக்கதவுக்
குப் போக வேண்டுமெனின் நடு வீட்
டைத் தாண்டித்தான் போக வேண்டும்.

நடு வீட்டின் பாதித் தூரத்தைக் கடந்
திருப்பேன். “டேய் தம்பி! எங்கை
யடா சோற்றைக் கொண்டு போறாய்”
என் அம்மாவின் குரல் தான். எதிர்
பார்த்ததுதான். “எனக்குத்தான் பங்கி
சிறது” வார்த்தைகளால் மழுப்பினேன்.
“என்னடா தம்பி பொய் சொல்லுவதற்
குக் கூட பழகி விட்டாயடா? பிச்
சைக்காரனின் குரல் எனக்குக் கேட்டது
தாண்டா, ஆனால் இரவில் பிச்சை கொ
டுத்தால் எங்கள் குடும்பத்தில் யாருக்கா
வது ஒருவருக்கும் கெடுதல் வருமடா.
நம் செல்வாக்கு குறைந்து விடுமடா.
போடா தம்பி போ; கொண்டு போய்
சோற்றை உள்ளே வை” அம்மாவின்
வார்த்தையில் கண்டிப்பும் கடுமும்
இருந்தது.

அம்மாவின் ஆணையை மீறமுடியாமல்
நான் அக்கட்டளைக்கு அடங்கித் தரும்பி
சமையல் அறையை நோக்கி நடந்தேன்.
எனது தோல்வியடைந்த முகத்தை அந்
தப் பிச்சைக்காரனுக்குக் காட்டாமல்
உள்ளேயே நின்றிருந்தேன்.

நான் வரமாட்டேன் என்று தெரிந்
தோ என்னமோ? அந்தப் பிச்சைக்கா
ரன் அடுத்த வீட்டுக்குச் சென்று “அம்மா
பசிக்குது! தாயே..... என வழமை
யான பல்லவியைப் பாடினாள். “இல்லை
போ, விளக்கு வைத்துவிட்டோம்.
விளக்கு வைத்துப் பிச்சை கொடுக்கக்
கூடாது போ வெளியே. வந்த நேரத்
தைப் பார்! நேர காலத்துக்கு வந்து
தொலைச்சால் என்ன?” அடுத்த வீட்டு
அம்மாவின் வசைப்புராணம்; நான் கேட்
டுக் கேட்டுப் புளித்துப்போன நிகழ்ச்சி
கள்:

எங்கள் சமுதாயத்திலே மலைபோல் வளர்ந்திருக்கும் மூடநம்பிக்கைகளில் இதுவும் ஒன்று. “ஆம்ஸ்ரோங்” அம்புவியை வெற்றி காணலாம் “லூனா 16” மனித உதவியின்றி விண்ணிலிருந்து மண் கொண்டு வரலாம். நம் மூடப்பழக்க வழக்கங்கள் மாறாது, மடியாது;

அப் பிச்சைக்காரன் இப்பொழுது தொடக்கம் விடியும் வரையும் ஒவ்வொரு வீடு வீடாக ஏறி இறங்கினாலும் கிடைக்கும் பதில் இல்லை போ ஒன்று தான். அந்தப் பிச்சைக்காரனின் முகம் என்னைப் பார்த்து பரிதாபமாக கெஞ்சுவது போன்ற பிரமை. இதற்கு மேலும் என்னால் பொறுக்கமுடியவில்லை. என் உள்ளம் கொதித்தது. அப்படியே கட்டிலில் வந்து விழுந்தேன். அப்பொழுது மூடப்பழக்க வழக்கங்களை அழித்து உலகை உய்விக்க வந்த உத்தமர் யேசுவின் போதனை வாக்கியம் என் காதில் கேட்பது போன்ற உணர்வு.

உனது ஆட்டுக்குட்டி கிணற்றுக்குள் விழுந்து விட்டதெனின், இன்று உனக்கு ஓய்வு நாள், இன்று வேலை செய்யக் கூடாது நாளை எடுப்போமென்று விட்டு வைப்பாயா? உடனே கிணற்றுள் பாய்ந்து தூக்கி விடுவாய் அல்லவா? அப்படியானால்..... கொடுரமான பசியினால் சாகப்போகும் அந்த பிச்சைக்காரனுக்கு சோறு கொடுப்பதில் இர வென்ன! பகலென்ன!

விரைவாக எழுந்து சமையல் அறையை அடைந்தேன். ரகசியமாக சோற்றை எடுத்துக் கொண்டு வீதிக்கு வந்தேன்; அக் கிழப்பிச்சைக்காரன் பக்கத்துத்தெரு பழைய கட்டிடத்தின் மூலையில் சோர்ந்து போய் சாய்ந்து கொண்டிருந்தான். கொண்டு சென்ற சோற்றை அவன் கையில் கொடுத்தேன். அவன் சோர்வு இருந்த இடமின்றிப் பறந்தது. நிமிர்ந்து பார்த்தான், “தம்பி நீ நல்லா இருக்க வேண்டும். எல்லாம் வல்ல ஆண்டவன் உனக்கு ஒரு குறையும் விடமாட்டார்.” என என்னை ஆசீர்வதிப்பது போன்ற தோரணையில் கூறினான். அவன் விழிகளில் நீர் நிறைந்திருந்தது. “வருந்தாதீர்கள், காலம் மாறத்தான் செய்யும்; அப்பொழுது இருளடைந்த சமுதாயத்தின் மூடநம்பிக்கை மலை தரைமட்டமாக்கப்படும். நீங்கள் அவசரப்படாமல் மெதுவாக சாப்பிடுங்கள்” என்று கூறி விட்டு வீட்டுக்கு வந்தேன். வானொலியில் நேயர் விருப்பம் கடைசிப் பாட்டு ஒலிபரப்பாகிக் கொண்டிருந்தது;

வருந்தாதே ஏழை மனமே
வருங்காலம் நல்லகாலம்
மனம் போலும் இன்பம் சேரும்
திருநாளும் வந்து சேரும்
வருந்தாதே.

க. வேலாயுதம்
பல்கலைக்கழகப் புகழுக வகுப்பு
முதலாம் வருடம் - விஞ்ஞானப் பகுதி

எதிர்காலத்தை இறந்தகாலத்தைவிடப் பொலிவுடையதாகக்காத வரையில்
இறந்தகாலத்தை எண்ணி எண்ணி மகிழ்வதிலே பயனில்லை.

முதாதையர்களின் எலும்புகளைச் சுமந்தே நாம் வாழ முடியாது.

—லாலாலஹபதிராய்

கூட்டுறவு ஒரு வாழ்க்கை வழி

“நண்டு கொழுத்தால் வளையில் இராது” என்பது முதுமொழி. மனிதனின் விஞ்ஞான அறிவு நாளுக்கு நாள் விரிவடைந்து வருகிறது. ஆதலால் அவன் வளையையொத்த இச்சிறு பூமியிலே வாழ விரும்பாது கிரகங்களிலே தன் ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தத் தலைப்பட்டு விட்டான். இந்த வகையில் அவன் மண்ணாழியைக் கடந்து நீருழியைத் தாண்டி அணுணுழியை அடைந்து விண்ணாழியின் தலைவாயிலில் நின்று கொண்டு வாளை அளக்கவும், தன் மதியிலே தன்மதியைக் காட்டவும் வளமிகு திட்டங்கள் தீட்டினான். இறுதியில், திங்களிற்றன் ஞாபகார்த்தக் கொடியையும் குத்திவிட்டான். இதைக்கூட நோக்கும் போது இது தனிமனிதனின் முயற்சியல்ல, உலகத்தின் மூளைகளாக வருணிக்கப்படும் பல விஞ்ஞானிகளின் கூட்டு முயற்சியென்பது வெள்ளிடைமலை. உலகிற்றேன்றிய அறிஞர்களும் பெரியோர்களும் இம்மையில் வாழ்வதற்குரிய வளமிகு அறிவுரைகளைக் கூறினர்; கூட்டுறவு இயக்கத்தின் கொள்கைகள் அவ்வறிவுரைகட்கு மெருகூட்டுவதாயமைந்துள்ளன.

‘ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்தல்’ என்பது கூட்டுறவின் பொதிந்துள்ள மேன்மையான கொள்கையாகும். இக் கொள்கையை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஒருவர் இன்னொருவருக்கு உதவி செய்யலாம். அல்லது தன் சமூகத்தவருக்கு உதவி செய்யலாம் அல்லது சமூகத்தவர் அவருக்கு உதவி செய்யலாம்; இன்னும் உற்று நோக்கும் இடத்து இவ்வொத்துழைப்பு உலக நாடுகளிடையேயும் நிலவலாம். மக்களிடையே ஒத்துழைப்பு இருக்குங்கால் வேற்றுமையும், வீண்பிலுக்கும் அகன்று முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்பதில் ஐயமில்லை.

கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூதாதையர்களான ரொபர்ட் அவன் (Robert Owen)

சார்ள்ஸ் பூரியர் (Charles Fourier) ஆகிய இருவரும் வெவ்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்த போதிலும் ‘கூட்டுறவு ஒரு வாழ்க்கை முறை’ என இருவரும் ஒருமித்த சருத்துடையவர்களாக இருந்தனர். இதுவும் இதன் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. கூட்டுறவு இயக்கம் ஆரம்பமாகிய அந்நாளிலே நடைபெற்ற பின்வரும் சம்வம் கூட்டுறவு பொருளாதார சமூகநிலையிலே எவ்வளவு தூரம் ஈடுபாடுடைய தென்பதை அறிவுறுத்துகிறது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே இயந்திரப் புரட்சி ஏற்பட்டதன் காரணமாக இயந்திரங்களைக் கொண்ட தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. இந்த மாற்றத்தினாலே பல சமூக மாறுதல்களும் ஏற்பட்டன. போட்டி மனப்பான்மை, தொழிலாளரைச் சுரண்டல், கொள்ளை இலாபமடித்தல் போன்றவை சமூகத்தின் முக்கிய அமிசங்களாக இருந்தன. எனவே, இச்சமூகக் குறைபாடுகளை நீக்கும் பொருட்டுக் கூட்டுறவின் மூலம் போட்டி மனப்பான்மையை ஒழித்து ஒருவருக்கொருவர் உதவும் மனப்பான்மையை வளர்த்து ஒருவரைச் சுரண்டி இன்னொருவர் வாழ்வதை விடுத்து எல்லோரும் ஒருமித்துச் செய்யும் தொழில் மூலம் ஒருசிலர் அனுபவிப்பதற்குப் பதிலாக எல்லோரும் அனுபவித்தல் போன்ற கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்கும், அவற்றை நடைமுறையிற் கொண்டு வருவதற்கும் கூட்டுறவின் மூலம் அவன், பூரியர் போன்றோர் பேருதவி செய்தனர்.

வளர்ச்சியடைந்து வரும் கூட்டுறவு இயக்கம் உலக அரங்கில் ஓர் உன்னத இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது. எனவே இப்படியான இயக்கத்தின் தன்மைகளையும், குணநலன்களையும் அறிவது நன்மையுடையதாகும்;

கூட்டுறவுத் தாபனங்களை அவற்றின் அங்கத்தவர்களே நடாத்துவார்கள். இந்தத் தாபனங்கட்கு முதலாளிகளே அழைக்கப்படுபவரே இல்லை. அங்கத்தவர்கள் எல்லோரும் முதலாளிகளாவர். சங்க நிருவாகத்தை நடத்தும் பொருட்டு, அங்கத்தவர்கள் தங்களுக்குள் ஒருசிலரை உத்தியோகத்தராக, அங்கத்தவர்களாலேயே தெரியப்படுவர். அங்கத்தவர்களின் நம்பிக்கையைப் பெறுமளவிற்கும் அவர்கள் அங்கத்தவர்கள் பெயரால் சங்க நிருவாகத்தை நடாத்துவார்கள். இதன் மூலம் அங்கத்தவர்கள் எல்லோருக்கும் சம உரிமை வழங்கப்படுகிறது.

கூட்டுறவுத் தாபனங்கள் ஜனநாயக முறைகளைக் கையாண்டுள்ளன. இம் முறையை ஆதாரமாகக் கொண்டு அங்கத்தவர் எல்லோரும் ஒருமித்துக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் எல்லையை அடைய முயற்சி செய்கின்றனர். எனவே, கூட்டுறவு என்பது சனநாயக தத்துவங்களை மனிதர் பயின்று கொள்வதற்கு ஏற்ற நல்லதொரு சாதனமாகும். பொறுப்பு வாய்ந்த பிரசைகளாக மக்களை இவ்வியக்கம் பயிற்றுகிறது. தனிப்பட்டவர்கள் ஜாக்கிரதையாகவும், உற்சாகத்துடனும் இருக்கப் பயிற்றுகிறது. சமூக நலனைப் பற்றிய உணர்ச்சியை இது வளர்க்கிறது. தலத் தாபனத்தைச் சேர்ந்தவர்களிடையே நட்பையும், பரஸ்பர நல்லெண்ணத்தையும் வீருத்தி செய்கிறது. மேலும் சமூகத்தில் வறிய நிலையிலுள்ளாரின் பொருளாதாரப் படியை உயர்த்துகிறது. இந்த வகையில் கூட்டுறவு இயக்கம் சனங்களுக்கு ஜனநாயக முறையின் கொள்கைகளிற் பழக்கத்தை ஏற்படுத்துவதுடன் அரசியல் ஒழுக்கத்தின் அடிப்படைகளையும் பயிற்றுகிறது.

கூட்டுறவு தாபனத்தின் அங்கத்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே எல்லோருடைய நன்மைக்காகவும், எல்லோரும் ஒருமித்து எல்லோருடைய நன்மைக்காகவும் உழைப்பதே நோக்கமாகும். இந்

நோக்கத்திலே அங்கத்தவர்கள் தனித்தனியேயும், ஒருமித்தும் உழைப்பதினால் அவர்களிடையே ஐக்கியமும், ஒத்துழைப்பும், சகோதரத்துவமும் வளர்ந்து அவற்றின் பயனாக எல்லோரும் நன்மையடைவார்கள்.

கூட்டுறவு தாபனங்களில் ஒருவரை ஒருவர் சுரண்டும் மனப்பான்மையில்லை. இதனால் முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் பிடியிலிருந்து கூட்டுறவு பாதுகாப்பளிக்கிறது.

கொள்ளை இலாபம் அடிக்கும் நோக்கமும் இச்சங்கங்களுக்கு இல்லை. தாபனங்களை நடாத்தும் பொருட்டு மிகவும் குறைந்த இலாபம் இருப்பது அவசியமாகும். இப்படியான தன்மைகள் சோஷலிசத்தின் முக்கியமான கொள்கைகளாகும். இதனால் கூட்டுறவு இயக்கங்கள் சோஷலிசத்திற்கு முரண்பட்டவையல்ல. எனவே கூட்டுறவு இயக்கங்களில் அங்கத்தவர்களாக இருத்தல் நல்ல குடிகளாக வாழ்வு நடாத்துவதற்கு நல்ல பயிற்சியாகும். இதனால் கூட்டுறவு இயக்கம் ஜனநாயக இயக்கமே. மக்கள் பொறுப்புணர்ச்சியோடு காரியங்களைச் செய்யக் கூட்டுறவு இயக்கம் பயிற்றுகிறது. அதன் மூலம் எல்லோரையும் நற்பிரசைகளாக ஆக்குகிறது.

மனித வாழ்க்கையின் பல்வேறு துறைகளிலும் கூட்டுறவு, இயக்கமாகப் பரந்துள்ளது. உதாரணமாக ஐக்கிய பண்டகசாலைகள், ஐக்கிய விநியோகச் சங்கங்கள், ஐக்கிய மொத்த வியாபாரச் சங்கங்கள், ஐக்கிய தொழிற்சாலைகள், ஐக்கிய விவசாய உற்பத்திச் சங்கங்கள், ஐக்கிய நாணய சங்கங்கள், ஐக்கிய வங்கிகள், ஐக்கிய வீடமைப்புச் சங்கங்கள், ஐக்கிய ஆஸ்பத்திரிகள், ஐக்கிய கல்விச் சங்கங்கள், என்பன அவற்றுட் சிலவாகும். இவை மக்களுக்குப் பண்டு தொட்டு ஆற்றும் பணிகள் அளப்பில்.

இவ்வாறுள்ள இயக்கங்களினால் இன்றைய சமுதாயத்தின் தீய அமிசங்களைத்

தணீப்பதே நோக்கமாகும். முதலாளித் துவ சமுதாயத்தின் கீழ் ஏழை விவசாயியும், ஏழைத் தொழிலாளியும் படும் இன்னல்களோ பல. உதாரணமாக எத்தனையோ வறிய விவசாயிகள் கடன்காரர் கட்டுப் பலியாகித் தமது சொத்துக்களை இழந்து நிலமற்றவர்களாகத் தவிக்கிறார்கள். இதனைக் கூட்டுறவு முறையின் மூலம் தடுக்கலாம்.

மனிதனுக்கு வாழ்க்கையில் இன்றியமையாதன உணவும், உடையும், உறை விடமுமாம்; வாழ்க்கையை வளமுடன் நடாத்துவதற்கு இன்னும் பல பொருட்கள் தேவைப்படுகின்றன. இவற்றைப் பெறுவதற்கு ஏழைகள் கஷ்டப்படுகின்றனர்: முயற்சியுடையோர் கூடக் கமம் செய்வதற்கும், தொழில் செய்வதற்கும் முதல் தேவைப்பட்டு நிற்கின்றனர். விவசாயமும், கைத்தொழிலும் எல்லாச் சந்தர்ப்பத்திலும் ஊதியம் அதிகமாகக் கொடுக்கத்தக்க முயற்சிகள் அல்ல: ஆகவே இவற்றிற்காகக் கடன் எடுக்கும் வறியவர்கள் அதிக வட்டிக்குக் கடன் பெற ஆஸ்தியற்றவர்களாக இருக்கின்றனர்: இப்படியான நிலையிலுள்ளோர்க்குக் கூட்டுறவு நாணய சங்கங்கள் பயன்படுகின்றன: கூட்டுறவு வறியவருடைய நண்பன்.

மேலும் கூட்டுறவு நாணய சங்கத்தில் கடன் பெறுபவர் நேர்மை, முயற்சி என்ற இரண்டு காரியங்களையுமே பிணையாகக் கொடுக்கின்றார். சாதாரண வங்கிகள் ஆதனப் பிணை, அல்லது பொருட்களின் பிணையின்றிக் கடன் கொடுப்பதில்லை: ஆனால் கூட்டுறவு வங்கிகளும் நாணய சங்கங்களும் நேர்மையையும் உழைப்பையும் தக்க பிணையாக ஏற்றுக் கடன் கொடுக்கின்றன: இதுதான் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கும் ஏனைய வங்கிகளுக்கும் உள்ள முக்கியமான வேறுபாடாகும். மேலும் கூட்டுறவு வங்கிகள் இலாபத்தை ஒரு நோக்கமாக வைத்து வேலை செய்வன அல்ல: ஆனால் ஏனைய வங்கிகள் இலாபம் பெறுதலை விசேட நோக்கமாக

உடையன: கூட்டுறவு வங்கிகள் பொருள் உற்பத்திக்கும், கடன் நிவிர்த்திக்குமாகப் பணம் உதவுகின்றன: ஏனைய வங்கிகள் கடன் பெறுபவரின் தேவையைக் கருதாது தாம் கொடுக்கும் முதலுக்கு நல்ல பொறுப்பு உண்டா என்றும் கூடிய வட்டி ஈட்ட முடியுமா என்றும் கவனிக்கின்றன. இது போன்ற நியாயங்களாற்றான் கூட்டுறவு, வாழ்க்கை வழியென்றும் ஆபத்தில் உதவி என்றும் கூறப்படுகின்றது.

“கோட்டு விவாதத்தில் வென்றவன் கரி, தோற்றவன் சாம்பல்” என்பது முதுமொழி. கூட்டுறவு இயக்கங்களில் அங்கத்தவர்கட்கிடையே ஏற்படும் பெரும் பிரச்சினையையும் தீர்ப்பதற்கு கோட்டுக்குச் செல்வதைத் தடுக்குமுகமாக சங்க உபவிதிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் பிரதான நோக்கம் செலவைக் குறைப்பதேயாகும்.

மேலும் பண்டகசாலைகள் அமைந்திருப்பதும் வாழ்க்கையிற் பல வழிகளில் உறுதுணை புரிகின்றது. “கொள்வதும் மிகை கொளாது கொடுப்பதும் குறைகொடாது” வியாபாரம் செய்வது பண்டைய முறை. இதைப் ‘பட்டினப் பாலை’ எனும் சங்க நூல் அழகாகக் கூறுகின்றது.

“..... உழவர்

நெடு நுகத்துப் பகல் போல
நடுவு நின்ற நன்னெஞ்சினோர்
வடுஅஞ்சி வாய் மொழிந்து
தமவும் பிறவும் ஒப்பநாடி
கொள்வதூஉம் மிகைகொளாது
கொடுப்பதூஉம் குறைகொடாது
பல்பண்டம் பகர்ந்து வீசும்
தொல் கொண்டித் துவன்றிருக்கை”

பண்டகசாலைகளின் நோக்கம் பொருளாக்க நிலையை விருத்தியாக்கலும், பொது உபயோகத்திலுள்ள நல்ல தரமான, சரியான அளவும் நிறையும் உடைய பொருட்களை வழங்கலும், சிக்கனத்தையும், சுய உதவியையும் கூட்டுறவையும் வளர்த்தலுமாம்.

இன்றைய இளைஞரே நாளைய நாட்டு மக்களாகின்றனர். ஆகையால் கூட்டுறவு முறைகளை இளைஞருக்கு கற்பிக்கும் நோக்குடன் கூட்டுறவுக் கல்லூரிகளும், பாடசாலைப் பொருள் வழங்கும் சங்கங்களும் (Co-operative School Supply Societies) பல பாகங்களிலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பங்குப்பணம் சொற்பமாக இருத்தலால் பாடசாலைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே பாடசாலைப் புத்தகங்கள், கொப்பிகள், கடுதாசி, பேனா, பென்சில் போன்ற உபகரணங்கள் மாணவர்களாலேயே விற்கப்படுகின்றன. இப்பயிற்சியும் சங்கத்தை நடாத்தும் பழக்கமும் இளைஞர்களுக்கிடையே ஒற்றுமையையும், பொறுப்புணர்ச்சியையும், சிக்கனத்தையும், தன்னம்பிக்கையையும், பரஸ்பர உதவியையும் வளர்க்கின்றன. இவை தவிர கூட்டுறவு இயக்கத்தின் தன்மையையும் தத்துவங்களையும் இலகுவாக விளக்குவதற்காக தமிழ் மொழியில் 'ஐக்கிய தீபம்' எனும் பத்திரிகையும், 'சமுபகாரயா' எனும் சிங்கள மொழிப் பத்திரிகையும் வெளியிடப்படுகின்றன. அத்துடன் கூட்டுறவு மொத்த வியாபார சமுதாயம் சம்பந்தமான விடயங்களையும் பொருட்களின் விலை முதலியவற்றையும் வெளிப்படுத்து முகமாக கூ. மொ. வி. தாபனத்தினால் 'கூட்டுறவுப் புதினம்' எனும் மும்மொழிப் பத்திரிகையும் வெளியிடப்படுகின்றது. இவையனைத்தும் கல்வித்துறையிலும், கூட்டுறவு வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளமையைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன;

சாதாரண தொழில் செய்து வாழும் தொழிலாளரின் வாழ்விற்கும் கூட்டுறவு வழிகாட்டுகின்றது. குடிசைத் தொழிலாளரினதும், நெசவாளர், தச்சர், உலோகப் பொருள் வேலையாளர், சப்பாத்துத்தோல் வேலை செய்பவர் போன்ற சிறு கைத் தொழிலாளரினதும் எண்ணிக்கை குறைவாயிருந்த போதிலும் அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையிலே பிரதானமான இடம் வகிக்கின்றனர். இத்தொழிலாளர் தமது சுயாதீனத்தை அழிக்கவும், முன்

னின்று செய்யும் ஆற்றலை வாட்டவும், தொழிலிலே தமக்குள்ள பெருமையைக் குறைக்கவும் கூடிய சந்தர்ப்பங்களுக்கு அடங்கியே தொழில் செய்கின்றனர். ஆனால், பின்னர் ஏற்படுத்தப்பட்ட கூட்டுறவு தாபனம் தொழிலாளருக்கு வேண்டிய மூலப்பொருட்களை வாங்கி வழங்கியும், தொழிலியற்றும் முறையையும், பொருளின் தராதரத்தையும் அபிவிருத்தி செய்தும், அவ்வேழைத் தொழிலாளரின் வாழ்வுக்கு வழிவகுத்தும் வருகின்றது.

கூட்டுறவு இயக்கங்கள் சமுதாயத்திலுள்ள அவநம்பிக்கையை அகற்றி, மக்களின் தன்னம்பிக்கையையும், சுய ஆற்றலையும் பெருக்கி, காலந்தாழ்த்தாமையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தி வருகின்றன. இயக்கத்தின் கருமங்களைச் சமுத்திரையாகச் செய்தலாலே மனோதிடனும், தன்னம்பிக்கையும் வளர்ந்து வருகின்றன. யார்யாரிடம் போதிய சக்தியும், முற்போக்கான ஆற்றலுமுண்டோ, அவர்கட்கெல்லாம், அவற்றைப் பயன்படுத்தி விருத்தி செய்ய முன்னொரு போதும் கிடைக்காத சந்தர்ப்பங்கள் அளிக்கப்படுகின்றன. இதனால் மறைந்து கிடக்கும் ஆற்றல்கள் வெளியாகி அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றன. தீயவழியிலே செலவிட்டோ, பாவிக்கப்படாமையால் அழிந்தோ போகும் சக்தி இதன் மூலம் பிரயோசனமும், சாதகமுமான வழிகளிலே உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றது.

பொருளாதாரத்திலே குறைவாயுள்ள நாடுகளில் உள்ள பெருந்தொகையான தொழிலாளரின் வாழ்க்கைத் தரத்தைக் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் உதவியால் எவ்வளவு தூரம் உயர்த்தலாம் என்பதைச் சர்வதேச தொழிற்சூழனத்தார் சமீபத்தில் கூட்டிய பிரதேசக் கூட்டங்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றன. இக்கூட்டங்களில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட "இவ்வேலையில் முனைந்து பிற்போக்கான நாடுகட்கு ஒத்தாசை செய்வது விரும்பத்தக்கது" என்ற தீர்மானத்திற்குச் சகல நாடுகளும் உற்சாகமளிக்கின்றன. இன்றைய நிலை

யில் கூட்டுறவு இயக்கம் மிகவும் உன்னத நிலையை அடைந்துள்ளது. நாட்டின் அத்தியாவசிய உணவுப் பங்கீட்டுத்துறை முதல் உணவுற்பத்தியில் ஈடுபடும் விவசாயிகட்கான கடன் வசதிகள் வரையிலான அதிமுக்கிய துறைகளில் கூட்டுறவு இயக்கம் முக்கிய பங்கெடுத்து வருகின்றது. இத்தப் புனிதமான இயக்கம்

மேலும் வளர்ச்சியடைந்து பெருந் தொண்டாற்றும் என்பது திண்ணம். எனவே கூட்டுறவே வாழ்வு; வாழ்வே கூட்டுறவு என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

கே. எம். எஸ். மொகமட் ஜஉபர்
பல்கலைக்கழகப் புகழுக வகுப்பு
முதலாம் வருடம் - விஞ்ஞானப்பகுதி

கல்விப் பணியில் தாயின் பங்கு

ஆ.....ஆ... ம்...ம்...ஆ...ஆ.. ஆமாம்; சிறு குழந்தை தன்னை அறியாப் பருவத்திலே, இயற்கையாகவே அம்மா எனக் கற்றுக் கொள்கிறது. எமது தாய்மொழியில் அம்மா..... என்பதும், ஆங்கில மொழியில் மம்மா என்பதும் அன்னையை நாம் அழைக்கும் பெயர்களாகும். ஒரு சிறு குழந்தையானது தன்னையறியாப் பருவத்திலே வாயைத் திறந்து மூடிப் பின்னர் திறப்பதனால் ஏற்படும் சத்தமே இப்பெயர்களாக மாறுகின்றன என்பதனை நாமறிவோம்.

குழந்தை பிறந்து வளர்ந்து ஏழு எட்டு மாதங்கள் அடையும் பொழுது அம்மா என்ற புனிதப் பெயரைத் தன் மழலைவாயால் சொல்ல எத்தனிக்கும். அதுவே குழந்தையின் முதல் வார்த்தையாகும். தாய் எதைச் சொல்கிறாளோ, அல்லது பணிக்கிறாளோ அதனைச் செய்ய அச் சிறுபாலன் எத்தனிக்கும் பொழுது அவனின் செய்கையைப் பார்த்து யாவரும் பூரிப்படைவர்.

“கைவீசம்மா..... கைவீச.. கடைக்குப் போகலாம் கைவீச...”, அம்புலி, அம்புலி வா! வா! என்று அன்னை பாடித் தனது கையையும் அசைக்கும்போது குழந்தையும் கையை அசைக்கும். அம்மா என்ன சொல்கிறா என்று குழந்தைக்குத் தெரியுமா? ஏதோ கைவீசம் பாட்டுப்

பாடப்பட்டதும், கையை அசைக்க வேண்டும் என்பது மட்டும்தான் தெரியும். அம்மா என்று சத்தப் படுத்திய குழந்தையில் நாம் இப்பொழுது முன்னேற்றத்தைக் காண்கிறோம். இதுவே சொல்லச் செய்யும் (கல்வி) முறையாகும். இக் கல்வி எமது அன்னையாலேயே எமக்குப் போதிக் கப் படுகிற தென்பதனை நாமறியாமலில்லை.

குழந்தைப் பராயத்திலே தீஞ்சுவைப் பாலை ஊட்டுபவள் அன்னை. பிள்ளை வளர்ந்து வரும்பொழுது அறுசுவையுடன் கூடிய அமிழ்தினுமினிய அமுதினை ஊட்டுபவரும் அன்னைதான். இதுவே ஒருவனைத் திடகாத்திரமாக இருக்கச் செய்கிறது. ஒருவனின் அறிவு வளர்ச்சியின்போது உணவும் முதலிடத்தை வகிக்கச் செய்கிறது; அதனை எமக்களிப்பவள் அன்னைதான். ஒரு பிள்ளையை ஆபத்தினின்றும் காப்பாற்றக் கற்றுக் கொடுப்பவள் அன்னைதான். உணவைக் கையில் குழந்தை வைத்திருக்கிறதெனக் கொள்வோம். காகம் அல்லது நாய் அதனைப் பறிக்க வருகிறது..... கு..... என்று தாய் சத்தமிட்டுக் கலைப்பாள். தான் செய்ததைக் குழந்தை நன்றாகச் செய்யும் வரை கற்றுக் கொடுப்பாள். வீட்டில் நன்மை தீமை இவை இரண்டிலும் பங்கு கொள்பவளும் அன்னையே.

வீட்டுக் கல்வி

வளர்ந்து வரும் குழந்தையின் பருவத் திலே வீட்டுக் கல்வி முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. தாய், தகப்பன், உற்றார், உறவினர், சுற்றூடலில் உள்ளவர்கள் ஆகியோரே குழந்தையின் மனத்துள் படிகின்றனர். அவர்களால் பாடப் படும் பாட்டு, கதை ஆகியனவற்றைக் கேட்டு குழந்தை மகிழ்ச்சி அடையும். அத்தோடு மனத்தில் இருத்திக்கொள்ளும் தன்மையைப் பயின்று கொள்கிறது. வீட்டில் நிகழ்ந்த ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியும் ஒருவனின் வாழ்வில் அவன் முன்னேற்றமடைய உள்ள ஒவ்வொரு ஏணிப்படிகளாகும்,

கல்வியின் பொருட்டு மனக்கதவுகள் திறந்து விடப்பட்ட ஒரு பிள்ளை பாடசாலைக்குச் செல்கிறான். வண்ணப் புத்தாடை உடுத்தி, அவனை அழகுறச் செய்து அன்னை பாடசாலைக்கு அனுப்பி வைக்கிறாள். புதிய சூழ்நிலை கொண்ட பாடசாலையில் புதிய முகங்கள் அவன் முன்னே எதிர்ப்படுகின்றன. கசடறக் கற்க வந்த பிள்ளை ஐயந்திரிபறக் கல்வியைக் கற்பதில் முனைகின்றான். கற்கும் காலத்தில் தூய்மை, உறுதி, அடக்கம், நேர்மை, அறம் ஆகிய நற்பழக்கங்களையும் ஒருவன் பழகிக் கொள்கிறான். “காலை எழுந்தவுடன் படிப்பு” என்ற கவியரசு பாரதியின் கருத்தைப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்கின்றான். “தந்தையோடு கல்வி போம்” என்ற முதியோர் வாக்கு இருப்பினும் கல்வியில் தந்தையிலும் புார்க்கக் கூடிய பங்கினை வகிப்பவள் அன்னைதான். பெற்ற நாள் தொட்டுத் தன் பிள்ளையை அறிஞகை, உலகோர்க்கு உத்தமகை ஆக்க வேண்டும், என்ற ஒரேயொரு குறிக்கோளுடன் அவனை வழிப்படுத்துபவள் அன்னைதான். “அம்மா..... நான் முதலாம் பிள்ளை”, என்று பிள்ளை சொல்லக் கேட்டதும், தாயானவள் அகமகிழ்கின்றாள். “அம்மா..... நான் உயர்கல்விப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து விட்டேன்” என்றும் பொழுதும் அளப்பிலா ஆனந்த

வெள்ளத்தில் மிதக்கிறாள்? இதேவேளையில் பிள்ளை பரீட்சையில் சித்தியடையாமல், அல்லது இன்னல் கொண்டு இருக்கும் வேளையில் பிள்ளையின் மனத்தை மாற்றி, தேற்றி, துன்பக் கடலினின்றும் மீட்பவளும் அன்னைதான்.

பக்குவ நிலை

கல்வி கற்கும் காலம் ஒருவனை அறிவுக் கடலில் நீந்தச் செய்து, அவனை வளம் பெறச் செய்யும் காலமாகும். இதுவே பக்குவ நிலை. தொழில் பார்க்கும் காலம் முற்படுகின்றது: “தன்மகளைச் சான்றோன்” என்று அன்னை கேட்கும் காலத்தின் முதற்படியில் ஒருவன் காலடி எடுத்து வைக்கின்றான்: இது இன்றொரு நோக்கில் தேசத்திற்கு ஒருவன் செய்யும் உன்னத தொண்டாகவும் அமைகின்றது.

“தேசத்தொண்டு” எனக் கூறும் இவ்வேளையில் “தாய்மொழிக் கல்வியை” நாம் மறந்து விடலாகாது. சுதந்திர இலங்கையின் கல்வி வளர்ச்சியில் தாய்மொழிக் கல்வியே சிறப்பிடத்தைப் பெறுகின்றது. வீட்டில் எவ்வகையில் தாயுடன் பற்றுக் கொண்டார்களோ அதே போன்று “தாய்மொழி” என்ற கப்பலிற் பற்பல வசதிகளுடனும் மாணாக்கர் ஏற்றப் பட்டுள்ளார்கள். வளர்ந்து வரும் ஒரு சமுதாயத்தில் தாய்மொழி எத்துணை மேலானதென்பதனை இப்போதுதான் நாம் காண்கிறோம்

“அம்மா.....” என்றழைத்த ஒரு குழந்தையின் வாழ்வில் தாயானவள் அளப்பரிய பங்கினை மேற்கொள்கிறாள். கல்வி வளர்ச்சியில் தாயானவள் உறுதுணையாக நின்று எவ்வகையில் தொண்டாற்றுகிறாள் என்பதனை மறந்து விடலாகாது. “நான் பெற்ற கல்வி பெறுக இவ்வையகம்” என்ற கூற்றுக்கிணங்க ஒவ்வொருவரும் எம் நாட்டில் கல்வியை விருத்தி செய்வதில் ஆர்வம் காட்டல் வேண்டும். அப்படியான ஓர் உயர்ந்த பண்புச் செயலுக்கு ஒருவனை வளப்படுத்துபவள் அன்னையன்றே! அவள் வாழ்க!

கு: நந்தகுமார்

பல்கலைக்கழக புகழுக வகுப்பு
முதலாம் வருடம் - விஞ்ஞானப் பகுதி

இதை அறிவீரா?

வால் நட்சத்திரத்தின் மர்மம்

பனிக்கட்டிப் பாறைகள் ஒன்று சேர்ந்து இறுக்கமாய் இணைக்கப்பட்டதே வால் நட்சத்திரத்தின் தலைப்பாகமாகும். இதன் வால் வாயுக்களாலும், சிறுதுசி துணிக்கைகளினாலும் ஆனது. சூரிய ஒளி அதன் வாலிலும், தலையிலும் பட்டுத் தெறப்பதால்தான் நாம் அதனைப் பார்க்க முடிகின்றது. கோள்களைப் போன்று இந் நட்சத்திரமும் சூரியனை வலம் வருகின்றது. இது சூரியனை அண்மிக்கும் போது வெப்ப மிகுதியால் எரிந்து சாம்பலாகின்றது. இதனுடைய வால் சுமார் 100,000,000 மைல் நீளம் உடையதாகவும் உள்ளது. இது பூமியில் படுவதால் பூமியில் ஒருவித மாற்றமும் நிகழ்வதில்லை.

பூமியின் அழிவுகாலம்

சூரியனில் இருந்து அல்பா (∞); பீற்றா (β); காமா (γ) போன்ற கதிர்களும், மற்றும் உயர் ஊதாக் கதிர்களும் பூமியை நோக்கி வந்து கொண்டே இருக்கின்றன. பூமியின் வளி மண்டலத்தின் மேற்பகுதியில் உள்ள வாயு மூலக்கூறுகளை உயர் சக்தி வாய்ந்த இக்கதிர்கள் அணுக்களாகப் பிரிக்கின்றன. இதனால் இக்கதிர்கள் தங்கள் சக்தியின் பெரும்பகுதியை இழக்கின்றன. இவ்வாறு பிரிந்த ஒட்சிசன் அணுக்கள் மும்முன்றாக ஒன்று சேர்ந்து ஒசோன் வாயுவை உண்டாக்குகின்றன. இவ்வாறு உண்டாய ஒசோன் வாயு வளி மேற்பரப்பில் ஒரு படையாக அமைந்து சக்தி வாய்ந்த இக்கதிர்களைப் பூமியை அடைய விடாது தடுக்கின்றன. இம் முறையினால் எல்லாக்கதிர்களும் தடுக்கப் படுவது இல்லை; தாண்டி வரும் கதிர்களை பூமியின் காந்தமண்டலம் மேலும் வலு விழக்கச் செய்து, அதன் விளைவே இல்லாமல் ஆக்குகின்றது; மேலும் பூமியின் வட, தென் துருவங்களில் உள்ள பனிக்கட்டிப்

பாறைகள் உருகாமல் இருப்பதற்கும் இக் காந்தமண்டலமே காரணமாகும். ஆனால், ஆராய்ச்சியின்படி பூமியின் காந்தமண்டலம் படிப்படியாகத் தனது காந்த சக்தியை இழந்துகொண்டே வருகின்றது எனக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது; இதே விகிதத்தில் பூமி காந்தசக்தியை இழந்து வருமாயின், இன்னும் 800 தலைமுறைக்குப் பின்பு புவிக்காந்தமண்டலம், உயர் ஊதாக் கதிர்களையும், அல்பா (∞), பீற்றா (β), காமா (γ) க்கதிர்களையும் வலுவிழக்கச் செய்யும் சக்தி அற்றுவிடும் என விஞ்ஞானிகள் கணித்துள்ளனர். இங்ஙனம் நடக்குங்கால், உயர் சக்தி வாய்ந்த கதிர்களினால் தாக்கப்பட்டு வட, தென் துருவங்களில் உள்ள பனிக்கட்டி மலைகளும், பாறைகளும் உருகி கடல் நீர் மட்டம் அதிகரித்துப் பூமியே நீரினுள் அமிழும் நிலை ஏற்படும். மேலும் இக்கதிர்கள் பூமியில் உள்ள உயிரினங்களைத் தாக்கி பல மாறுதல்களை ஏற்படுத்தி அழிக்கக் கூடும். எனவே இன்னும் மனிதன் 800 தலைமுறைதான் வாழக்கூடும். அதேவேளையில் செயற்கை முறையால், புவியின் காந்தசக்தியை அதிகரித்து, அதனது ஆரம்பநிலைக்குக் கொண்டு வரலாம், என நம்பிக்கை தெரிவிக்கின்றனர் இதைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி இன்றும் மும்முரமாக நடைபெற்றுக் கொண்டே இருக்கின்றது.

உணவுப் பொருட்களைப்

பாதுகாக்கும் நவீனமுறை

உணவுப் பொருட்களைப் பாதுகாப்பது இன்று உலக நாடுகளின் தலையான பிரச்சனைகளுள் ஒன்றாகி விட்டது. உணவுப் பொருட்கள் பகீர்ரியாவினால் கெட்டுவிடுகின்றன. குளிர்சாதனப் பெட்டிகளுள் உணவுப் பொருட்களை வைத்து நாங்கள் அதைப் பழுதுறாது பாதுகாக்கின்றோம்; அதிகுறைந்த வெப்பநிலையில் பகீர்ரியாக

கள் இருப்பதனால்தான் நாங்கள் அம் முறையால் பொருட்களைப் பாதுகாக்கின்றோம்.

பொதுவாக ஓர் உற்பத்தி பெருகிய நாட்டை எடுத்து நோக்கும் வேளையில் பெருந்தொகையான உற்பத்திப் பொருட்களை, பழங்களை, காய்கறி வகைகளை குளிர்சாதனப் பெட்டிமூலம் பாதுகாப்பது என்பது முடியாத வேலை. அதிபெரிய குளிர் நிலையம் தயாரித்து பாதுகாப்பது அதிக பணச் செலவாகும்.

காமாக்(ஃ) கதிர்களைக்கொண்டு உணவுப் பொருட்களைத் தாக்கும்போது பற்றியாக்களும் இன்றோரன்ன கிருமிகளும் இறப்பதால் உணவுப் பொருட்கள், பழம், தானியங்கள் என்பன பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

அணு உலை தொழிற்படுகையில் காமாக்(ஃ) கதிர்கள் கூடியளவு வெளிப்படுகின்றன. அணுஉலையில் பக்க விளைவாகக் கிடைக்கும் காமாக்(ஃ) கதிர்களை உபயோகித்து உணவுப் பொருட்களைப் பாதுகாப்பது பணச்செலவு மிகவும் குறைவான நவீனமுறையாகும். காமாக்(ஃ) கதிர்கள் தாக்கிய பொருட்களை மக்கள் உண்பதால் பாதகம் ஒன்றும் ஏற்படாது. இம் முறையில் உணவுப் பண்டங்களைப் பாதுகாக்கும் முறைகள் அமெரிக்கா போன்ற முன்னேறிய நாடுகளில் நடைமுறைக்கு கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன.

இ. லோகானந்தராசா
பல்கலைக் கழக புகழக வகுப்பு
முதலாம் வருடம் - விஞ்ஞானப் பகுதி

மாணவர்களுக்கு டியூஷன் அவசியமா?

‘டியூஷன் இல்லாக் கல்வி பாழ்’ என்று சொல்லுமளவுக்கு இந்த விஞ்ஞான யுகத்திலே டியூஷன் என்பது மாணவர்களுக்கு இன்றியமையாததாகி விட்டது. எந்தக் கல்லூரியானாலும் சரி, டியூஷன் எடுக்காத மாணவர்களைக் காண்பதரிது. இந்தப் பிரச்சனை எவ்வாறு ஏற்பட்டது? ஏன் ஏற்பட்டது?

இதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை சில.

இன்றைய கல்வி முறை

இப்பொழுது ஒரு வகுப்பிலே நாற்பது, ஐம்பதுக்குக் குறையாத மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆசிரியர் ஒருவரால் ஆக்கூடியது முப்பது மாணவர்களுக்கு மேல் கல்வி கற்பிப்பது கடினம். ஐம்பது பேரிடமும் சிரத்தை எடுத்துக் கற்பிப்பதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் நாற்பது நிமிடங்களும் போதாது. அது டியூஷன் மாஸ்டரால்தான் முடியும்.

தற்போது ஒரு மாணவனையும், சித்தியடையாவிடினும் வகுப்பில் தடுத்து நிறுத்துவதில்லை. ஆறாம் வகுப்புப் பாடங்களே விளங்காத ஒருவரை ஏழாம் வகுப்புக்கு ஏற்றி விட்டால் அவர் டியூஷன் மாஸ்டரை நாடுவதைத் தவிர வேறென்ன செய்ய முடியும்?

ஒரு வருடத்தில் கற்பித்து முடியாத அளவுக்குப் பாடத்திட்டங்கள் அதிகரித்து விட்டன. இதை ஆசிரியர்களே ஒப்புக் கொண்டிருக்கின்றனர். நாற்பது நிமிடப் பாடநேரம் என்ற வீதத்தில் ஆசிரியர் ஒருவரால் பாடத்திட்டத்தை முடிக்க இயலாது; பாடத்திட்டத்தை முடிக்கும் நோக்கத்தில் அவர்கள் விரைவாகக் கற்பிக்கிறார்கள். இதனால் பாடம் ஒருசிலரைத் தவிர அநேகருக்குப் புரிவதில்லை. எனவே, டியூஷன் மாஸ்டரைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்ற நிலை உருவாகிறது. ஆசிரியர்கள்

சில ஆசிரியர்கள் கற்பிப்பது மாணவர்களுக்கு விளங்காததற்கு முக்கிய கார

ணம் அவர்கள் தமது நிலையிலிருந்து பாடங்களை நோக்குவதே. சில பாடங்கள் ஆசிரியருக்கு இலகுவானதாகத் தோன்றும். எனவே அதை இலகுவில் கற்பித்து விட்டு மறு பாடத்திற்குச் செல்வர். ஆனால் மாணவர்களுக்கு அப்பாடம் விளங்குவது கடினமாக இருக்கும். சிலர் எழுந்து 'விளங்கவில்லை' என்று கேட்டால், "இது கூட விளங்கவில்லையா?" என்று கேட்பாருமுள்ளார். மற்ற மாணவர்கள் அது கேட்டுச் சிரிப்பர். எனவே கேள்வி கேட்டவருக்கு அவமானமாகப் போய் விடும். அன்றிலிருந்து பாடங்களில் சந்தேகத்தை வெளியிடாதிருப்பார்.

சில ஆசிரியர்கள் எல்லோரையும் ஒரே மாதிரியாக நடத்துவதில்லை. "எத்தனை தரம் கேட்டாலும் விளங்கப்படுத்து வேன்" என்பார் சிலர். ஆனால் சொல் ஒன்று, செயல் ஒன்று. கெட்டிக்கார மாணவர்கள் ஏதாவது சந்தேகங் கேட்டால் உடனே விளங்கப்படுத்துவர். ஆனால் மற்றவர்கள் கேட்டால், "இவ்வளவு நேரமாகப் படிப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் விளங்கவில்லையா?" என்று கேட்பார்கள். எனவே மற்ற மாணவர்களுக்குப் பாடசாலை ஆசிரியர்களிடம் விரக்தி ஏற்படுகிறது.

முன் வாங்கிலுள்ளவர்களெல்லாம் கெட்டிக்காரர்களென்று ஆசிரியர்களிடம் இன்னொரு எண்ணமும் இருக்கிறது. இதன் காரணமாக அவர்கள் படிப்பித்துக் கொண்டிருக்கும் போது, முன்வாங்கிலிருப்பவர்களிடம் கேள்வி கேட்பதில்லை. பின் வாங்கிலுள்ளவர்களிடந்தான் கேள்விகள் கேட்பார்கள். ஆசிரியரின் கேள்விக் கணைகளிலிருந்து தப்புவதற்காகப் பாடம் விளங்காத மாணவர்கள் முன் வாங்கில் போய் இருக்கிறார்கள்.

சில பெற்றோர்களுக்கும் அரசாங்கப் பாடசாலை ஆசிரியர்களிடம் நம்பிக்கை இல்லை. ஆசிரியர் சம்பளத்துக்குப் படிப்பிக்கிறவர்தானே, எனவே அவர்களிடம் பொறுப்புணர்ச்சி இருக்காது என்று பெற்

றோர்கள் நினைக்கிறார்கள். எனவே பிள்ளைகளைப் பாடசாலையில் சேர்த்தகையுடனே டியூஷன் வகுப்பிலும் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விடுகின்றனர்.

சில மாணவர்கள் படங்களுக்குப் போவதற்காகவும் வேறு பல காரணங்களுக்காகவும் வகுப்புக்கு ஒழுங்காகச் செல்வதில்லை. இதனால் அவர்கள் பாடத்தைத் தொடர்ந்து படிக்க முடிவதில்லை. அவர்கள் பெற்றோரிடம் ஆசிரியர்களைப்பற்றித் தாறுமாறாகச் சொல்லி டியூஷனுக்கு ஏற்பாடு செய்து கொள்கிறார்கள்.

இன்னுஞ் சில மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் வகுப்பில் முன்வாங்கில் போய் உட்கார்ந்து கொள்வார்கள். ஆசிரியர் சொல்வதற்கெல்லாம், ஆமாம் போடுவார்கள். உண்மையில் அவர்களுக்கு விளங்குகிறதோ இல்லையோ, அது ஆண்டவனுக்குத்தான் வெளிச்சம்! ஆசிரியர், அந்த மாணவர்களே வகுப்பென்றெண்ணி மற்றப் பாடத்திற்குச் செல்வார்.

எனவே, இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப் பட வேண்டுமானால்,

1. இன்றைய கல்விமுறை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும்.
2. ஆசிரியர், பெற்றோர், மாணவர் ஒன்றுகூடிப் பேசல் வேண்டும். ஆசிரியர் மாணவர்களை முற்றாகப் புரிந்து கொள்ளல் வேண்டும். முன்வாங்குதான் வகுப்பு என்று ஆசிரியர் எண்ணும் நிலை மாற வேண்டும். டியூஷன் வகுப்புக்கள் ஒழிக்கப்படுவதால் தங்கள் வருவாய் குறைகிறதென்று ஒருசில ஆசிரியர்கள் கவலைப்படலாம். நோய் ஒழிந்தால் வைத்தியனுக்கு வருவாய் குறைந்தாலும், நாட்டுக்கு அது நன்மைதானே? அதுபோல டியூஷன் முறை ஒழிந்தால் பெற்றோருக்குக் காசு மிச்சம்; மாணவருக்கு நேரம் மிச்சம்.

யோ, யோகேஸ்வரன்
பல்கலைக்கழகப் புகழக வகுப்பு
முதலாம் வருடம் - விஞ்ஞானப் பிரிவு

அறிவு

வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு என்று தமிழ் நாட்டின் ஏற்றத்தைப் பாடினார் பாரதியார். வள்ளுவன் பிறந்ததினாலே தமிழ் நாடும் உலகமும் ஏற்றமுற்றது: வள்ளுவன் புகழை தமிழ் நாட்டில் வாழும் தமிழர் மட்டுமன்றி உலகிலே வாழ் தமிழ் மக்கள் வள்ளுவனை உன்னிப்போற்றும் ஒரு நிலை எய்தியது கண்டு உண்மைத் தமிழன் உளமகிழ்வான். வள்ளுவன் அறிவை எவ்வாறு உலகிற்குக் காட்டினான் என்பதை திருக்குறளில் இருந்து நாம் கண்டு தெளியலாம். ஒவ்வொரு மனிதனும் அறிவைக் கொண்ட அறவாழ்க்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதே அவருடைய அவா.

உலகிலே மக்களாய் பிறந்தவருக்கு அறிவு இன்றியமையாதது. மக்களை விலங்குகளினின்றும் பிரித்து சிறந்தவனாக் குவதே இந்த அறிவுதான். அறிவைப் பகுத்தறிவு என்று கூறுவர். நல்லது தீயது நாடி, செய்ய வேண்டியவற்றைக் கொள்ளலும், தள்ளவேண்டியவற்றை நீக்கலும் இந்த அறிவினாலே மேற்கொள்ளப்பெறும். எனவே உலகினில் மனிதனாக வாழ அறிவு இன்றியமையாதது. ஆனால் இந்த அறிவு யாது? விலைகொடுத்து வாங்கும் விற்பனைப் பொருளா? படித்துப் பெறுகின்ற ஒரு பண்பா? என்று எண்ணத் தோன்றும். படிக்கப் படிக்கப் படிக்க அறிவு வளரும் என்பது உண்மை.

‘தொட்டனைத்தூறும்

மணற்கேணிமாந்தர்க்குக்

கற்றனைத்தூறும் அறிவு’

என்றான் வள்ளுவன். பயிலப் பயில நல்ல அறிவு வளரும் என்று நல்ல உவ

மையினால் விளக்குகின்றார். மணலில் தோண்டத் தோண்ட நீர் சுரக்கும்: அது போன்று படிக்கப் படிக்க அறிவு வளரும். ஆனால் படிப்பது எதை? எதைப் படித்தாலும் அறிவு வளருமா? அப்படியானால் இன்று உலகில் நடக்கின்ற தீச்செயல் அனைத்துக்கும் படித்தவரும் காரணமாகின்றனரே. கல்லாத பேர்களே நல்லவர்கள் என்று உலகம் பழிக்கும் அளவுக்கு கல்விபயன்படுகின்றதே எனப்பலர் வினவலாம். ஆனால் படிக்கவேண்டியதையும் வள்ளுவன் வரையறுக்கின்றான்.

‘கற்க கசடற கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக’

என்பது அவன் மொழி: எனவே படிக்கத் தொடங்க முன்பே அறிவு வளர்க்கும் அருங்கலைகள் எவை எவை என்பதை ஆராய்ந்து பயிலல் வேண்டும்; அத்தகைய நலஞ்சான்ற நல் இலக்கியங்கள் உண்மையில் அறிவை வளர்க்கும் என்பது உறுதி.

அறிவு மனிதனை வாழ வைப்பது: அல்லலை நீக்க அருமருந்தாவது: அறிவு அஞ்சி அரண் அமைக்கவில்லை: அறிவு இருந்தால் அனைத்தும் இருக்கும்: அறிவு இன்றேல் பிற அனைத்துச் செல்வங்கள் பெறினும் பயனில்லை. இக்கருத்தை வள்ளுவர்,

‘அறிவுடையார் எல்லாம்

உடையார் அறிவிலார்

என்னுடையரேனும் இலர்’

என்று அறுதியிட்டுக் கூறிப்போந்தார்:

எனவே உலகில் மனிதன் மனிதனாக நிலைபெற வேண்டுமாயின் அறிவு இன்றி அமையாதது: அவ்வறிவு கல்வியினால்

வளர்க்கப்பெறுவது என்பது உண்மை; ஆனால் வெறும் புத்தகப் படிப்பால் மட்டும் அறிவு வளர்ச்சியுறுது. இன்னும் நம் நாட்டில் கல்வித் துறையில் அறிவு - நூலறிவு - தேர்வு அறிவு ஒன்றே காண வேண்டுமே ஒழியப் பிறவற்றைப் பார்க்க லாகாது எனப்பலர் பேசுவதைக் கேட்கி ரோம். ஆனால் உண்மையில் அப்படிப் பேசுவார்கள் சரியாக விளங்கிக் கொள் ளாதவர்கள் என்று திட்டமாகச் சொல் லலாம். அறிவு வெறும் நூலால் மட்டும் ஆவதாயின் நாம் முன் காட்டியபடி இன்று நாட்டிலும் உலகிலும் உண்டா கும் அல்லல் அனைத்துக்கும் அப்புத்தகம் பயின்ற அறிவுடையார் ஏன் காரணமாக நிற்க வேண்டும். வெறும் புத்தக அள விலே நின்று நூற்றுக்கு நூறு தேர்வெண் பெறுகின்றவன் அறிவாளனாயின் அவன் பிறகு அவ்வறிவை மேலும் வளர்க்கப் பயன்படுத்தாமலும் மற்றவர்களுக்கு விலைகூறும் முறையில் வேலை தேடித்திரி யக் காரணம் என்ன? அறிவு, நூலறி விற்கு அப்பாற்பட்டது; கற்றனைத்தா றும் அறிவு என்றாலும், அக்கற்பது நூலோடு அமையவில்லை;

உலகம் பரந்து கிடக்கின்றது. உல கம் நாள்தோறும் மாறிக்கொண்டே வரு கின்றது. உலகில் பல அறிஞர்கள் நூற் றுண்டு தோறும் தோன்றி வளர்ந்து அறி வுரை பல பகர்ந்து வழிகாட்டிச் செல் கின்றார்கள். கடைசியாக நம்மிடை

வாழ்ந்த காந்தி அடிகள் நம் நாட்டு அறிவை - உலக அறிவை துலக்கினார்; ஆகவே உலகம் அத்தகைய அறிவுடை யோரையே நாடுகின்றது. இன்றைய அநாகரிகப் போர்புரி உலகம் ஒரு வேளை வெறுக்கினும் முடிவு அங்கு வரவேண்டு வதே: 'உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே' என்றார் தொல்காப்பியர். எனவே உலகம் உயர்ந்தோரைச் சார்ந்து உருவாகின்றது. அந்த உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுக்கக் கற்றலே கல்வியாகும். ஏதோ கற்றுத் தேர்வில் வெற்றிபெற்ற வர்கள் தாம் அறிவாளிகள் என்றும், அவர்களுக்கே முதலிடம் வேண்டுமென் றும் கூறுவது வள்ளுவர் விருப்பன்று.

'உலகத் தோடொட்ட ஒழுக்குதல் பல கற்றும் கல்லார் அறிவிலாதார்'

என்றும்,

'எவ்வ துறைவதுலகம் உலகத்தோ டவ்வ துறைவதறிவு'

என்று உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகு தலே அறிவு என்பதை விளக்கிக் காட்டி விட்டார். ஆகவே வெறும் படிப்பினை மட்டும் அறிவென்று போற்றுது உலகம் செல்லும் நெறிகண்டு அதன் வழியே நாம் இயங்கி வாழ்தலே அறிவு.

பா. இராஜேஸ்வரன்
பல்கலைக்கழக புகழுக வகுப்பு
முதலாம் வருடம் - கலைப்பகுதி

அரசாங்கத்தின் சக்தி கணக்கில் வரும் பூச்சியத்தைப் போன்றது. மக்களின் சக்தி 'ஒன்று' என்ற எண்ணைப் போன்றது.

ஒன்றும் பூச்சியமும் இணையும் போது 'பத்து' என்ற எண் தோன் றுகின்றது. அதாவது மக்களின் சக்தியும், அரசாங்கத்தின் சக்தியும் சேரும் போது மிகப் பெரிய சக்தி விளைகிறது. இரண்டையும் பிரித்து விட்டால் மக்களின் சக்தி 'ஒன்று' ஆகச் சிறுத்து விடும். அரசாங்கத் தின் மதிப்போ சூன்யமாகி விடும்.

— விநோபாபாவே

ஒரு தலைமுறை

காலம்தான் எவ்வளவு வேகமானது! பல ரசவாத வித்தைகளை நாம் அறியாமலே புரிந்து கொண்டு, எம்மிலும் எம்மைச் சேர்ந்த சூழல்களிலும் என்ன விதமாகத்தான் இத்துணை மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி விடுகிறது! நினைக்க, நினைக்க இனிமை கலந்த விந்தையன்றோ ஏற்படுகின்றது.

கைகளில் மலையென உயர்ந்த புத்தகக் கட்டுக்களுடன், மனதில் புது இடத்திற்குப் போகின்றோமே என்ற பயப்பிராந்தியுடன், புக்ககம் நோக்கிச் செல்லும் புது மணப்பெண் போல், தமிழ்ப்பாடசாலையிலிருந்து இக் கல்லூரிக்குள் நுழைந்த நாள் இன்றும் பசுமையாய் நிற்கின்றது மனதில்.

ஆனால்,

நாம் பயந்தது போலவா காலம் கழிந்தது? வாருங்கள்! வந்து நாம் நுகர்ந்த கல்விச் செல்வங்களைக் கற்றுச் செல்லுங்கள். இப்படி மனமார இரு கரங்கள் நீட்டி வரவேற்றுக் கல்வியூட்டிய ஆசிரியர்களின் முகங்களை எப்படி நாம் மறக்க முடியும்? கண்டிப்பும், காருண்னியமும் பூண்ட அதிபர்! கல்வித் திறமையால், அதனைவிட மலம் நின்ற கற்பிக்கும் திறமையால் ஒளி மிளிர்ந்து நின்ற ஆசிரியர்கள்! இவர்களாலன்றோ இன்று நாம் தலைநிமிர்ந்து நிற்கின்றோம்.

இன்று கல்லூரியை விட்டு விலகி ஆவலுடன் பல்கலைக் கழகத்துக்குள் நுழைய எதிர்பார்த்து நிற்கும் இவ்வேளையில் இவர்கள் எமக்களித்த கல்விச் செல்வத்தைத் தாங்கிப் பொன்னுலகம் நோக்கிச் செல்பவர் போல் எம்மை உயர்த்தி வைத்து எமது கல்லூரியாய் யாழ். இந்துக் கல்லூரியைத் திரும்பிப்

பார்க்கின்றோம்? ஈழத்திலேயே சிறந்த கல்லூரி என்ற பெயரெடுக்க வேண்டுமென்று தானே ஆசிரியர், மாணவர் ஒவ்வொருவரின் மூச்சிலும் கலந்து நின்றது. ஆரம்பத்தில் ஆண்கள், பெண்கள் இருபாலாரும் ஒன்றாக, ஒரே கூரையின் கீழ் கல்வி பயின்றனர், பின்னர் பெண்களுக்குத் தனிக் கல்லூரியொன்று அமைய அவர்கள் எம்மை விட்டுப் பிரிந்து சென்று இன்று சகல துறைகளிலும் மேம்பட்டு விளங்கி வருகின்றனர்.

ஒன்றாகக் கல்வி பயின்ற இவர்களுக்கு இடவசதி போதவில்லை. இதனால் விட்டுப் பிரிந்தனர். தோற்றத்திலே எமது கல்லூரி படாடோபமாக இல்லாவிட்டாலும் அறிவில் நிறைந்திருந்தது. தொடக்கத்தில் சட்டிடங்கள் உயரா விட்டாலும் கல்வியின் தரம் உயர்ந்திருந்தது. ஆனால் இது இன்றும் மங்கவில்லை. எமது கல்லூரியில் விஞ்ஞானமும், கலையும் படிக்கும் உயர்தர வகுப்பினர்கள் தங்கள் தரங்களைக் குறைய விடவில்லை. இன்றும் தரம் மேலோங்கிச் சிறப்புற்று விளங்குகிறது. வண்ணப் பூச்செண்டுகளாகக், கலகலக்கும் மாணிக்கக் கற்களாகச், சலசலக்கும் நீர் வீழ்ச்சிகளாகக், கரையில் புரண்டோடும் அலைகளாக, நாம் பாடினோம்; ஆடினோம், நாடகம் நடித்தோம்; கல்வி பயின்றோம்; பெரியோரைப் பேணவும், சிறியோரைக் காக்கவும் கற்றோம். ஆண்மைக்கு அணிகலன் வீரம், பொறுமை என்று சொல்லித் தந்தனர் ஆசிரியர்கள். ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பவேண்டுமென்று, உணவாக ஊட்டினர்.

காலம் மாறியது. கைகொட்டிச் சிரித்து மகிழும் சிறுவர்கள் அல்லர் நாம்; இப்போது நாம் இளைஞர்கள், பொறுப்புணர்ந்தவர்கள், கல்வியிற் கண்ணும்

கருத்தும் உடையவர்கள், கல்வியே கண் என்று கோஷமிடுபவர்கள்: நம்மில் மாத்திரம் மாறுதல் ஏற்பட்டதா? இல்லை, நமது கல்லூரியிலும் எத்தனையோ மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. “பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழக்கம்” தட்டிகளின் இடத்தைச் சுவர்கள் நிரப்பின. சுற்றிவர மதில்கள், ஆய்வு கூடங்கள், உயர்தர வகுப்புகள், மாணவர்களுக்கான விடுதி, விளையாட்டு மைதானம், யாழ் நகரிலேயே எந்தப் பாடசாலை யிலும் இடம் பெறாத மிகப் பெரிய குமாரசுவாமி மண்டபம். இன்னும் எத்தனை, எத்தனையோ இடம் பெற்றுள்ளன. எங்கள் கல்லூரியிலே சைவம் தழைத்தது, ஒழுக்கம் ஓங்கியது, அன்பு, பண்பு, பரிமளித்து விளங்கியது, கல்வியும் சிறந்து கவின் பெற்றது.

“ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று”

என்ற மொழிக்கிணங்க எங்கள் கல்லூரிக்குள் ஓர் ஆலயம்; நியமம் தவறாது

பூசைகள் நடந்து வருகின்றன;

காலம் பொறுத்திருக்காது; கரை புரண்டோடும்! அதுபோல் நாமும் படிப்படியாக ஒவ்வொரு வகுப்பையும், ஒவ்வொரு படியாகத் தாண்டி வந்திருக்கிறோம். இன்னும் இரண்டொரு வருடங்களில் கல்லூரி என்ற குடும்பத்தை விட்டுப் பிரிந்து சென்று விடுவோம். நாம் சென்றாலும் கல்லூரி இருக்கும். எம்மைப்போல் பின்வரும் சிறுர்களை மேல்நிலைக்குக் கொண்டுவரும் பணியைக் கல்லூரி தொடர்ந்து புரிந்துகொண்டு தான் இருக்கும். எம்மை உயர் நிலைக்குக் கொண்டுவந்த கல்லூரியை விட்டுப் பிரிகிறோமே என்று எண்ணும்போது கண்கலங்கி—அக்கண்ணீர்த் திரைகளில் மங்கலாகத் தெரிவது எமது கல்லூரிக் கட்டிடமே.

என். நித்தியானந்தன்
பல்கலைக் கழக புகழுக வகுப்பு
முதலாம் வருடம் - கலைப்பகுதி

திருவருளே உலகத்தை ஆள்கின்றது

திருவருளுக்கு ஒப்பானதும் மேலானதுமான பொருள் ஒன்றுமில்லை. உலகத்திலுள்ள ஆன்மாக்கள் தம்மை அறிவதற்கும், உலகத்தை அறிவதற்கும் இந்தத் திருவருளே காரணமாக இருக்கின்றது. இது ஆணவத்தின் வலிமையைக் குறைத்து ஆன்மாவில் ஞான சக்தியாகிய ஒளியை மேலாக விளக்குவதற்காக எல்லா ஆன்மாக்களிடத்தும் நிற்கும்.

சிவபெருமான், மனவாக்குக் கெட்டாததும் மலபந்தமில்லாததும் பேராசனந்தமானதும் ஆகிய ஒப்பற்ற நிலையை உடையவர். அந்நிலையில் ஆன்மாக்கள் பொருந்தும்படி திருவருட் சக்தியுடன் கலந்து நிற்கின்றார் இறைவன். இதை பின்வரும் கூற்றின் மூலம் அறியலாம்.

“தன்நிலைமை மன்னுயிர்கள்
சாரத் தருஞ்சக்தி
பின்ன மிலானெங்கள் பிரான்”

திருவருளே உலகத்திலுள்ள உயிர்கள் யாவற்றையும் தோற்றுவிக்கின்றது. அந்த உயிர்களைக் காத்து மறைக்கின்றது முடிவில் ஆணவ மலத்தோடு எல்லாமலங்களையும் ஒருங்கே ஒடுக்கி அருள்கின்றது. இந்தத் திருவருள் ஆன்மாக்களுக்கு ஒரு நீங்காத ஆதாரமாய் இருக்கின்றது. தேவர்களாலும் காணமுடியாத திருவருள் தமது அடியார்களின் உள்ளத்தில் எப்பொழுதும் நீங்காமல் நின்று பேரின்பத்தைக் கொடுக்கும். திருவருள் எல்லா உலகங்களிலும் அளவில்லாத உயிர்களிடத்தும் வெந்நீரில் குடுபோலக்

கலந்து நிற்குமாயினும் அவற்றின் வேரூ கவும் இருக்கின்றது.

ஆனால் ஆன்மாக்கள் இந்தத் திரு வருளை அறியாமல் இருக்கின்றன. பாற் கடலிலுள்ள மீன்கள் எப்போதும் பாலையே காண்கின்றன. அதுபோல ஆன்மாக்கள் இடையறாமல் அருளிலே வசித்தலால் திருவருளை உணராமல் இருக்கின்றன. பாற் கடலிலுள்ள மீன்கள் பாலைவிரும்பாமல் இழிவான பொருட் களை தேடி உண்கின்றன. அதே போல ஆன்மாக்களும் உலக இன்பங்களைப் பொருளாக எண்ணித் திருவருளின் செய்கையை அறியாமல் இருக்கின்றன.

மலைமேல் நிற்குகொண்டு அம்மலையைத் தேடுகின்ற அறிவிலிகளைப் போல எங்கும் நிறைந்திருக்கும் திருவருளை அறியாது உயிர்கள் மயங்குகின்றன. பூமி தமக்கு ஆதாரமாய் இருப்பதை எண்ணாது தாமே தமக்கு ஆதாரம் என்று போக்குவரத்து செய்கின்றார்கள் அறிவில்லாதவர்கள்.

எனவே இத்தகைய தன்மையுள்ள ஆன்மாக்களைத் திருவருளே இருளைப் போக்கி முத்தியடையச் செய்கின்றது. உலகத்தில் உள்ள ஆன்மாக்களிடத்து இருக்கும் ஆணவ மலத்தை அருளே போக்குகின்றது வேறொன்றும் போக்க முடியாது; ஒரு வீட்டில் இருப்பவனுக்கு வந்த பிணியை அவ் வீட்டில் உள்ளவர்களே அறிவார்கள். பிற அயலார் அறிய மாட்டார்கள். அதுபோல ஆன்மாவிற்கு வந்த நோயை ஆன்மாவோடு கலந்து நிற்கும் அருளே போக்குகின்றது. இந்த திருவருள் குருவடிவமாக வந்து ஆன்மாக்களை ஆட்கொள்கின்றது; நிலையில்லாத உலக வாழ்க்கையில் மூழ்கி ஆணவ மலத்தால் மறைந்த அறிவினையுடையவராய் சிவஞானப் பேற்றை இழந்து வாழ்பவர்கள் திருவருளையும், அத் திருவருளால் அமைந்த குருவடிவத்தையும் சிறிதும் அறியமாட்டார்கள். திருவருள் வடிவமாகிய குருவினால் ஆன்மாவைப் பிணித்துள்ள ஆணவமலம் நீங்காது; ஒரு

வன் விடம் தீண்டப்பெற்றால் அந்த விடமானது கீரி நேரே வந்து நிற்பினும் நீங்காது; கீரியாகத் தன்னைப் பாவிக்கும் மாந்திரிகனால் மட்டும் அவ் விஷம் நீங்கும். அதே போல இறைவனும் நேரே நின்று ஆன்மாக்களின் மலத்தைப் போக்காமல் மக்கள் உருவம் தாங்கிய குருவடிவத்தின் மூலம் பார்வையாலும் பாவனையாலும் நீக்குகின்றார்.

திருவருள் விஞ்ஞானகலரில் பக்குவம் உடையவர்களுக்கு அவர்களது அறிவிலே நின்று அருள் செய்து மலத்தை நீக்கும். பிரளயாகலரிற் பக்குவம் உடையவர்களுக்கு அவர்களைப் போல முன்னிலையில் நின்று ஆணவ மலத்தோடு கன்மத்தையும் நீக்கும். சகலரிற் பக்குவர்க்குக் குருவடிவாய் வந்து மும்மலங்களையும் நீக்கியருளும். திருவருளால் தான் வேதம், ஆகமம் போன்ற நூல்கள் தோன்றின. திருவருளே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல் என்னும் தொழில்களைச் செய்து உலகை ஆள்விக்கின்றது. மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள் திருவருளின் செய்கையை நமக்கு நன்கு புலனுக்குகின்றன. எனவே திருவருளானது எல்லாவற்றுக்கும் மேலான ஒரு பொருளாகும். அப்படிப்பட்ட மேலான திருவருளை கண்களால் காண்பது அரிது. ஆனால் கடவுள் மேல் அதிக பக்தி கொள்பவர்களுக்குத் திருவருளின் சிறப்பு பற்றி தெரியும். மக்கள் அனைவரும் பூமி நமக்கு ஆதாரமாய் இருப்பதை எண்ணாது தமக்கு தானே ஆதாரம் என்றும் நினைக்கின்றார்கள்; தாமே தம்மை தொழிற் படுத்துவதாக எண்ணுகின்றார்கள். ஆனால் இந்த உலகத்தில் உள்ள உயிர்கள் அனைத்தையும் திருவருளே தொழிற்படுத்துகின்றது. எனவே "அருளே உலகெல்லாம் ஆள்விக்கின்றது" எனச் சமயாசாரியர்கள் பலபடக் கூறுகின்றனர்.

ஆ. காராளசிங்கம்
பல்கலைக் கழகப் புகழுக வகுப்பு
முதலாம் வருடம் - கலைப்பகுதி

பாரதி செய்த புரட்சி

தன்னேரில்லா ஆட்சி தரணி தன்னில் நடத்தும் தமிழாம் தாய்க்கு அணி செய் தலையே பணியாகக் கொண்டு வாழ்ந்து மறைந்த பாவேந்தர்கள் பலராவர். கபிலன் முதலாய் கணக்கறு புலவர்களின் சேவையாற் செழித்தவள் நம் தாய் தமிழ். உயர் மறையாம் ஒப்பற்ற திருக்குறள் செய்தவர் வள்ளுவர். இன்னொலிச் சிலம் பைக் கருவாகக் கொண்டு காப்பியம் தந்தவர் இளங்கோவடிகள். நான்மறை ஏத்தும் தெய்வ இராமனின் கதையைக் கவின மிகு காப்பியமாகப் படைத்தவர் கம்பர். ஆனால் இவர்களுையெல்லாம் நாம் புரட்சிக் கவிஞர்கள் என அழைப்பதில்லை. “புரட்சிக் கவி” என்ற பெயருக்கு இலக்கானவர் ஒருவர் மட்டுமே. அவர் இந்த இரு பதாம் நூற்றாண்டுப் பாவலர் திலகம் பாரதியாவார்.

பாரதியின் உள்ளம் ஒரு புரட்சிக் களம். அவரது எண்ணம் புரட்சி கொண்டது. கருத்து புரட்சி மிக்கது. ஏன், பாரதியே புரட்சியானவர். அவரது புரட்சி மும்முனைப் புரட்சியாகும். கவிதையில் புரட்சி செய்தவர் பாரதி. நாட்டு விடுதலைக்காகப் புரட்சி செய்தவர் பாரதி. சமூகத்தில் மண்டிக் கிடந்த நெறியற்ற செயல்களையும், முறையற்ற பழக்கங்களை யும் மூட்டைகட்டும் புரட்சியை நடத்தியவர் பாரதி. சுற்றறிந்தோரல்லாது மற்றையோரும் படித்துப் புரியும் வண்ணம் எளிய நடையில் கவிதைகளை யாத்தார். அதனுள்ளே இனிமையையும் புகுத்தினார். பாரதியார் பாடல்கள் யாவும் பண்ணோடு பாடக்கூடியவை. ஆகவேதான்,

“பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதியடா
—அவன்
பாட்டைப் பண்ணோ டொருவன்
பாடினோயடா
கேட்டுக் கிறுகிறுத்துப் போனேனே
யடா”

என்று கவிமணி கூறுகிறார்.

பாரதி வாழ்ந்தகாலம் இந்தியாவில் விடுதலை உணர்வு மெட்டாக அரும்பி நின்ற நேரம். அண்ணல் காந்தியும், ஆசிய ஜோதி நேருவும் இந்திய விடுதலைக் காகப் போராடிக் கொண்டிருந்த நேரம். கப்பலோட்டிய தமிழன் சிறையிலே செக்கிழுத்துக்கொண்டிருந்த நேரம். இந்த நாட்டு விடுதலைப் புரட்சியில் பாரதியும் சேர்ந்தார். விடுதலையுணர்வற்றுக் கிடந்தவரிடம் விடுதலை உணர்வைப் பாரதி எழுப்பினார்.

“விண்ணிலிரவிதனை விற்றுவிட்டெவ
ரும் போய்
மின்மினி கொள்வாரோ?
கண்ணிலும் இனிய சுதந்திரம்
போனபின்
கைகட்டிப் பிழைப்பாரோ”

என்பது போன்ற விடுதலை உணர்வூட்டும் பாடல் களைப் பாடி அதைமக்களிடையே பரப்பினார், பாரதியின் பாட்டு நல்லபலனைத் தந்தது. மக்களுடைய உள்ளத்தில், உணர்வில் சுதந்திரதீபம் சுடர்விட்டெரியச்செய்தது. ஆகவே மக்களெல்லாரும் திரண்டெழுந்தனர். “வெள்ளையனே வெளியேறு” என முழக்கமிட்டனர். பறங்கியரைப் பாரதத்தை விட்டுப் போகும்படி குரல் கொடுத்தனர். ஆகவே வெள்ளையர் கூட்டம் பாரதிக்கு வலை வீசிற்று. அவரைப் பிடித்துச் சிறையிலடைக்க எண்ணியது. ஆனால் பாரதி வெள்ளையரை ஏமாற்றி விட்டுப் புதுவை சென்றார். வெள்ளையருக்கு அஞ்சி, பறங்கியருக்குப் பயந்து பாரதி அங்கு செல்லவில்லை. “உச்சி மீது வானிடிந்து வீழுகின்ற போதிலும் அச்சமில்லை, அச்சமில்லை.” என்று கூறிய பாரதி பறங்கியருக்குப் பயப்படுவாரா? இல்லை. புதுவை சென்றது தன் பணியைத் தொடர்வதற்காகத்தான். வீர சுதந்திரத்தின் முன்னால் சிறை தரும் துன்பம் பாரதி

திக்கு ஒரு தூசு? விடுதலை உணர்வூட்டும் பாக்களை அங்கிருந்து கொண்டே எழுதவே பாரதி புதுவை சென்றார். “பாரதம் சுதந்திரம் பெறவேண்டும்” என்று எந்நேரமும் பாரதி கனவு கண்டு கொண்டிருந்தார். ஆகவேதான் நாடு சுதந்திரம் அடையு முன்னரே அவர்,

“ஆடுவோமே பள்ளுப் பாடுவோமே
ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்து விட
டோமென்று
ஆடுவோமே”

என்று ஆனந்தப் பள்ளுப் பாடினார். அவர் கண்ட உண்மையான வரலாறு எமக்கு நன்கு தெரியும். ஆகவே பாரதியின் சுதந்திரப் புரட்சி புதுமையானது எனில் அது பொய்யாகாது.

பாரதியின் மூன்றாம் முனைப் புரட்சி பாவலர்கள் பலரால் செய்யமுடியாத சமுதாயப் புரட்சியாகும். சமூகத்தில் மண்டிக்கிடந்த அறியாமையை, மூடப்பழக்க வழக்கங்களை, நெறியற்ற செயல்களைக் கண்டார் பாரதி. அவற்றால் நாடு கெட்டு விடும் என உணர்ந்தார். மக்களிடையே உள்ள பிரிவுகளைக் கண்டார். நாட்டில் மண்டிக்கிடந்த பிரிவுகள் நாட்டு ஒற்றுமைக்கு ஊறு செய்யும் என்பதனை நன்கு உணர்ந்தார். ஆகவே மக்களை நோக்கி,

“சாதிக் கொடுமைகள் வேண்டாம்
- அன்பு
தன்னில் செழித்திடும் வையம்”

என்ற வழியை உலகின் உயர்வுக்குக் கூறுகிறார். உலக உயர்வுக்கு அன்பே தேவை. சாதி என்ற பெயரால் நாட்டில் பேதமே விளையும். ஆனால் அன்பால் உலகையே ஒருவழிப் படுத்தி விடலாம் என்பது பாரதியின் முடிவு.

எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவடியின்பால் நம்மை நடத்திச் செல்லும் சாலையே சமயம். ஆனால் பாரதி காலத்திலும் அதற்கு முன்னும் சமயத்தின் பேரால் சண்டைகள் நடந்து வந்தன. இந்தச் சமயப் பூசல்களைக் கண்ட பாரதி உள்ளம் வெந்தது. மனம் நொந்தது. இந்நிலை போக்க எண்ணிய பாரதி மக்களைப் பார்த்து,

“தீயினைக் கும்பிடும் பார்ப்பார் - நித்தம்
திக்கை வணங்கும் துருக்கர்
கோயிற் சிலுவையின் முன்னே - நின்று
கும்பிடும் யேசு மதத்தார்,
யாவரும் பணிந்திடும் தெய்வம்
- பொருள்
யாவிலும் நின்றிடும் தெய்வம்
பாருக்குள்ளே தெய்வம் ஒன்று - இதில்
பற்பல சண்டைகள் வேண்டாம்”

என்று கூறிச் சமயச் சண்டைகளை நீக்க முற்படுகிறார்.

காட்சிக்குக் கண்கள் இரண்டு எப்படி முக்கியமோ அப்படியே உலக உய்வுக்கு ஆண், பெண் இருவருமே முக்கியம். ஆணும் பெண்ணும் சரிநிகர் என்பது பாரதியின் முடிவு. ஆகவேதான் ‘தொட்டிலை ஆட்டுங்கை தொல்லுலகை ஆளுங்கை’ என்பதைப் பாரதி நன்குணர்ந்தார். வையத்தின் வாழ்வும், தாழ்வும், எழுச்சியும், வீழ்ச்சியும் பெண்களில்தான் இருக்கின்றது. நன்மக்களை ஈன்று, புரந்து, வீரஞ் சேர்த்து உலகுக்கு அளிப்பவள் பெண். சட்டங்கள் செய்யும் செம்மையும், திட்டங்கள் உருவாக்கும் திறனும் பெண்டிற்கு உண்டு. இவர்தம் கருத்தினை நிரூபித்துக் காட்டும் பாவையர்கள், திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா, திருமதி இந்திரா காந்தி, திருமதி கோல்டா மேயர் முதலியோர்களை அறியாதவர் உண்டோ? ஆகவே அவர் மக்களை நோக்கி,

“மண்ணுக் குள்ளே சில மூடர் - நல்ல
மாத ரறிவைக் கெடுத்தார்
கண்கள் இரண்டினுள் ஒன்றைக் குத்தி
காட்சி கெடுத்திட லாமோ?
பெண்கள் அறிவை வளர்த்தால்
-வையம்
பேதமை யற்றிடும் காணீர்”

என்று கூறுகிறார்.

இவ்வாறு பல கோணங்களில் நின்று
நோக்கினும் பாரதி புரட்சிக் கருத்துக்க

ளோடு காணப்படுகிறார். கவிதையில்
புரட்சி செய்தவர் பாரதி. சமுதாயத்
தைச் சீராக்கப் புரட்சி செய்தவர் பாரதி.
எனவே பாரதியைப் புரட்சிக் கவனூர் என
அழைப்பது சரியானதும், முறையானது
மான செயலாகும்.

பே. ம. இன்பநாயகம்
பல்கலைக் கழக புகழுக வகுப்பு
முதலாம் வருடம் - கலைப்பகுதி

முக்கோண(ற்)க் கதைகள்

கதை 1

மாப்பிள்ளை அழைப்பு

புகையிரத நிலையத்தில் ஒரே கூட்டம்.
பிரயாணிகள் புகையிரதத்தை எதிர்
பார்த்தபடியேயிருந்தனர். மணியோசை
கேட்டது. பச்சை விளக்குகள் எரிந்தன.
பேரிரைச்சலுடன் புகையிரதம் நிலையத்தை
வந்தடைந்தது. ஒரே சத்தம்! பிரயாணி
கள் தள்ளிக் கொண்டும், இடித்துக் கொண்
டும் புகையிரதத்தில் ஏறினார்கள். அவர்க
ளுடைய சச்சரவுகளை முடித்த பின் அமைதி
யாகவும் ஆறுதலாகவும் ஒரு நபர் ஏறினார்.
அவர்தான் புகையிரத டிக்கற் பரிசோத
கர். புகையிரதம் மீண்டும் தனது பிரயா
ணத்தை ஆரம்பித்தது.

புகையிரதம் சென்று கொண்டிருக்கை
யில் உள்ளே டிக்கற் பரிசோதகர் “டிக்கற்,
டிக்கற்” எனச் சத்தமிட்டபடி பிரயாணி
களிடமிருந்த டிக்கற்றுக்களை வாங்கிப்
பார்வையிட்டார். திடீரென்று வெறுமை
யாய்க்கிடந்த ஆசனமொன்றை அவரது
கண்கள் மேய்ந்தன. அந்த ஆசனத்தின்
கீழ் ஏதோ ஒரு பொருள் அசைந்து கொண்
டிருந்தது! குனிந்து ஆசனத்துக்குக் கீழே
பார்த்தார். அங்கே ஒருங்கி நடுங்கிக்

கொண்டிருந்தார் ஒரு கிழவன். அவரின்
கையைப் பிடித்து இழுத்த பரிசோதகர்
“எங்கே டிக்கற்” என வினாவினார்.

அதற்கு அந்தக் கிழவன் “சாமி, நான்
ஒரு பரம ஏழை, பக்கத்து ஊரில் எனது
மகளுக்குக் கல்யாணம். அதற்காகப்
போகின்றேன். வேண்டுமானால் அடுத்த
நிலையத்தில் இறங்கி நடந்து போகிறேன்.
தயவு செய்து என்னை ஜெபிலுக்கு அனுப்ப
வேண்டாம்.” என மன்றாடினான்.

கிழவனின் பணிவான பேச்சையும்,
இரங்கத்தக்க தோற்றத்தையும் கண்ட
பரிசோதகர் அடுத்த ஆசனத்திற் கண்கள்
செல்ல ஏதோ தடைப்படவே குனிந்து
பார்த்தார். அவ்வாசனத்தின் கீழே
இருந்த ஒரு வாலிபன் வெளியே வந்து
அழுது புலம்பியவாறே “சேர்! முதலில்
அசுப்பட்ட பிரயாணியின் மகளை மணஞ்
செய்யவிருக்கும் மருமகன் நான்தான்.
இது எனக்கு “மாப்பிள்ளை அழைப்பு”
என்றான்.

கதை 2

கோழை

ஒரு ஊரில் ஒரு கோழை வசித்து வந்
தான். அவன் வீட்டை விட்டு வெளியே

செல்லவே பயந்தவன். காரணத்தை வினா விய அயலவர்களிடம் அவன் கூறியதாவது:

நான் வெளியே தெருவிற்குச் சென்றால் கார், பஸ் என்பன என்னை மோதிக் கால் கைகளைத் துண்டித்து விடும். யாராவது என்னுடன் சண்டைபோட வந்தால் அது என்னை முடியுமா?

நான் ஒரு பெண்ணைக் காண நேரிடும். அவளை நேசிக்க நேரிடும். அவளும் விரும்பி உடன்பட்டால் அவளைத் திருமணஞ் செய்ய நேரிடும். பின்பு எனக்கு ஒரு மகன் பிறப்பான். அவன் உரிய வயது வந்ததும் தீப்பெட்டியை எடுத்து விளையாட்டாகக் கொழுத்தினாயின் வீடே பற்றியெரியும். அவ்வபாயத்தில் நானும் எனது மனைவியும் இறக்க நேரிடும் என்று பயந்து, பயந்து கூறினான் அக்கோழை.

கதை 3

சொர்க்கத்தை விரும்பாதவன்

மாலை ஆறுமணி. கோவிலடிச் சந்தியிலே ஒரே சனக் கூட்டம். கூட்டத்தின் நடுவில் ஒருவன் புளுகித்தள்ளிக் கொண்டிருந்தான். அவற்றையும் கிணற்றுத் தவளைகளைப் போன்று செவிசாய்த்துக் கொண்டிருந்தன சனங்கள்.

அப்புளுகன் மக்களை நினைத்தபடி தன்வழிப்படுத்துவதாயும், விரும்பியவற்றைச் செய்தும், பெறுவதற்கும் உபாயங்களைச் சொல்லித் தருவதாயும் கூறினான். உடனே சனங்களில் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விருப்பத்தைத் தெரிவித்தனர். ஒருவர் தனக்குத் திருமணம் வெகுவிரைவில் நடைபெற வேண்டுமெனவும், ஒரு நபர் தன் மகளுக்குத் தகுந்த மாப்பிள்ளையொருவர் வேண்டுமெனவும், மற்றவர் செல்வம் வேண்டுமெனவும், இன்னொருவர் சொர்க்கம் கிடைக்க வேண்டுமெனவும், தத்தம் ஆசைகளை வெளிப்படுத்தினார்கள். ஆனால் ஒருவன் மட்டும் தனக்கு நரகம் வேண்டுமெனக் கேட்டான். அதற்கு ஞானி என்றழைக்கப்படும் அப்புளுகன் எல்லோரும் திருமணம், மாப்பிள்ளை, சொர்க்கம் போன்றவற்றை நிவர்த்தி பண்ணுவதற்கு விரும்புகின்றனர்.

நீ மட்டும் ஏன் நரகத்தை விரும்புகின்றாய் என வினவினான் அந்நபரிடம். அதற்கு அவன் சொன்னான் "சொர்க்கத்துக்குப் போனால் அங்கே எனக்கு ஒரு வேலையுமில்லை. உம்மைப் போல் புளுகுவதற்குக் கூட ஆட்கள் கிடைக்கமாட்டார். நரகத்திலோ இவையிரண்டும் எனக்குக் கிடைக்குமென நம்புகின்றேன்" என்றான்.

சோ. துரைராஜ்
க. பொ. த. ப.
விஞ்ஞானம் - 2 ம் பிரிவு

பாவம் செய்பவர்களை நன்கு மதிப்பவர்கள் இல்லையாயின், பாவம் செய்பவர்களும் இலர்; ஆதலால் பாவம் செய்பவர்களிலும், அவர்களை நன்கு மதிப்பவர்களே பெரும் பாவிகள்.

நாவலர்

வன்னி மாவீரன்

ஈழத்திருநாட்டை அந்நியரின் பிடியில் இருந்து விடுவிக்கும் பொருட்டுப் போராடிய வீரர்கள் எத்தனையோ பேர். அவர்களின் ஒருவனாக மதிக்கப்பட வேண்டியவன் வன்னி மாவீரன் பண்டார வன்னியன்.

இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்காக ஆங்கிலேயருடன் கண்டி அரசன் ஸ்ரீ விக்கிரம ராச சிங்கன் போராட முன்பே வன்னி மாவீரன் ஆங்கிலேயரை எதிர்த்துப் போராடி இறந்தான்.

வன்னி ராச்சியம் என்பது 'வன்னியர்' என்ற மரபினரால் ஆளப்பட்டு வந்தது. இவர்கள் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்திற்கு அடங்கிய குறுநில மன்னராய் இருந்தாலும், சங்கிலி சேகராச சேகரனுக்குப் பின் யாழ்ப்பாண அரசு வலி குன்றியதால் வன்னியர்கள் விடுதலை பெற்று சற்றுப் பரந்த இடத்தை ஆண்டார்கள். இவ்வரசு வடக்கே யாழ்ப்பாணப் பரவைக் கடலையும், தெற்கே அருவியாற்றையும், மேற்கே மன்னாரையும், கிழக்கே திருகோணமலையையும் எல்லைகளாகக் கொண்டிருந்தது.

அக்காலம் கோட்டையில் வெள்ளையனின் கொடி பறந்தது. யாழ்ப்பாணமும் மட்டக்களப்பும் ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தின் கீழ் அமிழ்ந்து விட்டன. வெள்ளையரின் பூனைக் கண்கள் வன்னியை ஆசையுடன் நோக்கின.

மாயாதுன்னை, இராஜசிங்கன், விமலதர்மசூரியன் போன்றோர் அடிபணிந்தனர் என்றோ, ஏனைய பகுதிகள் வெள்ளையர் வசமாகின என்றோ பண்டார வன்னியன் அஞ்சவில்லை.

குமுழ முனையில் சுற்பூரப் புல்வெளி என்ற இடத்தில் பண்டாரவன்னியனின்

படை அணி தயாராயிற்று. காப்டன் வென்றிபெக் தலைமையில் முல்லைத்தீவுக் கரையை அடைந்த ஆங்கிலேயர் படை முல்லைத்தீவுத் துறைமுகத்தைத் தாக்கியது. தனது மேலானையை ஏற்குமாறு தாதனுப்பினுன் வெள்ளையன்.

சுதந்திரம்! இன்றேல் வீர சுவர்க்கம்! என்று பதில் கொடுத்தான் வன்னியன்.

“கறுவா வாங்க வந்தார் - இன்று கப்பம் என்று கேட்டால் உறுவார் துன்பம் - ஈதை உணர வேண்டும் துரை இன்றே”

என்று வன்னி நாட்டில் வழங்கும் நாட்டுப் பாடல் பண்டார வன்னியனின் வீரத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

“வானம் பொழியுது, பூமி விளையுது - மன்னவன்

காணிக்குத் திறையேது” என்று

கிட்டத்தட்ட இதேபோலத்தான் பதில் கொடுத்தான் வீரபாண்டிய கட்டப்பொம்மன். கட்டப்பொம்மனைப் போன்ற ஒரு வீரனை இன்றுவரை நம்மக்கள் அறியாதது ஒரு பெரிய குறையாகும்.

வீறு கொண்ட உள்ளங்கட்கெதிராக வெள்ளையரால் நிற்க முடியவில்லை. “குதிரை சாய்ந்த இறக்கம்” என்ற ஊருக்கூடாக மன்னருக்குத் துரத்தப்பட்டான் காப்டன் வென்றிபெக். குமுழ முனையில் இருக்கின்ற யானை கட்டிய புளி, பண்டார வன்னியன் கிணறு, பண்டார வன்னியன் வளவு என்பன அவன் பெருமைக்கு இன்றும் சான்று பகருகின்றன.

தோற்றோடிய காப்டன் வென்றிபெக் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த சேனாதி

பதி யூபெல்லிடம் முறையிட்டான். பண்டார வன்னியனை வெல்லுதற்கு மூன்று படைகள் வேண்டும் என்றும் கேட்டான். இச்செய்தியைக் குறிக்கும் நாட்டுப் பாடல்கள் பல இன்றும் வழக்கில் உண்டு.

திருகோணமலையில் இருந்து எடவேட் மெட்சின் தலைமையில் ஒரு படையும், மன்னூரில் இருந்து வொன் றிபெக்கின் தலைமையில் ஒரு படையும், யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து சேனாதிபதி யூபெல்லின் தலைமையில் இன்னொன்றும் புறப்பட்டன.

திருகோணமலையிலும், மன்னூரிலும் பண்டார வன்னியனின் பிரதிநிதிகளாய் ஆண்ட நல்ல நாச்சன் வன்னிச்சியும், ஊமைச்சியா வன்னிச்சியும் பகைவரை எதிர்க்க, பண்டார வன்னியன் பதினெட்டாம் போர் என்ற இடத்தில் சேனாதிபதி யூபெல்லை எதிர்த்தான்.

மும்முனை எதிர்ப்பை வாளாலும் வேலாலும் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை. இறுதிப் போர் கற்சிலைமடு என்ற இடத்தில் நடந்தது. பல நாட்கள் போர் நடந்தது. வாள் வீச்சு ஓயவில்லை; வேல் தாக்கு குன்றவில்லை; ஒரு கையில் வாட்கொடி

மறுகையில் வாள் ஏந்தி மின் வேகத்தில் போராடினான் வன்னியன். இறுதியில் துப்பாக்கிக் குண்டுகள் துளைத்த நிலையில் சோர்ந்து போய், குற்றையிராய்க் கற்சிலைமடு புளியமரத்தடியில் இளைப்பாறிய வன்னியனை அந்நிலையிலும் அவனை நெருங்கத் துணியாது வலைவீசிப் பிடித்துச் சென்றனர் வெள்ளையர். வீர வன்னியன் இறந்த இடமாகிய கற்சிலைமடு புளியமரத்தடியில் ஒரு கற்சிலை அமைத்தார்கள் வெள்ளையர்கள். அதில்

‘This is whereabout so Pandara Vaniyan was defeated by Captain Von Driberg.’

31st October 1803

என்ற வாக்கியங்கள் பொறிக்கப்பட்டன.

இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்காக இறுதிவரை போராடிய வீர பண்டார வன்னியனை மக்கள் மறந்து விட்டார்கள்; சரித்திரம் மறந்து விட்டது; இல்லை, மறைத்து விட்டது.

பொ. இரகுபதி

க. பொ. த. ப

விஞ்ஞானம் - 4-ம் பிரிவு

உண்மையான இன்பம் புறத்திலிருந்து வருவதில்லை, அகத்திலிருந்தே வருகிறது. தன் தனித்தன்மையை இழந்தவன் சகலத்தையும் இழக்கிறான்.

மகாத்மா காந்தி

புகழ் சீன ஏன் இல்லை?

வல்லரசு
சொல்லமுடி
வெல்லமுடி
நல்லவரும்

சளுக்கிடையே
யாக்கொடிய
யாதுபலர்
நலிந்தார்கள்

வலிமையினால்
போரொன்று
மாண்டொழிந்தார்
நாடெல்லாம்

ஏற்பட்ட
மூண்டதுவே
மேதினியில்
சடுகாடே.

முற்றியபோர்
அற்பமல்ல
கற்றாரும்
சொற்பத்தில்

உலகமகா
அளவில்லா
மற்றாரும்
தொலைந்தார்கள்

முதலிரண்டு
ஆடவர்கள்
கணக்கில்லா
சோர்வில்லா

யுத்தங்கள்
மற்றுள்ளோர்
மைந்தர்களும்
யுத்தத்தால்.

பசுப்போன்ற
நசுக்குதற்குப்
கசுக்குமொரு
வசையளித்துத்

நாடுகளும்
போர்முறைகள்
போரதனால்
தீவீழ்ந்த

பாய்ந்தனவே
நவநவமாய்க்
காய்ந்தார்கள்
விட்டிலென

புலிபோலப்
கண்டார்கள்
கணக்கற்றோர்
மாய்ந்தனரே.

கண்டறியா
மண்டியிட்டு
அண்டமெல்லாம்
குண்டதனால்

நாடுகளும்
மாய்ந்தனவே
கண்டதுன்பம்
குலைந்தவர்கள்

கருணையின்றிய
மானுடர்தம்
அடிபட்டு
தொகைகோடி

போரதனால்
வெறியதனால்
நொந்தனவால்
எனலாமே.

ஐம்பத்தொரு
கைம்பெண்
அம்புண்ட
இம்மையிலே

பின்னொருநா
போல்நின்றனவே
மான்போல
ஒளிகூட்டும்

டவைசேர்ந்தே
கணக்கில்லா
அலையுண்ட
இறையருளே

ஐ. நாவாய்க்
நாடுகளும்
மானுடர்க்கே
ஐ. நாவாம்.

சாசனங்கள்
ஆசனத்தில்
தேசமெல்லாம்
போசனங்கள்

பலகொண்டு
இருப்பதற்கும்
இருந்தாலும்
உண்பதிலே

தழைத்ததுவே
அமைதியதில்
திகழ்சீன
புகழ்சீன

ஐ. நா. வும்
காண்பதற்கும்
அங்கில்லைப்
ஏனில்லை.

உலகத்துத்
திலகம்போல்
பலமிக்க
கலகமெலாம்

தொகைநான்கில்
அதுவிளங்கும்
நாடுகளும்
தீர்ந்துவிடும்

ஒரு பங்கு
திகழ் ஐ. நா
பயமின்றிச்
கண்டிடலாம்

சீனவே
சேர்த்திடுக
சேர்ந்திட்டால்
சமாதானம்.

இ. புலனேந்திரன்
க: பொ: த. ப
கலைப்பகுதி - 2 -ம் பிரிவு

இஸ்லாம் சமயத் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

முகமது நபி (சல்) அவர்கள் அரேபியாவில் உள்ள மக்கா நகரில் குறை குல திலகமான அப்துல்லாவுக்கும் கற்புக்கரசி ஆம்னாவுக்கும் மகனாகக் கி. பி. 571 ம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் 22 ஆந் திகதி அவதரித்தார்.

தாம் பிறப்பதற்கு முன்பே தந்தையை இழந்த நபிகள் நாயகம் ஆறு வயது நிரம்ப முன் தாடையும் இழந்தார். ஆகையினால் முதலில் பாட்டனானும் பின் பெரிய தகப்பனானும் இருந்து வளர்ந்தார். பெற்றோரை இழந்து வறுமைப்பிணி வாட்டியமையினால் நாயகம் அவர்கள் கல்வி அதிகம் கற்காது சேனத்திற்கு உழைக்க வேண்டியவரானார். அவர் தமது சிறு பராயத்தை வியாபாரிகளுடன் கழித்தார். எப்பொழுதும் உண்மையே பேசுவார்; நேர்மையாகவும் நடந்தார். ஆகையினால் அல்அயீன் (சரியான நம்பிக்கைக்குரியவர்) என்னும் பட்டத்தைப் பெற்றார்.

தமது இருபத்தைந்தாம் வயதில் காதிஜா என்னும் பணக்கார விதவையின் கீழ் வேலைக்கமர்ந்து அவ்வம்மையாரின் ஓட்டகக் கூட்டத்திற்குத் தலைவனாக அப்பெண்மணியின் நம்பிக்கைக்கும், மதிப்பிற்கும், அன்பிற்கும் பாத்திரமாக விளங்கினார். பின்பு அச்சீமாட்டியை மணந்து மக்கா நகரிலே தங்கியிருந்தார். அவர் கடவுளைத் தியானித்து ஏகாந்தமான இடத்திலே நிஷ்டையிலே இருப்பார். 40 வது வயதிலே, அவரது சீவியத்திலே ஒரு பெருமாற்றம் ஏற்பட்டது. ஒருநாள் ஹிரா மலையில் நிஷ்டை இருந்த பொழுது அவருக்கு முதன்முதல் தீர்க்கதரிசனம் கிடைத்தது. அதன்பின் அவர் சனங்களுக்குப் போதிக்கத் தொடங்கினார். அக்காலத்தில் அரேபியர் பல தெய்வங்களை வழிபட்டனர்; விக்கிரகங்களை வணங்கினர்; மதுவருந்தியும், சுவைமிக்க உண

வுகளை உண்டும் இன்பம் நுகர்ந்தனர். முகமது நபி (சல்) அவர்கள் கடவுள் ஒருவரே என்றும், அவர் அல்லாஹ் என்றும், விக்கிரக வணக்கத்தை ஒழித்து நாள் தோறும் ஐந்து முறை தொழ வேண்டுமென்றும், நோன்பு இருக்க வேண்டுமென்றும், மோட்ச இராச்சியம் உண்டென்றும் பல போதனைகளைச் செய்தார்.

அவற்றை மக்காவில் உள்ள சனங்கள் ஏற்காது, அவருக்கெதிராகக் கலகஞ் செய்து துன்புறுத்தவும் தொடங்கினர். சனங்களின் தொந்தரவு தாங்க முடியாத அளவிற்கு அதிகரித்ததால் அவர் கி. பி. 622 ம் ஆண்டு யூன் மாதம் 16 ம் திகதி மதீனா என்னும் இடத்திற்குச் சென்றார். இப்பயணம் 'ஹிஜ்ரத்' என அழைக்கப்படுகின்றது. இச் சம்பவம் இஸ்லாம் மதத்தைக் கைக்கொள்ளும் முஸ்லிம் மக்கள் எல்லோருக்கும் முக்கியமானதாகும். இதிவிருந்துதான் முஸ்லிம் மக்களின் ஆண்டு கணிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

மதினாவில் முகமது நபி (சல்) தங்கி உபதேசம் செய்தார்கள். அந்த நகர வாசிகள் அவருடைய போதனைகளைக் கைக்கொண்டதும்ன்றி அவரைத் தம் அரசின் தலைவராகவும் ஏற்றனர். அவர் 632 ல் இவ்வுலக வாழ்க்கையை விட்டு மறைந்தபோது அரேபிய தேசம் முழுவதும் அவர் போதித்த இஸ்லாம் மதத்தைக் கைக்கொண்டது. அரேபியாவிலே தோன்றிய இஸ்லாம் சமயம் கெதியில் பலஸ்தீன், சீரியா, சைபிறஸ், வட ஆபிரிக்கா, பாரசீகம், பபிலோனியா, ஸ்பானியா, இந்தியா, பாக்கிஸ்தான், இலங்கை முதலிய தேசங்களில் பரவியது. இன்று உலகிலே 40 கோடிக்கு மேல் இஸ்லாமியர் வாழ்கின்றனர். இஸ்லாமியர் உலக நகாரிகத்திற்கு அதிகம் உதவியுள்ளவர்கள். அவர்கள் கணித சாஸ்த்திரம்,

வான சாஸ்த்திரம், வைத்திய சாஸ்த்திரம் என்பனவற்றில் சிறந்து விளங்கினர். நாம் வழங்கும் 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0 என்னும் எண்கள் அரேபிய எண்களாகும். இந்தியாவில் உள்ள தாஜ்மகால் அவர்களின் சிற்பத் திறனை இன்று உலகிற்கெடுத்து விளக்குகின்றது. அவர்கள் இலங்கையில் தென்மேற்கரையில் உள்ள வேருவினையில் முதன்முதற் குடியேறி இன்று இலங்கையின் எல்லாப் பாகங்களிலும் வசிக்கின்றனர்.

முஸ்லிம் புலவர்கள் பலர் தமிழுக்கு பெரும் பணிபுரிந்துள்ளார்கள். உமறுப் புலவர் இயற்றிய சீரூப்புராணம், காசிம் புலவர் இயற்றிய திருப்புகழ், செய்யிது முகியீதீன் இயற்றிய முகியீதீன் ஆண்ட

வர் பிள்ளைத்தமிழ் என்பன சிறந்த இலக்கியங்களாகும். யாழ்ப்பாணத்து அரவுலெப்பை என்பவர் புகழ் பவானி என்னும் நூல் இயற்றியுள்ளார். மன்னாருக்கு அணித்தாக உள்ள எருக்கலம்பிட்டியில் வசித்த பக்கீர் முஹியத்தீன் என்ற புலவர் நபிகள் நாயகம் பற்றியும் பாக்கள் இயற்றியுள்ளார். கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள முஸ்லீம்களிடையே சிறந்த நாட்டுப் பாடல்கள் பல உண்டு. இப்பாட்டுக்கள் கவிகள் என்று வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

ந. தேவானந்
க. பொ. த. ப.
ஆரம்ப வகுப்பு - A பிரிவு

நட்பெனும் நெருப்பு

சற்றுநேரத்திற்கு முன்தான் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கிளம்பிய மெயில் வண்டி. நாவற்குழியையும் கடந்து விரைந்துகொண்டிருந்தது. அதன் மூன்றாம் வகுப்புப் பெட்டியில் இருந்துதான் மோகனும், ராமுவும் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தனர். ராமு யன்னலினூடு வானத்தையே வெறித்து நோக்கியவாறிருந்தான். அவன் அங்கு அப்படியொன்றும் அப்பலோவைக் கண்டுவிடவில்லை.

இலேசாகத் தூறிக் கொண்டிருந்த மழை, இரைச்சலுடன் பொழியத் தொடங்கியது. பூட்டப்பட்ட யன்னற் கண்ணாடிகளில் பட்டுத் தெறிக்கும் மழைத்துளிகள்—தெருவிளக்குகளின் ஒளியில் முத்து மணிகளைப் போன்று அவன் கண்களுக்குத் தோன்றின. இன்னமும் அவன் எதைப் பற்றியோ சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான்.

நண்பன் மோகன் ராமுவிற்குச் சொன்ன வார்த்தைகள் அவனது மனதில் நன்றாகப் பதிந்திருந்தன — “ராமு,

நான் இதைப்பற்றி வேறு யாருக்கும் சொல்லவில்லையடா. உற்ற நண்பன் என்ற முறையில் உனக்குத்தானடா சொல்லியிருக்கிறேன். ஏன்! அம்மாவிற்குக் கூட இது தெரியாது. இறுதியில் எல்லோரையும் ஆச்சரியத்துக்குள்ளாக்க வேண்டுமென்றுதான் இருக்கின்றேன்.” — ராமு இதைப்பற்றித்தான் மீண்டும், மீண்டும் எண்ணிக் கொண்டிருந்தான்.

— “ஒருவனுக்கும் சொல்லவில்லை யாமே! அப்படியானால்?”
— ராமுவின் மனம் அங்கலாய்த்துக்கொண்டிருந்தது.

அவன் நீண்டநேரம் இதைப்பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும் மோகன், “டேய் ராமு, இனிச் சாப்பிடுவோமடா” என்ற பின்னர்தான் சுயநிலைக்கு வந்தான். “எதுக்கடா இப்போ?” “என்னடா பனையும் கழிந்து விட்டது. இன்னுமா உனக்குப் பசிக்கவில்லை?”

மோகனும் ராமுவும் இன்று நேற்றுக் கூடியவர்களல்ல. சிறுவயது முதலே கல்லூரியில் ஒன்றாகப் படித்தவர்கள். ஒன்றாக விளையாடித் திரிந்தவர்கள். இப்பவும் ஒன்றாகவே உயர்வகுப்பிற் படிக்கின்றார்கள். அவர்களின் நட்பு, அவர்களது பாடசாலையையே அதிசயிக்கச் செய்யுமளவிற்கு வளர்ந்திருந்தது. பாடசாலையிலும் வெளியிலும் எப்பொழுதும் ஒன்றாகவே செல்வார்கள். மற்றவர்கள் பார்த்துப் பொருமைப் படுமளவிற்கு அவர்களின் நட்பு வளர்ந்திருந்தது.

மோகனோ, ராமுவோ ஒரு நாளைக்கு ஒருவன் பாடசாலைக்கு வரவில்லையானால் மற்றவனைப் பார்க்க வேண்டுமா! அடேயப்பா! 'உம்..' என்று திரிவான். ஒரு வனுடனும் கதைக்க மாட்டான். தங்களது நட்பு பற்றி அவர்கள் அடிக்கடி பெருமைப் படுவார்கள்.

ராமு - பணக்காரக் குடும்பத்திலே பிறந்த பையன். பணத்திலே துயில்பவன். - பணத்திலேயே வளர்ந்தவன் என்று கூடச் சொல்லலாம். அவனது தந்தை ஊரிலேயே பிரபல்யமடைந்த ஒருவர். தம் முன்னோர் சேர்த்து வைத்த சொத்தில் இப்பொழுது வாழ்பவர். கண்டிப்புடையவர். அளவிற்கு மீறி மகன் செலவு செய்வதை விரும்பாதவர்.

மோகன் - ஏழ்மையிலேயே காலத்தைக் கழிப்பவன். சிறுவயதிலேயே தந்தையை இழந்தவன். தனது தாயுடனும், சிறிய தங்கையுடனும் மாத்திரம் வாழ்ந்து வருபவன். தாய் அப்பம் சுட்டு விற்றுப் பிள்ளைகளை வளர்த்து வந்தாள். மோகன் நல்லவன். எல்லோருடனும் நல்லவனாகப் பழகுவான். அவனது செயல்கள் யாரையும் கவர்ந்திருந்தது.

எனவேதான், மோகன் அவ்விஷயத்தைப் பற்றி ராமுவிற்கு மட்டும் கூறியிருந்தான் - உற்ற நண்பன் என்ற முறையில் - இப்பொழுது இருவருமாகச்

சேர்ந்து அவ்விஷயமாகக் கொழும்பிற்குச் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். 'ஏதோ வேலையெடுக்கும் விஷயமாகக் கொழும்பிற்குச் செல்வதாக' மோகன் வீட்டிற் கூறியிருந்தான். ராமு, 'மோகனுக்கு உதவியாகவே தானும் செல்வதாக' வீட்டிற் கூறியிருந்தான்.

இரவு பன்னிரண்டு மணிக்கு மேலாகி விட்டது. புகையிரதம் பேரிரைச்சலுடன் விரைந்து கொண்டிருந்தது. ராமுவின் மூளை எனும் இயந்திரம் - அதைவிட வேகமாக வேலை செய்து கொண்டிருந்தது.

நித்திரையின்றி இன்னமும் விழித்துக் கொண்டிருந்த ராமு எல்லோரையும் ஒருமுறை பார்த்தான். எல்லோரும் ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் அயர்ந்திருந்தார்கள். மோகனும் கூட நல்ல உறக்கத்தில் இருந்தான். புகையிரதத்தின் விளக்குகளும் அன்று மங்கலாகவே இருந்தது அவனுக்குச் சாதகமாய் இருந்தது.

பதட்டத்துடன் ராமு மோகனது "சூட்கேசை" எடுத்துத் திறந்து கொண்டான். அதனுள்ளே எதையோ ஆவலுடன் தேடினான். கிடைத்துவிட்டது! அவன் தேடிய பொருள் கிடைத்து விட்டது. முகத்தில் சிறிது செந்தளிப்பு. தன் சேட் பொக்கற்றினுள் அதைத் திணித்துக் கொண்டான். தன் செயலை எவருமே காணவில்லை என்பதை மீண்டும் உறுதி செய்து கொண்டான்.

இதயம் இயந்திரமாக இயங்கியது. உடலெல்லாம் வியர்த்துக் கொட்டியது. இனமறியாத பயம்..

இனி ? மோகனைக் கொன்று விடுவதுதான் பாக்கி! கொன்று விட்டால், ரூபா ஒரு லட்சம்..... ராமுவிற்குச் சொந்தம்.

பாவம் மோகன்! எதுவுமறியாதவன். எவருக்கும் நல்லதையே செய்ய நினைக்

கும் அவனுக்கா இந்நிலை? அவன் அன்று கடைத்தெருவில் வாங்கிய 'சுவீப் டிக்கட்' டிற்கு மூதற் பரிசு கிடைத்திருந்தது. தனது உற்ற நண்பன் ராமுவிற்கு அதைப் பற்றிப் கூறுவதில் அவன் இன்பமடைந்தான். இதுபற்றி அவன் எவருக்கும் சொல்லவில்லை. பணத்துடன் வந்து தனது தாயையும், தங்கையையும் ஆச்சரியத்திற்குள்ளாக்கலாம் என்றிருந்தான்.

ஆனால்— விதி விளையாடுகிறது.

மோகனுக்கோ எதுவும் தெரியாது

பாழ்ப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இந்த மாய உலகில் மனிதர்களெல்லாம் மிருகங்களாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் போலும்.

ராமு மோகனின் உற்ற நண்பனாயிருந்தவன். ஆனாலும் அவன் ஒரு லட்சம் ரூபாவைப் பற்றி எண்ணியதுமே தனது நட்பையே, உற்ற நண்பனையே மறந்து விட்டான்.

“மோகன் எழும்புடா” ராமு தான் எழுப்பினான். “என்னடா ராமு..?”

“என்னடா மோகன், கும்பகர்ணன் படலத்தில் இருக்கிறாயா? நானொருவன் இங்கு நித்திரையின்றி விழித்திருக்கின்றேன். நீயோ கொறட்டை விடுகிறாயே? எழும்புடா பொழுதுபோக்காய் கதைத்துக் கொண்டிருப்போம்.” “என்னடா நித்திரை வரவில்லையாடா?” “இல்லையேடா.” மோகன் எழுந்து விட்டான். “டேய் மோகன், ஒரே ‘போறிங்கா’ யிருக்கடா. நெடுகலுமே இருந்து காலும் விறைத்து விட்டதடா. வாடா கதவடியிலே போய் நிற்போம்.” — ராமுதான் கூறினான்.

என்ன செய்வான் மோகன்? எதுவுமறியான். நண்பனின் பேச்சை நம்பிவிட்டான்.

♦ ♦ ♦ ♦

காடு, மரங்கள் மாறி ஆறு வந்தது. ஆற்றின் நடுவே அமைந்திருந்த பாதை

யில் மெயில் வண்டி ஊர்ந்து கொண்டிருந்தது.

எங்கும் ஒரே இருள் சூழ்ந்து, பயங்கரமாகக் காட்சியளித்தது ஆறு.

— அமாவாசை இருட்டு —

புகையிரதத்தைக் கிழித்துக் கொண்டு கேட்கும் காற்றின் ஓசை, வண்டியின் இரைச்சலுடன் போட்டியிட்டுக் கொண்டிருந்தது. ராமு திரும்பிப் பார்த்தான். தூங்கிக் கொண்டு இருந்தவர்கள் இன்னமும் விழித்துவிடவில்லை.

வண்டி விரைந்து கொண்டிருந்தது.

“மோகன் அதோபார் ... அதோ ...” ராமு மோகனுக்கு எதையோ வானத்திலே காட்டினான். மோகனும் ஆர்வத்துடன் அவன் காட்டும் திசையை நோக்கினான்.

..... ஆ

எதிர்பாராத தாக்குதலினால் டமா ரென ஆற்றில் விழுந்தான் மோகன். தள்ளி விழுத்திய பின்னரும் கலவரமடைந்தான் ராமு. ஒருவரும் தன்னைப் பார்த்துவிடவில்லை என்ற மட்டில் திருப்தியடைந்தான்.

— ரூபா ஒரு லட்சம் — அதை என்னும் பொழுது அவனுக்கு எவ்வளவு இன்பமாக இருந்தது.

சந்தோசத்துடன் சூட்கேசினுள் இருந்து எடுத்த டிக்கட்டைப் பார்த்தான்.

“ஐயோ” ‘சொக்’ கடித்தது ராமுவிற்கு. அது — முன்னெப்பவோ இழுக்கப்பட்ட பழைய டிக்கட்.. தலை “கிர்” என்றது. பதட்டத்துடன் மீண்டும் சூட்கேசினுள் தேடினான். பதிலுக்கு ஏமாற்றமேயடைந்தான். “அவசரக்காரனுக்குப் புத்தி மட்டு” என்பார்கள். அது ராமு மட்டில் எவ்வளவு உண்மையாகி விட்டது.

செய்வதறியாது விழித்துக் கொண்டிருந்தான் ராமு.

மோகன்? ஆற்றின் விழுந்தவன் ஓரளவுக்கு நீந்தத் தெரிந்தவன். ஆகையால் தத்தளித்தவாறு கரை சேர்ந்தான்.

ராமுவின் செயலையெண்ணிச் சிரிப்பதா; அழுவதா என்று அவனுக்குப் புரியவில்லை.

பொக்கட்டினுள் கையை விட்டான். அங்கே — (அவன் வைத்திருந்த டிக்கட் இருக்கவில்லை. தண்ணீரில் அவன் தத்தளித்தபோது, அது தண்ணீருடன் சேர்ந்திருக்க வேண்டும்.)

மோகன் — ஒரு லட்சம் ரூபாவை இழந்ததையிட்டுக் கவலைப்படவில்லை. உற்ற நண்பனை, நட்பை இழந்ததையிட்டுத்தான் கவலையடைந்தான்.

“உயிர் காப்பான் தோழன்” என்ற பார்கள் என்று மனதிற்குள் முணுமுணுத்துக் கொண்டான்.

பணம் என்றால் மனிதனின் குணமே மாறுகிறது போலும். எல்லோருக்கும் இன்பத்தையே அளிக்கும் நட்பு மோகனுக்கு மாத்திரம் நெருப்பாய் இருந்தது அவனது அதிர்ஷ்டம்தான் போலும்.

“இந்த மாய உலகில் கண்ணாற் காண்பதையே, காதாற் கேட்பதையே நம்பமுடியாமல் இருக்கின்றது. —சுழன்று கொண்டிருக்கும் உலகே— நீ அழிந்தே போய்விடு.”

மோகன் வாய்விட்டே கதறினான்.

இருள் சேர்ந்த அந்தப் பூமியிலே வலுவிழந்த அந்த உருவம் — மோகன் — நடப்பதற்கே வலுவின்றித் தள்ளாடிக் கொண்டே இருந்தது.

(யாவும் கற்பனை)

சி. குணசிங்கம்
க. பொ. த. ப
ஆரம்ப வகுப்பு — A பிரிவு

யோகிகளாக்கிடும் யோகாசனம்

யோகாசனம் என்பது மாணவர்களாகிய நாமும் பெரியோர்களும், தாய் மார்களும் செய்யக்கூடிய ஒரு அப்பியாசம். யோகாசனத்திலே பல ஆசனங்கள் உண்டு. எனினும் என்னால் செய்யக்கூடிய ஒரு சில ஆசனங்களை எடுத்து இந்த இந்து இளைஞன் மலர் மூலம் மக்களுக்கு இயம்புவதை இட்டு களிப்படைகின்றேன்.

யோகாசனம் செய்யும் போது கோவணமோ அல்லது சல்பென்ட்ரோ அணிந்து கொண்டு அதற்குமேல் சிறிய ஜங்கி போட்டுக் கொண்டு யோகாசனம் செய்ய வேண்டும். யோகாசனம் செய்யும்போது மூக்கால் சுவாசிக்கவேண்டும். வாயால் சுவாசித்தல் கூடாது. யோகாசனத்தை

நல்ல சுத்தமான அறையில் குறிப்பிட்டிருச் சொன்னால் பூமணம், சந்தனக்குச்சிகளின் மணம், சாம்பிராணியின் மணம் முதலியன நிறைந்த சுவாமி அறையில் செய்ய வேண்டும் அல்லது தென்றல் காற்று வீசுகின்ற திறந்த வெளியிலே செய்ய வேண்டும். நல்ல சுத்தமான கம்பளம் விரித்து அதன் மேலிருந்து கொண்டு செய்ய வேண்டும்.

முதலில் எமது சுவாசக் குழாயிலுள்ள அசுத்தங்களை நீக்கி சுத்தமாக்க வேண்டும். இதை நாடிச்சுத்தி என்பர். இதனை செய்வதற்கு முன்னால் சுவாமியை வணங்கி விட்டு கம்பளத்திலிருந்து பத்மாசனம் போட்டோ அல்லது வீராசனம்

போட்டோ அல்லது வழக்கம்போல சப் பாணி போட்டுக்கொண்டோ செய்யலாம். பின்னர் முது கெலும்பு வளையாமல் நிமிர்ந்து இருந்துகொண்டு வாயை மூடிக்கொண்டு வலதுகையிலுள்ள பெரு விரலிலிருந்து இரண்டாவது விரலால் (சுட்டு விரலால்) இடது பக்க சுவாசவாயிலை அடைத்துக்கொண்டு வலதுபக்க சுவாச வாயிலினால் மூச்சை உள்ளிழுத்து வெளியே விடவேண்டும். இப்படியாகப் பன்முறை செய்ய வேண்டும். பின்னர் வலது கையிலுள்ள பெருவிரலால் வலது பக்க சுவாசவாயிலை அடைத்துக்கொண்டு இடது பக்க சுவாசவாயிலினால் மூச்சை உள்ளே இழுத்து வெளியே விடவேண்டும். இப்படிப் பன்முறை செய்யலாம்.

அடுத்து யோகாசனம் செய்யத் தொடங்க வேண்டும். முதலில் பத்மாசனத்தில் இருக்கவேண்டும். இஃது எப்படி யென்றால் முதலில் சப்பாணி கட்டிக்கொண்டு இருந்தபின் வலது காலின் முழங்காலுக்குக்கீழ் உள்ள பாகத்தை இடதுகால் தொடையின்மீது போட்டுக்கொள்ள வேண்டும். பின்னர் இடது கால் முழங்காலுக்குக்கீழ் உள்ள பாகத்தை வலது கால் தொடையின்மீது போட்டுக்கொள்ளவேண்டும். இருகால்களின் முழந்தாள்களும் கம்பளத்தில் முட்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். பின்னர் முதுகெலும்பு வளையாமல் நிமிர்ந்து இருந்து இருகைகளையும் கைகளுக்கு நேரேயுள்ள முழந்தாள்களின் மேல் கம்புபோல் நீட்டி வலது கையிலுள்ள பெருவிரலில் சுமாராக இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற கோட்டில் சுட்டுவிரலின் நுனியை வைத்து மற்றுமூன்று விரல்களையும் நீட்டி இதேபோல மறுகையிலும் செய்து கண்ணை மூடிக்கொண்டு தியானத்தில் இருக்க வேண்டும். பத்மாசனத்தில் இருக்க முடியாதவர்கள் வீராசனத்தில் இருக்கலாம். வீராசனம் செய்வது எப்படியென்றால் சப்பாணி கொட்டி வலது காலின் முழந்தாளுக்கு கீழ் உள்ள பாகத்தை இடதுகால் தொடையில் போட்டு இருத்தல். அப்படி தியானத்தில்

இருக்கும்போது பின்வரும் மந்திரத்தை உச்சரிக்க வேண்டும்.

ஓம் கங்கணபதியே நமக.

ஓம் சுக்லாம் பிரதரம் விஷ்ணுவம்

சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம்

த்யாயேத் சர்வ விக்னோப சாந்தையே

யோகாசனம் சித்திபெற கணபதியே

அருள் புரிக.

இப்படி யோகத்தில் சிறிதுநேரம் இருக்க வேண்டும். பின்னர் புஜாங்காசனத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

புஜாங்காசனம்

முதலில் குப்புறப் படுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். கைகள் நிலத்தில் அழுத்தியவாறு இருத்தல் வேண்டும். குதிக்கால் கள் ஓட்டியவண்ணம் இருத்தல் வேண்டும். கைகள் நிலத்தில் அழுத்தியவாறு இடுப்பிலிருந்து தலைவரை உள்ள பாகத்தை வளைக்க வேண்டும். இப்படி பல முறை செய்ய வேண்டும்.

பலன்: இதனால் பெருவயிறு சிறுவயிறாகும்.

சலபாசனம்

முதலில் குப்புறப் படுத்துக் கைகளை நிலத்தில் அழுத்தியவாறு இடுப்பிலிருந்து கால்வரை உள்ள பாகத்தைத் தூக்கி (அதாவது நேராக) சில நிமிடங்கள் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

பலன்: சிறுநீரகத்திலுள்ள அழுக்குகள் வெளியேற்றப்படும்.

தனுராசனம்

குப்புறப் படுத்துக்கொண்டு கால் களைத் தூக்கி புஜாங்காசனத்தில் இடுப்பை வளைத்ததுபோல் வளைத்துக் கைகளால் கால்களைப் பிடித்துக் கொண்டு குழந்தைகள் மரக்குதிரை ஆடுமாப்போல் சிறிது நேரம் ஆடவேண்டும். பின்னர் வலது பக்கமாகவும் இடது பக்கமாகவும் சரிந்து சிறிது நேரம் இருத்தல் வேண்டும்.

இவ் வாசனம் அம்பின் வடிவை எமக்கு உணர்த்துகின்றது.

ஹலாசனம்

சாதாரணமாகப் படுப்பதுபோல் நிமிர்ந்து படுத்துக் கொண்டு கைகளை நிலத்தில் ஊன்றி கால்களை வளையாமல் ஒரே நேரத்தில் தூக்கித் தலைக்குப்பின்னால் உள்ள கம்பளத்தில் முட்டவைக்க வேண்டும்.

சர்வாங்காசனம்

நிமிர்ந்து படுத்துக்கொண்டு தோளிலிருந்து கால்வரைக்கும் உள்ள பாகத்தைத் தூக்கி கைகளினால் இடுப்புக்கு முஷ்டிகொடுத்து சில நிமிஷங்கள் வைத்திருத்தல் வேண்டும்.

சிரசாசனம்

முதலில் கரங்களைக் கோர்த்து தலைக்கு அணையாக வைத்துக்கொண்டு தலையை நிலத்தில் வைத்துக் காலை மேலே தூக்கித் தலைகீழாகச் சில நிமிடங்கள் நின்றல் வேண்டும். முதன் முதலாக பழகுபவர்கள் சுவரின் உதவியுடன் செய்யலாம்.

சாந்தி ஆசனம்

நிமிர்ந்து படுத்துக்கொண்டு எல்லா உடலுறுப்புக்களுக்கும் சாந்தி சொல்ல வேண்டும். ஒவ்வொரு உறுப்பையும்

நிலைத்து 'ஓம் சாந்தி' என்று சொல்லல் வேண்டும். இதுவே இறுதியாக செய்யும் ஆசனமாகும்.

இவ்வாசனங்களை யெல்லாம் எனக்கு குருவாக இருந்து சிறப்பாக பழக்கியவர் சுவாமி சித்தானந்த யோகி அவர்கள். இவர் இந்தியாவில் காசியிலுள்ள சுவாமி பசுபலிங்கம் அவர்களிடம் தீட்சாநாமம் பெற்றவர். ஒருவருடைய உதவியில்லாமல் தானே யோகாசனப் புத்தகத்தைக் கொண்டு டோகாசனத்தை பழகினார். இவர் மீன்பாடுந் தேனாடாம் மட்டக்களப் பிலுள்ள கல்முனை என்னும் ஊரிலுள்ள திரௌபதை அம்மன் ஆலயத்துக்கண்மையில் ஆச்சிரமம் அமைத்து அங்கே தங்கி வருகின்றார். அவர் ஆசனங்களை செய்யும் அழகு ஆசனங்களை நாமும் செய்ய வேண்டும் என்ற அவாவை ஏற்படுத்துகின்றது. சுவாமி யாழ்ப்பாணத்திற்கு வரும்பொழுது நல்லூர் திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனத்தில் தங்குவார்.

இதை எழுதுவதற்கு உதவிய நூல் "ஆரோக்கிய ரகசியம்"

எழுதியவர் ஷி. என். குமாரசாமி

கி. சிவபாலன்

க. பொ. த. ப.

ஆரம்ப வகுப்பு - B பிரிவு

தன்மீது பிறர் வீசிய தூஷணை என்ற கற்களைக் கொண்டே தன் அஸ்திவாரத்தை வலுப்படுத்திக் கொள்ளும் மனிதனே வெற்றி பெறுகிறான்.

டேவிட் ப்ரிங்க்லி

நல்ல வீட்டிற்குச் சமமான பாடசாலை இல்லை. நல்ல பெற்றோருக்குச் சமமான ஆசிரியர்களும் இல்லை.

காந்தியடிகள்

மனித அத்தியாவசியம்

நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக மானிட வாழ்வு கி. பி. 20 நூற்றாண்டுகளாக முன்னேற்றப் பாதையை நோக்கி வெற்றி நடைபோட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. விண்வெளி ஆராய்ச்சி வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் இக்காலத்திலே, மனிதனை விண்ணுக்கு அனுப்புவதில் உயிரியல் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியின் முக்கியத்துவத்தை அனைவரும் அறிவர். உயிர் வாழ்க்கைக்கு வளி, நீர், உணவு என்பன மிகவும் அத்தியாவசியமானவை. நமது வளர்ச்சி, பருமன், தோற்றம் யாவற்றுக்கும் ஆரோக்கியமான உணவு அவசியம்.

வளி மண்டலத்திலே உயிர்வாழ்க்கைக்குப் போதியளவு வளி உண்டு. வளி மண்டலத்துக்கப்பாலும் வளியைக் கொண்டு செல்கின்றனர். ஆகாய விமானங்களில் அழுக்கப்பட்ட வளியைக் கொண்டு செல்கின்றனர். இதன் பயனாக விமானங்கள் வளிமண்டலத்துக்கப்பால் வளி குறைந்த வானில் பறக்கின்றது. இமயமலை போன்ற உயரிய மலை உச்சியில் மிகவும் குறைந்த வளியே உண்டு. இது மனிதனின் சுவாசத்திற்குப் போதாது. சில இடங்களில் வளியே இல்லை. இப்படிப்பட்ட மலைகளில் ஏறும் போது தாங்கிகளில் ஓட்சிசனைக் கொண்டு செல்கின்றனர். இது போலவே விண்வெளிக்கும், ஆழ்கடலினுள் அமிழ்ந்து சுழியோடவும் வளியைக் கொண்டு செல்கின்றனர். எனவே நமக்குத் தேவையான வளியை இப்புவிமலே உபயோகிக்கின்றோம். இயற்கையாகவே இப்புவிமலே பரந்துள்ள நீரை உபயோகிக்கின்றோம். ஆனால் உணவை இலகுவில் பெற்றுவிட முடியாது. இதற்காக ஒவ்வொரு மானிடரும் உழைக்க வேண்டும். நாம் நாளாந்தம் அதிகமாக மூன்று வேளை உண்ணுகின்றோம். இவ்வுணவே நம்முடலுள் பற்

பல தொழில்களைச் செய்கின்றது. இது சக்தியைப் பிறப்பிக்கின்றது. இதன் மூலம் நாம் பல வேலைகளைச் செய்ய முடிகின்றது. அளவுக்கதிகமாக உண்ணுவதால் அதிக பயனடைந்து விட முடியாது. சில வேளைகளில் வயிற்றுக்கோளாறும் ஏற்படலாம். உடலுக்குத் தேவையான உணவை சீராக அளவுக்கேற்றபடி உண்டால் சுகதேகியாக வாழமுடியும்.

உணவு வகைகளைப் பின்வரும் முக்கிய பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். அவையாவன:—காபோவைதரேற்று, கொழுப்பு, புரதம், கனிப் பொருட்கள், விற்றமின்கள், நீர் என்பன.

காபோவைதரேற்று

இது கார்பன், ஓட்சிசன், ஐதரசன் மூலகங்களால் பிணைக்கப்பட்டது. இது பெரும்பாலும் தானியங்களிலிருந்தும், கிழங்குகளிலிருந்தும் கிடைக்கிறது. காபோவைதரேற்று மந்த தகன மூலம் உடலில் எரிக்கப்பட்டு வேலை செய்வதற்கு வேண்டிய சக்தியைப் பிறப்பிக்கின்றது. அத்துடன் உடல் வெப்பநிலையைச் சீராக வைத்திருக்கின்றது.

புரதம்

இது நைதரசன் கொண்ட உணவுப் பொருளாகும். இது முதலுருவை ஆக்கவும், சக்திக்கும் உடலில் பயன்படுகிறது. வித்துக்கள், பருப்பு, முட்டை, கோதுமை, வெண்ணையற்ற பால் முதலியவற்றில் போதியளவு உண்டு. இது வளரும் பிள்ளைகளுக்குச் சிறந்த ஓர் உணவாகும்.

கொழுப்பு

மனிதரைப் பொறுத்தவரையில் இது உணவின் சுவைக்கும், உண்டபின் ஒரு திருப்தியைத் தரவும் சிறந்தது. கொழுப்பு

ஈமது உடலிற் சேமித்து வைக்கப்படும் ஓர் உணவு. இதை அளவுக்குமீறி உட்கொண்டால் வயிற்றுக்கோளாறு ஏற்படலாம். இது உடலுறுப்புக்களைச் சீராக வைத்திருக்க உதவுகிறது. எண்ணெயுள்ள வித்துக்களிலும், இறைச்சியிலும் இது பெரும்பாலும் உண்டு.

கனிப்பொருட்கள்

உடல் நலத்துக்கும் பல தொழில்களுக்கும் கல்சியம், இரும்பு, பொற்றரசியம், சோடியம் போன்ற பல உப்புக்கள் நம் உடலிலே தொழிற்படுகின்றன. இவை மிகக் குறைந்த அளவில் நிறைந்த பயனை உடலுக்குக் கொடுக்கின்றன. பல், நகம் போன்ற உறுப்புகளின் வளர்ச்சிக்கும் கனி யுப்புக்கள் பயன்படுகின்றன.

கல்சியம் :- இது மகனிசியத்துடன் சேர்ந்து பொசுபேற்றுக்களாக எலும்பினதும், பற்களினதும் வளர்ச்சிக்கு உதவுகின்றன. சீராக இரத்தோட்டம் நிகழவும் இது பயன்படுகிறது.

இரும்பு :- இது ஈமோகுளோபினின் விருத்திக்கும், குருதிச் சோகையைத் தணிக்கவும் பயன்படுகிறது. இது ஈரல், முந்திரிகை வற்றல், இறைச்சி, அவரையின உணவுகளில் போதியளவு காணப்படுகிறது.

பொற்றரசியம் :- மரக்கறிவகை, தானியவகை, பழவகை உணவுகளை உண்டால் இவை போதியளவு உண்டு. கலத்தகத்துப் பாய் பொருட்களின் உறுநிலையைப் பாதுகாக்கவும், நரம்பு, தசை போன்ற வற்றைச் சீராக்கவும் உதவுகின்றது.

சோடியம் :- பிரசாரண அழுக்கத்தைச் சீராக்கவும் உடலிலுள்ள நீரின் உறுதி நிலையைப் பாதுகாக்கவும் உதவுகிறது. கறியுப்பு, இறைச்சி, பால் போன்றவற்றில் போதியளவு உண்டு.

விற்றமின்கள்

இவற்றை உயிர்ச் சத்துக்கள் என்றும் கூறுவர். உணவில் இவை நோய்களைத்

தடுக்கும் பகுதிகளாக இருக்கின்றன. இவைகளை A, B, C, D, E, K எனப் பல பிரிவுகளாகப் பிரித்திருக்கின்றனர். 18-ம் நூற்றாண்டளவில் இவை வைத்தியருக்கு ஒரு சிக்கலான பிரச்சனையைக் கொடுத்தது. பின் இவற்றை மேல்நாட்டு மாலுமிகளில் காணப்பட்ட நோய்களை மேற்கொண்டு அவற்றிற்கு விற்றமின்கள் சுகம் கொடுத்தது. இதன் மூலம் விற்றமின்கள் புலப்பட்டன.

விற்றமின் A :- இதன் குறைவால் மாலைக்கண், தோல்வறட்சி போன்றவை தோன்றலாம். இது பசிய இலைகளிலும், மீன் எண்ணை, பால், முட்டை போன்றவற்றிலும் காணப்படும்.

விற்றமின் B :- இது பல விற்றமின்களைக்கொண்ட ஒரு கூட்டு விட்டமினாக இப்போது அறியப்பட்டது. இதில் B₁, B₂, B₆, B₁₂ என்பன முக்கியமானவை. இது பெரும்பாலும் தவிடு, கீரை, பால், முழுத்தானியம், ஈரல், மதுவம் ஆகியவற்றில் காணப்படுகிறது. இதன் குறைவால் “பெரி பெரி” என்னும் நோய் ஏற்படலாம்.

விற்றமின் C :- இது எலுமிச்சை, நெல்லி போன்ற சித்திரிக் குடும்பக் கனிகளில் காணப்படுகிறது. இது நீரில் கரையும் தன்மையுடையது. இதன் குறைவால் கரப்பான் நோய் ஏற்படும். இவ்விற்றமின் குறைவால் முரசிலிருந்து இரத்தம் வடியும்.

விற்றமின் D :- இது மீனெண்ணை, முட்டைக்கரு, பால் போன்ற உணவுகளில் உண்டு. எலும்பு, பற்களின் உறுதிக்கு உதவுகின்றது. இது குறைவால் என்புருக்கி நோய் தோன்றலாம்.

விற்றமின் K :- இது கோவா, ஈரல், பால் ஆகியவற்றில் காணப்படும். இது குருதியுறைதலுக்குப் பயன்படுகிறது. இது குறைவால் குருதியுறைதலில் தாமதம் ஏற்படும்.

ஏனைய விற்றமிழ்கள் குறைந்த அளவிலே பயன்படுகின்றன. இவை அதிகமாக மேற்கூறப்பட்ட உணவுகளிலடங்கியிருக்கின்றன. மனிதருக்கு அதிக வேலை செய்யும்போது அதிகளவு தாகமும், பசியும் ஏற்படும். குளிர் காலத்தில் நம்முடலிலிருந்து அதிக உஷ்ணம் வெளியேறுவதால் அதிக உணவு தேவைப்படுகிறது. நாம் உண்ணும் பலவகை உணவுகளில் நைதரசன், யூரியா, யூரிக்கமிலம், வியர்வை நீர் என்பன பிரதான கழிவுகளாகும்.

ஒவ்வொரு மானிடர்க்கும் சுத்தமான ஆரோக்கியமான உணவு மிகவும் அத்தியாவசியம்.

சுத்தம் சுகம் தரும்.

சுகவாழ்வே மானிடர்களாகிய நாம் வேண்டுவது.

வி. கைலாசநாதன்
க. பொ. த. ப
ஆரம்ப வகுப்பு - B பிரிவு

வீண் ஏமாற்றம்

அனுராதபுரம் புகையிரத நிலையத்தைவிட்டுக் கூவிக்கொண்டு புறப்பட்டது புகைவண்டி. அதிலே மூன்றாம் வகுப்பில் அமர்ந்திருந்தனர் சாந்தனும் பிரகாஷ் என்ற அவன் பள்ளித் தோழனும்.

அவர்கள் இருவரும் மீதி பத்துரூபா என்று பேசியதை மட்டும் காதில் வாங்கிய விக்கினேஸ்வரன் எப்படியும் அதைப் பறிக்க வேண்டுமென ஆசை கொண்டான். அதற்காக தன் பள்ளித்தோழன் ராஜ்கோபாலின் உதவியை நாடினான்.

ராஜ்கோபால் ஒரு முரடன் மட்டுமல்ல எக்காரியத்தையும் செய்யத்துணிந்தவன். அப்படிப்பட்டவன் எனக்குத் துணை கிடைத்ததையிட்டு மிக மகிழ்ச்சியுடன் தன் திட்டத்தை எப்படி நிறைவேற்றுவது எனக் கேட்டான். எப்படியாவது அவர்களைப் பின் தொடர்வது என்ற தீர்மானம் நிறைவேறியது.

மதவாச்சி புகையிரத நிலையத்தில் இறங்கினர் சாந்தனும் பிரகாஷ்சும். தாம் அனுராதபுரத்திற்கும் மதவாச்சிக்கும் இடையேயுள்ள சிறிய புகையிரத நிலையம் வரை ரிக்கற் எடுத்திருந்தும் களவாக மதவாச்சி வரை வந்தனர். விக்கினேஸ்வரனும் ராஜ்கோபாலும்;

மதவாச்சி பிரதான வீதியில் பிரகாஷ் சொன்னான். "சாந்தா, நன்றாகக் கூட்டிப் பார்த்தாயா? மீதி பத்து ரூபா தானா? ஆம் நன்றாகவே கூட்டிப் பார்த்தேன் மீதி பத்து ரூபா தான் என்றான் சாந்தன். எனக்கு ஒன்பது ரூபா தான் மீதி வருகின்றது. இப்போது எடுத்துக் கூட்டிப் பார்ப்போம் என்றான் பிரகாஷ். இது பொது வீதியாயிற்றே. வீட்டில் சென்று பார்ப்போம் என்றான் சாந்தன்: சரி என்றுவிட்டு பொது வீதியிலிருந்து ஒரு ஒழுங்கைக்குள் நுழைந்தனர் இருவரும்.

எங்கே உங்கள் பணத்தைக் கீழே வையுங்கள் என்ற குரல் கேட்டுத் திரும்பினர் இருவரும். ஓட்டவீரன் சாந்தன் ஒரே ஓட்டமாக ஓடிவிட்டான். பாவம் பிரகாஷ். புத்தகப் பையைத் திறந்து இன்று ஆசிரியர் தந்த கணக்கின் விடை பத்து ரூபா என்றான்.

விக்கினேஸ்வரனதும் ராஜ்கோபாலினதும் முகத்தில் அசடு வழிந்தது. வீண் ஏமாற்றம் என்றான் ராஜ்கோபால்.

இ. ஸீகுமார்
க. பொ. த. ப.
ஆரம்ப வகுப்பு - C பிரிவு

வடமாகாணத்தில் ஆரம்பிக்கப்படக் கூடிய ஒரு தொழிற்சாலை

உலகிலே கைத்தொழில் நாடுகளே பொருளாதார நிலையில் முன்னேறியிருக்கின்றன. ஆனால் இலங்கை பழைய காலத்திலிருந்த நிலையிலும் இழிவடைந்து உணவுக்கும் வெளிநாட்டைப் பார்த்து இருக்க வேண்டிய நிலையிலிருக்கிறது. இலங்கையில் பலவிதமான வளமிருந்தும் இலங்கை அதனைப் பயன்படுத்தி முன்னேறாமல் பின்தங்கி இருக்கின்றது. பலவிதமான மூலப்பொருட்கள் இலங்கையிலேயே கிடைக்கின்றன. ஆனால் இலங்கை அவற்றை பயன்படுத்தாமல் இருந்து வருகிறது.

உதாரணமாக வல்லிபுரக் கோவில், நாகர் கோவில் முதலிய இடங்களிலுள்ள மணல் மிகவும் உயர்ந்த தரமான கண்ணாடி செய்வதற்கு ஏற்ற மூலப்பொருள் என ஏறக்குறைய இருபத்தைந்து ஆண்டு களுக்கு முன் கண்ணாடி செய்வதில் நிபுணர்களான ஜேர்மனியர் ஆராய்ந்து சொல்லிவிட்டார்கள். அத்தகைய கண்

னாடித் தொழிற்சாலை ஒன்றை அப்பகுதியில் நிறுவினால் மிகவும் பயனாயிருக்கும்.

அரசியல் தலைவர்கள் அது செய்வோம், இது செய்வோம் என்று கூச்சலிடுகின்றார்கள். அவர்கள் ஆயிரம் ஆயிரமாக பணம் செலவழித்து மக்களைத் தம் வழியில் இழுக்க முயல்கின்றனர். அவர்கள் அப் பணத்தைக் கொண்டு வல்லிபுரக் கோவில், நாகர் கோவில் முதலிய இடங்களில் கண்ணாடித் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவுவார்களே யானால் பல இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கலாம். இலங்கை பொருளாதார முன்னேற்றமடையும். அப்படிப்பட்ட சிந்தனை என்றுதான் அரசியல் தலைவர்களுக்கு வருமோ? அது கடவுளுக்குத் தான் தெரியும்.

ந. த. சத்தியதாசன்
க. பொ. த. ப.
ஆரம்ப வகுப்பு - C பிரிவு

வெறுப்பை அன்பே முறியடிக்கவேண்டும்; ஏனென்றால்,
வெறுப்புத் தன்னைத்தானே முறியடித்துக் கொள்ள முடியாது.

விவேகானந்தர்

மனிதன் கண்டு பிடித்துள்ள எல்லா ஆயுதங்களின் ஆற்றலையும் விட பன்மடங்கு சக்தி வாய்ந்தது அகிம்சையின் ஆற்றல்.

காந்தியடிகள்

நகைச்சுவை

1. ஓர் ஆசிரியர் புதிதாக வந்திருக்கும் மாணவனைப் பார்த்து
ஆசிரியர் :- டேய்! யார் நீ?
மாணவன் :- நான் உங்கள் வகுப்புப் பிள்ளை. இது ஊரறிந்த உண்மை. நான் செல்லுகின்ற பாதை நீர் காட்டும் பாதை.
ஆசிரியர் :- ? ? ?
2. ஒரு பைத்தியம் தெருவில் போகும் ஒருவரிடம்
பைத்தியம் :- நான் யார்? நான் யார்? நான் யார்?
அந்நபர் :- அட பைத்தியமே கொஞ்சம் நில்லு. வைத்தியரிடம் போய்ச் சொல்லு.
3. ஆசிரியர் ஒருவர் வகுப்பிலுள்ள மாணவன் ஒருவனைப் பார்த்து
ஆசிரியர் :- இன்று என்ன படித்தல் வேண்டும்?
மாணவன் :- படிக்க வேண்டும் புதியபாடம் வாத்தியாரையா.
ஆசிரியர் :- ? ? ?

சே. சேகர்
க. பொ. த. ப
ஆரம்ப வகுப்பு - C பிரிவு

புதிரும் விடையும்

1. கழுத்தில் அணியாத “நகை” என்ன நகை?
2. செடியில் பூக்காப் “பூ” என்ன பூ?
3. தற்காலத்தில் மனிதரிடையே கூடிவரும் “டி” என்ன டி?
4. மரத்தில் காயாப் பழம் என்ன பழம்?
5. வீரர்கள் விரும்பும் இவ் “அனை” என்ன அனை?
6. பொலிஸ் நாய்கள் கண்டு துப்பறியும் “டை” என்ன டை?
7. “சு” என்றால் பறவைகளை விரட்டுவதல்ல. இந்த “சு” இல்லாமல் தற்காலத்தில் மனிதர் வாழ இயலாது. அது என்ன சு?

விடைகள்

1. புன்னகை
2. மதிப்பு
3. தாடி
4. பனிப் பழம் (ஐஸ் பழம்)
5. சாதனை
6. வாடை
7. காசு

சே. சேகர்
க. பொ. த. ப
ஆரம்ப வகுப்பு - C பிரிவு

துடக்காம்.....!

ஐயா ஐயா

தோடம்பழச் சாற்றுக்குள் பனிக்கட்டியை (ஐஸ் கட்டியை) இட்டுக் கலக்கிக் கொண்டிருந்த போது குரல் கேட்டு 'யாரது?' என்றபடி கையில் 'கிளாஸு'டன் வாசலண்டை வந்து கதவிலிருந்து சிறு துவாரத்தினூடாக வெளியே நிற்பவரைப் பார்த்த கணமே திடுக்கிட்டார் சமாதான நீதிபதி சங்கரர்.

"பள்... என்" வாய் தடுமாற்றத்துடன் முணுமுணுத்தது. "எங்களைப் போல உயர்சாதிகள் கும்பிடுற கோயிலிலை நாங்கள் மறுக்க மறுக்கப் போராடி உள்ளட்டவங்களல்லே!"

கட்டியாயிருந்த பனிக்கட்டி உருக உருக, களியாயிருந்த சங்கரரின் மனம் பாறையாகிக் கொண்டிருந்தது.

மெல்லக் கதவின் குமிழைத் திருப்பிக் கதவைத் திறந்தார். உதட்டில் வஞ்சகப் புன்னகை நெளிந்தது.

"வா தம்பி! வந்திரு தம்பி!" (உள்ளே வரமாட்டான் என்ற துணிச்சல்) அவன் உள்ளே வராதது கண்டு "ஏன் தம்பி வெளியே நிற்கிறாய்? பயப்படறியா? சரி, அப்ப நில்! உங்களைப்போல எல்லோருமிருந்தால் ஏன் இந்தச் சாதிக் கரைச்சல் வரப்போகுது? கீழ் சாதியார் தங்கடை நிலையை உணர்ந்து மேல் சாதிக்கு மதிப்புக் கொடுத்தினை எண்டால் எல்லோரும் ஒரு இடைஞ்சலுமின்றிச் சந்தோஷமாக வாழலாம்."

"உங்கடை முதாதையர் முந்தி எங்கடை ஆக்களைக் கண்டாற் காணும், தோளிலிருந்த சால்வையை எடுத்துதறிக் கமக்கட்டுக்குள் வைத்துக் கைகட்டி ஓரமாக நிப்பினம்; நிண்டு "கமக்காரன்" என்று பக்தியோடு அழைப்பினம். இப்ப வெண்டால், என்னைக் கண்டாலுங் கூட, "அங்க பாரடா! அதுதான் அந்தச் சுருட்டுக் கொட்டில் முதலாளியாயிருந்து காசால் 'J. P.' பட்டம் வாங்கின சங்

கரர்," என்று பள்ப் (பொடியள் கூடச் சொல்லுதுகள். அந்தக் காலத்தில் இப்படி நடந்தால் காலைக் கழட்டித் தலையிலை அவங்கடை ஆக்களே வச்சுடுவாங்கள்."

இப்படி உணர்ச்சிவசமான கர்ஜனையே செய்து விட்டார் சங்கரர். பின் பேசிய களைக்கு 'சார்... ..' என்று 'ஸ்ரோ' வால் உறிஞ்சினார் குளிர் மாறியிருந்த 'ஓரேஞ் ஜு'வை.

பேச்சைக் கேட்டு மனத்தினுள் குமுறிலும், தான் வந்த காரியம் நிறைவேற வேண்டும் என்பதற்காக மனத்திற்குள்ளேயே அடக்கிவிட்டான்.

"உன் பேரென்ன? என்னிடம் என்ன வேண்டும்? எனக் கேள்விகளை அடுக்கினார், தாம் மாடி வீடுகளின் மேல் மாடி வீடுகளாக அடுக்குவது போல் ...

"என்றை பேர் சின்னக்குட்டி," என அவரது கேள்விக்குப் பதில் கூறுமுகமாக முதன்முதல் பேச ஆரம்பித்தான் சிறுபான்மைச் சின்னக்குட்டி.

"ஐயா.....!" தடுமாறினான் சின்னக்குட்டி. "விஷயத்தைக் கெதியாய்ச் சொல்" லெனச் சங்கரர் உறுக்கியதும், விஷயத்தைக் கூறத் தொடங்கினான்.

"ஐயா!..... சென்ற வாரப் பத்திரிகையிலே, 'பஸ் ஓட்டிகள் தேவை' என்று விளம்பரம் செய்திருந்தார்கள். நானும் அதற்கு விண்ணப்பித்திருந்தேன். அவர்கள் கேட்ட நிபந்தனைகளின் மேலாக எனக்குத் தகுதி இருந்தது. நேர்முகப் பரீட்சைக்கு அழைத்தார்கள். நானும் ஒருவகைத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டேன். (இவ்வசனத்தைக் கேட்டதும் சங்கரர் குமுறினார்) அவர்கள் கடைசியாக, "நீ உன் ஊரிலுள்ள சமாதான நீதிபதியிடம் நற்சான்றுப் பத்திரம் வாங்கி வா!" என்றனர்."

இவ்வாறு கூறியபடி தலையைச் சொறிந்தான் சின்னக்குட்டி. "அதற்குத்தான்... உங்... உங்கட... உதவி வி....."

“உதவி..... உதவியும் பதவியும்,”
வாய் பேசவில்லை. நெஞ்சம் பேசியது.
வேலையைக் கிடைக்காமற் பண்ண வழி
தேடிய அவருக்குத் தம்மிடமே வழி
இருப்பதைக் காண, ‘ஓசிட் டிக்கட்டில்
சுவீப் விழுந்தது’ போலிருந்தது.

“சரி, சரி! எழுதித் தாறன், கொஞ்
சம் நில்!” என்று கூறிவிட்டு உள்ளே
சென்ற அவர், எழுதி முடித்தபின் ஆங்
கிலத்திலிருந்த வாசகங்களைத் திரும்பப்
படித்தார். “கனம் இ. போ. ச. அதிகாரி
அவர்களுக்கு, நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்த ச.
சின்னக்குட்டி என்பவனின் பரம்பரை
ஒரு கொலைகாரப் பாதகக் கும்பல். உங்
களைப்போல் நானிருந்தால் இவனை
நிமிர்ந்து கூடப் பார்க்க மாட்டேன்.
இங்ஙனப், சி.சங்கரர் J. P.”

“ஹா... ஹா...! பள்ள நாயே! உதவி
வேணுமா?, பதவி வேணுமா? ஹா... ஹ!”
வாயினுள் சிரித்தபடி வெளியே வருகிறார்
சங்கரர்.

வெளியே, சாப்பாட்டு வேளை வந்த
தும் தன் எஜமானனை ஆவலுடன் எதிர்
பார்க்கும் நாயைப் போல், சங்கரரை
எதிர்பார்த்து நின்ற சின்னக்குட்டியின்
முகம் மலர்ந்தது.

“இந்தா! இந்த உறைக்குள் நற் சான்
றுப் பத்திரத்தை வைத்து ‘ஸீல்’ பண்ணி
விட்டேன். ‘ஸீல்’ உடைந்திருந்தால்
அங்கே ஏற்காயினம். கவனமாய்க்
கொண்டு போய்க் கொடு.”

“நன்றி... ஐயா...! நன்றி...!” மன
தார நன்றி கூறிவிட்டுப் புறப்பட்டான்
சின்னக்குட்டி.

‘கேட்’ டைத் திறந்து வெளியேறிக்
கொண்டிருந்த சின்னக்குட்டியைப் பற்றி
யும், வருங்கால ஏழைச் சின்னக்குட்டி
யைப் பற்றியும் அவரது மனம் எண்ணிய
படி இருந்தது.

பின்பொருநாள் இரவு சங்கரரின்
வீட்டின் பக்கமாக வந்து கொண்டி
ருந்த சின்னக்குட்டிக்குச் சங்கரரின்
வீட்டைப் பார்க்கப் பார்க்க ஒரே ஆத்
திரமாக வந்தது. நற்சான்றிதழ் கேட்
கத் துற்சான்றிதழ் தந்ததால் தனக்கு
வந்த நிலையைப்பற்றி அவன் சிந்தித்தபடி
நடந்து வந்து கொண்டிருந்தான்.

திடீரென, ‘ஐயோ!..... உதவி!.....
உதவி!.....’ என சங்கரரின் வீட்
டிலிருந்து சப்தம் வருவது கேட்டுச் சின்
னக்குட்டி நின்றான். ஆனால், சங்கர
ரின் உருவம் மனத்தில் தோன்றவே,
நடையைத் தொடர்ந்தான்; வீட்டைக்
கடந்தான். ஆனால், மீண்டும் அக் கூக்கு
ரல் கேட்டது. அயலாரான உயர்சாதிக
ளும் எழும்புவதாகக் காணவில்லை. சிந்
தித்த சின்னக்குட்டி ‘சட்’டென்று திரும்பி
ஓடி வந்தான்.

பூட்டால் பூட்டப்பட்டிருந்த ‘கேட்’
டுக்கு மேலால் ஏறி விழுந்து வீட்டுக்குள்
ஓடி வந்தான். அங்கோ அவன் கண்ட
காட்சி, மேசைகளுக்கும் கட்டில் களுக்கும்
மேலே சங்கரரின் மனைவியும் பிள்ளை
களும் நின்று கொண்டிருந்தனர். [உயர்
சாதிகள் உயர்ந்த இடங்களில் நின்று
கொண்டிருந்தனர்.]

கீழே மயக்கமுற்றுச் சங்கரர் கிடந்
தார். அருகிலே ஒரு நாகம் அவரது
மனைவி மக்களைப் பார்த்துப் படம் பிடித்த
படி நின்றது.

சின்னக்குட்டி நேரத்தை இழக்க
விரும்பவில்லை. பக்கத்திலிருந்த சங்கரரின்
மகனின் ‘கிரிக்கட்’ மட்டையைத் தூக்கி
ஒரே அடி; பாம்பு சரி.

பஸ் “டிரைவர்” ஆவதற்காக எடுத்த
‘லைசென்ஸ்’ இருந்ததால் சங்கரரின்
காரை ‘ஸ்டாட்’ செய்து மயங்கியிருந்த
சங்கரரையும் அவரது குடும்பத்தையும்
ஏற்றிக் கொண்டு ஆஸ்பத்திரியை அடைந்
தான் சின்னக்குட்டி.

மயக்கம் தெளிந்த சங்கரர் மறுநாள்
வீடு செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டார்.
ஆனால் காரோட்டச் சக்தி இல்லை. ஆகவே,
சின்னக்குட்டியே காரை ஓட்டி அவர்களை
வீட்டிற்கு அழைத்து வந்தான். கட
மையை முடித்து விட்டோம் என்ற பெரு
மையுடன் தன் குடிசையை நோக்கி நடந்
தான்.

மறுநாள் சங்கரரின் காரும், வீடும்
கழுவப்பட்டன.

துடக்காம்.....!

க. ஐயந்தன்
க. பொ. த. ப.
ஆரம்ப வகுப்பு = C பிரிவு

பக்கத்து வீட்டுக் குடும்பம்

தந்தை :

பக்கத்து வீட்டிலிருக்கும் சீமான்
ஊரிலுள்ள சண்டியர்க்கவரே கோமான்
கட்கத்தில் சாராயம்
சண்டையே ஆதாயம்
'எக் காரணம்' எனக் கேட்க 'நோமான்' [No Man].

தாய் :

பக்கத்து வீட்டிலிருக்கும் முல்லை
தலையுள் அவளுக்கொன்றும் இல்லை
சர்க்கரைக்குப் பதில்
உப்பைப் போட்டு
எக் காலமும் கணவன்-மனைவி தொல்லை.

மகன் :

பக்கத்து வீட்டிலிருக்குமொரு பொடி
கடைக்குப் போவதென்றற் தலை இடி
வெட்கத்தை ஏலமிடும்
கன்னியரைக் கண்டுவிட்டால்
'எக் கடைக் கம்மா?' என நழுவ ஒரு நொடி.

மகள் :

பக்கத்து வீட்டிலிருக்கும் மினி
பார்வைக்கோ அதுவொரு முனி
வெட்கத்துக்கு விலையில்லை
மேனிக்குத் தடையில்லை
அக்கம் பக்கம் வருவாள் பவனி.

சமையற்காரன் :

பக்கத்து வீட்டுப் பண்டாரம்
சமைத்ததை எடுத்து உண்டாராம்
இக்கதையைப் பலநாளாய்
செய்து செய்து வந்ததனால்
'டக்' என்று வண்டி வெடிக்கக் கண்டாராம்.

க. ஜயந்தன்
க. பொ. த. ப
ஆரம்ப வகுப்பு - C பிரிவு

ஆறு சொன்ன கதை

அதோ! ஆகாயத்தை அளாவி நிற்கின்றதே அந்த பெரிய மலை. அங்கிருந்து தான் உங்களைக் காண ஓடாடி வந்தேன். ஒருமுறை நான் அந்த மலையிலிருந்து இந்த உலகத்தை எட்டிப் பார்த்தபோது எனக்கு மிக மகிழ்ச்சி உண்டானது. ஏன்? இந்த உலகத்தில் இருக்கும் மரம், செடி, கொடிகள் என்னை "வா! வா!" என அன்புக்குரல் காட்டி அழைத்தன. எனக்கோ ஆனந்தம் தாங்க முடியவில்லை. அவைகளின் அழைப்புக்கிணங்கி நானும் அந்த மலையில் இருந்து மெதுவாக இறங்கினேன்.

என்னை அழைத்த பூண்டுகள், செடிகள், கொடிகளைத் தேடிச் சென்று கொஞ்சிக்குலாவினேன். விளையாடுவதில் எனக்கு அளவில்லா ஆனந்தம் உண்டு. சில வேளைகளில் சிறு சிறு கற்களுடன் விளையாடுவேன்; உருண்டு புரண்டு விளையாடுவேன்; மட மடவென்று பேசுவேன்; பக்கத்தில் இருக்கும் பள்ளத்தில் ஆசையோடு குதிப்பேன்.

இவ்வாறு நான் விளையாடும் போது ஒருநாள் நான் என்றுமே காணாத ஒரு பாறையைக் கண்டேன். அதன் நடுவில் ஒரு பெரிய பள்ளம் இருந்தது. எனக்கோ ஆனந்தம் தாங்க முடியவில்லை. திடீரென அதற்குள் குதித்தேன். நெடுந்தாரத்தில் நின்ற சின்னஞ்சிறு சிறுவர்கள் என்னைப் பார்த்து, பசும்பால் போல் என் வெள்ளிய நுரையினைக் கண்டு புகழ்ந்து பேசியது என் காதுகளில் இனிமையாக ஒலித்தது.

நாளுக்கு நாள் என் வேகம் அதிகரித்தது. மற்றைய பொருட்கள் எல்லாம் என்னைக் கண்டு நடுங்கின. அப்போது நான் இயமனைப்போல் இருந்திருப்பேன் என்று உங்கள் உள்ளம் நினைத்திருக்கும். ஆம், நான் ஒரு இயமன்தான். ஆனால் என் வலிமையை மனிதன் வசிக்கும் இடங்களில் காட்டியபோது என்முன் ஒரு சக்கரத்தை வைத்து என் வேகத்தைப் பயன்படுத்தி மின்சாரத்தை உண்டாக்கி அளவில்லா மகிழ்ச்சி அடைந்தான். நானும்

மிக மகிழ்ச்சி அடைந்தேன் என்று உங்களுக்குக் கூறவா வேண்டும்?

இந்த மின்சாரத்தின் பயனாக மின் குமிழ்களை ஒளிர்ச் செய்தான். வாடுவி கேட்கவும், படங்கள் பார்க்கவும் உங்களுக்கு முடியுமல்லவா?

இது மட்டுமின்றி மனிதன் என் மேல் காட்டு மரங்களை வெட்டி மரக்கட்டைகளாக ஒரு இடத்திலிருந்து வேறு ஓர் இடத்துக்கு அனுப்பச் செய்கின்றான். அவைகளை எல்லாம் என் அலைக்கரங்களால் சுமந்து சென்று பேருதவி செய்கின்றேன்.

கண்ணாடிபோல் தெள்ளத் தெளிந்த நீரையுடைய என்னிடம் பல உயிர்கள் உறவாடின. என் அழகில் மயங்கி மீன்களும், பாம்புகளும், வேறு பல பிராணிகளும் என்னுடன் கூடி வாழ ஆசை கொண்டன. மீன்களுக்கு இடங்கொடுத்தது, எனக்கே கேடாக முடிந்தது. மீன்பிடிக்காரர்கள் என் மீது வலை வீசி மீன்பிடித்தனர். அதலை என் சுதந்திர வாழ்வுக்குச் சிறுதடை ஏற்பட்டது. சில வேளைகளில் கோபம் காரணமாக சில மீன்பிடிக்காரர்களை நான் பலியாக்கி இருக்கின்றேன். இப்பாவம் கொடியது என பின்பு தெரிந்து மனவருத்தம் அடைந்தேன்.

எனக்கு ஓடைகள், கால்வாய்கள் இன்னும் பல சுற்றத்தவர்கள் உண்டு. அவர்கள் என்னிடம் இருந்து நீரை வயல்களுக்குக் கொண்டு சென்று பயிர்களை வளர்க்கச் செய்கின்றனர். நான் இடம் பெயரப் பெயர என் உடல் விரிந்து கொண்டே வந்தது. நான் உண்டு பண்ணிய மணல் படுக்கைகள் விரிந்தன. அல்லும் பகலும் உழைத்து முப்படைந்து விட்டதன் காரணமாகப் பலங் குறைந்து விட்டேன். இனி நான் ஆறுதல் அடையலாமா? அதற்காக எனது அலைக்கரங்களை நீட்டி ஆழியுடன் கலந்து கொள்ள நகர்ந்து கொண்டு இருக்கின்றேன். வணக்கம்.

சி. ரவீந்திரன்
க. பொ. த. ப
ஆரம்ப வகுப்பு - E பிரிவு

உழுதுண்டு வாழ்வதாலே....

உழுதுண்டு வாழ்வதால் உண்டு
நன்மையே
தொழுதுண்டு செல்வதாலே
தோன்றுந் தீமையே.

பாடுபட்டு நாமெல்லாம் பயிர்செய்யுங்
காலமே

பறந்தோடி வந்தே பலனையும்
தந்ததே

பசி என்ற பிணியுமே பறந்தோடி
மறைந்ததே

பாட்டாளி மக்களைப் பணம் வந்து
சேர்ந்ததே

தொழுதுண்டு செல்வதாலே
தோன்றும் தீமையே.

காற்சட்டை அணிந்தவர் கண்ணீரும்
உகுத்தனர்

காலமெல்லாம் வேலைதேடிக்
கால்சோர அலைந்தனர்

கடைசியில் அவரெல்லாம்
கழனிக்குச் சென்றனர்

கண்களால் இதைக் கண்டு
பெற்றோரும் மகிழ்ந்தனர்

தொழுதுண்டு செல்வதாலே
தோன்றுந் தீமையே.

இ. குகேந்திரராஜா
8-ம் வகுப்பு - B பிரிவு

ஆசை நிறைவேறியதா?

எமது பாடசாலைச் சஞ்சிகைக்குக் கதைகள், கட்டுரைகள் முதலியவற்றை எழுத விரும்புவோர் அவற்றை ஒரு மாதத்திற்குள் எழுதி ஆசிரியரிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று மாணவ தலைவர்கள் கூறினர். இதைக் கேட்டதும் எனது நீண்ட கால ஆசை நிறைவேறும் காலம் கிட்டி விட்டதென எண்ணி அகமகிழ்ந்தேன். கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை நழுவ விடாமல் உடனடியாக எதை எழுதுவது என்ற சிந்தனையில் ஈடுபட்டேன்.

கதைகள் என்றால் எனக்கு மிகவும் விருப்பம். அவற்றைக் கேட்பதிலும், புனைவதிலும் எனக்கு அளவில்லா ஆசை. ஆகவே ஒரு சிறுகதை எழுதி அனுப்ப வேண்டும் என முடிவு செய்தேன். மெய்வருத்தம் பாராமல், பசிநோக்காமல், கண்துஞ்சாமல் கதை எழுதுவதிலேயே கவனமெல்லாவற்றையும் செலுத்தினேன். கற்பனை வெள்ளம் கரை புரண்டோடிற்று. இரண்டு நாட்கள் சிரமத்திற்குப் பின் கதை முடிவடைந்தது. அதை நன்றாக எழுதி முடித்தபின் களைப்பாறுவதற்காக ஓர் ஆசனத்திலிருந்து அன்று வந்திருந்த கல்கியைப் புரட்டினேன். எனது கவனத்தைக் கவர்ந்த ஒரு கதையை நான் வாசித்துக் கொண்டு போனேன். எனக்கு ஏதோ ஒரு மாதிரியாக இருந்தது. அதைக் கஷ்டப்பட்டுப் படித்து முடித்த பொழுது எனக்கு வியர்க்கத் தொடங்கி விட்டது. இருவர் கற்பனையும் ஒரே விதமாக ஓடிற்று என்று சொன்னால் யார்தாம் நம்புவார்கள்? எனவே நான் எழுதிய கதையை அப்படியே கிழித்தெறிந்தேன்.

கதை வேண்டாம் ஒரு கட்டுரையாவது எழுதுவோமே என்று முடிவு செய்தால் எதைப்பற்றி எழுதுவது என்ற பிரச்சினை எழுந்தது. “உலக சமாதானம்” என்ற பொருளைப்பற்றி எழுதினால் இது பள்ளிப் பிள்ளைகள் ஆவலுடன் படிக்கும் விஷயமா என்று சண்டைக்கு வந்து விடுவார்கள். பாரதியைப்பற்றி எழுதினால் பக்கம் பக்கமாய் எழுதித் தள்ளுவேன். ஆனால் அந்த

மகாகவியைப் பற்றித்தானே கட்டுரைகள் ஆயிரக்கணக்கில் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. எனவே அவ்வெண்ணத்தையும் கைவிட்டேன்.

திருவள்ளுவரைப்பற்றியும் அவரது திருக்குறளைப்பற்றியும் நிறைய வாசித்திருக்கிறேன். பல உலக மொழிகளிலே மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ள திருக்குறளின் மேன்மையைப்பற்றி நான் எழுதித்தான் மக்கள் அறியவேண்டுமா? எனவே அவ்விஷயத்திற்கும் முற்றுப்புள்ளி போட்டேன்.

எனது கட்டுரையால் படிப்பவர்கள் நன்மையடைய வேண்டும் என்று எண்ணியபோது எனக்கு ஓர் அருமையான விஷயம் கிடைத்தது. மூடக்கொள்கைகள்—ஆம், மின்னல் வேகத்தில் முன்னேறும் இன்றைய உலகில் வாழும் எமது மக்கள். இன்னமும் பழைய கொள்கைகளை வைத்துக் கட்டி அழுவது மிகவும் அநாகரிகமான செயல். பல்லி சொற்பலன் பார்ப்பது, நல்லநாள், சுபநேரம் பார்ப்பது இன்றைய விஞ்ஞான உலகத்துக்கு ஒத்து வராதவை. எனவே இந்த மூடக்கொள்கைகளைக் கண்டித்து மக்கள் அவற்றை அறவே கைவிட வேண்டும், என்று விளக்கி ஓர் அழகிய கட்டுரையை எழுதி முடித்தேன். அதை வீட்டிலுள்ளவர்களுக்கு வாசித்துக் காட்டியபோது அவர்களனைவரும் என்னைப் பாராட்டினார்கள். சந்தோஷ மிகுதியால் அதைத் திரும்பவும் அழகாக எழுதி விட்டு ஆசிரியரிடம் கொடுப்பதற்குப் புறப்பட்ட போது ‘ஐயோ கொடுமை’ அதே நேரமாகப் பார்த்துத் தம்பி தும் மிணை. ஒரு நல்ல காரியத்திற்குப் புறப்படும் போது இப்படி நடக்கிறதே என்று வருத்தப்பட்டுக் கொண்டு மேலும் ஓரடி எடுத்து வைக்குமுன் பூனை விழுந்தடித்துக் கொண்டு ஓடியது. அருமையான கட்டுரை சக்குநூருகக் கிழிக்கப்பட்டுத் துண்டு துண்டாகக் காற்றில் பறந்து கொண்டிருந்தது.

இ. சிவகுமார்
8-ம் வகுப்பு - E பிரிவு

காணக் கிடைக்காத காட்சி

என்றும் போல் என்றும் மாலை 6½ மணியளவில் விளையாடி விட்டு, முகம் கால் கழுவித் திருநீறு அணிந்து சுவாமியை வணங்கி விட்டு படிப்பதற்காக என் அறைக்குச் சென்றேன். மறுநாள் பள்ளிக்கூடத்தில் மூன்று பாடங்களில் சோதனையாகையால் அதிக நேரம் படிப்பதென்று தீர்மானித்துப் படிக்கவேண்டிய புத்தகங்களில் ஒன்றை எடுத்து முதலில் திறந்து படிக்கத் தொடங்கினேன். இரண்டு பாடங்கள் படித்து முடித்து விட்டேன். சைவசமய பாடப் புத்தகத்தை எடுத்து முதலாவது பாடத்தைப் படிக்கத் தொடங்கினேன். அதிக நேரம் படித்ததினால் நித்திரை வரத் தொடங்கியது. இமைகள் தாமாக மூடிக்கொண்டன. என்னால் கண்களைத் திறக்க முடியவில்லை.

சிறிது நேரத்தில் ஓசை ஒன்று கேட்கத் தொடங்கியது. என்ன இது ஆகாய விமானம் வரும் சத்தம் கேட்கிறதே, அதுவும் எங்கள் வீட்டின் முன் பெரிய ஓசையுடன் வந்து நின்றது போல் இருந்தது. நான் வேகத்துடன் வாசலை நோக்கி ஓடினேன். ஒரு ஆள் பிரயாணம் செய்யக்கூடிய மிகச் சிறிய, ஆனால், அழகான விமானம் வீட்டின் முன் நின்று கொண்டிருந்தது. என்னால் இன்பத்தைத் தாங்க முடியவில்லை. மெல்ல அருகில் சென்று சுற்றிப் பார்த்தேன். அங்கு யாரையும் காணவில்லை. உள்ளுக்குச் சென்று பார்த்தால் என்ன என்று ஆசைப்பட்டேன். மெதுவாக முன்கதவை திறந்து உள்ளே சென்றேன். உடனே கதவு தானாக மூடிக்கொண்டது. அத்துடன் விமானம் மீண்டும் தானாகப் பறக்கத் தொடங்கியது. வெளியே எட்டிப் பார்த்தேன். விமானம் பூமியை விட்டு மிகவும் உயரத்தில் பறந்து கொண்டிருந்தது. அம்மா! அம்மா! என்று கதறினேன். ஆனால் அது பறந்து கொண்டே இருந்தது.

சில நிமிடங்களின் பின் விமானம் நிலத்தில் நிற்பது போல் இருந்தது. கதவைத் திறந்து கீழே இறங்கினேன். விமானம் ஓர் அழகான மாளிகையின் முன் நின்று கொண்டிருந்தது. ஓரே பெண்கள் கூட்டம். அதுவும் வர்ணிக்க முடியாத அழகான நங்கையர் பலர் மாளிகை வாசலில் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். இவர்கள் பூலோக மங்கையர்களல்லர், தேவகன்னிகைகள் அல்லவா என்று எண்ணினேன். மாளிகை வாசல் அகலத் திறந்திருந்தது. உள்ளே ஓரே கூட்டம். ஓர் அழகிய பெண் என் அருகில் வந்து என்ன வேண்டும் என்று கேட்டாள். உடனே நான் “இது யாருடைய மாளிகை?” என்று கேட்டேன். இது எல்லாம் வல்ல இறைவனுடைய மாளிகை. இருவரும் இப்பொழுது அங்கு வீற்றிருக்கிறார்கள் என்றாள். நான் உள்ளே செல்லலாமா என்று கேட்டேன். அவள் ஆம் என்று தலை அசைத்தாள். உள்ளே கால் எடுத்து வைத்தேன். வாத்தியங்கள் முழங்கிக் கொண்டிருந்தன. சிவனும், பார்வதியும் வீற்றிருப்பது நன்றாகத் தெரிந்தது. நான் காணக்கிடைக்காத காட்சியை அல்லவா காண்கின்றேன். சிவனும் சக்தியும் என்னைப் பார்த்துப் புன்னகை செய்து விட்டுத் தம் ஆசனத்தை விட்டு என்னை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார்கள். உடனே நான் ‘ஐயோ’ என்று சத்தமிட்டபடி கீழே வீழ்ந்தேன். நான் இவ்வளவு நேரமும் கண்டது கனவு என்று அப்பொழுதுதான் தெரிந்தது. இது கனவாக இருந்தபோதும் வேறு யாராவது இவ்வளவு இனிமையான கனவு கண்டிருப்பீர்களா?

செ. இரத்தினசபாயதி
8-ம் வகுப்பு = B பிரிவு

தற்கால ஆத்திசூடி

அன்பு செலுத்து
ஆகாதது செய்யேல்
இன்பமாய் இரு
ஈசனை நினை
உண்மை பேசு
ஊரை நம்பாதே

எதற்கும் தயங்கேல்
ஏமாற்றல் இழிவு
ஐயரை உபசரி
ஒழுக்கமாய் இரு
ஒங்காரத்தை நினை
ஒளவையை மதி

ப. நந்தகுமார்
8-ம் வகுப்பு - E பிரிவு

எமது நன்றி

1970-ம் ஆண்டு எமக்கு தமது சஞ்சிகைகளையும் மலர்களையும் அனுப்பியோருக்கு எமது நன்றியைத் தெரிவிப்பதோடு, இப் பட்டியலில் ஏதாவது பெயர்கள் தவறுதலாக விடப்பட்டிருந்தால் எம்மை மன்னிக்கும் வண்ணம் வேண்டுகின்றோம்.

ஆனந்தாக் கல்லூரி, கொழும்பு - "ஆனந்தியன்" 68 - 69
அக்குவைனாஸ் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி - கணக்கியல் சஞ்சிகை
அக்குவைனாஸ் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி - வர்த்தகவியல் மாணவர்

சஞ்சிகை

புனித அன்னம்மாள் கல்லூரி, குருனாகல் - "அன்னைற்" 1969
ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரி - "ஸ்கந்தா" - 75 வருட நிறைவு மலர்
செங்குந்தா இந்துக்கல்லூரி - சுடரொளி 1969

வேம்படி பெண்கள் உயர்தரக் கல்லூரி - "ரோச் பியற்றர்"
மெதடிஸ்ற் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலை, பருத்தித்துறை - 1969
சுண்டிக்குழி மகளிர் கல்லூரி - 1970

கோப்பாய் கிறிஸ்துவக் கல்லூரி - 1969
மகாஜனக் கல்லூரி - "மகாஜனன்" 1969

இந்து மகளிர் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம் - "சக்தி" 1970
உடுவில் மகளிர் கல்லூரி - 1941 - 1969 மலர்

கனகரத்தினம் மத்திய மகாவித்தியாலயம், யாழ்ப்பாணம் -

"வணிக ஜோதி" 1970

ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி, பலாலி - "கலாவதி" 1970

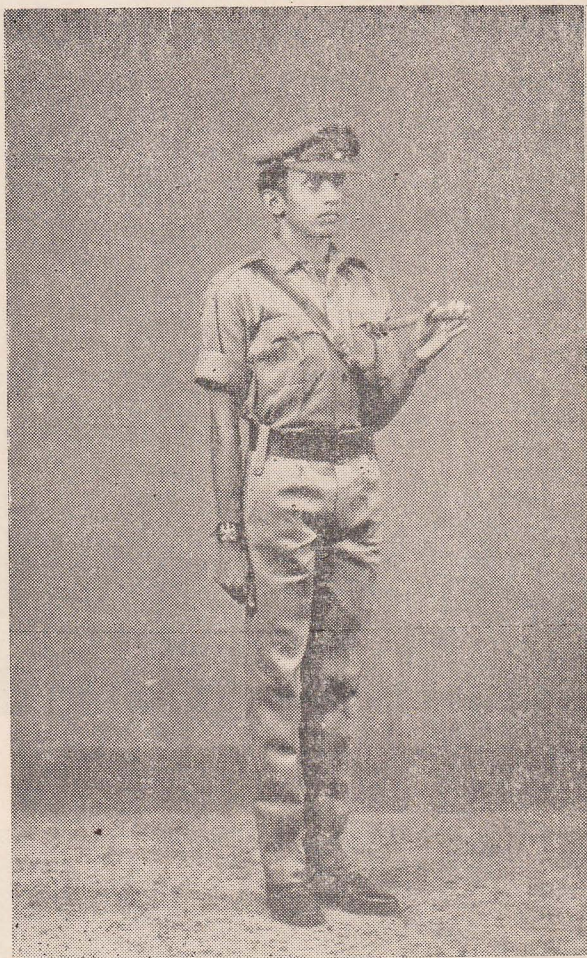
ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி, நல்லூர் - "கலாவிருட்சம்"

ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி, கொழும்புத்துறை - "கலைச்சுடர்" 1969
மாணவர் மன்றம், கனிட்ட தொழில்நுட்ப நிலையம் யாழ்ப்பாணம்

- "நுண்தொழில் இளைஞன்"

பரந்தன் இரசாயன கூட்டுத்தாபன சஞ்சிகை

CADET PROMOTIONS

K. Baskaradevan
R. S. M. (5th Battalion)
(the highest promotion a school cadet can get)

A. Nagulendran
C. S. M.

OUR CADET FIRING SQUAD

FIRST IN THE BATTALION
SOCCER 1st XI 1970

Standing (L to R): K. Kanageswaran, P. Raveendran, K. Kumaravelu,
M. Kurumoorthy, M. Paramadevan, P. Kalasegaram, R. Ragulan,
P. Vasanthan, P. Balakrishnan, T. Gengatharan, K. Sebastiampillai
Seated (L to R): Mr. P. Thiagarajah, S. Tharmakularajah, Mr. N. Sabaratnam
(Principal), K. Rajkumar, Mr. P. Mahendran
On the ground: P. Thillainathan

ENGLISH SECTION

Editor : A. Sivanandan
Asst. Editor : S. Karunanithi

CONTENTS

	Page
From the Editor's Pen	1
Friendship	3
Electricity in the Service of Mankind	4
Bernard Shaw the Witty	5
Having a Pen Friend	5
Unemployment	6
An Exciting Incident	7
Places of Natural Beauty in Ceylon	8
Industries in the Northern Region	9
What is the use of the U. N. O.?	9
A Pen Speaks	11
A Visit to the Zoo	11
And so we Parted	12
The Prize day in our School	13
The Market in my Village	13
First Day in my College	14

DO YOU KNOW

what goes into your SINGER Machine ?

- (a) 307 PERFECTLY PRECISIONED PARTS
- (b) 150 YEARS OF SEWING EXPERIENCE & SKILL
- (c) 100% QUALITY CONTROL
- (d) THOUSANDS OF SCIENTISTS ENGAGED IN RESEARCH

**AND
OF COURSE**

The unrivalled SINGER SERVICE

**That is why there is no better investment
than a SINGER Machine**

**BE SURE
BUY SINGER**

**SINGER SEWING MACHINE Co.,
HOSPITAL STREET
JAFFNA**

Tel. 7141

* Trade mark of the Singer Co.

62
"To Thine Own Self Be True"

THE YOUNG HINDU

THE JAFFNA HINDU COLLEGE STUDENTS' ANNUAL

Vol. XXX

December 1970

No. 105

From the Editor's Pen.....

Some are born rich. They are assured of all the blessings of life. They have few cares or worries. Then, what of the majority of the people? They have to work hard for their well-being. Their life is full of problems. They educate their children with great difficulty. This is really their biggest problem. Nowadays a parent is hard put to it to admit his child to a school. No doubt, the great increase in school-going children is the main cause. But the government must not neglect this problem because this will seriously affect the welfare of the next generation. It must devise ways and means to solve it.

In proportion to the increase of children in the secondary schools, the number seeking higher education has

increased. Students gaining admission to the universities are usually those who are either brilliant or favoured in one way or the other. So the majority are left out. They become frustrated and direct their energies along destructive channels. This should not be allowed. They should be guided in a manner useful to themselves and to their country. This calls for a change in our present system of education which emphasises the theoretical and not the practical side of life. While we are drawing up a new constitution for our nation why shouldn't we also draw up a new educational system suitable for the children of today?

The new educational system should be so devised as to make every student realise the dignity of labour. It must

also provide plenty of opportunities for vocational training. If the social disabilities prevalent in our country are an impediment, they should be done away with.

*"Ask not what the country has done
for you
but what you have done for the country."*

— KENNEDY

Yes, every youth must ask himself what he could do for the country without asking what the country could do for him. The government is ready to help the educated youth. Educated Youth Schemes have been drawn up to encourage them to participate in food production. If these are successful, our motherland can attain self-sufficiency in food.

Nowadays, most of the students are denied technical and commercial education. This should not continue. In our new system children must be educated according to their talents. They must be guided along technical and commercial lines so that after leaving school every youth can depend on himself without expecting help from the government.

"Socialism" and "Standardization" are the two slogans that are often heard. Of these two, we students are concerned only with "standardization." This method of admission to the universities has led to much controversy. Meanwhile, the authorities concerned should be commended for cancelling the A/L Science practical examination and substituting a new scheme helpful to those schools without adequate laboratory facilities.

During the past few years, admission to the Engineering and Medical Faculties of the University has become an increasingly acute problem. No doubt, it calls for an immediate solution in the larger interests of the nation. But in the present critical stage of the country's economy it is unpatriotic for anybody to magnify it. Adapting ourselves to the momentous socio — economic changes now taking place all over the world, the people of this country should realise the dignity of labour and play their part wholeheartedly in its agricultural and industrial development. In the success of this noble endeavour we are sure to find a solution to most of our pressing problems.

Do all the good you can
By all the means you can,
In all the ways you can
In all the places you can
At all the times you can
To all the people you can
As long as ever you can.

John Wesley

Friendship

Friendship has been described as the green hill by the side of life's dusty road.

Aristotle mentions three types of friends in one of his books. His language is simple in style, and the matter isn't abstruse. No knowledge of Greek is needed because it is available at a low price in excellent English translations which bring out the spirit of the book.

In the first place he speaks of friendship based on pleasure. For instance, a gambler often seeks the company of a gambler, for both derive pleasure from games of luck—cards, racing etc. In the same category are the liquor addicts who worship the "Roman God of wine" in an attempt to find pleasure which turns to pain at a later stage. Low tastes and low friends are as inseparable as the man and his shadow. The tie that binds them is the frail thread of pleasure which is often mistaken for happiness, a rare commodity in a self-seeking world. How true is the saying that a man is known by the company he keeps! It clearly proves that birds of a feather flock together.

Friendship based on the profit motive comes second in his analysis of the subject. Selfish motives produce a very short-time friendship. Rich people are often misled by flattery, honeyed

words, lip service and by the pandering to their low taste by vicious friends. The hypocrites leave their misguided rich friends in the lurch in the same manner as rats desert a sinking ship. When they fall on evil days they turn to their erstwhile friends only to meet with nothing but cruel disillusionment.

It is notorious that political friends change like the chameleon to suit the surroundings. Again here the desires for power and mutual advantage form the basis of friendship, which is completely devoid of the element of virtue. The friends who swear eternal allegiance today turn into bitter enemies in the twinkling of an eye for the sake of a coloured ribbon. Similarly the scene changes from year to year with political friends who do everything together and are members of the same party because political friendship is a fickle jade.

In the view of the writer, such friendships must be avoided at all costs. Good friends are to be sought at any price. It is based on virtue and mutual respect. It is pure and divine. He states that "true friends are like diamonds, precious and rare, false friends are like autumn leaves found everywhere."

C. Premkumar Rameshwaran
Advanced Level
Second year A - Science

Electricity in the Service of Mankind

Science has served mankind in many ways. One of them is the discovery of electricity. The present world revolves round this magnificent force. The man responsible for this discovery is Michael Faraday. He was a great English scientist. In 1830 he showed some of his early experiments to a few interested people at the Royal Institute in London. In this experiment he showed that when a magnet was brought suddenly near a coil of wire, a slight current of electricity, passed through it. At that time a lady wanted to know of what use this electricity would be, Faraday replied, 'Madam, can you tell me the use of the new born baby?'

This new born baby of Faraday's has evolved into a full grown giant. We now see how electricity has been made to serve mankind in all possible spheres.

The first invention was the electric telegraph whereby messages can be sent to a distance by means of an electric current sent along a conducting wire. The first telegraph was installed in England in 1835. Since then it has spread all over the world. The electric cable was also invented. This invention enabled different countries to contact one another.

The next invention was the electric telephone, installed in England in 1876. By this device, the human voice is carried to a distance by an electric current along a conducting wire. The telephone has made the world a smaller one.

Another invention is the radio or wireless. This was invented by Marconi. He found that messages could be sent by the electro-magnetic waves in space, without any conducting wires. How is it done? Briefly, the idea is this. When we speak into the transmitter the sound waves are changed into electric waves. These travel at a tremendous speed until they reach the receiving set. The receiver changes the electric waves into sound waves again. Thus we hear the music and speeches from countries thousands of miles away.

Electric lighting came into use in the latter part of the 19th century. It is the most used form of lighting today. This invention is a great boon to humanity. The electric light has great advantages over every other kind. It gives a much more brilliant illumination. It is clean and gives off no smoke. Then electric power was applied as a motive force to machinery. Electrically driven machines such as trams and electric trains came into use. Electric power is used in central heating in the home to dispel the severe cold. Refrigeration is another use of electricity. Work for the house wife is made easier by electric appliances such as the electric kettle, cooker, the hot plate, the vacuum cleaner and so on.

The period in which we live is the age of electricity. If it were not for the discovery of electricity, this world would have missed a lot of its happiness.

K. Vivekananda
Advanced Level
First year B - Science

Bernard Shaw the Witty

One of the yet remembered witty personalities is Bernard Shaw. His jokes made him more famous than his abilities in any other field.

One day, Shaw was approached by a very beautiful lady and she asked him whether he would marry her. Shaw who was immensely surprised asked her why she wished to marry him. She replied, "Sir, you have the most powerful brain in the world and I have the prettiest face; so the child born to us will be both beautiful and intelligent. How do you like the proposition?" Shaw saw the point, thought for a split second and questioned the lady in turn. "Madam, you are right, but if, by accident, the child born has my face and your brains what is the position then?" The lady was nonplussed.

One day Shaw was walking along the pavement with one of his friends who liked to tease him with his sar-

castic remarks. The friend said, "Dear friend, is it true that fools do not have any hair on their heads?" and looked meaningfully at Shaw's more or less bald head. Shaw who knew his friend replied calmly, "If it is true, then you are wearing a good wig."

Another day when Shaw was walking along a narrow path, he was blocked by another big-made man who was expecting Shaw to move aside and give him room to pass. Neither of them budged an inch. But Shaw was tactful. He said, "I never move and give room to fools to pass me," and expected the other man to move. But he, who too was witty like Bernard Shaw, made room for Shaw replying, "In my case however, to fools I give room to pass me," and moved aside.

S R. Vickneswaran
Advanced Level
First year B - Science

Having a Pen Friend

Do you know who a pen friend is? A pen friend is a person who becomes a friend through letter-writing.

Two persons who have the same outlook can become friends although they are different in race, religion and other matters. One can have a pen-friend in any part of the world provided we have a common language to correspond with.

In ancient times when people knew only their own language, corresponden-

ce between persons in different countries was impossible. But in modern times when English has become a world language people of different countries are able to correspond with one another.

If one liked to have a pen-friend in a particular country one could publish his name, age, address and his interests in a newspaper of that country. Persons who are of the same age and who have similar interests in that

country would write to us and we could select one of them and start corresponding with them.

Another method is to see the pen-friend columns in our newspapers and select pen friends who have similar interests like ours.

By corresponding with pen friends we learn a lot about their countries and their ways of life. They in turn also come to know of our country and our ways of life.

Unfortunately students of our country misuse this friendship. Invariably their hobby is collecting either

stamps or view cards. After corresponding with the pen friends a couple of times and when they get some stamps or view cards they discontinue their friendship even before they themselves send some stamps or view cards to them in return.

The children of our country should not be so selfish and narrow-minded. They must be trained to continue their correspondence and become true pen-friends. Only then they will reap the benefits of having pen friends.

A. Thiruketheeswaran
Grade 10 - Science 2

Unemployment

One of the biggest problems in Ceylon is unemployment. Every year the unemployed youths are increasing in number. Among them most of the unemployed are educated youths. Now every day we can see in the newspapers that many graduates and educated youths are rushing to the Education Ministry, seeking employment. Unemployment is the main reason for the unrest in the universities every year in Ceylon. Some of the unemployed youths are resorting to violence and causing a lot of inconvenience to the members of the public.

How can this problem be solved? This question cannot be answered so easily because this problem cannot be solved easily. Every government is taking action to solve this problem. Youths are being told to cultivate land. But the youths are not willing to do so because farmers in Ceylon are very poor. The farmers have many difficul-

ties. If it doesn't rain in time, the crops will die away and they will incur losses.

But now the government is helping the farmers in many ways. They are constructing tanks in all parts of Ceylon. So they can supply water for at least one season. They are giving manure at cheap rates. They also give seed paddy and loans. All the youths cannot be employed in farming.

So, some youths must be given jobs in industries. So the government must start many new industries. But our government cannot afford to start many industries as there is no money. It is taking action to start whatever industries it can with the help of money given by the other countries and the World Bank.

The real cause of unemployment in Ceylon is the outdated system of education. The British system of edu-

cation was to find people to man the government offices with clerks and administrators. The same system of education prevails even today. Therefore several educated youths are unemployed. When the students are studying, their ambition is to get good posts in government and firms. When they finish their studies they start to apply for jobs. How can all get jobs? Many students are eligible to enter universities. But the university admissions are limited.

In order to solve this problem the

government should open up new industries and the education system too should be changed to enable youths to educate themselves in technical and agricultural sciences.

Another method of solving the problem is to make the people of this country work at all times for the country. If this is done, Ceylon will soon become an industrial and agricultural nation like Japan.

S. Jeyapragasan
Grade 10 - Science 3

An Exciting Incident

I was awakened at dead of night, one day, by the barking of our dog in our garden. It was pitch dark. I reached out for the switch and pressed. It clicked but lights didn't come on.

I was sweating with fear. I feared a thief had entered our house to steal, and thought that he had cut our electric connection. I took a torch and put my father up. I told him what had happened. He also took a torch and gave me a pin.

Then we went to the hall, and opened the front door silently. My father took the door-bar, and walked quietly to the portico. He hid himself there and looked at the gate. He saw a man trying to climb the gate. A few minutes later he had managed to get into our compound without making any noise. In his hurry to climb over the gate he had torn his shirt.

Then he walked quietly towards our house. When he was near the place where my father was hiding, my father gave him the first hard blow

with the door-bar. He was shocked and stood stunned. He didn't know what had happened to him for the first few seconds. Then he started to attack my father.

I ran to the kitchen and took a thick rope. I ran to the thief and pricked him with the pin which my father had already given me. It must have pained him so very severely that he rubbed with his palm the place where I gave the prick.

In the meantime, my father didn't waste even a minute. He gave the thief two more hard blows, and held him to the ground. Then I helped my father in tying up the unwelcome visitor.

We then put him in a corner. At day-break my father summoned the police and handed over the thief to them.

It was indeed a very exciting incident that I shall never forget in all my life.

S. Shanmugathan
Grade 10 - Science 4

Places of Natural Beauty in Ceylon

Ceylon is a beautiful island in the Indian Ocean. She attracts tourists from all over the world. This is because of her natural scenic beauty. The Government of Ceylon is making elaborate arrangements to promote tourism. Ceylon is earning a lot of money from it.

Places of natural beauty in Ceylon are world famous. The Botanical Gardens of Peradeniya, the Hagalla Gardens, the Wilpattu and the Ruhunu Parks, the Pasikuda and the Mount-Lavinia beach are some of these beauty spots.

In the Peradeniya Gardens there are many kinds of trees and plants. They are grown in such a manner that they add beauty to the gardens. The rows of palms along the many avenues entertain the tourists. The luxuriant flowers in the big trees make a beautiful sight. The trees give a lot of shade. The worried come there to find solace. Lovers make the best use of the garden. Tourists come there and enjoy the beauty. The aged spend the time there happily.

The Hagalla Gardens is situated in the hills. There are many kinds of flower plants in the gardens. The climate there is fine and the plants are full of flowers of various kinds. The ever-blooming Anthurium, the dollar earning Orchid, the multi-coloured Rose and various other types of flowers make the place an earthly paradise.

The Wilpattu and the Ruhunu sanctuaries are the national parks of Ceylon. Admirers of Birds and Animals visit this park to see them in their natural surroundings. The spotted deer, the tuskers, the leopards and fierce wild buffaloes are a rare sight to those who visit these parks. The birds of various hues attract them. There are migratory birds in these parks. They come from the Poles to tide over adverse climatic conditions. These immigrants find favourable conditions in these parks. They lay eggs, hatch them here and fly back to the Poles with their off spring.

The Mount Lavinia beach is also one of our tourist attractions. It is close to Colombo. The Europeans make the best use of this beach. The beach is safe for sea-bathing. The shore is sandy. There are good hotels serving delicious dishes. The foreigners come here to have sea and sun baths. The beach is rated with the best of beaches like Miami and California. The Pasikuda beach in the Eastern Province and the Casuraina beach in the Northern Province are also fine beaches in Ceylon.

“A thing of beauty is a joy for ever,” says the poet. Our country is full of natural beauty. The tourists are sure to visit our country again and again to enjoy its beauty.

N. Ratha Krishnan
Grade 10 – Science 7

Industries in the Northern Region

A country that is noted for its worth in the world, is one that has the greatest industrial value. It is indeed very painful to think that Jaffna, having all the raw material, is neglected on the industrial side.

Some time ago a German scientist who was in Ceylon discovered that the sand between Nagar Kovil and Vallipuram Kovil was rich in a substance needed in the manufacture of glass.

Further, other scientists were confident that the land at Poonakari would be able to yield more petrol than that was necessary for the entire country.

The Palmyrah, the pride of the Jaffna man, could be put to many different uses in other countries.

If only the people of Jaffna, especially our public servants, the Members of Parliament, the Mayor, and other members of the local bodies took it into their heads to make use of this natural resources and sacrifice part of their wealth, spent otherwise, they could make this little spot surrounded by the lagoon a paradise indeed.

A. Krishantakumar
Grade 9 - C

What is the Use of the U. N. O?

There is an organisation in New York called the United Nations Organisation. It was organised after the second world war was over in 1945. It is now celebrating its Silver Jubilee all over the world.

There is a power called the 'Veto' power. If a country has this power, it can oppose any resolution and then the resolution will not be adopted.

But there are only five countries having this power. They are Russia, America, Nationalist China, Britain and France.

Peace is the organisation's main aim. They want peace in every part of the world.

But there are a lot of wars in many parts of the world. There is a war between Israel and the Arabs, and America and Russia, two of the main countries of the U. N. O, are participating in this war.

One of the main countries of the U. N. O. America is fighting with Vietnam, Cambodia, and Laos.

The countries which has the 'Veto' power are manufacturing armaments.

Then what is the use of the U. N. O.?

Another aim of the U. N. O. is Justice. This organisation wants Justice in all parts of the world.

The people's Republic of China has a bigger population than any other country in the world. It has almost one fourth of the total population of the world.

There is a little Island called Taiwan. It is also called Nationalist China. The people's Republic of China is much bigger than this Nationalist China.

But the latter has the membership and the 'Veto' power of the U. N. O. and the People's Republic of China isn't regarded as an independent country and is not given the membership of the U. N. O. either.

Is this Justice? Then what is the use of the U. N. O.?

There is a country called Rhodesia just North of South Africa. There are above five million Negroes and less than half a million whites. The

whites are controlling the government of Rhodesia. The Negroes, the people of the country are treated like slaves by the whites, the outsiders.

This cruel thing started about a hundred years ago.

What has the U. N. O. done to change this?

Another object of the U. N. O. is to help the poor countries.

There are a lot of very poor countries in the world. One of the biggest countries of the world, India is dying of hunger. This is becoming worse and worse every day.

South America is also like India.

What has the U. N. O. done to improve this state of affairs?

The U. N. O. hasn't carried out even its main policies in its long life of 25 years.

Then what is the use of the United Nations Organisation?

K. Jayanthan
Grade 9 - 'C'

When you have nothing to say, say nothing; a weak defence strengthens your opponent, and silence is less injurious than a bad reply.

Colton

* * * *

It is much easier to be critical than to be correct.

Disraeli

A Pen Speaks

I am a fountain pen. They call me a "Parker" pen. The colour of my body is brown. We were born in a big factory in America. There I had many friends of different colours.

First we were made into many small parts. We were all assembled and finally fitted with a gold cap. We looked very beautiful and were all very happy. We were packed in small pretty boxes and packed again in big cases. We were taken in vans and trains and loaded in a ship. We travelled a long distance across the great Oceans. Some times the sea was calm and at other times rough. We saw beautiful landscapes and cities on our way. The journey was very thrilling.

One day we reached the Capital city of Ceylon. We were exhibited for sale in a showcase in a big firm. There I was very happy as I was able to see a variety of people visiting the firm. One day a gentleman came and took me along with him.

I felt sorry because I got separated from my people. When I reached his house the inmates of the house admired me. So I was again happy and felt proud.

I am used by every one. If they miss me they feel sorry. No wonder people say. "The pen is mightier than the sword."

K. Harichandra
Grade 8 - C

A Visit to the Zoo

During our school vacation my father, mother, brother, sister and I visited the zoo in Colombo. We went to the zoo early in the morning. We bought tickets at the gate and went in.

There are many kinds of animals, birds, and reptiles. Some animals are dangerous and some are harmless.

First we saw the singing birds and the talking parrots.

Next we looked at the lions and the monkeys. The lions roared and the monkeys chattered. We saw birds that can talk (Cockatoos) and many that sing. We looked at the dangerous snakes that live in glass boxes. We looked at the sleepy crocodiles that

are in deep pits. We looked at the funny animal that has long hind legs and short forelegs. It was standing on its hind legs. That was the kangaroo which came to the zoo from Australia. She was carrying a baby kangaroo in her pouch.

We looked at another animal that looks very funny. It had long legs and a very long neck. That was the giraffe which has come to us from the jungles of Africa. It is an animal that can run very fast.

We looked at another bird which was the emu from Australia. It can't fly because it is too heavy. It can't lift its body into the air but it can run away from a hunter.

The time was 2 o'clock. We went to the circus grounds. The elephants came there in a line. Then they stood in a circle. One elephant was a huge animal. It weighs about six tons, that is about 250 times of my weight.

We looked around and saw tortoises, swans and cranes. The swan is a

beautiful bird. It can swim. The cranes were walking in the pool with fountains. They have long legs and can fly.

Last of all we saw the tigers. The tigers had yellow and black stripes. They walked up and down in their cages.

N. Devanand
Grade 8 - E

And so we Parted

It was a thrilling day to all of us. We were making arrangements to send my elder sister to U. K. At about 4 p. m. we went to our aunt who lives at Wellawatte. There we had our dinner. And then about 8 o'clock we were on our way to Katunayake in the tourist van which our aunt had arranged. We wanted to be together for some more time.

The van went at such a great speed that we feared we might meet with an accident. The trees, houses and factories passed us like lightning. When we were passing the Kelaniya bridge a chain of little twinkling coloured lights were seen far away near the bank of the Kelani river.

As we reached the Katunayake airport at about 10 o'clock we found many relatives and friends coming out of various vehicles. They were all cheerfully talking and joking. They came to my sister, cracked jokes and wished her all the best. My sister was talking less and less but her smile was there — yet it was a sad smile. It pained us all. My mother was not talking at all.

The inside of the airport was air conditioned and was very cold. There were Britishers, Americans, Chinese and people of many other nationalities rushing here and there. My sister went into the glass-walled Customs office, finished up all the customs examinations and came out to talk with us. Then many flash bulbs blazed, cameras clicked and photos were taken of my sister chatting with different people. They said that the plane would come at 12 o'clock and would take off at 12.30.

Round about 11 55 my sister was called in and we went to the balcony to see the take-off. The plane's condition was being checked and the luggage was loaded into it. One by one the passengers went into the plane waving their hands to their relatives and friends. My sister and two ladies came out. My sister waved to us; we waved back with tears rolling down our cheeks. The plane's doors were closed. It ran along the runway, took off and before long it was like a moving star in the dark sky.

E. Yogeswaran
Grade 8 - E

The Prize Day in our School

Our school prize-giving was held on 23rd October, 1969, at 6 p. m in the College hall.

A day prior to the prize-giving the whole programme was rehearsed. A teacher took the place of the chief guest in this rehearsal. Prof. P. Kanagasabapathy, an old pupil of the school, was the chief guest at the function.

The chief guest, his wife and party were received at the gate. They were given a guard of honour by the Cadet Platoon and the Scout Troop. They were led into the main hall of the College by the Principal and the

staff. The programme began with a welcome song sung in honour of the chief guest. There was a large gathering of parents and well-wishers. The Principal in making his report thanked the chief guest and his wife.

Then there was some music to entertain the guests.

Prof P. Kanagasabapathy delivered his address. Mrs. P. Kanagasabapathy gave away the prizes.

The Senior Prefect of the College Mas. K. Baskaradevan proposed the vote of thanks.

K. Gnanakanthan
Grade 8 - E

The Market in my Village

The market is a place where people buy and sell fruits, meat, vegetables, eggs and various other things. It is a very busy place. There are many markets in cities and towns, but a village has at least one. We have a big market in our village. The people in the surrounding villages bring their produce for sale. Villagers and people from the towns close by visit this market to buy their requirements.

Early in the morning men and women start bringing their produce in carts, cars, vans, lorries and by train. By about nine o'clock the market is full of noise and bustle. People are busy buying things. It is a refreshing sight to see the heaps of vegetables and

fruits displayed for sale. You can buy here practically everything you want. There are separate stalls for fish, meat and dried fish.

Curry - stuffs are also sold in a separate stall. People who sell wares in the stalls pay a certain sum of money as tax. They can always sell their goods in their stall.

I love to accompany my mother to the market. Sometimes the buyer and seller quarrel over the prices of things.

This market is a great boon to all the people in my village.

S. Ranjitkumar
Grade 8 - F

First Day in My College

9-1-70 was the first day I joined College. The name of my College is Jaffna Hindu College. The Principal is Mr. N. Sabaratnam.

On the first day I saw a number of students who are my friends now. The first friend was Mas. K. Hari-chandra. He was studying in the 8 C class. He took me to his class and introduced me to his friends.

The teachers did not teach on the first day. That day we were playing in the classroom. Later we were all

sent to various classes. 38 students were sent to my class. My class was 8 H. My class teacher is Mr. K. Sokkalingam. He is a very good person. The first to become my friend in class was Mas. S Nandakumar. My class is near the Principal's office. I spoke to a number of students in the other classes. Then the school closed for the day and we went home. From that day I have attended school regularly.

T. Sivanandan
Grade 8 - H

Doubts are more cruel than the worst of truths.

Molisa

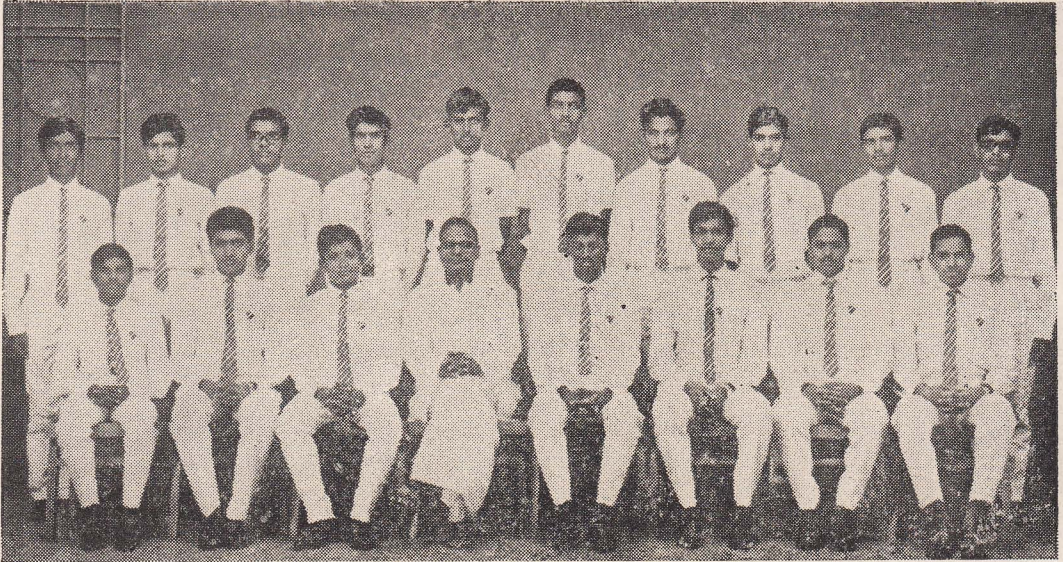
Read not to contradict and confuse, nor to believe and take for granted, nor to find talk and discourse; but to weigh and consider.

Eacon

Faith is the substance of things hoped for, the evidence of things not seen.

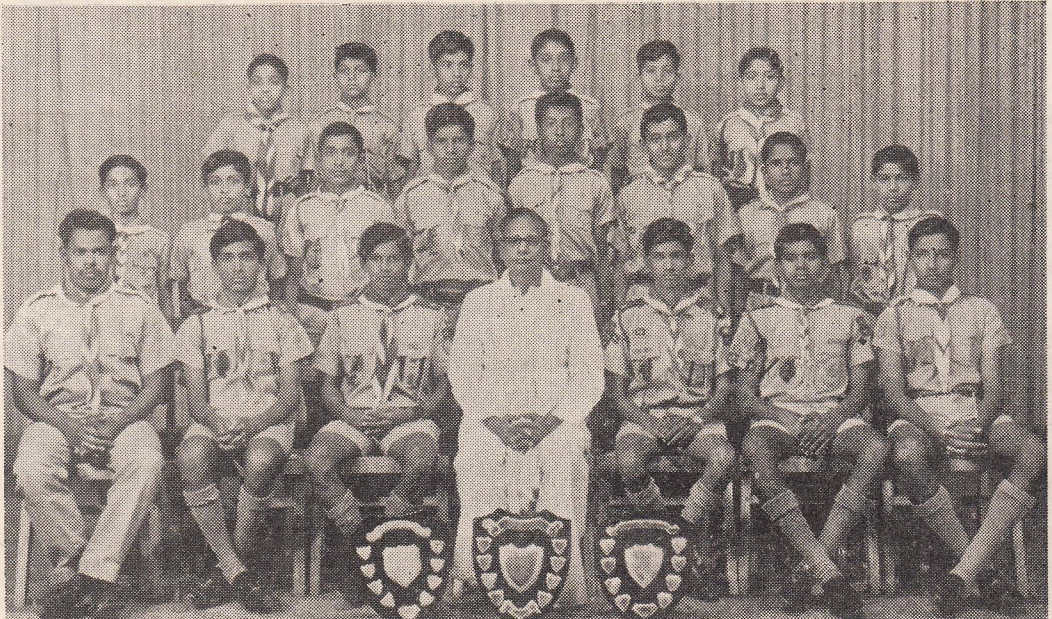
B'tle

COLLEGE PREFECTS 1970

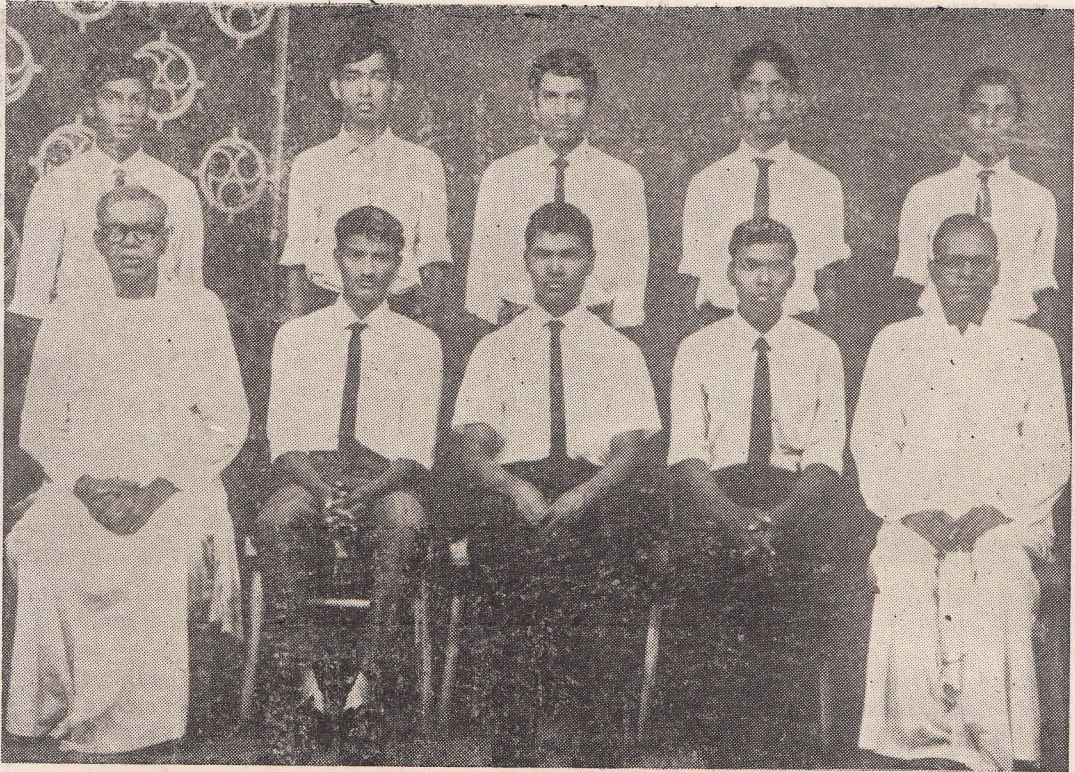
Standing (L to R): N. Vivekanandan, K. Thananjeyarajasingam, P. Sivanandan, P. Vijayarajasingam, K. Kokulakhanthan, V. Vijayaverl, C. Perananthan, V. Lavanewwaran, S. Karunanithi, R. Karunamoorthy
Seated (L to R): T. K. Yoganathan, S. Y. Arunasalam, S. Senthilnathan (Sr. Prefect till April), Mr. N. Sabaratnam (Principal), K. Vishnumohan (Sr. Prefect from May), T. Bragatheeswaran, S. Murugathas, S. Sivananthan
Absent: V. E. Kumaran, R. Sritharan

FOURTH JAFFNA TROOP

Winners of the Shields for (1) the highest collection in the chips-for-jobs in the Jaffna District (2) Camp inspection in the Annual Rally (3) Standing display in the Annual Rally

HOSTEL PREFECTS 1970

Standing (L to R): P. Sadacharam, M. Sivakumar, A. Karalasingam,
Y. Ragunathan, V. Ganeshanathan

Seated (L to R): Mr. K. S. Subramaniam, P. Raveendran, S. Chandrakumar,
P. Selvarajah, Mr. N. Sabaratnam (Principal)

INTER HOUSE ATHLETIC CHAMPIONS 1970

PASUPATHY HOUSE

REPORTS

அறிக்கைகள்

CONTENTS

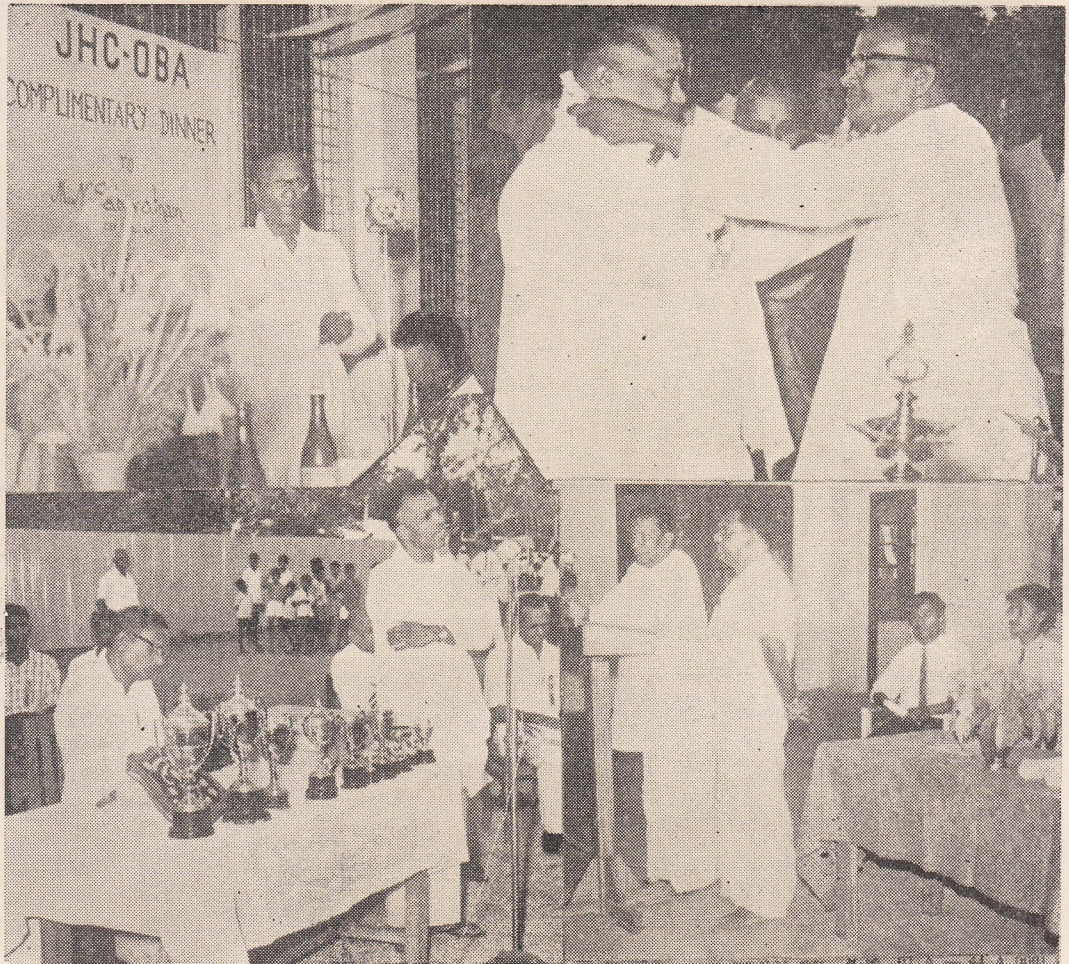
பொருளடக்கம்

	Page
The Principal's Report 1970	15
பரிசளிப்பு விழா 1970 — நிகழ்ச்சி விபரமும் தலைமைப் பேருரைச் சுருக்கமும் ...	21
சிறந்த சில யோசனைகள் — பத்திராதிபர் கருத்து 'ஈழநாடு'	25
Prize Winners 1969	27
Prize Donors 1970	32
College Notes	35
Results of Examinations	40
Sports Report	46
House Reports	51
The Scout Troop	53
Cadets	54
இந்து இளைஞர் கழகம்	54
Advanced Level Students' Union	55
சரித்திர குடிமையியற் கழகம்	56
புவியியற் கழகம்	56
A/L Bio - Science Association	57
Advanced Level Hostellers' Union	57
விடுதிச்சாலை கிரேஷ்ட மாணவர் மன்றம்	57
விடுதிச்சாலை தோட்டக் குழு	57

Acknowledgement

We acknowledge with thanks the receipt of magazines and journals from the following institutions to the end of 1970. We apologise for any inadvertent omissions.

Ananda College, Colombo	— "The Anandian" 1968-69
Aquinas University College, Colombo	— "Accountancy Journal"
Aquinas University College, Colombo	— "Business Students' Journal"
St. Anne's College, Kurunegala	— "The Annite" — 1969
Skandavarodaya College, Chunnakam	— "The Skanda" 75th year Souvenir
Senguntha Hindu College, Jaffna	— சுடரொளி — 1969
Vembadi Girls' High School, Jaffna	— "The Torch Bearer"
Methodist Girls High School, Point Pedro	1969
C. M. S. Girls' College, Jaffna	1970
Christian College, Kopay	1969
Mahajana College, Tellipallai	— "Mahajanan" 1969
Hindu Ladies' College, Jaffna	— "Sakthi" 1970
Girls' High School, Uduvil	— 1941 — 1969
Canagaratnam Madya Maha Vidyalayam, Jaffna	— "Vaniha Jothi" 1970
Govt. Teachers' College, Palaly	— "Kalavathy" 1970
Govt. Teachers' College, Nallur	— "கலாவிருட்சம்"
Govt. Teachers' College, Colombagam	— "கலைச்சுடர்" 1969
Junior Technical Institute, Jaffna	— "Youths' Tech" 1969 70
Chemical Corporation, Paranthan	

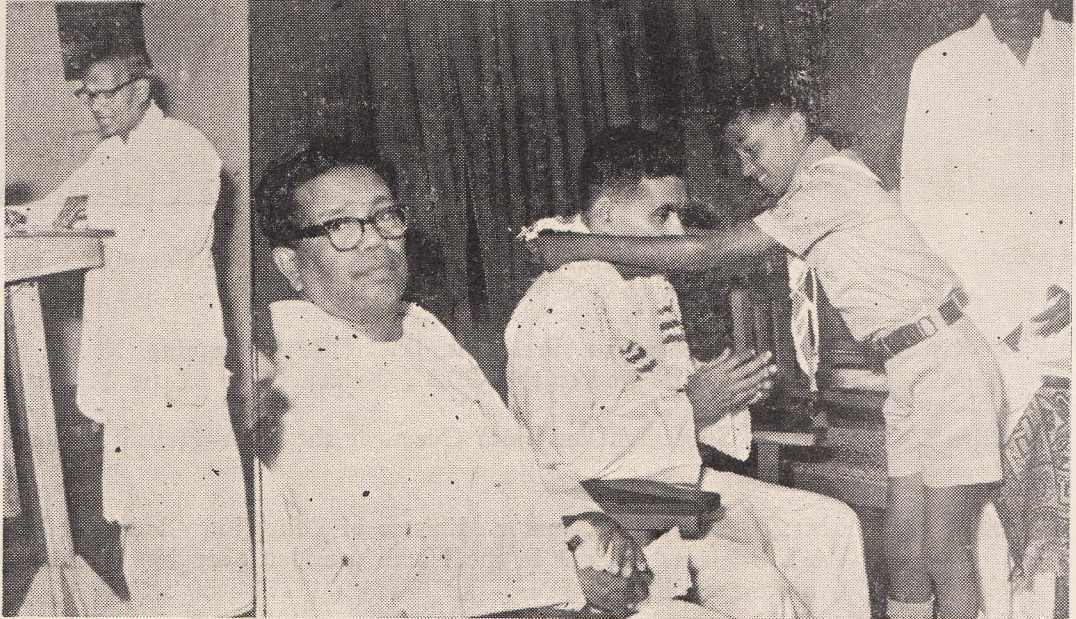
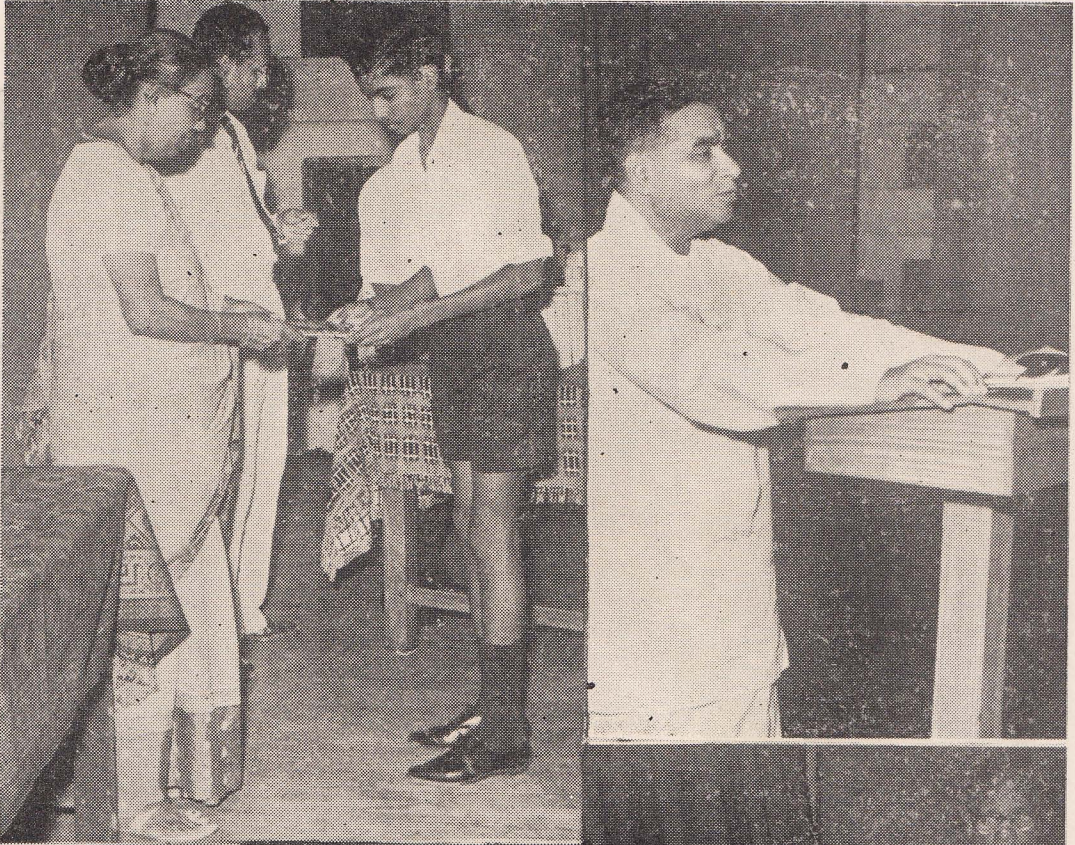
Top Left: Our Principal, Mr. N. Sabaratnam replying at the Complimentary Dinner given to him by the JHC OBA

Top Right: Mr. N. Sabaratnam, President, JHC OBA welcoming Mr. T. S. Durairajah, Mayor to the OBA's Garden Party to the Mayor

Bottom Left: Mr. V. Subramaniam, Chief Guest, at the Inter-House Athletic Meet

Bottom Right: Mr. B. Y. Tudawe, Junior Minister of Education addressing the A/L Students' Unions in the North presided over by T. Bragatheeswaran JHC

OUR PRIZE DAY 21-9-70

Top Left: Miss K. Charawanamuthu awards the prizes
Top Right: The Chief Guest Senator S. Nadesan Q. C. delivering his address
Bottom Left: Our Principal Mr. N. Sabaratnam presents his report
Bottom Right: The Chief Guest being garlanded

[Our Annual Prize-Day was held on 21-9-70 with Senator S. Nadesan Q. C. as the Chief Guest. Miss K. Charavanamuthu Principal Vada. Hindu Girls' College, Point Pedro gave away the prizes. We publish here (1) The Prize-Day Report (2) The Prize-Day Address (3) Editorial Comment on the Prize-Day Address (4) List of Prize Winners (5) List of Prize Donors]

The Principal's Report 1970

**Senator Nadesan,
Miss Charavanamuthu,
Ladies and Gentlemen,**

Ever mindful of the interest you have shown in the welfare of our College and the support you have lent for its continued progress, we at Jaffna Hindu are happy to welcome you all — parents, old boys and well-wishers — to our annual Prize Day this evening.

Last year we had occasion to say that to a profession lulled with praise but denied its due price the loyalty shown by the school community at functions such as this was an inspiration to further effort and greater achievement. But since then matters have taken a contrary turn. From being denied even the praise, we have virtually been blamed by certain sections of the press for sending up too many students to knock at the doors of the Engineering Faculty at Peradeniya.

Such an attitude from a press that claims to be not merely independent but even national is unexpected. It is unkind as well; it can produce nothing but a sense of grievance. And a party that is aggrieved cannot be blamed if it turns for legal advice to obtain redress, if not retribution.

Nor is such a situation beyond our resources; for, in the legal profession, we have many an 'alumnus' who would be only too pleased to plead the cause of his 'alma mater.' And who could be better in this situation or any other than our Chief Guest today, Senator Nadesan, Q. C., who only yesterday tendered timely legal advice to those assigned the lofty task of giving our country its constitution for tomorrow? We feel fortified indeed to have such a legal lion in our den today.

Even more reassuring is the confidence he inspires in us, a confidence born not merely of an awareness of the forensic ability that has carried him to the top of his profession but of the loyalty he has always had for the College that for him was the first rung in his brilliant rise to the present heights.

This attachment is not one-sided; for the College in its turn is indebted to his father, the late V. Somasundaram, who served it so long and so efficiently in the days when it itself was on the lower rungs of the ladder that has taken it to its pre-eminence as the school for the Hindus of this country.

Nor would this progress, contributed to by the father, have been

maintained if, in the days of the 'take-over' when the future of Jaffna Hindu was in the balance, the son's saner counsel had not prevailed to keep our school moving along in the main stream of national education. Two other Colleges as fortunate as ours to sail under his guidance and patronage have been Manipay Hindu and Colombo Hindu.

It is therefore, our pleasure and privilege this evening to welcome you, Sir, as one who amidst, nay despite, onerous professional and political responsibilities, has done so much for the cause of education. Our sincere hope is that in the years to come there will appear other 'alumni' of your standing and stature to help the school and honour it as gracefully as you are doing today.

Also pleased are we to welcome Miss Charavanmuthu, Principal — destined and dedicated — of Vada Hindu Girls' College. That she should give away the prizes at this function is not a privilege conferred on her. Rather it is one conferred on us; for her right to that honour extends beyond days when she herself was a teacher here via the period when her brother-in-law, the late A. Somasundaram, was so renowned a teacher of mathematics and her uncle, the late Arulampalam, was Manager of the school to the time, misty but momentous in perspective, the illustrious Casipillai, helped to found our College.

This continuity is indeed an enduring one for of the students scheduled to receive prizes this evening there are several whose parents were, in their time, students of Miss Charavanmuthu at Jaffna Hindu.

It would, however, be unwise if, in the joy aroused by the presence of such worthy guests or by the consistency of the successes achieved by us in admissions to the University, we were blind to the realities around us. One reality so potent as not to escape anyone's attention is that while our country has sound traditional craftsmen at one end and expert modern engineers at the other, there is a yawning gap between these levels — the gap of intermediary technology that in developed countries is filled by the technician, the foreman and the skilled executive. The other reality, no less unpleasant, is that even schools of the calibre of Jaffna Hindu have been able to do precious little to provide the initial training for such personnel.

That being the problem, it is too late in the day merely to analyse its causes or estimate its effects. What is needed is action energised by the sense of urgency that is today activating the drafting of a new constitution for our country. Let us hope that the plan for the re-organisation of education, or any new plan being designed for the purpose, will carry out a fundamental restructuring of education so as to help bridge the present gap in economic performance.

In an educational system so transformed, schools like ours can have a bigger role to play and a broader purpose to achieve.

The Progress of the College

Yet it is with a sense of achievement that I review the affairs of the school in this, its 80 th year of service in the cause of Hindu education. Our

numbers stand steady at 1160 with 32 classes. This is how they are spread:

Grade	8	—	300
Grades	9 & 10	—	540
Grades	11 & 12	—	320

The mathematics group in the A/L classes is unusually crowded exceeding the Ministry's ceiling of 40 per class. We had to yield to parental pressure backed by the Director's approval. According to the proposed re-organisation for 1971 Grade 8 will be abolished, but the parents consider this step a serious blow and are fighting for its retention. There is substance in their argument that in the Kanishta schools round about there is little room for further development and that the children who rightly belong to Jaffna Hindu must not be denied early entry to it. A Kanishta section for Jaffna Hindu is a prime necessity and we await with hope the Ministry's ruling on the P. T. A.'s representations.

EXAMINATION RESULTS

J. S. C. (N. P. T. A.) 1969

10 first division, 50 second division and 31 third. One won both a merit certificate and the subject prize for Hinduism.

G. C. E. O/L 1969

87 passed in 6 or more subjects and 51 in five subjects; 79 qualified for the A/L Science and 5 for the Arts classes. Distinctions 104. (Congratulations to P. Sivanandan on his 7 Distinctions)

G. C. E. A/L 1969

59 passed in 4 subjects of whom 41 were in the Engineering group,

8 in Medicine and 10 in Arts; and 19 passed 3 subjects. Eighteen were found eligible for admission to the Faculty of Engineering. There were 24 distinctions.

The official list of admissions to the University of Ceylon and the Ceylon College of Technology at Katubedde is being awaited with anxiety. For many years in succession we have fared very well and this year's achievement could in no way be termed unusual.

Our Staff and our Standards

We have not always been able to resist the frequent movement of staff but this year has not been so bad. Teaching is an exacting vocation and over the years we have developed a congenial atmosphere of personal relationship between teacher and pupil which we consider paramount in spite of advanced technology, teaching aids, revised syllabuses, and in-service training. We are still without a suitable teacher to handle Chemistry in the A/L classes after the departure of Mr. K. Pathmanayagam. Mr. M. P. Selvaratnam who was with us for 21 years went on transfer to Chidambara College in close proximity to his home. He taught efficiently and participated actively in many of the extra-curricular activities particularly sport and cadeting. We shall miss a devoted teacher, a loyal old boy and a familiar figure in all our functions. We wish him all happiness. Mr. V. Suntharadas came in his place. Mr. V. Nadarajah left us to join Palaly Teachers' College. Mr. S. Kandasamy has gone back to Yarlton College and Mr. T. Thurairajah has come in his place. Mr. M. Siva-

gnanaratnam, whose transfer on the eve of the O/L examinations last year caused much disappointment, has come back. Our congratulations to Mr. S. A. Ponnambalam on his success in the B. A. (Ceylon) Examination.

We do not know how the over-55 rule will operate on some of us who are under extension. I must however refer to the expected retirement, in the fulness of time, of two of our veteran teachers. Mr. A. Saravanamuttu has been teaching for 25 years handling Physics very efficiently in the A/L classes and with particular success while evincing great interest in the general welfare of the school. As head of the Physics department his service has been remarkable. Mr. P. Thiagarajah, our celebrated Secretary of Games, has been a great stabilising force not only in sport but in the larger life of the school for 33 years. Mr. R. Kandiah, our school peon, whose attachment to the school began 45 years ago will be completing his 60th year in January next year. There will be much that we will be saying when we bid good-bye to these dedicated veterans but I want to express our gratitude for all they have been to us at Jaffna Hindu and wish them happy retirement.

Our Sport

Soccer: We have not been able to maintain our reputed standard at football in recent years. In fact it was rather low. The 1st team lost both its matches, but the 2nd team gave us a glimpse of our past glory by winning all its five friendly matches. The 3rd team played three competition matches, winning two and losing one, but won all the friendly matches.

Cricket: We had an outstanding record this year both as team and for individuals. The 1st team won 4, drew 2 and lost 2 of the 8 matches played while the 2nd team remained unbeaten in the 3 matches played.

Three of our players — N. Satkunaseelan, S. Nagulendran and E. Nirthanandan were selected to represent the North Zone in the Inter-zonal tournament organized by the C. S. C. A. Satkunaseelan was the captain and Nirthanandan bowled so well as to be one of the architects of the great and historic victory over the powerful Colombo North resulting in the first Cricket Championship for the Jaffna Schools.

In the under - 17 Zonal championships we had three of our players, A. Vipulananda, who captained the team, K. Rajkumar and T. Gengatharan, in the match against Colombo Schools.

It is indeed a matter of pride that during the last decade and a half our players on representative sides have shown their mettle and brought honour to the school.

Athletics: In the qualifying Jaffna Central Zonal Meet for the Ceylon Schools Meet we came up to a decent standard ranking third among 8 schools. Among the number of athletes that qualified from our school our captain, V. Bhaskaran, did well to win two first places. In the Inter-House Sports Meet Pasupathy House once again became champions. Mr. V. Subramaniam, one of our devoted old boys and distinguished sportsman, and his wife were the Patrons of the meet. Our thanks are due to our energetic

Secretary of Games, Mr. Thiagarajah, for all his efforts on the eve of his retirement.

We are pleased to announce that Mr. P. Mahendran has been appointed Assistant Secretary of Games.

Societies and Clubs

We are happy to record that the Y. M. H. A. is continuing to play its role in regulating the religious activities of the College. We believe that the meaning of Hindu education as conceived by the founders of this institution has to be re-interpreted in an increasingly secular world. Religion is a necessary source from which we must draw our norms and standards for life. In addition to its usual round of activities the Y. M. H. A. participated in the Sekkilar festival organized by the All Ceylon Sekkilar Manram at the College. P. Ragupathy a live-wire of the Association, was awarded the gold medal for the first place in Peria Puranam Test conducted by the Manram. 54 students sat the religious examination conducted by the Vivekananda Society and 40 passed in both A and B grades. Three of our students won merit certificates in the All Ceylon Art Competition. The Historical and Civic Association, the Geographic Society, the Science Associations, the Radio Club, the Garden Club and the Tamil Peravai — all functioned in the usual manner. In the N. P. T. A. Elocution and Singing Contests we won 4 places including first place in Intermediates Tamil Elocution and 1st place in Post-Seniors English Elocution. The A/L Union organized their annual dinner with Dr. T. Sanmuganathan, S. H. S., Batticaloa, as Chief Guest.

Scouting

Our scouts organized a very successful Field Day with Mr. A. Thanabalasingam, Proctor, as the Chief Guest. The Group Committee took the initiative to have a drama staged to collect funds on the eve of their annual rally. They have once again come first in the Chips-for-Jobs Campaign in the Jaffna District.

Cadeting

Both the Senior and Junior platoons attended their annual camp at Diyalawa. The Senior platoon did particularly well this year securing two first places and was ranked 4th. There was marked improvement in their performance. We congratulate K. Pas-karadevan on his promotion as Regimental Sergeant Major - the highest promotion for a Senior Cadet. A. Nagulendran and S. Thiruvassagam have been promoted as Company Quarter Master Sergeant and Company Quarter Master respectively. We commend the efforts of Mr. S. Santiapillai, master-in-charge of both the platoons, ably assisted by Mr. Suntharadas.

Prefects' Council

I have to thank the Board of Discipline and the Prefects' Council for the responsible task of maintaining discipline with reasoned persuasion. K. Vishnumohan, the Senior Prefect, and his colleagues in the Council deserve praise for their model behaviour as a dignified and diligent body. Every function at College demonstrated their competence and sane leadership. We are grateful to Mr. T. Senathirajah for his services as master-in-charge.

The Library

More books have been added both to the general section and to the

science section that caters for the A/L classes. The purchasing committee did a particularly good job in the selection this year. One innovation for introducing new books to our readers was by a formal meeting in the library itself. We must commend the conscientious work of student volunteers in assisting the Librarian.

The College Magazine

The Young Hindu for 1969 has been published and the response from our old boys has been good enough to give us substantial subsidy.

Workshop, Audio-Visual Aids, Etc.

Our workshop and the Audio-Visual Aids section functioned very effectively this year. The latter needs a separate room which we expect to provide in the year. While our major building operations are yet in suspended animation, we have furnished part of the Cumaraswamy Hall, given increased protection to classrooms and put up cycle sheds. We are grateful to Mr. B. Joseph, master-in-charge of works, for his initiative and sustained labours in these projects.

The O. B. A. & the P. T. A.

Both the associations are continuing their active interest in the continued progress of the College. The O. B. A. felicitated the new Mayor, Mr. T. S. Durairajah, with a garden-party and the Principal was honoured with a complimentary dinner on his confirmation. The P. T. A. is taking the initiative for securing Ministry approval for a Kanishta section for the College.

We offer our congratulations to all our old boys who have achieved some distinction or other in their respective spheres. They are too numerous to merit special mention. We wish, however, to

offer our congratulations to Mr. C. Arulampalam on his election as M. P. for Nallur. He has been for a long time associated with the College as an old boy and member of the Managing Board of which he is at the moment Secretary-cum-Manager. We also congratulate Mr. V. Anandasangary who was a teacher here on his election as M. P. for Kilinochchi.

In Memoriam

Death has removed from our midst our veteran Hindu Educationist—"Hindu Board" Rajaratnam - who, like the late Dr. Kannagara, saw 'a new heaven and a new earth' and offered this gift to every poor child in the various parts of the country. He had the courage and the vision to harness whatever resources he could command to provide children with an education that poverty had denied them. To the Jaffna Hindu College his educational wisdom and statesmanship was available in full measure. We shall always remember him with pride and gratitude.

Conclusion

As stated earlier this year marks another milestone in the history of the school—the end of 80 years. We need to re-examine our traditions and plan to meet new demands. The task is difficult but fortunately we have great faith in education. We need also understanding of the new concepts in education that the school has to grasp in the context of our time.

May I now thank all those who assisted me in one way or other in the smooth running of the school during the year, — the Deputy Principal, the Sectional Heads and all other teachers and members of the non-teaching staff. We owe a special word of thanks to Mr. V. Sankaralingam, our new Director of Education, and his staff for their help and guidance.

பரிசளிப்பு விழா 1970

நிகழ்ச்சி விபரமும், தலைமைப் பேருரைச் சுருக்கமும்

செனட்டர் எஸ். நடேசன் கியூ. சீ.

— ஈழநாடு 23-9-70

யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரிப் பரிசுத்தினம் நேற்று முன்தினம் மாலை நடைபெற்றது. இவ்வைபவத்தில் செனட்டர் எஸ். நடேசன் கியூ. எஸ். பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டார். 'பரிசளிப்புத்தினம் என்று நாங்கள் சொல்கிறோம். மேல் நாடுகளில் இதைப் பேருரைத் தினம் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிச் சொல்வதுதான் பொருத்தமாகத் தெரிகிறது' என்ற குறிப்புடன் பிரதம விருந்தினரான செனட்டர் நடேசனை உரையாற்றுவதற்கு அழைத்தார் கல்லூரி அதிபர் திரு. என் சபாரத்தினம்.

குமாரசாமி மண்டபத்தில் அலங்காரமேடையில் ஒரு புறத்தே அழகாகவும் ஒழுங்காகவும் அனுமார்வால்மாதிரி அடுக்கிவைக்கப்பட்டிருந்த நூல்களை, பெயர் கூப்பிட்டதும் சுணக்கமின்றி ஒருவரின் ஒருவராக வந்த பரிசுக்குரிய மாணவர்களுக்கு வட இந்துமகளிர் கல்லூரி அதிபர் செல்வி கே. சரவணமுத்து கால்கடுக்க நின்று (பரிசுபெற்ற மாணவர் கொஞ்சமல்ல!) பரிசுகளை வழங்கியதையும் அதன் பின்னர் மாணவர்களின் இன்னிசையையும், மிருதங்க இசையையும் பார்த்தும் கேட்டும் ரசித்துக்கொண்டிருந்த செனட்டர் நடேசன் ஒலி வாங்கியின் முன்வந்து தமது உரையை ஆரம்பித்தார்.

'கல்வி விஷயங்களில் அனுபமுள்ளவர்கள்தான் பேசவேண்டும். நீங்கள் பேசுங்கோ நான் பரிசுகளைக் கொடுக்கிறேன் என்று செல்வி சரவணமுத்து விடம் கேட்டேன், அவர் பேசுவதுதான்

பொருத்தம், எங்கள் நாடு பெண்ணரசி! ஆனால் அவ மறுத்துவிட்டா' என்று தனது பேச்சை ஆரம்பித்தார் செனட்டர் நடேசன்.

இந்தக் கல்லூரியில் தான் படித்த காலத்தை நினைவு படுத்திய அவர், அந்த நாளில் 'நான் ஏதேனும் பரிசு பெற்றதாக எனக்கு நினைவில்லை. வகுப்பில் ஐந்து பிள்ளைகளுக்குள் வந்ததாகவும் எனக்கு நினைவில்லை. அப்படி வந்திருந்தால் எந்தகப்பனாரே எனக்குப் பரிசு கொடுத்திருப்பார்' என்று செனட்டர் நடேசன் குறிப்பிட்டுச் சபையைச் சிரிக்க வைத்தார். 'இதையேன் சொல்கிறேனென்றால், இங்கு மாணக்கர் பலர் பரிசு பெற்றார்கள். பரிசு பெறாதவர்கள் கவலைப்படாமலிருக்கவே, பரிசுபெறாத மாணவர்களைப் பற்றியும் புகழ்ந்து பேசினேன். இதற்காகப் பரிசுபெற்ற மாணவர்களைக் குறைவாகச் சொல்லவில்லை' என்று அவர் ஆறுதல் கூறினார்.

இந்தப் பீடிகையின் பின்னர் தமது உரையை நிகழ்த்தத் தொடங்கிய செனட்டர் நடேசன், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொறியியல் பகுதிக்குத் தமிழ் மாணவர் தெரிவு சம்பந்தமாகத் தோன்றியுள்ள பிரச்சனைபற்றிக் கல்லூரி அதிபர் தமது அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பதைத் தொட்டுக்காட்டி, ஆசிரியர் மாணவர்களின் திறமைக்கும் முயற்சிக்கும் இப்படி வீண் புரளியைக் கிளப்புவது துரதிர்ஷ்டம் என்று குறிப்பிட்டார். அவர் மேலும் பின்வருமாறு சொன்னார்.

இவற்றுக்கெல்லாம் அடிப்படைப் பிரச்சனை பொருளாதார நிலைதான். நாட்டில் பொருளாதாரவளம் குறைந்திருக்கிறது; எல்லாவற்றுக்கும் வறுமைதான் அடிப்படைக் காரணம். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்திருக்கிறது. ஒரு சமூகம் முன்னேறுவதற்கு மற்றொரு சமூகத்தைப் பின்தள்ள வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். தமிழருக்குக் கிடைக்கும் வேலையைச் சிங்களவருக்குப் பறித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். பொருள் விருத்தியைக் கூட்டுவதல்தான் இப்பிரச்சனையைத் தீர்க்கலாமே யொழிய ஒருவருடைய வாய்ப்பை மற்றவர் கெடுத்து முன்னேற முடியாது. வறுமைமிகக் கொடுமானது. வறுமையை ஒழிக்கவேண்டும். வறுமைதான் கொலை, கொள்ளை, மது முதலிய சமூகக் கேடுகளுக்குப் பிறப்பிடம். வறுமையை ஒழிப்பதற்கு எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து போராட வேண்டும். வறுமையை ஒழிக்காவிட்டால் நாட்டையும் சமூகத்தையும் வறுமை அழித்துவிடும். நாட்டின் வறுமையை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு மக்கள் தங்கள் அறிவையும் உடல் வலுவையும் பயன்படுத்த வேண்டும். எதிர்காலம் மிகக் கஷ்டமான காலம் என்றே நான் நினைக்கின்றேன். வறுமையை எதிர்த்து மக்கள் போராடவேண்டும். தலைவர்களால் மட்டும் இதை ஒழிக்க முடியாது. அமைச்சர்களின் தீர்மானங்களாலும் ஆட்சிமன்றத்திலும் பொதுமேடைகளிலும் பேசுவதாலும் இதைச் சாதிக்க முடியாது. மக்களால்தான் சாதிக்க முடியும். சாதிசமயம், இனம், மொழி வேறுபாடுகளின்றி எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து வறுமையை எதிர்த்துப் போராடினால் தான் அதை வெற்றிகொள்ள முடியும்.

நட்புறவும் நல்லெண்ணெயில்லாமல் பிரிந்து பிளவுபட்டு நின்றால் வறுமையை வெற்றிகொள்ள முடியாது. சிங்களவரின் அரிசியைத் தமிழர் பறிக்கிறார்களென்றும் சிங்களவரின் வேலைவாய்ப்பை இந்தியத் தமிழர் பறிக்கிறார்களென்றும் பேசுவதால் வறுமை தீராது. வறுமையையும் பொருளாதாரப் பிரச்சனையையும் தீர்த்து வைக்க

உருப்படியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். உண்மை வழியால்தான் நன்மை கிடைக்கும்; குறுக்கு வழியால் தீமைதான் கிடைக்கும்.

தேசிய ஒற்றுமையை ஏற்படுத்துவதற்குச் சிறுவர் கல்வியிலிருந்து ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கூறிய செனட்டர் நடைசன் பின்வருமாறு விளக்கம் கொடுத்தார்:-

பொருளாதார விருத்தி சிறுவர் கல்வியிலிருந்து வியாபிக்கவேண்டும். பழையன கழிந்து புதியன புகுதல் வேண்டும். கல்விக்கொள்கையின் உட்பொருள் என்ன? காலனி ஆதிக்கக்காலக் கல்வி முறையை மாற்றி நமது தேவையை நிறைவேற்றக் கூடிய புதிய முறையை வகுத்துள்ளோமா?

பொருளாதார, கைத்தொழில் விருத்திக்கு வழிகாட்டக்கூடிய கல்விமுறைக்கு வழிகண்டிருக்கிறோமா?

இனவெறுப்பையும் குரோதத்தையும் வளர்த்துத் தேசிய ஐக்கியத்தைக் குலைக்கும் கல்வியைத்தான் போதிக்கிறோம்.

நாட்டில் ஐக்கியமும் தூய சமத்துவமும் ஏற்படக் கல்லூரிகள் முக்கிய பங்கு வகிக்க வேண்டும். தேசிய ஒற்றுமையைப் பாடசாலைகளிலிருந்துதான் வளர்க்கவேண்டும். பிரிவையும் பிளவையும் வளர்க்கும் அபாயகரமான சரித்திர பாடங்களுையே புகட்டி வருகிறோம். சிங்கள மன்னர்களுக்கும் தமிழ்மன்னர்களுக்கு மிடையில் நடந்த போர்களையும் எந்த இடத்தில் எந்த வருடத்தில் சிங்கள மன்னர் தமிழ் மன்னரைப் போரில் தோற்கடித்தார் என்பது பற்றியும் நமது பாடசாலைகளில் படிப்பித்து வருகிறோம். பிஞ்சு உள்ளங்களில் பிரிவையும் பிளவையும்தான் இவை ஏற்படுத்துகின்றன. சிங்கள மன்னர்களும் தமிழ் மன்னர்களும் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளை, நல்ல செய்திகளை எடுத்துச் சொல்லவில்லை. இலக்கியம், கலை, சிற்பம் ஒருங்கமைந்த பண்பாட்டை நாம் கல்லூரிகளிலிருந்து தான் மக்கள் மனதில் ஊட்டமுடியும். சிங்களக்கலை, சிற்பம் பற்றி உலகுக்கு எடுத்துக் கூறிய

கலாஜோதி ஆனந்தக்குமாரசாமியைப் பற்றி சிங்கள மாணவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்களா?

பகைமையைப் பற்றி மாணவர்களுக்குப் படிப்பிக்கிறோம்; ஒற்றுமையைப் பற்றிப் படிப்பிக்கவில்லை. ஒற்றுமையை வளர்ப்பதற்காக பழைய சரித்திரத்தையே மாற்றியமைக்கலாம். தேவையானால் புதிய சரித்திர நூல்கள் எழுதப்படவேண்டும். சோஷலிஸ நாடுகள் பல இதைச் செய்திருக்கின்றன. கல்வி மனிதனின் பரிபூரண வளர்ச்சிக்கு வித்திடவேண்டும். சகிப்புத் தன்மையை வளர்க்க வேண்டும்.

கல்லூரிகள் ஒற்றுமைக்கும் கூட்டு முயற்சிக்கும் வழிகாட்ட வேண்டும்.

இந்தியாவிலிருந்தே வந்தோம்

இந்திய நூல்கள், பத்திரிகைகள் தடைபற்றியும், பொதுவாக இங்கு நடைபெறும் இந்தியத் துவேஷப் பிரசாரம் பற்றியும் செனட்டர் நடேசன் நாகூக்காகத் தமது பேச்சில் தொட்டுக் காட்டினார்.

“நாமெல்லோரும் இந்தியாவிலிருந்தே வந்தோம்; சிங்களச் சகோதரர் சிலருடைய பெயர்கள் தென்னிந்தியப் பெயர்களுடன் ஒத்ததாக இருப்பது இதற்கொரு சான்று. உணவு, உடை, வாழ்க்கை முறையிலும், இந்தியாவில் உள்ளவர்களுக்கும் நம் நாட்டினருக்குமிடையில் அதிக வேறுபாடில்லை. சுதிர்காமத்துக்கு தமிழரும் சிங்களவரும் சென்று வழிபடுகின்றனர். பொது வைபவங்கள், சமய நிகழ்ச்சிகளில் தமிழரும், சிங்களவரும் குத்துவிளக்குக் கொழுத்துகின்றார்கள். இந்தக் குத்துவிளக்கு தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்ததுதான்.”

விஞ்ஞானக் கல்வி பற்றிக் குறிப்பிட்ட செனட்டர் நடேசன் கலைச்சொல்லாக்கம் பற்றியும் பின்வருமாறு கூறினார்:

எங்கள் நாட்டில் நூதனமான கலைச் சொற்கள் சில ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவை யாருக்கும் விளங்கமாட்டா. விஞ்ஞானம் மேல் நாட்டில் வளர்ந்துவருகின்ற

தது. அந்தச் சொற்களைச் சிங்கள மக்களும் பயன்படுத்துகிறார்கள். தென்னிந்தியாவிலுள்ள தமிழரும் பயன்படுத்துகிறார்கள். உலக நாடுகள் பலவும் பயன்படுத்துகின்றன. இந்தக் கலைச் சொற்கள் பிற தேசங்களுடன் ஒத்ததாக இருக்கவேண்டும். தனித் தமிழில் கலைச் சொற்கள் தயாரித்தால் நமது மக்கள் கிணற்றுத் தவளைகளாகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

சரித்திரம் ஒருபுறமிருக்க கலைச்சொல்லாக்கம் மிகப் பிரதானமான விஷயம். இதில் ஆசிரிய சங்கங்கள் கவனம்செலுத்தவேண்டும். பொதுவான கலைச்சொற்களை உருவாக்க வேண்டும். இதில் தனித் தமிழை வைத்துக் கொண்டிருப்பது எள்குச் சரியாகத் தோன்றவில்லை.

தேசிய ஒற்றுமை பற்றிக் குறிப்பிட்ட செனட்டர் நடேசன், சாதிப் பிரச்சனை பற்றியும் எடுத்துக் கூறினார்.

சாதி என ஒன்றில்லை என்று கூறிய அவர், சம உரிமைக்காக வாதாடும் மக்கள் மற்றொரு பகுதியினருக்கு உரிமை வழங்காமலிருக்கலாமா என்று கேட்டு விட்டு சாதி என்னும் பேயை இந்துசமயிகள் நாட்டிலிருந்து அகற்ற வேண்டியது முக்கிய கடமை என்றார்.

போதனா மொழி

போதனாமொழி பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் செனட்டர் நடேசன் பின்வருமாறு கூறினார்:

கல்வியில் மூலாதாரமான உரிமை ஒரு குழந்தையின் போதனாமொழி அதன் தாய்மொழி என்பதுதான். தாய்மொழியே போதனா மொழி என்பது சகல தேசங்களிலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விஷயம். உரிமையில் பிரவேசிக்க நயவஞ்சகமான இந்த முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. குழந்தையின் உரிமையை, யாருக்கும் எந்த நயவஞ்சக சூழ்ச்சிகளுக்கும் விட்டு விடக்கூடாது.

சிக்கனம் வேண்டும்

வேலை வாய்ப்பின்மை பற்றியும் தமிழரின் எதிர்காலம் பற்றியும் குறிப்பிட்ட செனட்டர் நடேசன் பின்வருமாறு கூறித் தமது உரையை முடித்தார்:-

அரசாங்கத்தில் ஒரு சிலருக்கு உத்தியோகம் கிடைத்துவிட்டால் வேலையில்லாப் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடாது. அடுத்த இருபத்தைந்து வருடங்களில் அநேக விலங்கங்களிருக்கும். எந்த அரசாங்கமானாலும் வேலையில்லாப் பிரச்சனையைத் துரிதமாகத் தீர்க்குமென்று எதிர்பார்க்க முடியாது. பெரும்பான்மை மக்களின் வாக்குகளினால் ஆட்சிக்கு வரும் அரசாங்கம் அந்த மக்களுக்கு உதவக் கடமைப்பட்டுள்ளது. தமிழர்களும் மற்றும் சிறுபான்மை மக்களும் அதிக கஷ்டத்தை எதிர்நோக்கவேண்டிய காலம்.

கஷ்டங்களை உணர்ந்து சமூகத்துக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்யவேண்டும். வாழ்க்கையை கூடியளவு இலகுவாக, எளிமையாக, சிக்கனமாக அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆடரம்பரச் செலவுகளைக் குறைக்க வேண்டும்.

எதற்கும் அரசாங்கத்தையும் ஆட்சிமன்றப் பிரதிநிதிகளையும் நம்பியிருக்கக் கூடாது. நமது வலிமையையும் ஒற்றுமையையும் கடின உழைப்பையும் நம்பியிருக்க வேண்டும்.

தேவாரத்துடன் ஆரம்பமான இவ்வைபவம் பழைய மாணவர் சங்கச் செயலாளர் திரு. டபிள்யூ. எஸ். செந்தில்நாதனும், சிரேஷ்ட மாணவத் தலைவர் செல்வன் கே. விஷ்ணுமோகனும் நன்றி கூற கல்லூரிக் கீதத்துடன் நிறைவேறியது.

ஏன் உண்மையாய் நடக்கவேண்டும்? — இந்தக் கேள்வி மூலமே இகழ் தேடிவிட்டாய். 'மனிதனாயிருப்பதால்' என்பதே அதற்கு மறுமொழி.

ரஸ்கின்

தண்ணைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசுவன் அந்த அளவுக்குப் பிறனைப்பற்றிப் பேசுவதைக் கேட்க விரும்புவதில்லை.

லவேட்டர்

சிறந்த சில யோசனைகள்

நேற்று முன்தினம் நடைபெற்ற யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியின் வருடாந்தப் பரிசளிப்பு விழாவில் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டு பேசிய செனட்டர் எஸ். நடேசன் சில சிறந்த யோசனைகளைத் தெரிவித்திருந்தார். பொதுவாக நாட்டு மக்கள் அனைவரும் குறிப்பாகத் தமிழ் மக்களும் இந்த யோசனைகளை ஆழ்ந்து சிந்தித்துச் செயற்படுத்தினால் எதிர்காலத்தைப் பற்றி அதிகம் அஞ்சவேண்டிய அவசியம் இருக்காது.

(1) தேசிய ஒற்றுமையை வளர்ப்பதில் பாடசாலைகள் முக்கிய பங்கு வகிக்க வேண்டுமென்பதும் பாடத்திட்டத்தையே மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்பதும் அவர் தெரிவித்த முதல் யோசனை.

தேசிய ஒற்றுமை பற்றி அமைச்சர் முதல் ஆட்சிமன்றப் பிரதிநிதிகளுட்பட பலரும் பேசிவருகின்றனர். தேசிய ஒற்றுமையைத் தாங்கள் தான் நிலை நாட்டியதாக முன்னைய அரசாங்கம் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டது. எங்களால் தான் உண்மையான தேசிய ஐக்கியத்தை நிலை நாட்ட முடியுமென்று இன்றைய ஆட்சியாளர் கூறிவருகின்றனர். ஆனாலும் தேசிய ஒற்றுமை இன்னமும் பேச்சளவில் தானிருக்கிறதேயொழிய நடைமுறையில் அல்ல.

நமது பாடசாலைகளிலும் கல்லூரிகளிலும் பிள்ளைகளுக்குப் படிப்பிக்கப்படும் சரித்திரப் பாடங்களில் சிங்கள மன்னர்களும் தமிழ் மன்னர்களும் போர் புரிந்தது பற்றியும் எந்த இடத்தில் எந்த வருடத்தில் சிங்கள மன்னன் தமிழ் மன்னனைத் தோற்கடித்தான் என்பது பற்றியும் தான் போதிக்கப்படுகின்றன. இது போன்ற

பாட போதனை பிஞ்சு உள்ளங்களிலேயே இன வேற்றுமையையும் பகையையும் ஏற்படுத்தி பிளவையும் பிரிவினையையுமே வளர்க்க உதவுமேயன்றி தேசிய ஒற்றுமைக்கு வழிவகுக்காதென்பது செனட்டர் நடேசனின் கருத்து. இக் கருத்தைத் தவறென்று சொல்வதற்கு யாரும் துணிய மாட்டார்கள்.

இனப்பகையை மட்டுமல்ல சாதிப் பாகுபாடுகளை வளர்க்கக் கூடிய பாடங்களும் நமது பிள்ளைகளின் பாடநூல்களிலிருக்கின்றன. இன, மத, சாதி வேறுபாடுகளை விளக்கும் பாடங்கள் பாலர் வகுப்புகளில் படிப்பிக்கப்படும் பாடப் புத்தகங்களில் இன்றும் இருக்கின்றன.

இன, மத, சாதிப் பாகுபாடுகளை வளர்க்கும் பாட நூல்களை அகற்றிவிட்டு உண்மையான தேசிய ஐக்கியத்தை தூய சமத்துவ சமுதாயத்தை உருவாக்கக்கூடிய பாட நூல்களை பாலர் வகுப்பிலிருந்து பல்கலைக்கழகம் வரை படிப்பிப்பதற்கு வழி வகுக்கவேண்டும். தேசிய ஐக்கியத்தை வளர்க்க உதவக்கூடிய உண்மைச் சரித்திர வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் நிறையவுண்டு. ஒரு சிலர் என்ன காரணத்துக்காகவோ சரித்திரத்தைத் திரித்து எழுதத் தொடங்கியதும் நம் நாட்டுக்கேற்பட்ட தீமைகளுக்கு ஒரு காரணம் இந்த நிலை மாற்றப்படவேண்டும்.

கல்விமான்களையும் சிந்தனையாளர்களையும் கொண்ட பாடநூற் குழுவொன்றை அமைத்து இதற்கான முயற்சியை மேற்கொள்ள கல்வி அமைச்சரும் அரசாங்கமும் முன்வரவேண்டும்.

'ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா?' என்பது தமிழிலுள்ள ஒரு பழ

மொழி. சிறு பிராயத்திலேயே தேசிய ஒற்றுமையை ஊட்டாமல் பகைமையையும் வேற்றுமையையும் ஊட்டினால் வளர்ந்த பின்னர் அதை மாற்றுவது சுலபமல்ல.

எனவே பாட நூல் சம்பந்தமாக செனட்டர் நடேசன் தெரிவித்த யோசனை கல்வி அமைச்சின் கவனத்தை ஈர்க்க வேண்டும்.

(2) சமூகக் கேடுகள் பலவற்றுக்கும் வறுமைதான் காரணம் என்றும் வறுமையை ஒழித்துக் கட்டுவதற்கு இன, மத, மொழி வேறுபாடுகளை மறந்து அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து போராட வேண்டுமென்றும் இல்லையெல் இந்த நாட்டையே வறுமை அழித்து விடுமென்றும் கூறுகிறார் செனட்டர் நடேசன்.

பொருளாதாரப் பிரச்சனை தான் இந்த நாட்டின் சகல பிரச்சனைகளுக்கும் காரணம் என்றும் இப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வு கண்டுவிட்டால் இனப் பிரச்சனையோ மொழிப் பிரச்சனையோ இருக்கமாட்டா தென்று பலரும் கூறுகின்றனர். ஆனால் பொருளாதாரப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நீக்குவதற்கும் தேசிய அடிப்படையில் திட்டம் வகுக்கப்படவுமில்லை; நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படவுமில்லை. இதற்கு மாறாக இன மொழி அடிப்படையில் தான் சகல பிரச்சனைகளும் அணுகப்படுகின்றன. வறுமை மக்கள் அனைவருக்கும் பொது எதிரி. இதனை சகலரும் ஒன்று சேர்ந்துதான் எதிர்த்துப் போராடி வெற்றி கொள்ள முடியும்.

நாட்டிலுள்ள மூலவளங்களையும் மக்களின் உழைப்புச் சக்தியையும் சரியான முறையில் உபயோகிக்க பொதுத் திட்ட மொன்றை வகுத்து அதைச் செயற்படுத்த அரசாங்கம் முன்வருவது வரவேற்கத்தக்கது. மக்களின் ஒத்துழைப்பும் நிச்சயம் கிடைக்கும்.

(3) தமிழ் மக்கள் தங்கள் சொந்த உழைப்பில் நம்பிக்கை வைக்கவேண்டுமென்பதும் தங்களுக்குள் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தி ஆடம்பரச் செலவுகளை விடுத்து சிக்கனமாக வாழ்க்கையை நடத்த முன்வரவேண்டுமென்பதும் செனட்டர் நடேசன் தெரிவித்த, குறிப்பாக தமிழ் மக்களுக்குத் தெரிவித்த, யோசனையாகும்.

தமிழ் மக்களைப் பொறுத்த வரையில் கடந்தகால அனுபவங்களிலிருந்தும் இப்போதுள்ள நிலைமைகளிலிருந்தும் எதிர்காலத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்க முடியாத வர்களல்லர். எந்த அரசாங்கம் வந்தாலும் எந்தக் கட்சியின் பிரதிநிதிகளை இங்கிருந்து அனுப்பினாலும் முன்னர் போல் அரசாங்க உத்தியோகத்தை நம்பி வாழ முடியாதென்பது தெளிவு. வாய்ப்பும் வசதியுமுள்ளவர்களும், கூட்டுறவு முறையிலும் தமிழ்ப் பகுதிகளிலுள்ள மூலவளங்களைப் பயன்படுத்திப் புதிய புதிய கைத்தொழில்களையும் சிறுதொழில் களையும் ஆரம்பித்து சொந்தப் பலத்தில் நிற்க முன்வரவேண்டும். இதே சமயம் திருமணம், திருவிழாக்கள் போன்றவற்றில் போட்டி மனப்பான்மையுடன் ஆடம்பரமாகச் செலவு செய்வதை விடுத்து அந்தப் பணத்தை தொழில் துறையில் முடக்குவதே சிறப்பு.

கவலை என்பது, பயம் என்ற மையப்புள்ளியைச் சுற்றிச் சுழன்று வரும் பயனற்ற எண்ணங்களால் உருவான வட்டமே.

ஆஸ்டின்

PRIZE WINNERS — 1969

Grade 7

E. Yogeswaran	General Proficiency, Tamil, Mathematics, English, Civics, Art, History, Geography, General Science, Wood work
K. Gnanakanthan	Music
S. Kanagalingam	Hinduism

Grade 8

S. Sri Nandakumar	General Proficiency, Tamil, Hinduism, History, Geography, Art
K. Chelvakumar	Mathematics
S. Seralathan	English
S. Amirthajothy	Civics
M. Paramanayagam	General Science
K. Jayanthan	Woodwork
S. Mahadevan	Music

Grade 9

S. Jeyapiragasam	General Proficiency (Science)
G. Jothirajah	General Proficiency (Arts), History, Civics
R. Rajkumar	Tamil
S. Subramaniam	English (Science)
R. Yatharthanathan	English (Arts)
P. Ragupathy	Hinduism
N. Nadeswaran	Pure Maths, Additional Mathematics
K. Kanagaraiah	Physics
I. Mohamed Nakeep	Chemistry
S. Velummylum	Biology
T. Anbananthan	Arithmetic, Woodwork
K. Sivapalan	Tamil Literature
N. Radhakrishnan	Geography
T. Vethanayagam	Art

Grade 10

P. Sivanandan	General Proficiency (Physical Science) Applied Mathematics, Advanced Mathematics, Chemistry, Tamil
R. Ranjit Rajah	General Proficiency (Bio-Science), Hinduism.
V. Ravimannan	General Proficiency (Arts), Geography, Arithmetic
P. Balakumar	Pure Mathematics

S. Karunanithy	English, Physics
N. Vivekanandan	Biology
M. Sivakumar	Tamil Literature, History
T. Sivagnanaranjan	Art, Civics
P. Santhan	Woodwork

Grade 11

N. S. Sivakumaran	General Proficiency (Physical Science), Applied Mathematics
T. Vijayanathan	General Proficiency (Bio-Science), Chemistry
K. Karthigesu	General Proficiency (Arts), Tamil, History, Geography
K. A. Manoranjan	English
T. Sriharan	Physics
K. Susananthan	Botany
P. Kandasamy	Zoology
T. Sureswaran	Pure Mathematics
N. M. Mohamed Thaj	Government
K. Vidyasagaram	Hinduism

Grade 12

S. Harinesan	General Proficiency (Physical Science), Pure Mathematics, Applied Mathematics.
J. Varatharajah	General Proficiency (Bio-Science)
T. Bragatheeswaran	General Proficiency (Arts), Government
Y. Suthan	Physics
S. Y. Arunasalam	Chemistry
K. Kugananthamoorthy	Botany, Zoology
K. Vishnumohan	English
S. Ponnampalam	History, Tamil
P. Selvarajah	Geography
P. Srikantharajah	Hinduism

N. P. T. A Junior School Certificate Examination, November 1969 First Division

S. Sri Nandakumar	K. Rajadevan
K. Chelvakumar	S. Ramanitharan
K. Jayanthan	M. Maheswaran
G. Thevathevan	M. Paramanayagam
S. Raviraj	G. Jeyaprakash

Hinduism Prize for best performance of all in that subject

S. Sri Nandakumar

Merit Prize

S. Sri Nandakumar

G. C. E (Ordinary Level) December 1969-Distinctions

R. Ranjit Rajah	Hinduism
N. Karunanithy	Applied Mathematics
K. Vivekanandan	Hinduism
N. Vivekanandan	Applied Mathematics
S. Jeganathan	Hinduism, Pure Maths
S. Jeyakumaran	Applied Mathematics
P. Segar	Pure Maths.
M. Thiruvathavooran	Hinduism
S. Prathaban	Pure Maths, Applied Maths
K. Radhakrishnan	Pure Maths.
R. Vigneswaran	Hinduism
P. Umasuthan	Hinduism, Applied Maths
S. Ulaganathar	Pure Maths.
S. Karunanithy	English, Hinduism, Pure Maths, Physics
V. Kunasegaran	Applied Maths.
A. Zarook Faiyzil	Pure Maths.
T. Sritharan	Hinduism, Pure Maths.
V. Sritharan	Pure Maths.
P. Sivanandan	English, Hinduism, Pure Maths, Advanced Maths, Applied Maths, Physics, Chemistry
V. Sukumaran	Hinduism
K. Thavalingam	Hinduism, Pure Maths, Advanced Maths, Applied Maths.
T. Parameshwaran	Hinduism, Pure Maths.
P. Balakumar	Hinduism, Pure Maths, Advanced Maths, Physics
S. Manoharan	Hinduism
M. Mailvaganam	Hinduism, Pure Maths, Applied Maths.
M. Muralidhar	Hinduism, Applied Maths
S. Jebakumar	English, Pure Maths, Applied Maths.
S. Jeyarajah	Pure Maths.
N. Jeyaratnam	Hinduism, Applied Maths.
Y. Yogeswaran	Hinduism
P. Ravindran	Hinduism, Applied Maths.
V. Vijayaverl	Pure Maths, Applied Maths, Physics
S. Hariharan	Pure Maths.
K. Kanagaratnam	Pure Maths, Applied Maths.
P. Kunjithapatham	Applied Maths.
K. Kokulakanthan	Hinduism
V. Sabanayagam	Pure Maths, Applied Maths.
N. Thanigasalam	Applied Maths.
V. Ragupa'hy	Pure Maths.
V. Lavaneswaran	Applied Maths.
P. Vasanthan	Hinduism, Pure Maths, Applied Maths
V. Ganeshamoorthy	Hinduism

S. Kalanithy	Pure Maths, Applied Maths.
K. Parakramasingam	Tamil Language
P. Sritharan	Hinduism
J. Tharmarajah	Pure Maths.
S. Vijayakumar	Pure Maths.
K. Ravindran	Hinduism
N. Gananathan	Pure Maths.
V. Ganeshanathan	Hinduism, Pure Maths, Applied Maths.
S. Gowrisangar	Hinduism
T. Sivabalan	Hinduism
T. Jeyajothy	Hinduism, Pure Maths, Applied Maths.
N. Jeyarajah	Applied Maths.
T. Raviraj	Applied Maths.
R. Karunamoorthi	Arithmetic
N. Jenanandarajan	Hinduism
S. Balasubramaniam	Advanced Maths.
C. Premkumar Rameswaran	Hinduism, Pure Maths, Advanced Maths.
S. Sabesan	Applied Maths.
R. Sritharan	Applied Maths.
V. Mohanasundaram	Applied Maths.
K. Kanageswaran	Pure Maths, Applied Maths.

G. C. E. (Advanced Level) December 1969 - Distinctions

K. Arumuganathan	Pure Maths.
V. Elango	- do -
V. Sandirasegaram	- do -
A. Sithambaranathan	- do -
Y. Suthan	- do -
S. Vigneswaran	- do -
K. Kuhan	- do -
E. S. Daniel	- do - , Chemistry
S. Ragupathy	- do -
R. Rajagopalan	- do -
J. Sathianathan	- do -
V. Sivapathasundaram	- do -
S. Selvakumar	- do -
K. Nandakumar	- do - , Applied Maths.
K. Baskaradevan	- do -
T. Munnainathan	- do -
S. Yokanathan	- do -
I. Vettinathan	- do -
P. Sivanesarajah	Chemistry, Organic Chemistry
P. Umapathee	Organic Chemistry
K. Kirupanandan	- do -

SPECIAL PRIZES

Singing

Seniors No Award
Juniors K. Puvanathan

Tamil Essay

Seniors R. Ranjit Rajah
Juniors M. Sivakumar

English Essay

Seniors No Award
Juniors No Award

Tamil Elocution

Seniors T. Sivathedchanamoorthy
Inters T. Jeyaseelan
Juniors No Award

English Elocution

Seniors No Award
Inters No Award
Juniors S. Ramakrishnan

General Knowledge

G. C. E. (Advanced Level) 1. T. Vijayanathan
2. R. Ranjit Rajah
G. C. E. (Ordinary Level) 1. R. Ratnarajah
2. S. Sivaratnam

Biology Field Prize

T. Vijayanathan

Cricket Prizes

Batting S. Nagulendran
Bowling E. Nirthanathan
Fielding N. Satkunaseelan

Cricket Colours

S. Nagulendran
A. Vipulanandan

Athletic Colours

V. Paskaran
V. Ravimannan

SCOUT PRIZES

Queen's Scouts

K. Puvirajasingam
P. Thillainathan

Scout Cord

N. Vivekananthan
R. Jeyakumar
T. Balendran
S. Puviraj
S. Jeyapragasam

Scout Intelligence

Seniors
Juniors

P. Thillainathan
N. Parmanathan

Chips-for-Jobs

1 st. V. Surendran
2 nd. { K. Harichandran
 { S. Rajaji Rajagopalan

CADET PRIZES

Best Recruit (Seniors) L/Cpl S. Soundraran
Best Recruit (Juniors) L/Cpl S. Thillainathan

PRIZE DONORS — 1970

Mr. A. Thanabalasingam	Mr. T. Cumarasamy
Mr. M. P. Ramanathan	Mr. R. Doraisamy
Mrs. C. S. Nadarajah	Mr. P. Somasundaram
Mr. P. Navaratnarajah	Mr. A. Suntherampillai
Mr. S. P. Kanagarajah	Mr. S. P. Sellamuthu Pillai
Mr. A. Perumynar	Mr. S. Thanapalasingam
Mr. K. Arunasalam	Mr. K. Vythilingam
Mr. R. S. Nadarajah	Mr. V. K. Karalasingam
Dr. A. Sittampalam	Mr. N. Nadarajah
Mr. R. Seethapathy Iyer	

MEMORIAL PRIZES

Pasupathy Chettiar Memorial Prize Fund
in Memory of

Sri la Sri Arumuga Navalar
Sinnathamby Nagalingam
Thamodarampillai Chellappapillai
William Nevins Chidamparapillai
N. S. Ponnampalapillai

Kathirgama Chettiar Sithampara Suppiah Chettiar
 Sithampara Suppiah Chettiar Muttukumaran Chettiar
 Visuvanathar Casipillai
 R. H. Leembruggen
 P. Kumarasamy
 P. Arunasalam
 Tampoo Kailasapillai
 Arunasalam Sabapathypillai
 Vairavanathar Arulambalam
 Muttucumaru Chettiar Pasupathy Chettiar

Mrs V. Arulambalam	In memory of her husband, A. Arulambalam
Mr. S. R. Kumaresan	In memory of his father,
A. R. Shanmukha Ratnam
	In memory of his brother, S. R. Sundaresan
Mr. V. Kailasapillai	In memory of Arunasalam Chellappah, J. P.
Mr. K. E. Kathirgamalingam	In memory of his cousin C. Vanniasingam, M. P.
	In memory of his father-in-law,
Sivanerikavalar T. Muttuswamipillai
Dr. P. Sivasothy	In memory of his father,
Marimuttu Paramanathar
	In memory of his mother,
Valliammai Paramanathar
Mr. V. Subramaniam	In memory of his uncle,
Dr. S. Subramaniam, J. P., O. B. E.
Mr A. Vijaratnam	In memory of his wife,
Annammah Vijaratnam
His children	In memory of their father,
S. Ponnampalam
Mr. E. Mahadeva	In memory of his father,
Appacuttiar Elaiyappa
	In memory of his mother,
Visaladchi Elaiyappa
J. H. C. Co-op. Thrift and
Credit Society	In memory of K. Arunasalam

Mr. K. C. Thangarajah	In memory of Sri la Sri Muttucumara Thambiran Swamigal
	In memory of his father, Kandapillai Chittambalam
	In memory of his mother, Thayalnayaky Chittampalam
Sivagamithai Prize	In memory of Sri la Sri Muttucumara Thambiran Swamigal
Dr. S. Rajah	In memory of V. Nagalingam
Mr. M. P. Selvaratnam	In memory of his father, Mappanar Ponniah
	In memory of his mother, Sithamparam Ponniah
Mrs K. C. Shanmugaretnam	In memory of her husband, Dr. K. C. Shanmugaretnam
Mr. S. Sivagurunathan &	In memory of their father, ST. M. P. Sithamparanatha Chettiar
Mr. S C. Somasunderam	In memory of their mother, Thiruvengada- valli Sithamparanatha Chettiar
	In memory of their brother, S. Thiruchittampalam
Miss Thanaledchumy Sabaratnam	In memory of her father, S. Sabaratnam
Mr. C. K. Elangarajah	In memory of his father, Chellappah Sothy Kandiah
Mr. T. Poopalan	In memory of his brother, T. Sivapalan
Mrs. K. Sathasivam	In memory of her husband, M. Sathasivam
Mr. V. Mahadevan	In memory of his father, M. R. Vaithilingam
	In memory of his uncle, Dr. M. Vaitialingam (Malaysia)
Mr. S. Kanaganayagam	In memory of his uncle, N. Sangarapillai
Mr. M. Sivagnanaratnam	In memory of his father, C. K. Murugesu

COLLEGE NOTES

School Organisation

This year we had classes from Grade 8 to Grade 12. Our P. T. A., with a view to providing a Kanishta Section for our College, moved in the matter and has succeeded in amalgamating the J. H. C. Tamil Mixed School, which is housed in the vicinity, with the College. The amalgamated school under the administration of the Principal of Jaffna Hindu College with classes from Grade 1—12 will function from January 1971, and our total strength of students is expected to be in the region of 2000.

Changes in Our Staff

This year saw such vast changes in personnel that it may be called epoch making. Several who have served Jaffna Hindu during almost their entire active life have left us.

Under the altered limits of service, our Principal Mr. N. Sabaratnam, our Deputy Principal Mr. K. Suppiah and Mr. A. Saravanamuttu have had to retire rather prematurely. Mr. P. Thiagarajah who had served almost his entire time at Jaffna Hindu retired on reaching his 60th year.

Mr. M. P. Selvaratnam left us on transfer in March to join Chithampara College, Valvettiturai, which is closer to his home. Mr. V. Suntharathas (English Special Trained) from Vivekananda Tamil Maha Vidyalayam, Anuradhapura, succeeded Mr. Selvaratnam.

Mr. M. Sivagnanaratnam B. Sc. who was transferred from here to Chenayoor M. V. in 1969 came back to us at the beginning of the second term.

Mr. A. Nadarajah, B. A. (Econ.), B. Sc. (Econ), Dip-in-Ed. (Ceylon), who was here for a short period in the first term reverted to Karainagar Hindu College.

Mr. S. Kandasamy, B. Sc., of our staff and Mr. T. Thurairajah, B. Sc., of the Staff of Yalton College, Karainagar, exchanged places in September.

Mr. N. Chinniah, from Vembadi Girls' High School, joined our office staff in December.

Mr. N Sabaratnam, B. A. (Lond.), P. G. T. (1944—47 and 1962—70) had his education at Jaffna Hindu and at Jaffna College. He started his teaching career at Skandavarodaya College in February, 1937 and also taught at Chavakachcheri Hindu College, and Karainagar Hindu College. In 1962, he was transferred from Karainagar Hindu on promotion as Vice-Principal

to Jaffna Hindu. From June 1964 he performed the duties of Principal and was confirmed in his post in May 1970. As President of the All Ceylon Union of Teachers, he represented the country at an International Conference of Teachers in Rome. He was also the Editor of the "Ceylon Teacher", the Journal of the A. C. U. T., for a long time.

Mr. K. Suppiah B. A. (Hons.) (Lond.), (1946-1970) had his education at Jaffna Hindu. He started teaching in September 1932 under the Hindu Board of Education and joined us in 1946. He was a successful teacher of Tamil, Mathematics and Geography. He was our Vocational Guidance Counsellor too. He was mainly responsible for our office organisation and its smooth functioning. He became our Deputy Principal and served in that capacity until his retirement in December. He is very much interested in the general welfare of the teachers and is the Treasurer of the Northern Province Teachers' Provident Society.

Mr. A. Saravanamuttu B. Sc. (Madras) (1937-70) had his education at Victoria College, Jaffna College, and at St. Joseph's, Colombo. While in service he graduated from the Madras Christian College, obtaining a first class. His first appointment was in 1935 and he came to Jaffna Hindu from Vaddukoddai Hindu English School in 1937. He was the Head of the Physics Department here and took keen interest in fostering the study of the physical sciences. He was one of the Vice-Patrons of the A/L Students Union and functioned as the Warden of our hostel for some time. He was a member of the College Committee for Discipline. He was also a Sectional Head till his retirement. In recent years he was mainly responsible for a number of structural renovations in the College campus.

Mr. M. P. Selvaratnam (1949-70) had his education at Jaffna Hindu which he represented at soccer. After completing his course of training at the Govt. Training College, Colombo, he started his career in March 1944. He came to Jaffna Hindu College in 1949 from Attiar Hindu College. He was a successful teacher of English, Geography and Mathematics in the middle forms. He took a lot of interest in the extra-mural activities of the College. He was in charge of the Junior Cadet Platoon when it was organised in 1949. He was the House Master of Sabapathy House for a long time. He was a member of the College Committee for Discipline. At the time of the transfer he was the Secretary of the College Co-operative Thrift and Credit Society Ltd. and the President of the Teachers' Guild.

The Sports Department

Mr. P. Thiagarajah (1938-70) had his education at St. John's College, Jaffna. He was for some time a student at Jaffna Hindu as well. At St. John's he excelled as an outstanding all-round sportsman distinguishing himself in soccer, cricket and athletics. His joining Jaffna Hindu as a master-in-

charge of sports in 1938 was eventful in that the new playground was opened the very same year. Mr. Thiagarajah's name is synonymous not only with sport at Jaffna Hindu but also in the entire peninsula and credit goes to him for having established a sports tradition at Jaffna Hindu. He held office in almost all sports bodies in Jaffna and his influence was felt in a number of associations. He was for several years the Secretary of the J. S. S. A., Treasurer of the J. S. S. A. and Vice-President, Jaffna Cricket Umpires Association. During his period there was memorable achievement by Jaffna Hindu College in perhaps every field of sport.

With the retirement of Mr. Thiagarajah, the Assistant Prefect of Games, Mr. P. Mahendran of our staff has been appointed Prefect of Games.

The Hostel

If 1970 could be called the end of an era at Jaffna Hindu it is more appropriate to our hostel than to any other section. If we could call our hostel a model institution, it could be well attributed to the K. S. S. — Namasivayam duo who were in the main responsible for making the hostel the success it is. The passing away of Mr. Namasivayam after a brief illness in December 1970 came as a shock. In the same month Mr. K. S. Subramaniam vacated the post of Warden of the hostel after a record period of service.

Mr. K. S. Subramaniam

His association with the school both as a student and as a teacher goes back more than half a century—57 years to be exact. He began his education here in 1913 and took his first appointment in 1926. Except for a few brief periods he was a member of our staff till he retired in 1963.

In 1926 itself he was appointed Assistant Warden of the Hostel. He was Warden from 1926 to 1936 and then again from 1944 to 1970, continuing in that capacity even after his retirement as teacher.

“K. S. S.” has been a by—word to all those associated with Jaffna Hindu. He was the architect, engineer, treasurer and everything else for the extension hostel block which was completed in 1954. He was the chief executive for the construction of the Jubilee Block including the Cumaraswamy Hall and there is hardly any recent building in the campus in the construction of which he has not had a hand.

The Late K. Namasivayam

When school closed for the December holidays, no one thought we were seeing our Assistant Warden for the last time. The illness was brief and the death shockingly unexpected.

Appointed in 1944, he had passed the 25-year landmark and could have gone on for many more years. He was mainly responsible for the efficient day to day functioning of the hostel. Quiet and unassuming, he knew men and matters well and was the best "encyclopaedia" available on anything and everything connected with Jaffna Hindu. This was one of the several ways in which he showed his abiding loyalty to his alma mater.

Consequent to the death of our Asst. Warden and the retirement of the Warden, a Committee, under the direction of the Principal, consisting of Mr. P. Mahendran and Mr. B. Joseph of our staff and Mr. A. Shanmugam, our College bursar, is managing the affairs of the hostel until permanent appointments are made.

Our Principal

Mr. M. Karthigesan, B. A. (Hons.) (Lond.), Dip-in-Ed. (Ceylon), has been appointed to perform the duties of Principal. He had his secondary education in Malaya before joining the University College, Colombo. Since his first appointment in January 1946, he has all along been at Jaffna Hindu. A successful teacher of English and Mathematics, has been a Sectional Head, a member of several committees and President of the Teachers' Guild. He has also taken an active part in teachers' organisations and was, for a term, Vannarponnai's member in the Jaffna Municipal Council.

Our Deputy Principal

Mr. S. Kanaganayagam B. A. (Lond.), P. G. T., has been appointed Deputy Principal. He had his education at Jaffna Hindu and the University College, Colombo. He joined service in 1943 at Urumparai Hindu College and moved to Jaffna Hindu in 1947. He is a successful teacher of English and Tamil.

J. H. C., O. B. A.

The College O. B. A. had a Garden Party to felicitate Mr. T. S. Durairajah, an old boy of ours, when he was elected Mayor of Jaffna.

It also had a complimentary dinner to honour Mr. N. Sabaratnam when he was confirmed in his appointment as Principal.

Plans are being drawn up by the Association to have the construction of the Prayer Hall completed soon.

College Prefects 1970

1. S. Senthilnathan	(Sr. Prefect till April '70)
2. K. Vishnumohan	(Sr. Prefect from May '70)
3. S. Paramarajah	(till March '70)
4. M. Thamotharan	(till April '70)
5. S. Seevaratnam	(till April '70)
6. S. Y. Arunasalam	(till October '70)
7. T. Bragatheeswaran	(till October '70)
8. V. E. Kumaran	
9. T. K. Yoganathan	
10. S. Sivananthan	
11. R. Sritharan	
12. R. Murugathas	
13. V. Lavaneswaran	(from February '70)
14. S. Karunanithy	(- do -)
15. K. Thananjayarajasingam	(- do -)
16. C. Peranathan	(- do -)
17. V. Vijayaverl	(from June '70)
18. P. Sivananthan	(- do -)
19. K. Kokulakhanthan	(- do -)
20. R. Karunamoorthy	(- do -)
21. P. Vijayarajasingam	(- do -)
22. N. Vivekanandan	(- do -)

Only the pendulum can be excused for constant wavering.

The weather-cock thought he was showing the wind where to blow.

Emil Kratky

RESULTS OF EXAMINATIONS

Junior School Certificate Examination, November 1969

(Conducted by the N. P. T. A.)

S. Sri Nandakumar won the subject prize for Hinduism and a Merit prize.

Junior School Certificate Examination, November 1970

(The subjects within brackets denote Distinctions)

First Division

S. Sithamparamanathan (English & Hinduism), S. Kanagalingam (Maths), E. Yogeswaran (Tamil, Maths, English, General Science, History & Hinduism), N. Sri Namasivayam, K. Rajakulasingam (English & Hinduism), S. Kritharan (English), R. Chandramohan (Tamil), T. Sambasivam (Tamil, English, History & Hinduism), M. Narayana-moorthy (Hinduism), S. Ranjithkumar (English & Hinduism), S. Ramakrishnan (English & Civics), S. Kaneshapillai (History & Civics), S. Sunthararajan (Hinduism), K. Nithiyannathan (Tamil), R. Jegatheeswaran (Tamil, Maths & Hinduism)

Total 15

Second Division

K. Ganeshanathan (Tamil & Hinduism), S. Kugananthan, S. Sivakumar, N. Sivananthan, S. Senthilnathan (Tamil), S. Thayalan, R. Devakanthan (Tamil & Hinduism), B. Balarajah, M. Perinpanathan, N. Manoharan (Maths & English), K. Jeyachelvan, R. Jeyaseelan, P. Ilamurugan, E. Santhikumar, M. Sivakumar, K. Sugumar, V. Surenthiran, S. Puvanenthirarajah, T. Puvanenthiran, P. Vijayakumar, P. Ramesh, R. Arunasalam, S. Kamalarasan, M. Gunapalan, K. Shanmugarajah, T. Chandrakumar, T. Chandrasekaram, R. Sivakumar, K. Sivayoganathan, P. Sritharan, K. Senthil Manoharan, S. Thanabalasingam, A. Thiagarajah, T. Thurairatnam, N. Thevajegan, A. Perinpanathan (Tamil), R. Mahendrarajah, P. Vaseekaran, A. Vimalendran, K. Harichandra (Tamil), N. Sritharan, K. Sriranga, N. Vasaspathy, S. Anandavarathan, K. Kuganesan, S. Satkunapalan, R. Sivanathan, P. Sivalingam (Hinduism), E. Faramagnanam, S. Balachandran, R. Maheswaran, S. Raveendran, S. Jeyapragasam, R. Jeyaramalingam, K. Amalananda, K. Kiritharakugan, A. Sivakumar, B. Sivakumar, K. Sundaramoorthy, K. Selvanathan, K. Gnanakanthan, N. Devanandh, P. Nandakumar, T. Nagarajah, V. Jeyakumar, C. Jeyabalachandran, R. Sivakumar, K. Rajeswaran (Tamil), S. Rajendran, S. Uthayanan, P. Kirupaharan, A. Christie Vinotharajah, K. Kulasekaram (Tamil, Maths & Hinduism),

M. Kuladevanayagam, R. Kokularajah, A. Sithamparanathan, N. Sivakanthan, K. Sivapalan, C. Sriharan, S. Jegatheeswaran, C. Thamilselvan, S. Thiruloganathan, M. Devananthan, S. Paramanathan, A. Balachandran, S. Balendran, S. Murugadasan, V. Ravithasan, V. Raviranjana, S. Raguharan, P. Arulnandhy, V. Anandakumar, S. Ratneswaran, R. Ravindrakumar (Maths), T. Ravindrarajah (Hinduism), R. Rajendran, T. Kannathasan, T. Kathirgamanathan (Tamil & Hinduism), K. Kirubaharan (Maths), N. Kumarakuruparan, K. Kailasanathan (Tamil & Hinduism), S. Sathianathan, A. Sivakumaran, K. Sivakumaran, O. Sivapalavignarajah, K. Gnanasampanthan, E. Thayaparan, K. Thayaparan, K. Thiagalingam, K. Nithyananthan, N. Parathan, B. Balarupan (English), A. Vimalananthan, S. Vijayanathan, S. Sritharan, T. Sritharan, T. Sritharan, D. Mohanarajah, A. Krishnarajah, T. Sivanandan, R. Suthararan, B. Thiagalingam, K. Puvanendran, K. Mahendranathan, R. Nallaratanam, G. Ravithasgnanakumar, P. Jegatheesan.

Total 127

Total passes 142

G. C. E. (Ordinary Level) Examination, December 1969

(The subjects within brackets denote Distinctions and the digits within brackets denote the number of Credit passes obtained excluding Distinctions)

Passed in six or more subjects including the two core subjects

R. Ranjit Rajah (Hinduism, 4), S. Chandramoorthy (3) T. Sivakumar (1), V. Pushparajasingam (1), K. Vivekananda (Hinduism, 4), N. Vivekananda (Applied Maths, 3), S. Jeyakumaran (Applied Maths, 4), S. Sri Vijayarajah, N. Aravinthan (3), C. Anandakumar (2), S. Thiruchelvam (4), M. Thiruvathavooran (Hinduism, 3), K. Ratha-krishnan (Pure Maths, 4), R. Vigneshwaran (Hinduism, 3), K. Uthayakumaran (3), S. Karunanithy (English Language, Hinduism, Pure Maths & Physics, 4), V. Kunasegaran (Applied Maths, 2), A. Zarook Faiyzil (Pure Maths, 3), T. Sritharan (Hinduism & Pure Maths, 3) V. Sritharan (Pure Maths, 4), S. Sivaratanam (3), P. Sivanandan (English language, Hinduism, Pure Maths, Advanced Maths, Applied Maths, Physics & Chemistry, 1), V. Sukumaran (Hinduism, 4), K. Thavalingam (Hinduism, Pure Maths, Advanced Maths & Applied Maths, 1), T. Parameshwaran (Hinduism & Pure Maths, 1), S. Manoharan (6), M. Mailvaganam (Hinduism, Pure Maths & Applied Maths, 3), M. Muralidhar (Hinduism & Applied Maths, 2), S. Jebakumar (English Language, Pure Maths & Applied Maths, 5), S. Jeyarajah (Pure Maths, 4), N. Jeyaratnam (Hinduism & Applied Maths, 2), Y. Yoheswaran (Hinduism, 4), P. Raveendran (Hinduism & Applied Maths, 3), V. Vijayaverl (Pure Maths, Applied Maths & Physics, 4), S. Hariharan (Pure Maths, 1), K. Kanagaratanam (Pure Maths & Applied Maths, 5) K. Kokulakanthan (Hinduism, 3), V. Sabanayagam (Pure Maths & Applied maths, 3), E. Saravanapavan (2),

N. Thanigasalam (Applied Maths, 3), S. Baleswaran (2), C. Peranathan (4), V. Ragupathy (Pure Maths, 3), J. Rabindranath (2), G. Jeganmohan (4), S. Kalanithy (Pure Maths & Applied Maths, 3), S. Kugananthan (3), K. Mohanakandan, K. Navaratnarajah (.), K. Parakramasingam (Tamil language 3), A. Prathapar (5), S. Sivakumar (2), N. Somaskandarajah (2), P. Sritharan (Hinduism, 4), J. Tharmarajah (Pure Maths, 4), S. Thayaparan (3), S. Vijayakumar (Pure Maths, 2), K. Raveendran (Hinduism, 3), S. Ratnanathan (4), K. Ravindran (3), R. Kamalanathan (3), V. Ganeshanathan (Hinduism, Pure Maths & Applied Maths, 2), S. Sivasoruparajasingam (1), T. Sivapalan (Hinduism, 2), T. Jeyasoathy (Hinduism, Pure Maths & Applied Maths 1), P. Thanikasalam (4), V. Nishabaran (4), S. Nirmalan (4), P. Balasundaram (5), S. Pavanathan (4), T. Vimalendran (2), T. Muhunthakumar (4), S. Raviraj (4), T. Raviraj (Applied Maths, 4), R. Karunamoorthy (Arithmetic, 5), N. Jegatheeswaran (2), N. Jenanandarajan (Hinduism, 1), N. Selvarajah (5), K. Sathianandamoorthy (2), C. Premakumar Rameshwaran (Hinduism, Pure Maths & Advanced Maths, 4), S. Sabesan (Applied Maths), S. Karunanithi (3), K. Kanageswaran (Pure Maths & Applied Maths, 2), S. Kulenthiranathan (3), S. Sivarajapillai (3), S. Balachandran (5), C. Maheswaran (4), P. Balakumar (Hinduism, Pure Maths, Advanced Maths & Physics, 1)

Total 88

Passed in five subjects including at least one core subject

N. Karunanithy (Applied Maths, 1), A. Ruban (1), S. Jeganathan (Hinduism & Pure Maths, 3), A. Ariakumar (2), A. Kugananthan (3), N. Sivarajah (3), P. Segar (Pure Maths, 2), S. Prathaban (Pure Maths & Applied Maths, 1), N. Sritharan (1), K. Retnaraja (4), P. Umasuthan (Hinduism & Applied Maths, 2), S. Ulaganathan (Pure Maths, 2), N. Sri Ranjan (3), S. Sukuneshwaran (2), S. Selvavel (3), M. Nanthakumaran (2), G. Mohamed Nilan (1), K. Vijayakumar (3), K. Amaradevan (4), S. Amarnath (3), S. Arasakumar (2), K. Ramakrishnar (2), K. Kaneshkumar (1), P. Kunchithapatham (Applied Maths, 2), V. Sivakumaran (2), S. Sivathaman (3), K. Paramasivam (3), T. Yoganathan (2), V. Lavaneswaran (Applied Maths, 3), P. Vasanthan (Hinduism, Pure Maths & Applied Maths, 1), K. Vaidyeshwaran (3), V. Ganeshamoorthy (Hinduism), T. Gengatharan (1), M. Kumaravel (3), K. Kandakumar (4), N. Premakumar (2), G. Sivanandasingam (1), N. Gunanathan (Pure Maths), S. Kailayanathan (1), S. Gowri Sankar (Hinduism, 4), N. Jeyarajah (Applied Maths, 2), V. Manoharan (2), T. Ratneswaran (1), T. Sivagnanaranjan (1), P. Senthinathan (2), A. Karalasingam (4), L. Puvanendran (2), N. Logeswaran (3), N. Thillaithiruchittampalam (3), S. Vijayaratnam (2).

Total 50

Total passes in 5 or more subjects 138

G, C, E. (Advanced Level) Examination
December 1969 / April 1970

(The subjects within brackets denote Distinctions and the digits within brackets denote the number of Credit passes obtained excluding distinctions)

Passed in four subjects

S. Ravikularajan	(1)	P. Kiritharan	(2)
K. Kumaresan	(1)	V. Sandirasegaram (Pure Maths, 2)	
K. Sivakumar	(2)	V. Sivagnanapiragasam	(1)
N. Sithambaranathan (Pure Maths, 1)		S. Sivaram	(2)
Y. Suthan (Pure Maths, 3)		A. S. Yoheswaran	(3)
S. Vigneswaran (Pure Maths, 1)		K. Anandakumaran	(2)
K. Kuhan (Pure Maths, 3)		A. Senthilselvan	(1)
E. S. Daniel (Pure Maths, Chemistry, 2)		G. S. Thayakaran	(1)
S. Nagulendran		S. Mailvaganam	(1)
R. Yogarajah	(1)	T. Yoheswaran	(1)
K. Akil swaran	(2)	S. Ragupathy (Pure Maths I)	
M. Ravichandran	(2)	K. Ganeshalingam	(1)
S. Shanmuganathan	(4)	J. Sathiyathan (Pure Maths, 1)	
T. Chandrapala	(4)	V. Sivapathasundaram (Pure Maths, 2)	
S. Selvakumar (Pure Maths, 3)		S. Senthilnathan	(1)
V. Thiruchuthan	(1)	K. Nandakumar (Pure Maths & Applied Maths, 2)	
N. Pathmanathan	(2)	K. Baskaradevan (Pure Maths, 3)	
S. Mahendrarvarman	(3)	R. Manoharan	(2)
T. Munnainathan (Pure Maths 1)		V. Mohanathas	(1)
S. Yokanathan (Pure Maths, 3)		I. Vettinathan (Pure Maths, 2)	
K. Jegatheeswaran	(2)	M. Ragupathy	(1)
K. Ratnakumar	(1)	S. Raveendra	
P. Umapathee (Organic Chemistry, 1)		K. Kirupanathan (Organic Chemistry)	
S. Sauchyadevan	(2)	D. Sivakumaran	
P. Sivanesarajah (Chemistry, (Organic Chemistry, 2)		N. Kaneshapillai	(1)
V. Sambasivam		P. Srigantharajah	
K. Thanabalan		T. Bragatheeswaran	
S. Ponnampalam	(1)	M. A. C. Mahroof	(2)
I. Mylvaganam		V. Manickam	
		R. Visuvalingam (2)	

Total 59

Passed in three Subjects

K. Arumuganathan	(Pure Maths, 1)	V. Elango	(Pure Maths, 1)
V. Gunaranchithan	(1)	K. Chandrakumar	
T. Sivakumaran	(1)	S. Solangasenathirajan	
Y. L. Farook	(1)	K. Yogamoorthy	
A. Jayakumar	(1)	K. Sabaratnam	(1)
K. Sivagurunathan		P. Balaratnasingam	
S. Mohanachandran	(2)	R. Rajagopalan	(Pure Maths)
K. Karunakaran	(3)	R. Manivasagar	(2)
S. Varathan	(2)	K. Jeganathan	(1)
		S. Senthilnathan	(2)

Total 19

Total passes in 3 or more subjects 78

G. C. E. (Advanced Level) Examination December 1969 / April 1970

List of Admissions to the University of Ceylon, Peradeniya, University of Ceylon, Colombo and to Ceylon College of Technology, Katubedde

Faculty of Engineering, University of Ceylon, Peradeniya

K. Paskaradevan	E. S. Daniel
K. Kuhan	K. Nandakumar
T. Chandrapala	S. Selvakumar
S. Yoganathan	I. Vettinathan
Y. Suthan	V. Sandirasegaram
	S. Shanmuganathan

Ceylon College of Technology, Katubedde

N. Sithamparanathan	K. Karunakaran
A. S. Yoheswaran	J. Sathiyathan
V. Sivapathasundaram	T. Munnainathan
S. Mahendrarvarman	V. Elango

Faculty of Medicine, Colombo

K. Kirupanathan	S. Sayuchiyadevan
D. Sivakumaran	P. Sivanesarajah

Faculty of Medicine, Peradeniya

M. Ragupathy

P. Umapathee
K. Retnakumar

Faculty of Dental Surgery, Peradeniya

S. Raveendra

Architecture, University of Ceylon, Colombo

K. Arumuganathan

K. Sivakumar
R. Manoharan

Physical Science

P. Kiritharan

S. Sivaram

K. Anandakumar

S. Ahileswaran

M. Ravichandran

K. Ganeshalingam

K. Jegatheeswaran

V. Gunaranjithan

V. Sivagnanapragasam

S. Vigneswaran

G. S. Thayakaran

S. Ragupathy

R. Rajagopalan

R. Manoharan

A. Senthilselvan

S. Mohanachandran

N. Pathmanathan

Biological Science

K. Jeganathan

Faculty of Arts, Peradeniya

M. A. C. Mahroof

V. Sambasivam

K. Thanabalan

I. Mylvaganam

S. Senthilnathan

T. Bragatheeswaran

N. Kaneshapillai

Faculty of Social Sciences, Colombo

S. Ponnampalam

P. Srigantharajah

R. Visuvalingam

V. Manickam

In birth or death we bring pain to someone.

Emil Kratky

SPORTS REPORT

I am indeed very happy in submitting this report of the sports activities of our school for the year 1970.

Cricket

This year we had a fairly successful season. Our 1st XI played nine matches, won 4, drew 3 and lost 2. We beat St. Anne's College, Kurunegala, in one of the most exciting finishes. The 2nd XI came up above expectations and did extremely well. Of the 4 matches played we won three, and drew one.

Our skipper N. Satkunaseelan, his deputy S. Nagulendran and speedster E. Nirthananthan were selected for the Jaffna Schools Combined XI, while A. Vipulanandan, K. Rajkumar and T. Gengatharan played for the Zone's Under-18 XI.

We are proud to say that our captain N. Satkunaseelan was elected the Vice-Captain of the Zonal XI and A. Vipulanandan the Captain of the Under-18 XI. To add to our glories, in the Zonal finals against the Colombo Zone our speedster E. Nirthananthan was one of those who wrecked the powerful batting line-up of the Colombo North Zone.

I take this opportunity to congratulate the Jaffna Zone in winning the championship.

1st Eleven

J. H. C vs Old Golds Match Drawn
 J. H. C. : 220 & 78
 Old Golds : 160 & 51 for 5
 (Best performances : K. Rajkumar 64, E. Nirthananthan 7 / 49)

J. H. C. vs M. C. Drawn

J. H. C. : 127 & 70 for 3
 M. C. : 100 & 187

(K. Rajkumar 30 n. o., V. Lavanawaran 4 / 32)

J. H. C. vs S. P. C. Won by 6 wickets

J. H. C. : 71 & 93 for 4
 S. P. C. : 104 & 59

(N. Satkunaseelan 40 n. o., A. Vipulanandan 5 / 28)

J. H. C. vs St. J. C. Lost by 3 wickets

J. H. C. : 152 & 97
 St J. C. : 153 & 97 for 7

(A. Vipulanandan 35, E. Nirthananthan 6 / 45)

J. H. C. vs S. V. C. Won by 3 wickets

J. H. C. : 220 & 104 for 7
 S. V. C. : 152 & 170

(S. Nagulendran 75, A. Vipulanandan 5 / 61)

J. H. C. vs J. C. Won by 183 runs

J. H. C. : 164 & 169 for 8
 J. C. : 93 & 57

(S. Sooriakumar 44, E. Nirthananthan 4 / 23)

J. H. C. vs St. Anne's, Kurunegala

Won by 67 runs

J. H. C. : 102 & 101
 St. Anne's : 63 & 73

(E. Nirthananthan 23, E. Nirthananthan 6 / 24)

J. H. C. vs J. C. C. Lost by 71 runs

J. H. C. : 102 & 102
 J. C. C. : 120 & 155

(K. Rajkumar 33, E. Nirthananthan 7 / 40)

J. H. C. vs Hartley College Drawn

J. H. C. : 217 & 203 for 7
 H. C. : 163 & 194 for 7

(S. Nagulendran 60, K. Rajkumar 74, S. Nagulendran 7 / 54)

2nd Eleven

J. H. C. vs *S. V. C.* Won by innings & 68

J. H. C.: 171

S. V. C.: 46 & 57

(*K. Raveendran* 45, *S. Selvakumar* 7/16)

J. H. C. vs *U. C.* Won by 104 runs

J. H. C. 153 & 151 for 8

U. C.: 117 83

(*K. Raveendran* 51, *K. Vigneswaran* 9/68)

J. H. C. vs *K. H. C.*

Drawn

J. H. C.: 177 & 87 for 7

K. H. C.: 167 & 191

(*K. Vigneswaran* 70, *V. Lavaneswaran* 7 / 60)

J. H. C. vs *S. P. C.* Won by 6 wickets

J. H. C.: 90 & 42 for 4

S. P. C.: 29 & 100

(*K. Vigneswaran* 23, *K. Vigneswaran* 9 / 44)

THE TEAMS

1st XI

N. Satkunaseelan (Capt.)
S. Nagulendran (V. Capt.)
E. Nirthananthan
A. Vipulanandan
K. Rajkumar
T. Gengatharan
K. Surendran
V. Sivanendran
S. Sooriakumar
K. Vigneswaran
V. Lavaneswaran
S. Shanmuganathan
S. Vijayaratnam

2nd XI

S. Vijayaratnam (Capt.)
V. Lavaneswaran (V. Capt.)
K. Vigneswaran
K. Raveendran
S. Selvakumar
C. Premkumar
A. Vasanthan
N. Pakthiendra
P. Thillainathan
K. Puvirajasingam
K. Surendran
M. Thavendrarahah
P. Balakumar

Colours

S. Nagulendran
A. Vipulanandan

Batting Prize
Bowling „
Fielding „

N. Satkunaseelan
E. Nirthananthan
T. Gengatharan

Athletics

The Inter-House Athletic Meet was held under the distinguished patronage of Mr. V. Subramaniam, one of our prominent old boys. Mr. Subramaniam, in his school days was an outstanding sportsman. He donated a challenge cup for his pet event the 1500 metres, the event in which he had excelled. Mrs. Subramaniam gave away the prizes.

The following are the results of the meet:

Individual Champions

Under—19	V. Baskaran	Nagalingam	House
„ —17	{ M. Selvakumar K. Vijayakumar	Pasupathy	House
		Selvadurai	House
„ —16	Y. Naren	Selvadurai	House
„ —14	A. H. M. Jafarulla	Casipillai	House
Tug-o-war	Challenge Cup	Selvadurai	House
Shield for	Decoration	Selvadurai	House
Relay	Challenge Cup	Pasupathy	House
1500 Metres	Challenge Cup	T. Vijayananda	Pasupathy
Inter-House	Champions, Winners of Arasaratnam	Memorial Challenge Cup	Pasupathy
Runners-up		Sabapathy	House

J. S. S. A. Zonal Meet

The J. S. S. A. Inter-Collegiate Central Zone Athletic Meet was held at the Jaffna Central College grounds on 30 th and 31 st July. Our athletes once again showed their true mettle. Here are the results:

Under 19

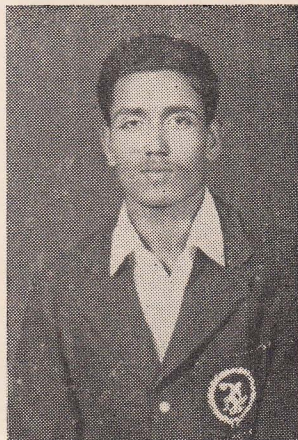
Relay	4 × 100 metres	1 st	
	4 × 400 metres	2 nd	
	100 metres	2 nd	V. Ravimannan
		3 rd	P. Vasanthan
	200 metres	2 nd	V. Ravimannan
	400 metres	1 st	V. Baskaran
		2 nd	P. Balakrishnan
	High Jump	3 rd	G. Jeganmohan
	Pole Vault	1 st	V. Baskaran
		2 nd	G. Jeganmohan
	Javelin Throw	2 nd	K. Kanageswaran

Under 17

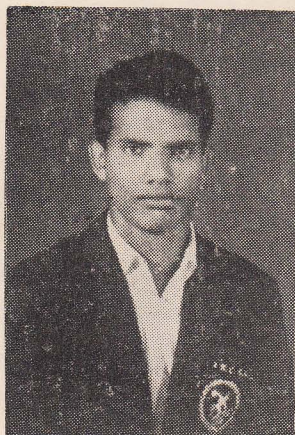
Relay	4 × 100 metres	2 nd	
	100 metres	3 rd	M. Sivakumaran
	400 metres	3 rd	R. Chandrasekaran
	800 metres	3 rd	S. Sri Puviraj
	High Jump	1 st	R. Vijayakumar
		2 nd	R. Navaretnarajah
	Long Jump	3 rd	T. Gengatharan
	Shot Putt	3 rd	R. Vijayakumar
	Discus Throw	2 nd	K. Ganeshakumar
	Javelin Throw	1 st	V. Jeganmohan

REPRESENTED THE NORTHERN ZONE IN CRICKET

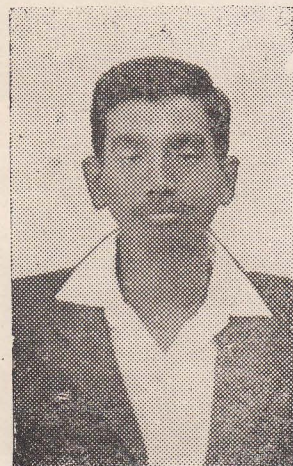
FIRST TEAM

E. Nirthananthan

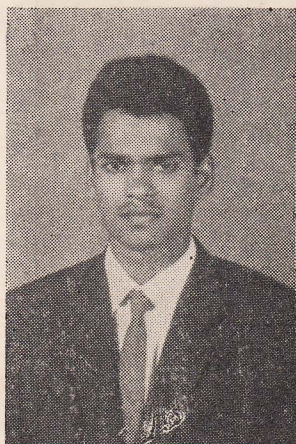

N. Satkunaseelan
Vice-Captain
(Captain — College 1st XI)

S. Nagulendran
(Vice-Captain —
College 1st XI)

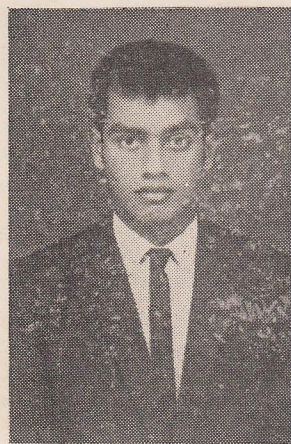
SECOND TEAM

T. Gengatharan

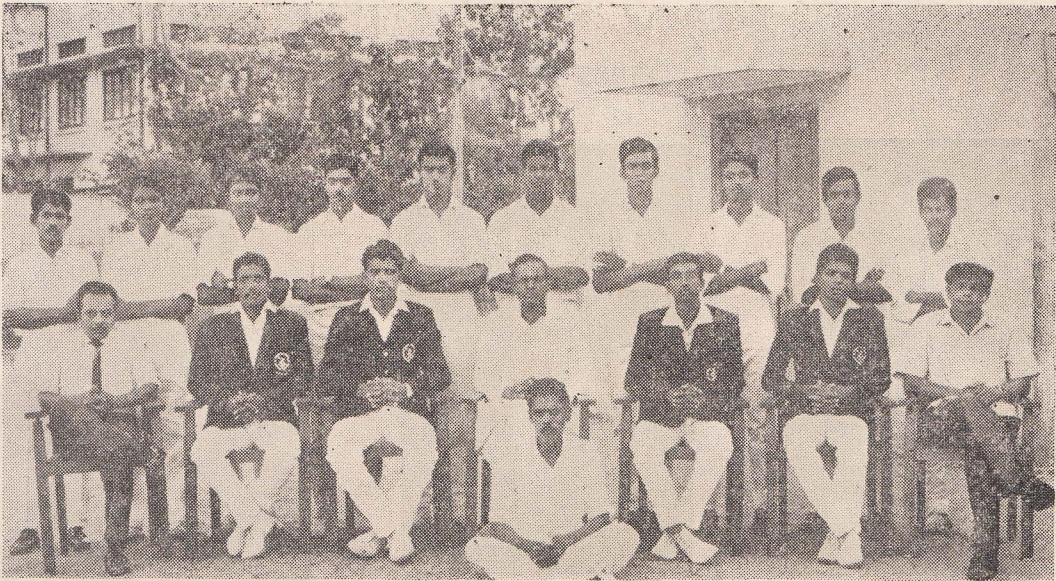

A. Vipulanandan
Captain

K. Rajkumar

CRICKET 1st XI 1970

Standing (L to R): S. Vijayaratnam, K. Surendran, V. Sivanendran,
V. Lavaneswaran, K. Rajkumar, S. Shanmuganathan, K. Vijayakuhan,
S. Vigneswaran, S. Sooriakumar, T. Gengatharan

Seated (L to R): Mr. P. Mahendran, E. Nirthananthan, N. Satkunaseelan,
Mr. N. Sabaratnam (Principal), S. Nagulendran, A. Vipulanandan,
Mr. P. Thiagarajah

On the ground: S. Kumarasooriar

SENIOR CADET CORPS 1970

Under 15

Relay 4 × 100 metres	3 rd	
100 metres	3 rd	N. Asokan
200 metres	2 nd	N. Asokan
	3 rd	Y. Naren
Shot Putt	3 rd	Y. Naren

V. Baskaran was elected Captain of the College Athletic Team to participate in the Zonal Meet.

Soccer

We had a fairly successful season this year. Our 1 st XI, 2 nd XI and 3 rd XI entered the J. S. S. A. tournament. Our 1 st XI and 2 nd XI reached the semi-final stages. Our 2 nd XI was very unlucky to lose to Kokuvil Hindu College on the loss of the coin after an exciting draw.

1 st XI Competition Matches

J. H. C. vs Nelliady M. M. V.	Walk-over to us
J. H. C. vs Jaffna Central	Lost 1 - 2
J. H. C. vs Chithambara College	Won 2 - 1
J. H. C. vs Kokuvil Hindu	Drawn
J. H. C. vs Kokuvil Hindu	Lost 0 - 2

Friendly Matches

J. H. C. vs K. H. C.	Lost 0 - 2
J. H. C. vs St. John's	Lost 1 - 3
J. H. C. vs Colombo Hindu	Won 6 - 3
J. H. C. vs Highlands, Hatton	Drew 3 - 3

2 nd XI Competition Matches

J. H. C. vs N. M. M. V.	Won 3 - 0
J. H. C. vs V. V.	Won 9 - 0
J. H. C. vs S. V. C.	Lost 1 - 2
J. H. C. vs A. H. C.	Won 6 - 1
J. H. C. vs K. H. C.	Drawn

Friendly Matches

J. H. C. vs K. H. C.	Lost 0 - 2
J. H. C. vs U. H. C.	Won 3 - 0

3 rd XI Competition Matches

J. H. C. vs N. M. M. V.	Lost 0 - 3
J. H. C. vs V. V.	Won 7 - 0
J. H. C. vs S. V. C.	Lost 1 - 3
J. H. C. vs A. H. C.	Won 6 - 1

Friendly Matches

J. H. C. vs K. H. C.	Lost 1 - 2
----------------------	------------

THE TEAMS

1 st XI

K. Tharmakularajah (Capt.)
P. Thillainathan
P. Kalasegaram
K. Rajkumar
M. Paramadevan
K. Kumaravel
P. Balakrishnan
P. Vasanthan
R. Ragulan
K. Kanakeswaran
S. Gurumoorthy
T. Gengatharan
P. Raveendran

2 nd XI

K. Jeganmohan (Capt.)
N. Sriharan
M. Sivakumar
S. Shanmugalingam
N. Pakthiendra
K. Raveendran
M. Kumar
N. Thanikasalam
K. Gopathikumar
S. Manoharan
P. Balakumar
K. Nagulendran

3 rd XI

N. Asokan (Capt.)
Y. Naren
N. Subatharan
T. Mahalingam
K. Rajakulasingam
S. Jeyakumar

A. H. M. Jafarulla
V. Surendran
K. Chandradeva
A. Ariakumar
G. Thevatharan
S. Raveendran

R. Rajendran

Finally, I express my thanks to Mr. P. Mahendran, one of my colleagues for his ungrudging help in all our activities. I also congratulate all those who represented our teams and wish them greater success in the coming years.

P. Thiagarajah
Secretary of Games

SPORTS NEWS

● OBSERVER SHIELD

Vipulanantha to Lead Northern Zone team

A. Vipulanantha of Jaffna Hindu College will lead the Northern Zone Under-18 team, against the strong Colombo South team in the semi-finals of the "Observer Shield" cricket tournament to be played at the Jaffna Central College Grounds on April 27 and 28.

Ceylon Daily News—25 th April 1970

Casipillai House

House Master	:	Mr. T. Senathirajah
House Captain and Secretary	:	S. Kurumoorthy
Athletic Captain	:	R. Gnanasegaram
Treasurer	:	K. Kokulakanthan
Soccer Captain 1 st XI	:	P. Ravindran
Soccer Captain 2 nd XI	:	T. Ravindran

* We came fifth in the Inter-House Athletic Meet.

* A. H. M. Jafarulla who won the Long Jump, High Jump and 100 metres events was awarded the In

dividual Championship for Under 14 group.

* S. Kurumoorthy and P. Ravindran played for the College 1st XI football team.

Nagalingam House

House Master	:	Mr. A. Karunakarar
House Captain	:	A. Vipulananda
Athletic Captain	:	V. Ravimannan
Secretary	:	A. Jayanthan
Treasurer	:	S. Thiruvasagam

* We secured the fourth place in the Inter-House Athletic Meet.

* V. Baskaran won the Under-19 Championship. He qualified for the

C. P. S. A. Meet and eventually won the athletic colours.

* V. Ravimannan became the 100 metres record holder. He qualified

- for the C. P. S. A. Meet and eventually won the athletic colours.
- * S. Nagulendran the Vice-Captain of the College Cricket XI had the distinction of playing for the Jaffna Schools XI and the Minister's XI.
 - * A. Vipulananda Captained the Jaffna Schools Under-18 Cricket XI while K. Rajkumar played in the team.
 - * S. Nagulendran and A. Vipulananda were awarded Cricket Colours.
 - * K. Rajkumar, the Vice-Captain of the College Football XI played for the Jaffna Schools XI.
 - * In Cadeting our former House Captain A. Nagulendran was promoted to the rank of C. S. M. and S. Thiruvassagam to the rank of C. Q. M. S.
 - * Our House Captain A. Vipulananda continues to be the Sergeant for the Senior Cadets Contingent.

Pasupathy House

House Master	:	Mr. P. Mahendran
House Captain	:	S. Lavaneswaran
Athletic Captain	:	R. Krishnamoorthy
Secretary	:	M. Santhakumar
Treasurer	:	K. Kanageswaran

- * We won the Inter-House Athletic Championship.
- * Our Relay Team won the Relay Championship.
- * R. Shanmugarajah, T. Vijayananda and R. Krisnamoorthy got valuable points for our house.
- * M. Sivakumar won the the Under-17 Championship.

Sabapathy House

House Master	:	Mr. S. Paramanantham
House Captain	:	S. Sivanandan
Secretary	:	P. Vijayarajasingam
Treasurer	:	T. K. Yoganathan
Athletic Captain	:	P. Balakrishnan
Soccer Captain 1 st XI	:	N. Thanigasalam
Soccer Captain 2 nd XI	:	P. Raveendran

- * Placed second in the Inter-House Athletic Meet obtaining 77 points.
- * V. Jeganmohan won the first place at the J. S. S. A. meet in Javelin Throw. P. Balakrishnan won the second place in the 400 metres at the J. S. S. A. Meet.
- * N. Asokan and V. Jeganmohan participated in the All Ceylon Public Schools Meet.

Selvadurai House

House Master	:	Mr. M. Karthigesan
House Captain	:	S. Sivarajah
Secretary	:	P. Sivanandan
Athletic Captain	:	R. Vickneswaran
Treasurer	:	S. Karunanithy
Soccer Captain 1 st XI	:	S. Kathirgamalingam
Soccer Captain 2 nd XI	:	K. Nagulendran

- * Placed third in the Inter-House Athletic Meet.
- * Y. Naren and R. Vijayakumar became the Champions in the Under-16 and Under-17 groups respectively.
- * The Tug-o'-war team annexed the Tug-o'-war Shield.
- * We won the Challenge Shield for the best decorated house.
- * K. Tharmakularajah captained our College 1 st XI this year.

The Scout Troop

Group Scout Master	:	Mr. N. Nalliah
Scout Masters	:	Mr. V. S. Subramaniam
		Mr. T. Thurairajah
		Mr. V. Suntharathas
Asst. Scout Master & Troop Leader :		P. Thillainathan

- * Collected the highest amount of Rs. 1033-50 during the annual Chips-for-Jobs week. Won the Job Campaign Shield for the second time in succession.
- * A very successful 5 days Training Camp at Puthukudiyiruppu in Mr. A. Thanabalasingam's farm for three days and another camp at Kilinochchi for three days.
- * Five Scouts attended the P. L.'s training camp at Velanai organised by the Local Association.
- * K. Puvirajasingam and P. Thillainathan obtained the Queen's Scout badges.
- * Annual Field day was held on 14-7-70 with Mr. A. Thanabalasingam Proctor, S. C. & N. P. and our former Chairman of the Scout Group Committee as our Chief Guest. A Special Souvenir was published.
- * Staged a drama "Kandy Arasan" in aid of the troop.
- * Attended the Annual Scout Rally. Placed third in the rally and won five Awards viz: First in Chips-for-Jobs, Camp Site and Standing display. Third in Arena display and Keeping records.
- * Ten of our Scouts went on bicycles to Anuradhapura and qualified for Senior Explorer badges.

CADETS

Cadet Officer:

Mr. S. Santhiapillai P. O.

Seniors

Sgt. A. Vipulanandan
L/Sgt. P. Vijayarajasingam
Cpl. I. Muruganandadas
Cpl. M. C. Vinvaar
L/Cpl. P. Sivanandan
L/Cpl. A. Ruban
L/Cpl. S. Soundararajan

Juniors

Sgt. M. Sivakumar
L/Sgt. R. Radhakrishnan
Cpl. I. Indrakumar
Cpl. S. Jeyakumar
L/Cpl. B. Thavabalan
L/Cpl. P. Thillainathan
L/Cpl. S. Sangaralingam

* The Junior and Senior contingents attended the Annual Training Camps held at Diyatalawa.

places viz: 303 Rifle firing and Hut inspection and one second place viz: Dramatic competition at Battalion level.

* Senior Contingent won two first

Promotions

* K. Baskaradevan

— Regimental Sergeant Major

(The highest promotion a School Cadet can get)

* A. Nagulendran

— Company Sergeant Major

* S. Thiruvagasam

— Company Quarter Master Sergeant

இந்து இளைஞர் கழகம்

பெரும் புரவலர்

: திரு. ந. சபாரத்தினம் (அதிபர்)

புரவலர்

: திரு. க. சிவராமலிங்கம்

துணைப்புரவலர்கள்

: திரு. இ. மகாதேவன்

: திரு. சி. செ. சோமசுந்தரம்

: திரு. க. சொக்கலிங்கம்

: திரு. கா. மாணிக்கவாசகர்

மாணவ தலைவர்

: ப. விஜயராஜசிங்கம்

துணைத்தலைவர்

: தி. சிவதெட்சணமூர்த்தி

செயலர்

: ஐ. பரமேஸ்வரன்

துணைச் செயலர்

: ம. சிவகுமார்

பொருளர்

: சி. யோகீஸ்வரன்

செயற்குழு

த. சீறீஸ்கந்தராசா

இ. செல்வவடிவேல்

க. கனகராசா

நா. கருணாநிதி

பொ. இரகுபதி

த. யசோதரன்

சி. கௌரிசங்கர்

பா. நல்லலிங்கம்

க. கார்த்திகேசு

சொற்பொழிவுகள்

- * தென்னக விருந்தினர் பார்த்தசாரதி அவர்கள் — ‘விஞ்ஞானமும் சமயமும்’
- * புலவர் தமிழ் மாறன் — ‘நாவலர்’
- * தொண்டை மண்டலம் மெய்கண்டார் ஆதீன முதல்வர்
ஸ்ரீலஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள் — ‘ஐந்தெழுத்து’
- * திரு. எஸ். விநாயகமூர்த்தி, ஆசிரியர் நெடுந்தீவு மகா வித்தியாலயம்
— ‘மாணிக்கவாசகர்’
- * அகில இலங்கைச் சேக்கிழார் மன்றமும் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் சபையும்
சேர்ந்து அமைத்த கருத்தரங்கில் எம் கழகப் புரவலர் திரு. க. சிவராமலிங்கம் அவர்
கள் தலைமையிலே பங்கு கொண்டோம்.
- * கவிஞர் சுந்தவனம் தலைமையில் கவிஞர் ஐயாத்துரை, கவிஞர் நாகராஜன்,
கவிஞர் காரை சுந்தரம்பிள்ளை முதலியோர் கவியரங்கிற் பங்கு கொண்டனர்.

Advanced Level Students' Union

Patron	:	Mr. N. Sabaratnam (The Principal)
Vice-Patrons	:	Mr. A. Saravanamuttu Mr. M. Karthigesan Mr. T. Senathirajah
President	:	T. Bragatheeswaran
Vice-President	:	V. Skandaverl
Secretary	:	A. Jeyanthan
Asst. Secretary	:	S. Indranathan
Treasurer	:	T. K. Yoganathan

- * Seven Committee meetings and seven General meetings were held during the year.
- * A debate was held with Vembadi Girls' High School.
- * The Annual Dinner was held on the 3rd August in the Cumaraswamy Hall with Dr. T. Sanmuganathan, S. H. S., Batticaloa as our Chief Guest.
- * At a special meeting held under our auspices in the Cumaraswamy Hall the Junior Minister of Education Mr. B. Y. Tudawe addressed the A/L Union members in the North.

சரித்திர குடிமையியற் கழகம்

போஷகர்: திரு. ந. சபாரத்தினம் (அதிபர்)

சிரேஷ்ட தலைவர்: திரு. தி. சிறீனிவாசன்

	1-ம் தவணை	2-ம் தவணை	3-ம் தவணை
தலைவர்:	சி. ஜே. கிறிஸ்தியன்	யூ. ரி. தமீம்	பதுருஸுமான்
உப தலைவர்:	கா. கார்த்திகேசு	ஆர். கருணாமூர்த்தி	க. தபஸ்கந்தா
செயலாளர்:	க. வித்தியாசாகரன்	தி. சிவதட்சணாமூர்த்தி	எம். செபஸ்தியாம்பிள்ளை
உப செயலாளரும் பொருளாளரும்	கே. சிவபாலசுந்தரம்	ஏ. காராளசிங்கம்	ஏ. உருத்திரானந்தன்
பத்திராதிபர்		சு. சிவானந்தன்	என். எம். தாஜ்

சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள்

சமஷ்டியும் ஒற்றையாட்சியும்

* ஆடி 1970 'எனது வெளிநாட்டு அனுபவம்' என்னும் தலைப்பில் இலங்கைத் தேசிய ஆசிரியர் சங்கப் பொதுக்காரிய தரிசி திருவாளர் இ. சிவநேசன் அவர்கள் உரையாற்றினர்.

எம். செபஸ்தியாம்பிள்ளை — இலங்கையின் கல்விக் கொள்கை

* 15-9-1970 சங்க அங்கத்தவர் அறுவர் வெவ்வேறு விடயங்கள் பற்றி சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றினர்.

ஜே. ஜே. கமலாகரன்—செனற்சபையின் முக்கியத்துவம்

என். எம். தாஜ்—சோஷலிச அமைப்பு

என். செல்வராசா — இன்றைய உலகில் ஜனநாயகம்

கே. சிவபாலசுந்தரம் — இலங்கையில்

கா. கார்த்திகேசு — இலங்கையின் பொருளியல் வளம்.

புவியியற் கழகம்

(ஆரம்பம் 8-2-1960)

சிரேஷ்ட தலைவர்	:	திரு. வ. மகாதேவன், B. A., Dip-in-Ed. (Cey.)
கனிஷ்ட தலைவர்	:	ப. விஜயராசசிங்கம்
கனிஷ்ட உபதலைவர்	:	எஸ். எம். மக்பூல்
செயலாளர்	:	சு. சிவானந்தன்
உதவிச் செயலாளர்	:	தி. சிவதெட்சணாமூர்த்தி
பொருளாளர்	:	பி. மனோகரன்
பத்திராதிபர்	:	சி. ஜே. 'கிறிஸ்தியன்
வகுப்புப்பிரதிநிதிகள்	:	ஆர். விசுவலிங்கம், க. கணேசபிள்ளை, பி. சண்முகலிங்கம்.

விசேட சொற்பொழிவு

வானிலை அறிகருவிகள் — திரு. த. சேனாதிராசா, B. Sc., (Lond.)

A / L Bio - Science Association

Patron	:	Mr. N. Sabaratnam (The Principal)
Vice-Patron	:	Mr. M. C. Francis
President	:	P. Arulananthan
Vice-President	:	S. Sivakumar
Secretary	:	K. Susanandan
Asst. Secretary	:	K. Thananjeyarajasingam
Treasurer	:	N. Sivarajah
Editor	:	T. Vijayananda

Important Activities during 1970.

Lecture	:	Mr. M. Karthigesan on “இன்றைய உலகமும் விஞ்ஞானமும்”
Speech	:	S. Chandrakumar on “மாணவரும் அரசியலும்”
Debate	:	“விஞ்ஞானம் காட்டுவது அழிவுப்பாதை” among members.

Advanced Level Hostellers' Union

Patron	:	Mr. K. S. Subramaniam
Vice-Patron	:	Mr. P. Mahendran
President	:	P. Sadadcharam
Vice-President	:	S. Sivananthan
Secretary	:	R. Yogarajah
Treasurer	:	Y. L. Farook
Librarian	:	T. Sriskandarajah

விடுதிச்சாலை சிரேஷ்ட மாணவர் மன்றம்

போஷகர்	:	திரு. கே. எஸ். சுப்பிரமணியம்
உப போஷகர்	:	திரு. க. மகாலிங்கசுவம்
தலைவர்	:	ம. சிவகுமாரன்
உப தலைவர்	:	ச. அமிர் தலிங்கம்
காரியதரிசி	:	க. கனகராசா
உப காரியதரிசி	:	ந. இராதாக்கிருஷ்ணன்
தனாதிக்காரி	:	சி. யோகீஸ்வரன்
உப தனாதிக்காரி	:	மு. குமார்
பத்திராதிபர்	:	இ. இராஜ்குமார்

* குமாரசாமி மண்டபத்தில் வெகுசிறப்பாக நடைபெற்ற எமது தேனீர் விருந்துக்குப் பிரதம விருந்தினராக எமது கல் லூரிப் பழைய மாணவரும் வாதத்திறன் மிக்க வழக்கறிஞருமான கே. வி. எஸ். சண்முகநாதன் அவர்களை அழைத்திருந்தோம்.

விடுதிச்சாலை தோட்டக் குழு

போஷகர்	:	திரு. கே. எஸ். சுப்பிரமணியம்
தலைவர்	:	ரி. மகாலிங்கம்
உப தலைவர்	:	ரி. பாஸ்கரன்
காரியதரிசி	:	ஏ. சண்முகராசா
உப காரியதரிசி	:	ஆர். சிவானந்தராசா

வழமைபோல் இக்குழு சிறப்பாக இயங்க முடியாவிட்டாலும், பூந்தோட்டத் தைக் கண்காணிப்பதைக் கைவிடவில்லை.

வாழைத் தோட்டம் சயிக்கிள் கொட்டகை நிறுவப்பட்டதின் காரணத்தால் கைவிடப்பட வேண்டியதாயிற்று.

S. T. VISVALINGAM & SON

卐 BATTERIES SALE

卐 SERVICE & CHARGING

卐 AGENTS FOR LUCAS
BATTERY

50, Manipay Road,
JAFFNA

Dyna Motor Works

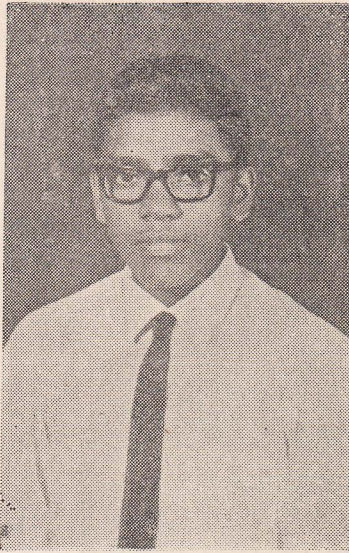
(ALL KINDS OF ELECTRICAL WORKS)

Undertakes

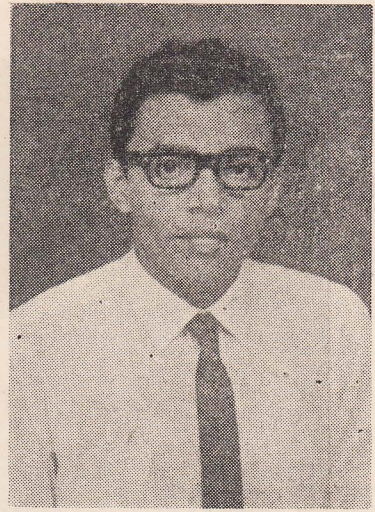
- Dynamos
- Motors
- Transformers
- Alternators
- Fans
- E. Water Pumps

13, Vellantheru
JAFFNA

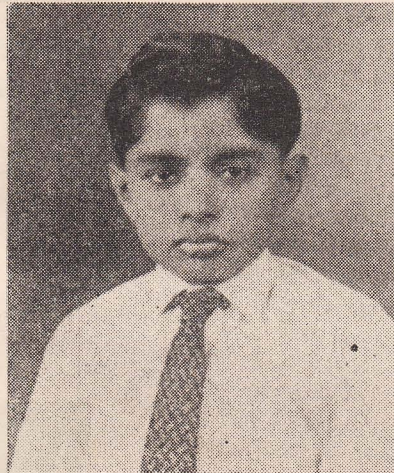
OUTSTANDING PERFORMANCES

P. Sivanandan
G. C. E. (O. L.) Dec. 69
Seven distinctions

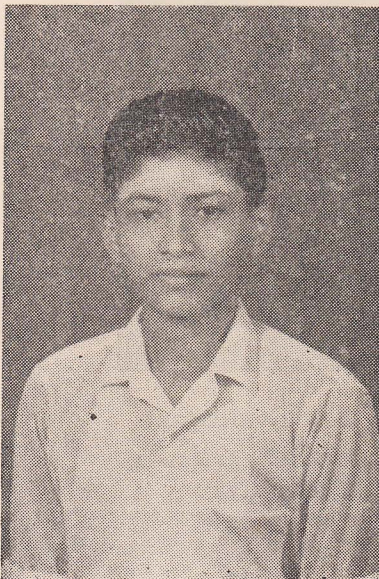
P. Sivanesarajah
Ranked 2nd in the
admission to the
Medical Faculty
Colombo

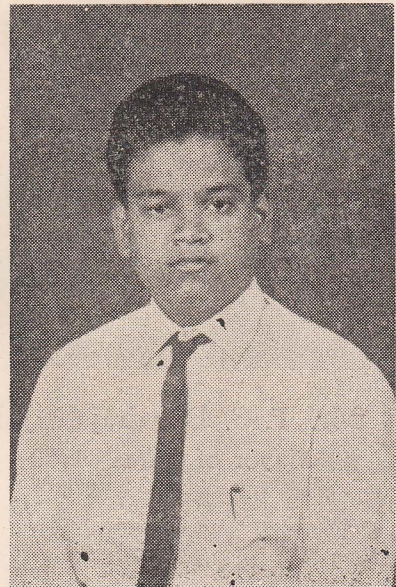
P. Ragupathy
Sekkilar Peria Purana
Oratorical Contest — Tamil
Gold Meadalist
First place — NPTA Tamil
Elocution — Intermediate

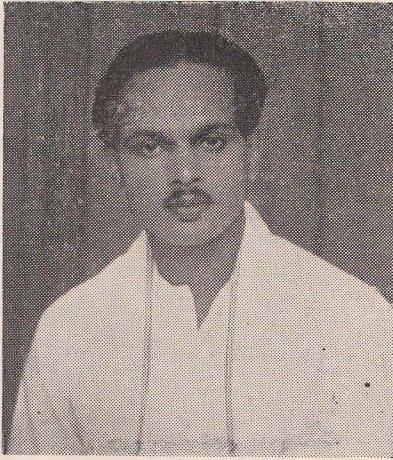
T. Sivathedchanamoorthy
First Place — Senior Boys
Tamil Elocution
UNO Silver Jubilee Contest
Jaffna

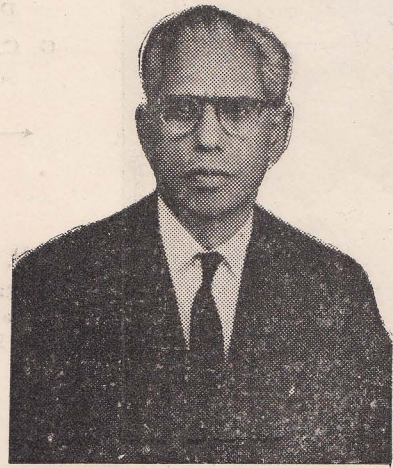
N. Wigneswaran
First place — Junior Boys
Tamil Elocution
UNO Silver Jubilee Contest
Jaffna

OUR OLD BOYS

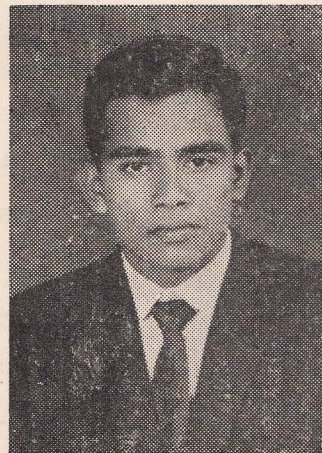
Mr. V. Anandasangary
M. P. Kilinochchi

Mr. C. Arulampalam
M. P. Nallur

Mr. T. S. Durairajah, J. P.
Mayor of Jaffna 1970

Dr. S. Selvalingam
Lecturer in Engineering
Peradeniya

ALUMNI SECTION

The Old Boys' Association

JAFFNA HINDU COLLEGE

CONTENTS

	Page
Office-Bearers 1970 — 71	59
Secretary's Report 1969	59
Life Members	61
பெற்றூர் ஆசிரியர் சங்கம்	61
Farewell	63
Old Boys' News	74
In Memoriam	83

OUR THANKS

- To our Contributors
- To our Advertisers
- To our Editorial Advisory Board
- To Saiva Prakasa Press
for the printing
- To Sri Sanmuganatha Press
for the printing of photos
- To Star Arts, Colombo
for the block-making

Jaffna Hindu College Old Boys' Association

Jaffna

(Founded 9-1-1905)

Office - Bearers 1970

President	:	Mr. N. Sabaratnam
Vice-Presidents	:	Dr. T. Arulampalam Dr. S. Arunasalam Mr. K. S. Subramaniam Mr. C. Subramaniam Mr. E. Mahadeva Mr. M. M. A. Kuthoos
Secretary	:	Mr. W. S. Senthilnathan
Asst. Secretary	:	Mr. P. Mahendran
Treasurer	:	Mr. V. Sivasupramaniam
Asst. Treasurer	:	Mr. N. Somasundaram

Committee Members:

Dr. V. T. Pasupati, Messrs S. Sivarajah, A. S. Kanagaratnam, A. Saravanamuttu, E. Sabalingam, C. Arulambalam, K. Suppiah, C. Murugaratnam, T. Senathirajah, K. C. Jeyarajadeva, A. Visuvanathan, K. Tharmakulasingam, P. Thiagarajah, K. Mahalingasivam, C. Tyagarajah, P. Navaratnam, S. K. Murugiah, K. Sothirajah

Hony. Auditor : Mr. A. Somascanta

Jaffna Hindu College Old Boys Association

Annual Report 1969

We have great pleasure in submitting the Annual Report for the year 1969. The last Annual General Meeting was held on 25-1-69. The celebrations were as usual, a full day programme beginning at 9 a. m. with pooja at the College temple, followed by the cricket match, the lunch, the meeting, the Principal's tea and the soccer and volley ball matches. We thank Mr. S. C. Somasundaram for meeting the expenses of the Pooja.

Five meetings of the Managing Committee and one meeting of the joint O. B. A. & P. T. A. Committees were held during the year. The attendance at the meetings was quite good. We have today 134 life members. We hope more old boys will join the Association as life members. The resolutions passed at the A. G. M. were forwarded to the relevant authorities for necessary action.

A joint P. T. A. & O. B. A. meeting was held. Two resolutions were passed, one requesting the Department of Education to give priority to children from the J. H. C. T. M. School to be admitted to J. H. C. and the other asking of the Department that no part of the Hindu College premises that had already been vested be divested under any circumstance. These were forwarded for necessary action.

In March our Association organised a garden party to felicitate Mr. S. Nagarajah, an old boy, on his election as the Mayor of Jaffna. This was well attended and we thank all those who contributed and participated in the function.

The Managing Committee places on record its appreciation of the noteworthy results of the 1969 Advanced Level & Ordinary Level Examinations. We take this opportunity to congratulate the Principal, the Staff and the students on their notable achievements. It regrets to note, however, that the Principal has still to continue officiating in an acting capacity and hopes that he will soon be confirmed as Principal for greater progress of the College.

The Managing Committee issued an appeal for funds to old boys and well-wishers of the College. With the assistance of Mr. R. Nagaratnam we have already collected about Rs. 12,200/- for the Prayer Hall project. Mr. Nagaratnam assured us that the amount would reach the 25,000/- target by the end of October. Hence this amount should become available early. A building Committee has been appointed, and the plans are with Mr. K. Sathasivam. We hope that the next Managing Committee will be able to complete the Prayer Hall, which is an urgent need for the College.

During the course of the year our President, Dr. K. Sivagnanaratnam resigned from office on leaving the peninsula. Dr. V. T. Pasupati was unanimously elected to be President for the year.

We are happy to note that the Colombo branch has been revitalised and another branch opened in Kandy and we do hope that with their assistance we will be in a position to collect funds to complete the Science Block. We thank the P. T. A. for extending its co-operation to us in our building programme.

Finally we thank one and all who contributed in one way or other to the progress both of our Association and of our Alma Mater.

We record the death of the following members of our Association last year.

T. Loganathan	
P. Ragupathy	Advocate and former teacher
K. Sachithanathan	Former Ground boy J. H. C.
S. Arumugam	
Nadesan Thavendran	
S. Swaminathan	Former Teacher J. H. C.
K. Somasundaram	Retd. C. C. S
Thambiappah Devarajan	
K. Rajasingam	
S. Ehambaram	

C. Tyagarajah
Hon. Secretary
J. H. C. O. B. A.

Life Members

The following enrolled themselves as Life Members of the J. H. C., O. B. A., Jaffna in 1970.

Dr. V. Shanmuganathan	College Road, Kankesanthurai
Mr. K. E. Kathirgamalingam	Advocate, Bankshall Street, Jaffna
Mr. S. Amaiappar	Saraswathy M. V. Araly
Mr. T. Somasegaram	Supdt. of Surveys, Colombo
Dr. S. Sinnathamby	Mallakam

பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கம்

தலைவர்	:	திரு. ந. சபாரத்தினம்
துணை தலைவர்கள்	:	திரு. எஸ். செல்வராசா
		Dr. எஸ். அருணாசலம்
செயலாளர்	:	திரு. க. சிவராமலிங்கம்
பொருளாளர்	:	திரு. அ. சோமாஸ் கந்தா

செயற்குழு உறுப்பினர்:

திருவாளர்கள்:	ரி. சிவபாதசுந்தரம்	எம். நல்லையா
	தி. சிவராஜா	அ. கருணாகரர்
	அ. ஜே. காசிப்பிள்ளை	என். சின்னத்துரை
	மு. மகாலிங்கம்	பொ. மகேந்திரன்
	இ. தர்மலிங்கம்	ஏ. கே. துரைச்சாமி

மக்கள் குழு உறுப்பினர்:

திருவாளர்கள்: க. சுப்பையா

க. கதிரேசு

அ. சோமாஸ்கந்தா

எம். நல்லையா

எஸ். தில்லையம்பலம்

Dr. எஸ். அருணாசலம்

Dr. எஸ். நவரத்தினம்

ஆசிரியப் பிரதிநிதிகள்:

திருவாளர்கள்: இ. மகாதேவன்

அ. கருணாகரர்

எமது சங்கம், இவ்வாண்டிலே கல்லூரியோடு தமிழ்ப் பாடசாலையையும் இணைப்பதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வெற்றிகண்டது.

* Stars do not need to be praised to the skies.

* A good story should be brief, a bad one even briefer.

* All that was left of his hair was his comb.

* He drank so much to other people's health, he ruined his own.

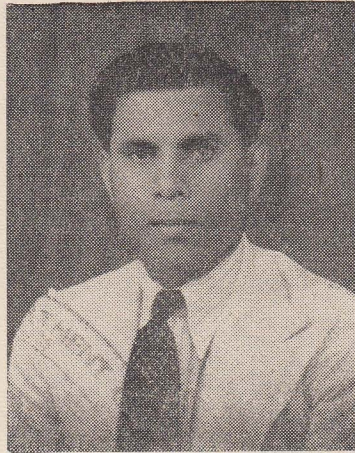
Emil Kratky

* * * *

* The pen is mightier than the sword — but the tongue licks them both.

E. M. Kay

FAREWELL

Mr. M. P. Selvaratnam

1949—1970

The transfer of Mr. M. P. Selvaratnam to Chithampara College, Valvettiturai in March 1970 came as a surprise to most of his colleagues and students. His service at Jaffna Hindu from 1949 to 1970 gave the impression that he was strongly attached to the school and might not like to move out. When he told his colleagues that a letter written by him to move to a school nearer home (Uduppidy) had been granted after a delay of several months, all had to accept his decision and wish him well.

While at Jaffna Hindu (although he had to travel daily up and down from Uduppidy) he had held several positions of responsibility, some very exacting. He had held the posts of Secretary of the Teachers' Guild, Secretary of the J. H. C. Co-operative Thrift and Credit Society Ltd., House Master of Sabapathy House, Officer-in-Charge of the Junior Cadet Platoon when cadeting was started at Jaffna Hindu in 1949 to mention a few. At the time of his transfer he was the President of the J. H. C. Teachers' Guild.

He was a very conscientious teacher and no student who shirked his work could get away lightly. He had taught a variety of subjects including English and Geography. It was a common sight after school to see him dealing with students whom he had detained for neglecting classwork or mapwork. He did his best in all that he taught. As a teacher of Geography his success was perhaps due mainly to the extra attention he paid to mapping exercises. Students who moved up to higher classes from the classes he taught displayed their competence in mapwork. He had extra classes to do mapping exercises too.

He was a sportsman of repute during his student career at Jaffna Hindu. In the early 'fifties when he played soccer for the Staff team in some friendly fixtures we were able to see a glimpse of his past brilliance in his position as centre-half. He did take a keen interest in the field of sport too and this too was evident in his regular presence at matches at which J. H. C. participated.

Nearer home he will have more leisure to continue his services in every field and Chithambara is no doubt fortunate in getting him.

We wish him well.

A Colleague

Mr. N. Sabaratnam

Of Abraham Lincoln it is said that he went from a log cabin to the White House. Of Mr. Sabaratnam it can be said that he moved up from the baby boarding to the Principal's office.

In Lincoln's case there was both physical distance and social status to separate the cabin from the presidency, but in Mr. Sabaratnam's there wasn't much distance between College Road and the College itself. Nor was there any social gap for orthodoxy to sniff at. If in the former there was an implicit incongruity or incompatibility, in the latter there appeared to be a certain compatibility or even inevitability.

With so many brilliant, loyal 'alumni' qualified for appointment as Principal, it might be rather foolhardy to claim inevitability for one individual among them. Yet one need not withdraw the claim because still living somewhere in India is a man who, if consulted, could vindicate it. That person or rather personality is Mr. K. Venkataraman, a former Principal, during whose time Mr. Sabaratnam was a student at Jaffna Hindu.

Among his numerous charges, there were two who particularly attracted Mr. Venkataraman's attention. One was P. Kandiah (later to become M. P. for Pt. Pedro) who went to him with his problems, academic and philosophical. The other was Sabaratnam who went to him because he was himself a problem! But as Mr. Venkataraman was not an administrator who delegated all disciplinary authority to his cane, the correction took a less painful form. Quite often, when going for an evening stroll, he would take young Sabaratnam for company. As they went along

they would discourse on topics edifying if not educational; and may be the halo of headship at Jaffna Hindu rubbed off, then itself, on the awe - inspired but intelligent student.

All this is not to mean that for Mr. Sabaratnam the move up from the hostel to the headship was automatically easy or precipitously short; for, devious are the paths of destiny. Good though he had been as a student, Jaffna Hindu would not take him on as a teacher. So off he went to Skandavarodaya to be apprenticed under the great Upathiayayar. There Mr. Sabaratnam taught his boys and himself so diligently that, without the help of don or 'demo' he earned himself a London degree, and back he came, gowned and groomed, to serve the 'alma mater' with his learning and loyalty.

But where his old Principal had been so considerate, his old school was positively exacting. It sent him out alone again on a longer walk, this time to Govt. Training College for his post-graduate training, then to Chavakachcheri Hindu for a Special Post and then to Karainagar Hindu for a Vice - Principal.

That was a long enough hike, but not long enough to meet the unwritten condition of that time that, if one wanted to become Principal of Jaffna Hindu, he had to be England - returned. But for Mr. Sabaratnam, now the President of the All Ceylon Union of Teachers, England wasn't beyond his orbit. His Union chose him to be its delegate and — an eloquent one too — at the World Conference of Teachers held in Rome. And in due time in the Rome - England - home trip completed, Jaffna Hindu took him back for good, but for another three - stage lap — the final, the grand lap — as Vice - Principal, acting Principal and Principal.

That this grand finale has been shortened so abruptly by his enforced retirement at the age of 57 is to be regretted. But it is our good fortune that it has been long enough to enable him to elaborate and embellish the traditions of his great predecessors, and short enough to keep him still ebulliently enthusiastic about Jaffna Hindu's longer race against Royal, Ananda and others — with energy yet to spare for the progress of the entire country, our Eela Nadu.

Thaandavan

திரு. க. சுப்பையா

ஒரு தைமாதம் பாடசாலை ஆரம்பநாள்; ஈழநாட்டின் தலைசிறந்த கலா சாலையில் தன் மகனுக்கு இடம் கிடைத்த பெருமிதத்தோடு ஒருவர் வந்தார். கையில் ஒரு கடிதம் இருந்தது. பக்கத்தே நின்ற மாணவன் ஒருவனைப் பார்த்து “பிறிள்சிப்பல் எப்ப வருவார்?” “அவர் வந்து விட்டாரே” என்றான் மாணவன். எட்டிக் கந்தோரைப் பார்த்த பெரியவர். “இவரா அதிபர்? இதில் கையொப்பம் இட்டிருப்பவரைத் தான் நான் கேட்கிறேன்” என்றார்.

அவர் எண்ணம், நினைவு எல்லாம் மார்கழி மாதம் நடந்த தேர்வுப் பரீட்சையையும் அக்காலை ஓய்வின்றி உழைத்த ஒருவரையும் எடைபோட ஆரம்பித்து விட்டது என்பதை அவர் முகபாவம் காட்டியது. கையில் இருந்த கடிதத்துடன் அதிபர் அறையில் நுழைந்தவர் பெற்ற வரவேற்பும் — “வாருங்கள் புது அட்மிசனா, இருங்கள் அவர் வரட்டும், அவருக்குத்தான் இதெல்லாம் தெரியும்” — அதிபரின் மொழிகளும் வந்தவரின் சிந்தனையை மேலும் கிளறி விட்டிருக்கும் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை.

இப்படி வருடத் தொடக்கம், தவணைத் தொடக்கம், தவணை முடிவு-பரீட்சைகள், சுற்றுநிருபங்கள்— இப்படி எத்தனையோ — இவைகளுக்கெல்லாம் ஈடு கொடுத்து ஒருவர் கடந்த இருபது ஆண்டுகட்கு மேலாக எதுவித தன்னலமோ, தன்னுயர்வோ நினைக்காது தனது பாடசாலை உயர்வுக்காகப் பாடுபட்டார்.

சாதாரண ஆசிரியராய் ஆரம்பித்து, பயிற்றப்பட்ட சிறப்புப்பட்ட தாரியாக, நல்ல நிர்வாகியாக, கல்விப் போதனை மட்டுமல்லாது ஆசிரியர்கள் நலன் வேண்டி நிற்கும் அத்தனை இயக்கங்களிலும் பொறுப்பான பதவிகளில் திறம்படச் சேவை செய்தார். ஆசிரியமணி, பேராசான் என்று அடிபடும் பட்டங்கள் இவரை நாடவில்லை என்றால், இவர் சேவையை அளவோடு எடுத்துக்காட்ட இவைகள் தரமற்றவை என்பதே அர்த்தம்.

இத்தனைக்கும் உரியவர் எங்கள் கணியப்பில் விசேட பதவிகள் எதுவும் எய்தவில்லை. ஏன்? திருவாளர் க. சுப்பையா, B. A. Hons. (Lond.) அவர்களிடம் உள்ள பெருங்குறை, நல்ல நிறை;.....போகட்டும்.

யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியின் வரலாற்றில் இவர் சேவை ஒரு எடுத்துக்காட்டான அத்தியாயம்.

கசி

திரு. பொ. தியாகராசர்

1938 — 1970

ஓய்வு பெறும் ஆசிரியர்களில்
இரண்டு வகை.

ஒன்று, சந்தைக்குச் சாமான்
வாங்க வந்தவர் வந்த சுவடு தெரி
யாமல் மறைவது போல வெளியேறு
பவர்கள்.

மற்றது, மேளதாளத்தோடு
கோலாசலமாக ஓய்வுகால வாழ்க்கை
நடாத்த, நல்லெண்ணச் சுவையைத்
தாங்கிச்செல்பவர்கள்.

முதலாவது வகையினர்,
தான் ஊழியனாயிருந்ததால் நிறுவ
னம் பெருமை பெற்றது என்ற மயக்க
உணர்வில் உழல்பவர்கள்.

இரண்டாவது வகையினர்,
தாங்கள் இருந்த கல்வி நிறுவனத்தில்
தமக்கு இடம் கிடைத்ததால், தாம்
கௌரவிக்கப்பட்டவர்களாய் கருது
பவர்கள்.

முந்தியவர்களோ குட்டி வயதில் குட்டி இடங்களில் தட்டிய பெருமையைச்
சொல்லிக்காட்டி, அந்த நிழலில் பொழுதுபோக்கியவர்கள்.

பிந்தியவகையினர் பலவருட உழைப்பால், சாதனையால், திறமையால்
பெயரை, புகழை, அன்பை, மதிப்பை ஈட்டியவர்கள்.

முந்தியவர்கள் சுற்றுநிருபச் சுவைதாங்கிகள். சட்டங்களுக்காக மனிதர்
என்ற இரக்கமற்ற “கரூர்” மிக்கவர்கள்.

பிந்தியவகையினரோ, மனிதாபிமானம் மிக்கவர்கள். மனிதர்களுக்காகச்
சட்டங்கள் என்ற உண்மையை உணர்ந்தவர்கள்.

முன்னவரோ, ‘என் கடமை இது, செய்வதைத் தவிர வேறறியேன்’
என்ற மனப்பான்மையில், ஓடும் பழமும் போல் ஓட்டியும் ஓட்டாத வாழ்வு
நடாத்துபவர்கள்.

பின்னவரோ, எது என்ன என்று பாராமல், மாணவன் ஆசிரியன் என்று
பேதம் பாராட்டாமல் தெருவிலோ வீட்டிலோ கண்டவிடமெல்லாம் அன்பாய்
ஆதரவாய் அளவளாவி, எல்லோருடனும் ஒன்றாயிணைந்து விட்டவர்கள்.

இவற்றில் எங்கள் தியாகர் பிந்தியவகை, இரண்டாவது வகை. எங்கள்
கல்லூரி ‘அதிபர்’களில் ஒருவர்.

ஒரு கல்லூரியில் அதிபர் ஒருவரல்ல. கூட்டு உழைப்பு என்பது ஒருவர்
சொல்ல, மற்றவர், ‘ஆமாஞ்சாமி’ போடுவதல்ல. எங்கள் கல்லூரி மரபில் விளையாட்
டுத் துறைக்கு ஒருவர், விடுதிச்சாலைக்கு ஒருவர், விஞ்ஞானத்துறைக்கு ஒருவர்

எனப் பல அதிபர்களின் கூட்டு உழைப்பே எங்கள் கல்லூரியை இன்றுள்ள உன்னத ஸ்தானத்துக்கு உயர்த்தி இருக்கிறது. ஆனால் ஒவ்வொன்றும் 'நீர் புகாப் பெட்டிகளுமல்ல.'

வினையாட்டுத்துறை அதிபர் திரு. பொன்னம்பலம் தியாகராசா இருந்த காலத்துள் அரைவாசி ஆண்டுகள் இந்துக்கல்லூரி உதைபந்தாட்டத்தில் முதலிடம் பெற்றது என்பதனால் மட்டும் அவர் உயர்ந்துவிடவில்லை.

நூல்நிலைய மேற்பார்வையாளராக, 'ஹீயர், ஹீயர், நோ ரோக்கிங் மான்' என்னும்போது புல் சூட்(டை உட்பட) அணிந்த கம்பீரமான மாப்பிள்ளைக் கோலம்— இது ஒரு கோணம்.

சுருட்டைக் கையில் பிடித்தபடி நெருப்புக் குச்சியைத் தட்டுவதும் எறிவதுமாய் 'கம் ஓன் ஷூட்' என்று கத்திக்கொண்டு கால்ச்சட்டை, ஸ்போர்ட்ஸ் ஷேர்ட்டுடன் உதைபந்தாட்டம் பார்க்கும் காட்சி — ஒரு கோலம்.

பட்டுவேட்டி தரித்து, இருப்பில் சால்வையை வரிந்து கட்டி மேனியெல்லாம் சந்தனம் பூசி நல்லூர்த் தேரின் வடத்தில் பிடித்திழுத்தபடி 'அரோகரா' என்னும் வடிவம் — இன்றோர் காட்சி.

கட்டைக் களிசானும், துவாய்த்துணி ஷேர்ட்டும் அணிந்து 'கு.....கூயிக்' என்று விசில் அடித்தபடி பந்துபோல் மைதானத்துள் குதித்தோடும் உதைபந்தாட்ட மத்தியஸ்தர் — இதுவும் ஒரு வடிவம்.

பட்டு வேட்டி, சால்வை, நாஷனல் அணிந்து, பொட்டுப் போட்டு, 'செண்ட்' பூசி, சகஆசிரியர்களின் திருமணங்களுக்குச் செல்லும் பான்மை — கண்கொள்ளாக் காட்சி.

அழுக்கு உடையுடன் 'சுண்ணம்பைப் போட்டா' என்று 'கிரவுண்ட் போயை' மிரட்டியபடி வெயிலில் மைதானத்தைச் சுற்றிவருவதும், வினையாட்டுப் போட்டிக்கு நுணுக்க 'அடுக்குகள்' செய்வதும் — அவர்.

எல்லா வேலையும் முடிந்து, பொழுதுசாயும் வேளையில், அலுத்துக் களைத்தபடி 'என்ன மாஸ்டர், எல்லாரும் படுகள்ளர், இவங்களை எப்படி நம்புறது?' என்றுகொண்டே வாங்கில் சாய்ந்து ஓய்வெடுக்கும்போது — அது ஒரு போஸ்.

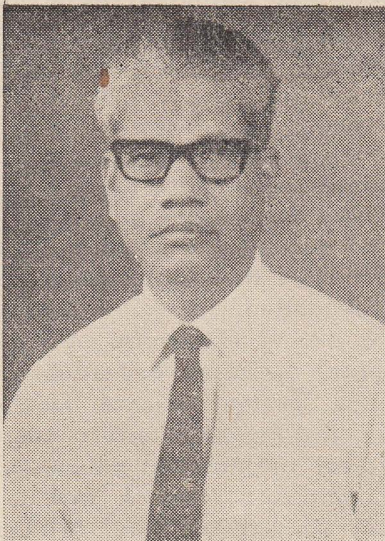
இவையெல்லாம் 1938 இல் அதிபர் திரு ஏ. குமாரசாமி சுண்டிப் பார்த்து, மகளுக்கு ஒரு மாப்பிள்ளையைத் தேடிப் பிடிப்பதுபோல் தேர்ந்தெடுத்த ஆசிரியர்தான்-நம்மவர் மத்தியில் தியாகர். கிறிஸ்தவ வட்டாரங்களில் தியாகு. இப்போதையைப்போலவா? பின் கதவால் நுழைந்து முன் கதவால் குதித்து, 'வீர தீர சூரன் நானே' என்ற பாட்டுடன் கைதட்டல் பெறுவதற்கு? அதன்பின் யாழ்ப்பாணத்தில், இலங்கையில் வினையாட்டு நிறுவனங்களில் ஆற்றிய சேவைகள், வகித்த பதவிகள் கொஞ்சமா?

கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு — என்றெல்லாம் நுனிநாக்கால் இன்று நிறையப் பேசுகிறார்கள். தியாகர் படைப்பில் குழுவில் பயிற்சிபெற்று, பயிற்சியளித்து பெரும் பதவி வகித்தவர்தான். ஆனால் 'கட்டிப் போட்டு, பட்டி யடைத்து, தோலுரிக்கும்' கட்டுப்பாட்டில் அவர் நம்பிக்கை வைக்கவில்லை. அவருக்குத் தெரியும் மாணவர் மரக்கட்டைகளல்ல, சதுரங்கக் காய்களும்ல்ல, உயிர்துள்ளும் மனிதஇனப்பிரதிநிதிகள் என்று.

'பிறிஞ்சிப்பலிடை அனுப்புவன்' என்று ஒழுங்குக்காக்கும் ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள் — 'பொலீஸ்காரனிட்டைப் பிடிச்சக் குடுப்பன்' என்று மகனுக்கே சொல்கிற பெற்றாரைப்போல. அதிபர் என்ன பொலீஸ்காரரா? சிக்கல் எதையும் தானே சமாளித்து, மாணவர் மத்தியில்மட்டுமல்ல, அதிபர்கள்கூட கால்வைக்கக் கூசும் பொதுசனங்கள் மத்தியில்கூட, யாரிடமும் நாம் கெஞ்சும் கேவல நிலை நேராமல், பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துவைத்த பெருமை அவருக்குண்டு.

இனி.....? இங்கு சூனியம். அவருக்கு.....? குறைவேது?

தேவன் — யாழ்ப்பாணம்

Mr. A. Saravanamuttu

1937—1970

Dawned the year nineteen seventy on Mother Lanka not amidst the usual ringing of the church bells and the firing of crackers, but with the din and bustle of the forthcoming general election. No doubt, it was an epoch-making year in many respects. But to Jaffna Hindu College nineteen seventy was an year of mixed feelings. It was the year when some of the leading stalwarts of the college had to bid adieu to the teaching profession, some on reaching the retirement age of sixty and others on the decision of the government to retire the over fifty fives. Against this unhappy background there came the exhilarating news of the grand achievement of the college in the advanced level science examinations. The news, though flashed once or twice in the papers, became the frenzied talk of the whole country. Many a man would have wondered at the wizardry of those teachers who were behind this grand success. I, as a member of the staff of this institution, had no doubt whatsoever as to who could be the chief among them. It was Sara the Great, the stalwart of science education at Jaffna Hindu College. He was the architect of this achievement. Not only did his devotion to duty urge him to work conscientiously, but also made his colleagues emulate him in the discharge of duties worthy of the profession.

The achievement was, no doubt, a team work. But the man who gave the necessary impetus to his colleagues was none other than our much admired Sara. He exhorted and enthused the students with the apt statement of Abraham Lincoln, "People who never made a mistake never made anything." Here was also a teacher who knew to tap the right side of the student, when he went astray or had hit rock-bottom in his studies. Through his persistent advice and encouragement many a student who would have been miserable failures in life were led up the promised land of plenty; so much so, many of his old students respected and revered him as the beacon of light that guided them along the golden path of success. A teacher of his calibre is really a boon to society and if only all teachers could follow his example, the student community would, no doubt, flourish on the bedrock of a sound educational foundation. He served Jaffna Hindu College for well nigh over three decades and during his tenure of service he did all he could to the promotion and uplift of science education. He was chiefly responsible for the building up of the general science laboratory and the physics laboratory. If not for his ind. fatigable effort these laboratories could not have come up to the present magnificent existence. Today a good number of the students find accomodation to work with ease and comfort. He has created an atmosphere for science learning in the school which is an essential component of science teaching. His forethought and farsight on the value of technical education saw in him the necessity for fostering science education at this institution. He saw to it that this cause was served to the very core.

Mr. Saravanamuttu whether in or out of the school, was a genially disposed, sociably active gentleman. He was always alive to the changing times of the country and often his conclusions drawn from the observation of the political climate of the country had come true. This, perhaps, was due to his political maturity and acumen. Few could assess things as Sara could from the little available data about our country or any other part of the world, be it the Middle East or the Far East. We the members of the staff are all the poorer by his retirement, for there is no one else on the staff at the moment who could come out frequently with the global news so fantastically and vividly as Sara. At home Mr. Saravanamuttu is a comfortably looked after gentleman, thanks to his well knit happy family. Whether he is a friend or foe, whether he is rich or poor Sara treats them all alike. Such is the man Mr. Saravanamuttu and his generosity knows no bounds, for he contributed all his might to Jaffna Hindu College. It is quite but fitting such a benefactor as Mr. Saravanamuttu should be remembered. It is now up to Jaffna Hindu College and her old boys to do something positive towards this step so that the hordes of students who will grace the portals of Jaffna Hindu College will remember him and his deeds, May God bless Mr Saravanamuttu and his family.

A. Karunaharar

திரு. கே. எஸ். சுப்பிரமணியம்

கே. எஸ். எஸ்.! பயங்கரமான பெயர்; பயப்பட வேண்டிய பெயர்; நெஞ்சு படபடவென அடிக்க வைக்கும் பெயர். யாருக்கு? படிக்காத, பழக்கத் திற சீரழிந்த சில விடுதிச்சாலை மாணவர்களுக்கு! ஆனால், அவர்களுக்கும், தம் கடுமையினாலும், கட்டுப்பாட்டினாலும், கடமையையும் கண்ணியத்தையும் உணர்த்தி, ஊட்டி அவர்களைப் படிக்கவைத்துப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் மற்றும் பெரிய பதவிகளுக்கும் போக வைத்த பெருமையும் அந்த மூன்றெழுத்துக்களையே சாரும்.

அந்த மூன்றெழுத்துக்களைப் போலவே, அம் மாமனிதரின் வாழ்க்கையும், இந்துக் கல்லூரியைப் பொறுத்தளவில் மூன்று பருவங்களாக அமைந்துள்ளது. மாணவராய், ஆசிரியராய், விடுதிச்சாலை அதிபராய், அவர் அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலாக இங்கு அரசோச்சி வந்த காலத்தில், அவர் அறியாமல், அவர் ஆலோசனையில்லாமல், அவர் முக்கிய பங்கு பெறாமல் இக் கல்லூரியில் நடந்த கருமங்களே இல்லையெனலாம். ஆசிரியராயிருந்து அவர் 1963-ம் ஆண்டு இளைப்பாறிய பின்னரும் கூட, எவ்வளவோ தகுதிகள் படைத்த எத்தனையோ ஆசிரியர்கள் ஒக்கல்லூரியில் இருந்துங்கூட, திருவாளர் கே. எஸ். சுப்பிரமணியம்தான் விடுதிச்சாலை அதிபர் பதவியைத் தொடர்ந்து வகிக்க வேண்டியேற்பட்டதென்றால் அவரது பெருமைக்கும் திறமைக்கும் வேறென்ன சான்று வேண்டும்?

அவரைப்பற்றி நான் மிக அருகிலிருந்து அறிந்தது விடுதிச்சாலை அதிபராகத்தான். அவர் சென்ற ஆண்டு இறுதியிலேயே விடுதிச்சாலை அதிபர் பொறுப்பை விட்டு நீங்கியதால் இப் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் அவரைப்பற்றி விரும்புவதும் அவரது விடுதிச்சாலை அதிபர் வாழ்க்கையையே. எனவே அதனையே மையமாகக் கொண்டு இக் கட்டுரை அமைகின்றது.

நான் குறிப்பிடுவது 1944-ம் ஆண்டு; விலைவாசிகளின் கடுமையினாலும், நவீன வாழ்க்கையின் சிக்கல்களினாலும் ஒரு நாள் கழிவதே ஒரு யுகம் போலத் தோன்றும் இந்தக் காலத்தில் கால் நூற்றாண்டு காலத்துக்கும் முன்னால் நடந்த

சம்பவங்களை எண்ணிப் பார்ப்பது சிறிது கஷ்டந்தான்; ஒரு சந்ததி காலத்துக்கு முன்னால் என்று கூடச் சொல்லலாம். இன்று சிறிது தளர்ந்த உடலும் தளராத உள்ளமும் கொண்டுள்ள கே. எஸ். எஸ், அன்று தளராத உடலும் உள்ளமும் கொண்டிருந்தார். எஸ். எஸ். சி. சித்தியடைந்தவர்களே சீமைத் துரைமார் மாதிரிக் கோட்டும் சூட்டும் போட்டுத் திரிந்த அந்தக் காலத்தில், கே. எஸ். எஸ். தேசிய உடையிற் தோன்றி அந்தக் கோட்டுக்கும் சூட்டுக்கும் இடையே மதிப்பையும் மரியாதையையும் தட்டிக் கொண்டு போனது ஆங்கிலேய உடைக்கே நேர்ந்த அவமானம் போலிருந்தது. அப்போது நான் கல்லூரியிற் புதிதாகச் சேர்ந்திருந்தேன். இந்த இரும்பு மனிதனின் பிரபல்யம் எங்கும் வியாபித்திருந்ததால் இவரின் இரும்புப் பிடியிற் சிக்காமல் விடுதலைப் பறவையாய்த் திரிய நான் விரும்பினாலும் என் பெற்றோர் விரும்பவில்லை. ஊன் உண்ணுவதை உயிராய் நேசிப்பவனாயிருந்தாலும் கிறிஸ்தவக் கல்லூரிகளிற் கொடுக்கும் உதவாக் கரை ஊன் உணவை விட, இந்துக் கல்லூரியிற் கொடுக்கும் உயர்ந்த தாவர உணவே சிறந்ததென எனது பெற்றோர் முடிவு செய்தனர். அந்தக் காலத்தில் இந்துக் கல்லூரியின் உணவு உலகப் பிரசித்தம். ஆம்! விடுதிச்சாலையிற் சேர்ந்து விட்டேன். கே. எஸ். எஸ். என்ற அந்த இரும்பு மனிதனின் கட்டுப்பாட்டுக்கும் கண்காணிப்புக்கும் கீழ் வந்துவிட்டேன். உயர்ந்த கம்பீரமான உருவம்; தீட்சண்யமான ஊடுருவி நோக்கும் பார்வை — மனதில் இருக்கும் பொய்யைத் தூண்டில் போட்டு வெளியே இழுத்து விடுமோவென அஞ்ச வைக்கும் அந்தக் கண்கள்; எப்பொழுதும் உத்தரீயம் கழுத்தில் ஊஞ்சலாடிக் கொண்டேயிருக்கும்; கல்லூரிக் கதவைத் திறந்து வந்துவிட்டாலோ என்போன்ற எல்லோருக்கும் கலக்கம், கலக்கம் — கலவரம், காவாலித்தனம் எல்லாம் கணத்தில் மறைந்து விடும்.

“இன்று நான் யாழ்ப்பாணம் ரவுணுக்குப் போக வேண்டும், போகத்தான் வேண்டும்; இவர் மறிக்க முடியுமா?” இது நண்பர்கள் முன் என் சவால்! கம்பீரமாக ராஜநடை நடந்து அவர் வீட்டின் ‘கேற்’ வரைக்கும் செல்வேன். அப்பால்! ‘கேற்’றைத் திறக்கும் போதே கைகள் கடுங் குளிரில் நடுங்குவதைப் போல் நர்த்தனமாடும்; அவர் வீட்டு வளவுக்குள் நுழைந்ததுமே கால்கள் ஒன்றையொன்று பின்னிக் கொள்ளும்; நடை தள்ளாடும்; ஒவ்வொரு காலையும் முன்னுக்கு வைப்பதே பிரமப் பிரயத்தனமாகிவிடும். அப்பப்பா! ‘கேற்’றிலிருந்து அவர் வீட்டுக்கு, அந்த இருபது யார் தூரத்தையும் தாண்டிச் செல்வது இமயமலை உச்சியை எட்டிப் பிடிக்கும் முயற்சி! சரி; ஒரு மாதிரியாகச் சமாளித்தேன், இனித்தான் யமவேதனை! மனிதன் வராந்தாவில் சாதாரணமாகச் சயனிக்கும் ‘ஈசிச்சேரில்’ ஆளைக்காணேன். வீட்டினுள்ளேதான் இருக்க வேண்டும். கூப்பிடவேண்டும்; கூப்பிடத்தான் வேண்டும். ‘சார்’ என்ற சத்தம் நெஞ்சிலிருந்து தொண்டைவரை வரும்; ஆனால் தொண்டையில் தண்ணியிராததால் (பயத்தில்) அது அப்பால் வாயால் வராது. பலமுறை முயன்று — பலமுறை மிடறு விழுங்கி — நாவால் வாயையும் உதரத்தையும் ஈரப்படுத்தி — பகீரத முயற்சியால் சத்தத்தை வரவைக்கிறேன். அதன் பயன்! ஆஜானுபாகுவான, ஆண்மைக்கே இலக்கணமான அந்த உருவம் வீட்டுக்குள்ளிருந்து வெளியிருகின்றது. எல்லாம் கெட்டது போ! இவ்வளவு நேரமும் பட்ட யமவேதனை எல்லாம் வீண்! ஏன்? ஏன் வாயிலிருந்து அவரைக் கண்டதும் ஒரு வார்த்தையும் வரவில்லை! காரணம்? பொய்ச் சாட்டுச் சொல்ல வந்தவனுக்கு அந்தச் சத்தியத் தெய்வத்தை, தர்ம தேவதையைக் கண்டதும் மனப்பாடம் செய்த பொய்யெல்லாம் மறந்து போவதும் நாக்குலர்ந்து, நெஞ்சுலர்ந்து வார்த்தைகள் தடைப்படுவதும் இயற்கையல்லவா? ‘என்னடா’ என்பார்; இல்லை ‘சேர்’ சும்மா வந்

தேன், என்று சொல்லிவிட்டுத் திரும்பிக் 'கேற்'ற அடைவது (அனுபவித்தால் தான் தெரியும்) சந்திரனுக்குப் போவதை இலகுவாக்கிவிடும்.

இன்னுமொருவித அனுபவம்! படிப்பு மண்டபம் — அதை நினைத்தாலே வயிறு பகீரென்கிறது. காலை, மாலை — இரண்டு நேரமும் விடுதிச்சாலை மாணவர்கள் படிக்கவேண்டுமென்பது கட்டளை. நாங்களெல்லோரும் நன்றாகப் படித்து மேதைகளாக வரவேண்டுமென்பது அவர் ஆசை. என்ன பேராசை! வரிந்து கட்டிக்கொண்டு, ஏதோ படித்துக் கிழிப்பவர்களைப்போலப் புத்தகச் சமையுடன் போவோம். ஆனால் எங்கள் கங்காணிக்கு (கண்காணிப்பு என்பதிலிருந்து வந்திருக்குமோ என்னவோ) டிமிக்கி காட்டிவிட்டு, படிப்பதைவிட மற்றதெல்லாம் செய்வோம். (எல்லோரும்ல்ல. எம்மைப்போன்ற சில அடங்காப்பிடாரிகள்தான். அன்று அவருக்குப் பயந்து படித்தவர்கள் பலர் இன்று பெரிய பட்டம் பதவிகளுடன் படாடோபமாக வாழ்கிறார்கள்). இந்த அமர்க்களத்தினிடையே கே. எஸ். எஸ். சின் நடமாட்டத்திலும் ஒருகண் வைத்துக்கொள்வோம். ஆனால் அவரையா நாங்கள் ஏமாற்றுவது! துப்பறியும் சாம்புவும் 'சேர்லக் ஹோம்ஸ்' சும் ஒன்றுசேர்ந்த சேர்க்கையல்லவா அவர்! இப்படித்தான் ஒருநாள் — படிப்பறையில் நண்பரொருவரை நாங்கள் நால்வர் பரிசுசித்து அழவைத்து ஆனந்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்தோம். திடீரென்று எல்லோரும் சிலையானார்கள். காரணமென்ன வென அறிய நான் திரும்பிப் பார்த்தேன்; திடுக்குற்றேன். குளிர்சாதனப் பெட்டியில் வைத்திருந்த உரித்த கோழிக்குஞ்சுபோல் உள்ளமும் உடலும் உறைந்து ஜில்லிட்டது. நள்ளிரவில் தோன்றும் பூனைக்கண்கள்போல் இரண்டு பளபளக்கும் கூரிய கண்கள் வெளியேயிருந்து யன்னலினூடே எங்களை நிர்த்தாட்சண்ணியமாக நோக்கின. ஆம்! அவை யாருக்குச் சொந்தமென நான் சொல்லத் தேவையில்லை. ஒவ்வொருவ ரொவ்வொருவராகப் பிரம்பானந்தத்தை அனுபவித்தோம். இப்படி எத்தனையோ சம்பவங்கள்! ஆயிரமாயிரம் மாணவர்கள் கே. எஸ். எஸ். சின் சாம பேத தான தண்ட முறைகளினால் திருந்தி உயர்ந்து இன்று எங்கள் நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் மிகப்பெரிய முக்கிய பதவிகளை வகிக்கிறார்கள். இவர்களை எல்லாம் இப்பெரியாரைத் தம் தந்தையைப்போல், தாயைப்போல், சேயைப்போல் நேசிக்கிறார்கள்; கண்டதும் தலைசாய்த்து வணங்குகிறார்கள். திருந்தாதவர்களையும் திருத்துவது கே. எஸ். எஸ். சின் தனிக் கலை — கைவந்த கலை.

நாற்பது வருடங்களுக்கும் மேலாக, இந்துக் கல்லூரியின் விடுதிச்சாலை அதிபராய்—கல்லூரி அதிபர்களையே ஆட்டிவெக்கும் மகா அதிபராய்—தன்னலமின்றிப் பணியாற்றி ஒரு புதிய சமுதாயத்தையே உருவாக்கிய திருவாளர் கே. எஸ். சுப்பிரமணியம் சென்ற ஆண்டு இறுதியுடன் தம் சேவையை முடித்துக் கொண்டார். இவ்வளவு காலமும் ஒதுக்கி வைத்திருந்த குடும்ப வேலைகளை இனியாவது அவர் பார்ப்பதில்லையா? நாங்கள் வேண்டினோம்; இரந்தோம்; பயனில்லை. ஆனால் எதற்கும் முடிவு இருக்கத் தானே வேண்டும்! எனவே மனந் தேறினோம். இந்துக் கல்லூரி விடுதிச்சாலை இன்று தாயை இழந்த சேயைப்போல் அநாதரவாயும், சேயை இழந்த தாயைப்போல ஆரூத்துயருடனும் நிற்கின்றது. அவரின் திறமையில் அரைவாசியாயினுமுடையவரைத் தேடிப் பிடிப்பதற்கு அரை நூற்றாண்டுக் காலம் வேண்டும்! எனினும் எதையும் ஆட்டிப் படைக்கும் ஆண்டவன் எங்கள் விடுதிச்சாலையிலும் கருணை காட்டாமலா விடப்போகிறான்?

அவர் ஒய்வு பெற்று விட்டாலும்கூட அவரது அனுபவமும் ஆலோசனையும் இந்துக் கல்லூரிக்கும் விடுதிச்சாலைக்கும் என்றும் தேவை. அவர் அன்புதான் எங்களுக்கு என்றென்றும் இருக்கின்றதே! இந்துக்கல்லூரியுடன் அதன் ஒருபாகமாகவே வளர்ந்து, வாழ்ந்த அவரது எஞ்சிய வாழ்க்கையிலும் ஒரு சிறு பகுதியாவது எங்களுக்குக் கிடைக்குமென ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

இறுதியில், அவரால் ஆக்கப்பட்ட, ஆளாக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களின் அன்பும் அஞ்சலியும் அவருக்கு உரித்தாகுக. மாஸி

OLD BOYS' NEWS

[We regret that this list is far from complete. It is hoped that our Old Boys will overlook all omissions and send us information about themselves for publication in the next issue of "The Young Hindu" — THE EDITOR.]

Appointments, Promotions etc.

Mr. M. S. Alif, Director of Cabinet Affairs and Secretary to the Cabinet.

Mr. T. Pathmanathan, C. A. S., Commissioner of Commodity Purchase.

Mr. K. C. Thangarajah re-appointed Chairman of the Eastern Paper Mills Corporation. He was also a Member of the first 21-member Industrial Advisory Panel.

Messrs N. Sabaratnam (Jaffna Hindu College), R. Sachithananthan (Chithambara College), P. S. Cumaraswamy (Karainagar Hindu College), E. K. Shanmuganathan (Kopay Christian College) and V. Sabanayagam (Drieberg College, Chavakachcheri) — Principals, Grade I.

Mr. A. Nadarajah (Karainagar Hindu) Special Post, Grade I.

Mr. C. Ras'iah, Registrar of the Institute of Engineers, Ceylon.

Mr. V. Suppiah, J. P., a member of the Industrial Court Panel.

Mr. S. Divakalala, C. A. S., Land Development Officer, Trincomalee.

Mr. S. Somasundaram, C. A. S., Divisional Revenue Officer, Cheddikulam.

Mr. S. Ganeshan, (Chartered Civil Engineer, Honours Graduate in Engineering and holder of Master's Degree in Architecture) a Director, Cement Corporation and Assistant Secretary, Ministry of Housing.

Mr. A. Vaidialingam, a Director, Paranthan Chemicals Corporation.

Mr. C. Arulampalam, M. P., a Member of the Steering Subject Committee of the Constituent Assembly.

Dr. K. Kailasapathi (Lecturer in Tamil, University of Ceylon), a Member of the Committee to inquire into the activities of the Educational Publications Department. He was also a delegate to the Tamil Research Conference held in Paris.

Mr. A. Kathiramalainathan, First Secretary, Ceylon Embassy at Ottawa, Canada.

Dr. M. Vetharanjam, Superintendent of Health Services, Ratnapura.

Dr. S. Selvalingam, B. Sc. Eng'g, Ph. D. (Lond.), D. I. C., Lecturer in Civil Engineering, University of Ceylon, Peradeniya.

Mr. Y. Duraiswamy, a Member of the Ceylon's Delegation to the 25th session of the U. N. General Assembly.

Mr. N. Balasubramaniam, Counsellor, Ceylon Embassy in Peking.

Mr. A. Sivanandan, District Judge, Pt. Pedro

Mr. P. Karalasingam, a Senior Asst. Assessor, Department of Inland Revenue

Mr. T. Gunaratnam, Director, Department of Buildings

Mr. V. S. Ramanathan, Asst. Commissioner of Co-operative Development, Vavuniya

Mr. A. Balasubramaniam, Asst. Secretary, Ministry of Foreign and Internal Trade.

Mr. V. Sivasupramaniam (Retired Puisne Justice), Chairman of the Committee to report on the commercial possibilities of the palmyra palm and its products.

Dr. V. Kaneshalingam, Acting Director, General Economic Affairs Division, Ministry of Planning and Employment

Mr. V. Ambalavanar, Asst. Director, Perspective Planning, Ministry of Planning and Employment

Mr. P. Parameswaranathan and Mr. S. Subramaniam, Lecturers, Teachers' Training College, Palaly.

Mr. A. C. Nagarajah (Class V of the C. A. S.), Asst. Director of Social Services, Jaffna.

Mr. T. N. Manickavasagar, Agricultural Officer.

Mr. R. Srinivasan, Investigating Officer of Post Offices, Jaffna.

Mr. C. Narayanaswamy C. A. S., Deputy Director of Agricultural Development, Ministry of Agriculture and Lands.

Mr. N. A. Vaithilingam, Director, State Engineering Corporation.

Mr. P. S. Subramaniam, Director, Mineral Sands Corporation.

Dr. S. Vithianandan, M. A., Ph. D., Professor of Tamil, University of Ceylon, Peradeniya.

Mr. S. Neelakandan, and Mr. K. Sivapalan have taken oaths as Proctors.

Mr. D. Jeyakumar, Sub-Inspector of Police, Galle.

Mr. V. Arasan, Educational Advisor, Vavuniya.

Mr. C. Rajalingam, Lecturer in Mechanical Engineering, College of Technology, Katubedde

Mr. M. S. A. Cader (C. A. S.), Asst. Controller of Immigration and Emigration.

Mr. S. Kathirgamathamby B. Sc. (Eng.), C. Eng'g., M. I. C. E., A. M. A. S. A. E., M. I. E. (Cey.), Engineer, Dept. of Agriculture, Peradeniya

Mr. A. Sivasundaram, Operations Manager, Petroleum Corporation, Kelaniya.

Mr. C. V. Rajasunderam Assistant Director of Training Ceylon Broadcasting Corporation.

Scholarships and Study Leave

Mr. S. Jeyaveerasingam, Deputy Chief Engineer (Bridges), Department of Highways, read a paper on 'Some problems connected with prestressed concrete construction in Ceylon' at a seminar held in India on 'Problems of Prestressing'.

Mr. S. Gunaratnam, D. L. O., Puttalam left for Israel on Study Leave in April, 1970.

Mr. S. Kumaresadas, student Twickenham College of Technology, England has been awarded a scholarship for three years by the British Government to do the B. Sc. Honours degree in Production and Mechanical Engineering at Brighton University.

Mr. R. Sivanesan, General Secretary, N. U. T., represented the N. U. T. at the International Conference of the IFFTU held at Geneva and Berlin

Dr. M. Sundaralingam has left for the U. K. to specialise in Dermatology.

Messrs K. Shanmugasundaram (Uduppiddy A. M. College) and S. Sivarajah (Vaideeshwara Vidyalaya) to read for the Diploma in Education at the University of Ceylon, Peradeniya.

Mr. R. R. Navaratnarajah of H. M. Customs to U. K. on Colombo Plan Scholarship.

Dr. Jegatheeswaran Pasupati to U. K. on study leave.

Transfers

Mr. C. M. Tharmalingam to Ratnapura as District Judge.

Mr. S. Sivanandan, D. R. O. Town & Gravets Division, Trincomalee as D. R. O. (Plan and Implementation) Trincomalee.

Mr. S. C. Sivagurunathan, Araly Hindu College to Urumpirai Hindu College.

Mr. M. S. M. Nizam to Mannar as Headquarters Inspector of Police.

Mr. T. Rajaratnam, P. H. I. Jaffna Municipality to Kandy Municipality.

Mr. R. Sachithanathan, Principal, Pungudutivu M. V. to Chithampara College, Valvetiturai.

Mr. M. Kunaratnam, Circuit Education Officer Nallur to Trincomalee.

Mr. V. Sabanayagam, Circuit Education Officer Kandy to Trincomalee.

Mr. E. Canagalingam, Principal, Vivekananda M. V., Colombo to Mandativu M. V.

Mr. I. S. Shanmuganathan, P. T. I., Victoria College, Chulipuram to Mandativu M. V.

Mr. V. Kanthasamy, Electrical Engineer, Chunnakam Power House to Udawalawe Project, Empilipitiya.

Dr. K. Ratnavadivel to the General Hospital, Trincomalee.

Mr. K. Shanmuganathan, Engineer is attached to the Cement Factory, Kankesanthurai.

Retirements

Mr. V. Sivasupramaniam, Puisne Justice.

Mr. M. Srikhanta Permanent Secretary to the Ministry of Lands, Irrigation and Power.

Mr. C. Balasingam, Permanent Secretary to the Ministry of Health.

Mr. J. Sithamparanathan, Research Officer, Dept. of Agriculture.

Mr. A. Vaidialingam, Principal, Urumpirai Hindu College.

Mr. T. T. Jeyaratnam, Principal, Mahajana College, Tellipallai.

Miss. K. Charavanamuthu, Principal, Vadamaradchi Hindu Girls' College.

Mr. S. Srinivasan, Principal, Attiar Hindu College, Neervely.

Vidwan K. Karthigesu, Teacher, Hartley College, Point Pedro.

Mr. K. Ponnusamy, Teacher, Cherniya St. M. V., Jaffna.

Mr. K. Kulandaivelu, Head Master, Vivekananda School, Manipay

Mr. T. Muthuvetpillai, Post Master, Badulla.

Wedding Bells

Mr. M. Namasivayam to Ambikapathy Maruthappu

Mr. A. Senathirajah to Gayathri Ponnampalam

Mr. T. Thanabalasingam to Bhuvaneshwary Chinniah

Mr. T. Rajasekaram to Umathevi Kanapathipillai

Mr. K. Jeyasingh to Jeyakumari Sabaratnam

Dr. V. Sivasubramaniam to K. Sivakamasunthary

Mr. S. Sarvendran to Poongothai Ampikaipakan

Mr. S. Earampamoorthy	to	Dr (Miss) Shanthi Abraham
Mr. S. Ahilanandan	to	Rajamalar Subramaniam
Mr. M. Jeyaratnam	to	Kamaleswary Sivaguru
Dr. S. Selvalingam	to	Krishna Rajaratnam
Mr. S. Markandan	to	Baladevi Balasingam
Dr. K. Palanivel	to	Ratneswary Seevaratnam
Mr. K. Nirmalan	to	Suvendrini Ponniah
Mr. K. Rajakulasingam	to	RajaRajeswary Ramanathan

Examination Successes

Mr. V. Balakumar in Part I of the Final Examination of the Institute of Chartered Accountants of Ceylon.

Dr. T. Selvarajah, Fellowship of the Faculty of Radiologists.

Mr. T. Sreenivasan of J. H. C., City & Guilds Exam. in Telecommunications.

Mr. V. A. Ponnambalam of J. H. C., Cost & Works Part I.

Mr. S. A. Ponnampalam of J. H. C., B. A., (Ceylon), External.

Mr. A. Tavendran, B. A., (Ceylon), External.

The following Old Boys have been successful at various examinations conducted by the University of Ceylon, Peradeniya and Colombo.

[We apologize for any inadvertent omissions]

Admitted to the Faculty of Architecture, University of Ceylon, Colombo

S. Narendra

S. Puspanathan

Final Examination in Science (General Degree) English Medium,
Peradeniya, August 1969

Second Class: N. Kandavel

R. Wigneswaran

Pass: S. Kumaresan

K. Puvanenthiran

Final Examination in Arts (General Degree) Peradeniya, August 1969

Pass: T. Kamalanathan

A. Palenthiran

R. Sivanathan

S. Shanmuganathan

S. Suntharalingam

R. Somaskanthan

S. Yoganathan

A. H. Thaseen

Final Examination in Arts (Special Degree), Peradeniya, August 1969

Pass: S. Sainelipahavan (Tamil)
K. Rajalingam (Geography)

Passed Subsidiary Subject: M. S. Allapichai (History)

**Final Examination in Engineering Part I (Old Regulations)
December 1969**

K. Satkurunathan A. Ulaganathan
A. Ragumoorthy C. Yoganathan

Passed Section - A: V. Shanmugaratnam
S. Sri Jayanathan

Final Examination for Medical Degrees

Part II, Colombo, Dec. 1969: S. Ahnaimugan P. Sivanesan

Whole Exam., Peradeniya, December 1969

M. Ganeshanathan S. Shanmugalingam

Part I, Peradeniya, Dec. 1969: V. Anandabalendran A. Rajathurai
M. Vetpillai

Part I, Colombo, March 1970:

Referred: K. Indrakumar (Pathology)
R. Jeyarajasingam (Pathology)
T. W. Padmadeva (Public Health & Preventive Medicine)

Part I, Peradeniya, July 1970: M. Anandamahendran, T. Sivapackianathan

Whole Exam., Peradeniya, July 1970

Second Class: M. Vetpillai

Pass: R. Balarajan C. Dhayanandha

Referred: V. Anandabalendran (Surgery and Obs. & Gyn.)
A. Rajathurai (Obs. & Gyn.)
T. Sri Jayarajah (Obs. & Gyn.)

Whole Exam., Colombo, July 1970

S. Gnanenthiran

Part I, Colombo, Dec. 1970: R. Jeyarajasingam

Part II, Colombo, Dec. 1970: Pass: K. V. Sritharan

Referred: K. Indrakumar (Medicine & Surgery)

Final Examination in Veterinary Science, December 1969
S. Yoganathan

Final Examination in Engineering - Part I (New Regulations)
August 1970

Grade II (Upper Division) : P. Satkunarajah

Grade II (Lower Division) : S. Jeyasiri S. Mahendran

S. Sivayogarasasingam

Pass: V. Balasubramaniam K. Chandrakumar

A. Nithiyannathan P. Senthooar

R. Shanmuganathan S. Sivabalahan

P. Balasundaram K. Vijayaratnam

A. Sri Kantha

Final Examination in Engineering - Part II (New Regulations)
August 1970

Grade II (Upper Division) : P. Balasunderam

Grade II (Lower Division) : G. Sriskanthan

K. Vijayaratnam

S. Panchalingam

Pass: A. Sri Kantha, V. Chandramohan

First Examination in Engineering (New Regulations), July-August 1970

Pass: K. Kailainathan M. Kumaranayakam

R. Ratnakumar P. Ravishankar

M. Sivagnanasampanthan A. Sivapathasundaram

K. Sivanandan V. A. Sivanandan

C. Thiruarooran S. Easwara Rupan

K. Sathianathan S. Sivayogarasasingam

A. Sri Kantha

Passed — Section A : C. Thilagaratnam

Re-referred — Section A : K. Amirthanandan (Engineering Drawing)
S. Devendran („ „)
S. Gopalakrishnan („ „)

Second Examination for Dental Degrees, Peradeniya, December 1969

Referred: S. Thiruvallam (General Anatomy and General Physiology)

Second Examination for Veterinary Science, March 1970

Referred: C. Sri Jeyakumar (Veterinary Anatomy)

Second Examination for Medical Degrees

Peradeniya, March 1970: T. Ramanan, S. Sivapalan

Colombo, April 1970: S. Sivapalan

Third Examination for Medical Degrees

Part II, Colombo, Dec. 1969: T. W. Pathmadeva

Part I, Peradeniya Dec. 1969: S. Jothilingam, S. Yoganathan

Part II, Peradeniya, Dec. 1969:

Referred: T. M. Anandamahendiran (Forensic Medicine)

T. Sivapackianathan (Forensic Medicine & Pharmacology)

Part II (Old Regulations), Colombo, March 1970

R. Jeyarajasingam

Part II (New Regulations), Colombo, March 1970

K. Indrakumar R. Jeyarajasingam

Part II Peradeniya, July 1970

Referred: E. Satheesan (Bacteriology)

S. Yoganathan (Bacteriology)

Part I Colombo, July 1970

P. Mayoornathan, N. Rajakumaran

General Arts Qualifying Examination (Peradeniya) 1970

M. Puvaneswaran

T. Ganeshwaran

R. Ramasamy

T. Sarvanathan

R. Pathmanathan

R. Kalatharan

S. Sathiaseelan

K. Mahalingam

Elected to Office

Mr. T. S. Durairajah, Mayor of Jaffna.

Mr. C. Arulampalam, J. P., Member of Parliament, Nallur.

Mr. V. Anandasangary, Member of Parliament, Kilinochchi.

Senator S. Nadesan, Chairman, Bar Council.

Mr. K. Mahalingasivam (Jaffna Hindu), President, Northern Province Teachers' Association.

Messrs S. Paramanatham (Jaffna Hindu) and V. Rajasegaram (Kokuvil Hindu), Vice-Presidents, Jaffna Town Teachers' Association.

Mr. R. Sivanesan (Union College), re-elected General Secretary, National Union of Teachers.

Mr. V. Sivasupramaniam (Jaffna Hindu), re-elected Secretary, NPTA Benevolent Fund.

Mr. C. Gunapalasingam (Kokuvil Hindu), re-elected Secretary, Northern Province Teachers' Provident Society.

Mr. K. Suppiah (Jaffna Hindu), re-elected Treasurer, Northern Province Teachers' Provident Society.

Mr. V. Mahadevan (Jaffna Hindu), re-elected Treasurer, NPTA Benevolent Fund.

Mr. E. Sabalingam (Jaffna Central), re-elected Vice-President, NPTA Benevolent Fund and President Jaffna Schools Sports Association.

Mr. S. Paramanatham (Jaffna Hindu), re-elected Asst. Secretary, NPTA Benevolent Fund.

Mr. M. Perayiravar (Manipay Hindu), Chairman NPTA Examination Council.

Mr. V. Kalyanasuntharesan (Skandarodaya), Asst. Secretary, NPTA Examination Council.

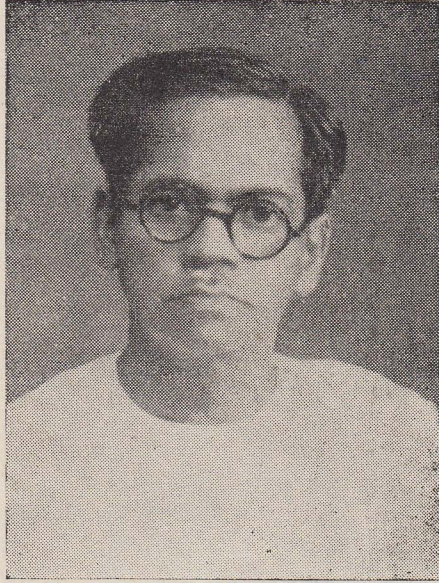
Mr. P. Thiagarajah (Jaffna Hindu), Vice-President Jaffna Cricket Umpires' Association.

Mr. T. Sri Ramanathan, re-elected President Incorporated Law Society of Ceylon.

Mr. A. Shivasundaram, Chairman Jaffna South M. P. C. S. Union, Kilinochchi.

Mr. C. Rajadurai, Principal, Canagaratnam M. M. V., President, Ceylon Schools' Athletic Association.

IN MEMORIAM

ஏ. துரைசிங்கம்

கணக்காளர்

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி

யாழ். இ. க. அதிகார சபை

மறைவு 11-2-1970

“இந்துக் கல்லூரியின் பாரம்பரியம்” என்று நம்மவரிலே சிலர் அடிக்கடி கூறுவதை நாம் கேட்டிருக்கிறோம். இந்துக் கல்லூரி தோன்றி — அதாவது கட்டடமாக அன்றிப் பேரறிஞர்களாகிய நம்முன்னோருடைய உள்ளத்திலே உருப்பெற்று வந்த அக்காலத்திலேயே அந்தப் பாரம்பரியமும் தோன்றி விட்டது. பின்பு அதுவே சந்ததி சந்ததியாகப் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டும் வருகின்றது. நெருப்பினாலும் நீரினாலும் இன்னும் மற்றைவற்றாலும் அழிக்க முடியாதது நமது சமயம். அதுபோலக் காலத்தால் அழிக்க முடியாததுவே இந்தப் “பாரம்பரிய”மும். இதனாலன்றே எங்கள் இந்துக்கல்லூரி இவ்வீழ்த்திலே முக்கியமானதோர் இடத்தை வகிக்கின்றது. சிறியவர் பெரியவர் என்ற பாகுபாடின்றி இதனைப் பாதுகாத்து நமது கையிலே இன்று ஒப்படைத்து விட்டு மறைந்துபோன பலருள் திருவாளர் ஏ. துரைசிங்கமும் ஒருவராவர்.

திருவாளர் துரைசிங்கம் என்றால் இன்றுள்ள பலருக்குத் தெரியாது. சிறுப்பர் துரைசிங்கம் என்றால் இந்துக் கல்லூரி அதிகார சபையுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த பலருக்கும் நன்கு தெரியும். மேல் மாடியிலே தெருவை ஒட்டினூற் போல உள்ள அறை ஒன்றிலே இருந்துகொண்டு அதிகார சபையின் கணக்கு வழக்குகளைக் கவனித்து வந்த சிறுப்பர் துரைசிங்கத்தின் சேவை ஒருதாய் சேய்க்குச் செய்யும் சேவை போன்றது என்று சொன்னால் கூடப் போதாது.

இந்த நிறுவனத்தின் வளர்ச்சிக்கு எவ்வெவ் வழிகளில் எல்லாம் பொருள்வருமோ அவற்றையெல்லாம் துருவித்துருவி ஆராய்ந்து அதிகார சபையினர்க்கு எடுத்துக் கூறிச் செயல்பட வைத்தவர் அவர். இந்துக் கல் லூரிக்காகச் சேரும்பணத்திலிருந்து வேறு (கிளைக்) கல்லூரிகளின் பொருட்டு ஒரு காலத்திலே செலவுசெய்யப்பட்டு வந்தது. அதிகார சபையின் மேற்பார் வையிலிருந்த கிளைக் கல்லூரிகள் மூலம் வரும் வருவாய்கள் குறைந்திருந்தாலும் இந்துக் கல்லூரியின் பொருட்டு வந்து சேரும் பணத்திலிருந்து அவற்றுக்கும் செலவு செய்யப்பட்டு வந்தது. கிளைக் கல்லூரிகள் யாவும் ஒரே அதிகார சபையின் கீழிருந்து வந்தன என்பதனால் போலும் அவ்வாறு நடைபெற்று வந்தது. இந்த நடைமுறையைத் தவிர்த்து ஒவ்வொரு கல்லூரிக்கும் தனித்தனியாகப் பற்றும் வரவும் பதியும் புது வழக்கத்தைப் புகுத்தி அதன் மூலம் இந்துக் கல்லூரியின் நிதிநிலையை ஸ்திரப்படுத்தி வைத்தவர் திருவாளர் துரைசிங்கமவர்களேயாவர்.

இன்று இந்துக்கல்லூரி பொலிவுற விளங்கும் விளையாட்டு மைதானத்து நிலங்களையெல்லாம் சிறிது சிறிதாக விலைகொடுத்து வாங்கி இணைத்து வைத்த பணியிலே பெரிதும் பங்கு கொண்டிருந்த திருவாளர் எஸ். அட்சலிங்கமவர்களுக்கு உசாத்துணையாயிருந்து ஊன்றுகோலாய் விளங்கிப் பணம் பெற வழிசெய்து கொடுத்தவர் சிறப்பார் துரைசிங்கமவர்களே யாவர். “இது இந்துக் கல்லூரிக்குச் சேரவேண்டியது. வேறு கல்லூரிக்குப் போகாமல் இதற்கே சேரவேண்டியது” என்று தனித்தனியாக எவ்வளவோ பெருந் தொகையான பணத்தை இன்ன இன்ன வழியில் சேர்க்க வேண்டும் என்று காட்டிச் சேர்த்துக் கொடுத்தவர் அவரே யாவர்.

அவர் அதிகம் பேசமாட்டார்; செயல் வீரர். கண்ணன் காட்டியவழி நின்று இந்துக் கல்லூரி வளர்ச்சியுற உழைத்த ஓர் இந்து. களியாட்ட விழாக்கள் மூலமாகவும், காணி வருமானங்களாலும் பெற்ற நிதியனைத்தும் இந்துக் கல்லூரிக்கே “சுவற்” செய்து அதனை வளர்த்து உருவாக்கத் திரைமறைவில் நின்றுழைத்த சூத்திரதாரி திருவாளர் துரைசிங்கம்.

இன்று இந்துக் கல்லூரி வளர்ந்து நிமிர்ந்து நிற்கிறதென்றால் அவ்வளர்ச்சி பற்றிய சரித்திரத்திலே சிறப்பார் துரைசிங்கமும் முக்கியமான ஒரு கதாபாத்திரமாவர்.

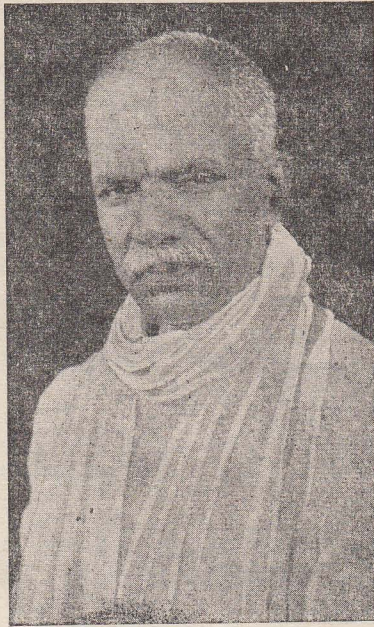
மறைந்திருந்தே பணியாற்றி வந்த இப் பெரியார் மறைந்து விட்டார்.

“நெருநல் உளனெருவன் இன்றில்லை யென்றும்
பெருமை யுடைத்திவ் வலகு”

இதிலே தோன்றியவர் மறைவர். ஆனால் அவர் ஆற்றிய சேவை அழியாது. இவ்வாறு சேவையினாலே புகழுடம்பு பெற்று மறைந்தும் மறையாதவர் வரிசையிலே சேர்ந்துவிட்டார் திருவாளர் துரைசிங்கம்.

மூர்த்தி

IN MEMORIAM

S. RAJARATNAM

Member of the Jaffna Hindu College Board of Directors
Manager, Hindu Board of Education
Former Legislative Councillor
DIED 12-3-1970

Among the Tamils of Ceylon ninety percent are Hindus and ten percent are Christians. This ratio would have been reversed had it not been for the superhuman efforts of Arumuga Navalar and 'Hindu Board' Rajaratnam.

During the early years of the nineteenth century, the Christian Missionaries attempted by evangelical method to convert the Tamils to their faith. But their efforts were not successful. Then they set up schools and through them their efforts began to bear fruit. As English education was the *sine qua non* for employment under government, many Hindus forsook their ancient traditions and culture and became Christians to get admission to the missionary schools. The great Navalar saw the danger to Hinduism and began a vigorous campaign against the questionable un-Christian tactics of the missionaries. He did more; he founded the Navalar School, an example followed by his disciples in a few villages.

The missionaries, however, did not believe in co-existence. They tried their utmost to throttle his efforts. But he carried on his work

in the teeth of virulent opposition. The government professed to be secular, but it was only in name. Its actions were all in favour of the missionaries. But Navalar's disciples continued their work, a major stage in which was the founding of our College, the Jaffna Hindu College.

Nevertheless, in the decades after Navalar the tempo began to slacken. It was then in the early twenties of this century that a young and energetic advocate came on the scene. It was S. Rajaratnam. He helped to establish the Hindu Board of Education and till his death this year he was its driving force. When it was set up the Board had only twenty schools, but within forty years the number grew to no less than 280. This phenomenal growth was due to his uncanny skill and dauntless vigour, and today many of us, particularly those in the teaching profession, would not be Hindus had it not been for the labours of 'Hindu Board' Rajaratnam.

Rajaratnam threw away his lucrative legal practice and devoted his entire life to the Hindu Board of Education for the purpose of emancipating the Hindus.

When he saw the missionaries making use of the Training College for conversion he started the Saiva Training College as a rallying point for the Hindus. Then he established the Hindu Orphanage so that poverty might not be another factor for conversion. In 1924, he was elected to the state legislature. Here too he carried on the battle to further Hindu education.

He was an active member of the Board of Directors of the Jaffna Hindu College and Affiliated Schools and was its President at the time of his death. It was he who was mainly responsible for the establishment of the Jaffna Hindu Ladies' College.

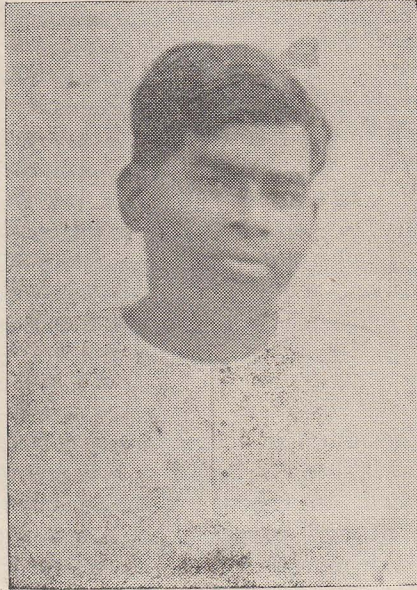
During the days of the assisted schools his efforts to maintain, run and develop the Hindu Board schools was misunderstood even by Hindus. But he never wavered in his set object. Help came to him when the free education scheme was adopted and implemented.

Yet, Christian conversion continued in ways more subtle than those of the past. Even the advent of independence for Ceylon did not put a stop to the efforts of the missionaries. It was only when the take-over by the state of schools and training colleges came in 1960 that the cherished ideals of the great Navalar and his devoted disciples were fulfilled. Today almost all Hindu children are in a Hindu atmosphere.

The Hindus of Ceylon, particularly from the north, will be ever grateful to the Hindu reformer Sri la Sri Arumuga Navalar and his valiant follower 'Hindu Board' Rajaratnam.

Bakthan

IN MEMORIAM

K. NAMASIVAYAM

Assistant Warden, J. H. C. Hostel

1944 - 1970

DIED 12-12-1970

I knew 'Boarding' Namasivayam at school from his early boyhood. I remember still the casual manner of his walk from his home to school. That was in the twenties, a time of deep traditionalism that denigrated work of any kind for a student. The brighter boys had their eyes on government jobs far away from their homes. Young Namasivayam, I guessed in some intuitive way, was not of the 'vintage type' meant for export. He was not so devoted to books as to 'social service'—they call it work experience now—outside the classroom.

The discovery of Namasivayam was however due to the shrewd financier of the Hindu College Board, the late S. Adchalingam a clever judge of character who always hand-picked his men. He caught this boy young and trained him in accounts for which he had a flair. When the College Hostel needed an assistant Mr. Adchalingam gave away his protege as a prize to KSS. That was in 1944 and since then till the last beat of his stout heart Namasivayam spent himself in the exacting task of feeding generations of students and teachers with a devotion difficult to duplicate.

Accounts was his forte and the audit team that tried to pick holes in his productions was stunned by the sense of perfection that pervaded his ledgers. He wrote a very well formed hand and enjoyed a marvellous gift of memory. Not many know that he could write English well enough to shame his more learned colleagues. A great lover of sport—soccer in particular—he could rattle off a running commentary of a classy match played in the mid twenties with greater precision than anyone in the team, and this without having kicked a ball once in his life. He was blessed with an innate capacity to lose himself in work—it was dedicated work for the most part. It was indeed an agreeable bit of irony when the Secretary of the O. B. A. which ran the 1940 Carnival—Mr. V. Sivasupramaniam, later a Supreme Court Judge—imposed on him the ‘fine’ of a golden ring for his magnificent contribution to the success of the venture.

A man of great informality, an accommodating person, he had a hard core in him beneath his broad, beaming smile. As the caterer of a renowned Hostel he had to execute ‘difficult’ calls outside his normal duties. He was patient and prepared to listen but was a “no-nonsenser” who did not allow himself to be pushed around by anybody. His partnership with K. S. S. was perfect; it was a union of opposites—the practical idealism and the magisterial manner of the Boarding Master complemented by the unmatched loyalty of his lieutenant ready to respond like a tuned violin to the trained hand of his beloved boss. Age and experience never destroyed his innocence. But his shrewdness on occasions fumbled his friends, particularly when he exploited his shortness of hearing to dodge embarrassing tasks.

It is difficult to believe that Namasivayam is dead. Dedicated workers, dead to the many distractions of this world do not die so early in a society that values selfless labours. He died as quietly as he lived, waiting for the holidays to depart and chose Moolai for his hospital to save his friends the trouble of visiting him during his last days.

It was ‘Thirukarthigai’ day — the festival of lights; and the only light that brightened the dark and dingy room where he toiled with just one bulb dangling in the middle was put out on that day. Leaving the portals of the Vannai Sivan Temple at dusk that day muttering unmusically Sampanthar’s thevaram that ends with “Namachchivaya is the name of the Lord”, I ran into Music Master Manickavasagar screaming the news. Twice blessed in the name — it being my father’s too—I was unequal to the situation. I could only do what they in England did when a king died. “Namasivayam is dead, long live Namachchivaya”! For his is the name of the King of Kings.

‘EN SON’

— IN MEMORIAM —

Samoogajothi Gate Mudaliyar C. THIAGARAJAH

10-2-1970

Dr. K. KUGANAGATHASAN

Retired D. M. O.

26-5-1970

T. RAMUPILLAI J. P.

Malayan Pensioner, Tinnevely

16-7-1970

E. K. CHANDRA CHUDAMANY

Retired Principal, Nadeswara College, Kankesanturai

25-11-1970

A. VIJARATNAM

Govt. Pensioner, Vannarponnai

20-12-1970

S. K. KANDIAH

Retired Teacher

26-12-1970

PROMINENT PICTURES OF QUALITY

STUDIO
SATKUNAM'S

POPULAR PHOTOGRAPHERS IN JAFFNA

51, MAIN STREET

JAFFNA

BUY YOUR REQUIREMENTS.....

We put out the ideal dress materials for ladies

Designs and value for your choice

We do undertake printing and sell sarees
sheetings and sarongs

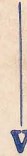
VASANTHA TEXTILES

42, COLLEGE ROAD

JAFFNA

When you are in JAFFNA

SHOP at

THE JAFFNA CO-OPERATIVE STORES LTD.

(Opposite Govt. General Hospital, Jaffna)

All your requirements of:

GROCERIES, PROVISIONS, SUNDRY GOODS, CERAMIC-
WARE, ICE CREAM, TEXTILES, MOTOR SPARES,
& ACCESSORIES, ELECTRICAL GOODS, BICYCLE
TYRES & TUBES, CAR TYRES & TUBES, BATTERIES,
RADIO & RADIO SPARES, 'GLACIO' REFRIGERA-
TORS, 'BROTHER' SEWING MACHINES, PETROL
& PETROLEUM PRODUCTS, ETC.

for QUALITY PHOTOGRAPHS

G N A N A M S

JAFFNA.

PHONE: 7067